

கோல்காப்பியம்
பொருளதிகாரம்
இளம்பூணம்

புதிதான
சுருத்தினைப்பல
புறதமிழ்நாடல்

THE EASTERN LIBRARY

பு

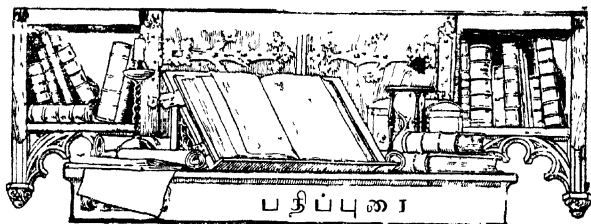

சென்னை
பிரெஸ்

சென்னை
பிரெஸ்
ஸன்ஸ்

சென்னை
பிரெஸ்

Printed at
the 'Caxton Press'
Madras, E

அருமபெற்ற செலவடிகை நம் மகளுக்கு இதுகாறும் கிடைத்துள்ள தமிழ் நூல்களின் காலபாபும் செய்கியானும் தலைநிந்து விளக்குவது நோலமாபயம் ஒன்றையாகும். எம் மொழியின் இயலும் அமமொழியின் திறத்தினையே விளக்கி நற்பதாக, அரும் தமிழியல் ஒன்றும் அமமொழியின் திறத்தினையே விளக்கி நற்பதாக அமமொழியாளர் உட்கொடுக்கச் செய்தி-சுவயம்செய்தின விளக்கும் சிறப்பு நற்பதென்பது அறிஞர் அனைவரும் அறிந்தபொருள்.

இத்தகைய நூல் முத்திரை பற்றி நண்டா இளம்பூண அடியை பின்னாப போசிரிப்பி, மெய்யுள், மச்சிஞ்சுகினி-யா, கல்லாடி முதலிய உரை புகிர்ப்பரும் அந்நூல் உரை வகுத்தலா இத்தகைய நூல்கள் பற்றி நார்திரி முய வெளி யாக உட்கொடுக்க இத்தகைய நூல்கள் பற்றி அறிவினை வெளியிட அறிவாளர் கட்டிய உரை நாமோதரம் பின்னா யவர்கட்கும், சூறுமுந் நாவலர் அவர்கட்கும் தமிழுலகம் எனறும் மறவா நன்றி பாறாடமும் கடப்பாடுடையதாகும்.

இளம்பூணதது எழுத்ததிகாரம் ஒன்றே சோடசாவதானம் சுப்பராயச சேட்டியார் அவர்கள் வெளியிட்டனா, சொல்லும் பொருளும் இதுகாறும் வெளியாகவில் என ஆசிரியா திருமயிலைச சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள் கட்டியையைத் தலைமேற்கொண்டு அவற்றை வெளியிட முயன்றேன இம்முயற்சி முற்றுமாறு ஏடு தேடியகாலத்து, என நண்பர் ஆர்வர்தவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

பதிப்புரை

தம்மிடம் இருந்த ஏடு ஒன்றினையும், அரைப் பெயர்ந்தது எழுதிய தமது கையெழுத்துப் பிரதியினையும் அன்புடன் தந்தனா இய-வேடு கனகசுந்தரம்பிள்ளை யடாகட்கு உரியபாடம் இவற்றைக் கொண்டு, என் ஆசிரியா அரிதந் எட்டுடன் ஒப்பு நோக்கிச் செப்பம் செய்துவருகையில், அஃது இனிது முடியுமாறு, என் நண்பரும் ஒருசாலை மாணவரும் ஆகிய சே சீவநூலம் பிள்ளையவர்கள் தாம் அரிதிற்றேடிய நல்ல ஏடு ஒன்றை அனுப்பினா இது திருநெல்வேலிச் சோர்ணம் பிள்ளையவர்கள் தந்த ஏடு எனத் தெரிகின்றது

மேற்கண்ட டெருளை ஒப்புநோக்கி முத்தகண பொருளதி-காரத்தை அச்சிடுவான பொடங்கினேன். ஏடு எழுத்துவொமயக்கதபானும், என் சிற்றறிவிதரு விளக்காயினும் இரண-கண பிழைகள் பல நோதிருப்பல கூடும் பலரிடமிடிலி பல-படச சிதைத்து கிடக்கும் இவற்றை ஒருபாறு அச்சியற்றி வெளியிடுவது ன்றே என நோக்கமாட்டின, என நண்பா கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் துணையைக் கொண்டு ஒரு பாறு அக்கதிணையில, புறத்திணையில இரண்டையும் முத்த பகுதி யாகக் முடித்து வெளியிட்டேன இந் நனமுயற்சியில் எனக்கு அன்புடன் துணை புரிந்த அறிஞர் அனைவர்க்கும் என உளவாய உட்ப்ப வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்

இப் பதிப்பினைச் சேனனைத் தம்முக கழகத்தினர் மேற்-கொண்டு, இதனை அக்கழகத்தின வெளியீடாகக் கொண்ட பெருந் தகையின்பொருட்டு அக்கழகத்தினர்க்கும், யான லிருமடியானே இரணை அனுப்ப பதிப்புத்துத் தர சென்னைக் குமாரசாமிராயுடு குயர்க்குருந்ரும எனும் பற்றா சனநி பாராட்டுகின்றேன்

இம் முயற்சிக்கண என்னைப் புத்தத்தித், தோனருத் துணையாக நின்று அருள் புரியும் தண்கைப் பெருமானை என மன மொழிமெய்களான் வாழ்த்தி உணங்குகின்றேன்

‘காவேரியகம்’)
செனனை, கி)

கா நமசிவாயன்.

சூத்திர முதற் குறிப்பு

அகத்திணையல், புறத்திணையல்

	பகரம்		பகரம்
அகத்திணை (கு-க) - - -	96	எய்யமலி - - -	38
அடிபொ - - -	36	எறியமடறழி - - -	86
அடிமலிபாது - - -	131	எண்புமட - - -	84
அடிநாகணமுடிபு - - -	195	எய்யமலி - - -	26
அடிபலோராயினு - - -	52	ஐயநாடிமாரினு - - -	62
அடிநாடி, தி, தலு - - -	40	ஐயநாடிமலி - - -	40
அடிநாடி, திணை - - -	9	கண்புமலி - - -	144
அடிநாடிபட்ட - - -	153	கலிதொழுது - - -	21
ஆயாடி, தி - - -	25	காஞ்சிநாளை - - -	181
இயடகுபடையா - - -	120	காஞ்சிநாளை - - -	84
இருயடைபயி - - -	17	காமபகுதி - - -	198
உயாநேநாடி - - -	45	காருமலி - - -	13
உயாநேதார்பொரு - - -	46	குடையுடையா - - -	137
உயாநேதார்பொரு - - -	19	குடிமலி - - -	199
உயாநேதார்பொரு - - -	130	குடிமலி, கூழி - - -	14
உயாநேதார்பொரு - - -	83	கூழி - - -	164
உயாநேதார்பொரு - - -	82	கூழி - - -	1
உயாநேதார்பொரு - - -	83	கொடிகலைகந்தழி - - -	200
ஊரொடுதொற்றமு - - -	199	கொடிப்போரேத்தி - - -	203
எஞ்சியோர்க்கு - - -	74	கொண்டிலைக - - -	20
என்திணையரு - - -	47	கொள்ளாரேதளவு - - -	131
என்கில - - -	24	கொற்றயளவை - - -	202
எற்பாடுகெய்த - - -	15	தலையருவியுய - - -	52
எமப்பேருச - - -	51	தனனுமலு - - -	48

சூத்திர முத்தம் குறிப்பு

	பக்கம்		பக்கம்
தாலினலலிசை - - -	211	மரபு லலிசை - - -	81
தானேசேறலு - - -	41	மறபு கடைகட்டிய - - -	107
தானையானை - - -	144	மன்னாபா கீற - - -	44
திணைமயங்குறு - - -	17	மாடியான - - -	12
துமபைதானே - - -	143	மறநரு கூறற - - -	182
தெய்வமுணவே - - -	22	முதலெனப - - -	11
நடுவுநிலைத - - -	15	முதலெனப்பய - - -	21
நாடக வடக்கினு - - -	93	முதலகருயரி - - -	10
நிகழாததுகூறி - - -	80	முதலா முது - - -	46
நிகழாததுகூறாத - - -	80	முதலானபாண - - -	92
படையிய கூற - - -	101	முதலபயபாண - - -	200
பனியெதா - - -	14	முதலேரா முது - - -	44
பாடாணபகுதி - - -	194	முதலியசிறபய - - -	42
பிண்பனிதானு - - -	15	முதுதானே - - -	119
புறத்திணைமருகிற - - -	95	முதுகியனமரு - - -	190
புணாடல் பிரித - - -	19	முதுகூறானே - - -	152
பெயரும - - -	25	முதுநியமிசிறபய - - -	109
பொருள் பயிற் - - -	45	முதுதவி(முது) - - -	100
பொழுதுபாறு - - -	59	முதுதவினை - - -	45
மகசுணு, லிய - - -	94	முதுதவி - - -	14

அகத்திணையல்
புறத்திணையல்

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

முதலாவது

அகத்திணையல்

க. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணையிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த வெழுதிணையென்ப.

என்பது முதலிரம்

இவ்வதிகாரம் என்ன பெயர்தேகாவெனின பொருளதிகாரம் என்னும் பெயர்தது பொருள உணராததின மையாற பெற்ற பெயர் நிறுத்த முறையானே எழுத்தும் சொல்லும் உணராததி, இனிப் பொருள உணரத்தவேண்டுதலின், இது பிறகூறப்பட்டது

பொருள என்பது யாதேகாவெனின, மேறசொல்லப்பட சொல்லிணை உணரப்பட்டது அது, முதல கரு உரிப்பொருள என மூவகைப்படும்:

‘முதல்கரு வுரிப்பொரு ளெனற மூனறே
 நவலுங் காலை முறைசிறு தனயே
 பாடலுட் பயின்றயை நாடுங் காலை’ (அகந - ௩)

என்றூராகலின

முதற்பொருளாவது நிலமுங் காலமும என இரு
 வகைப்படும்.

‘முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திணைமுன
 இயலபென மொழிப வியலபுணாந் தோயே’ (அகந - ௪)

என்றூராகலின்

‘நிலம்’ எனவே நிலத்திற்குக காரணமாகிய நீரும்,
 நீர்க்குக் காரணமாகிய தீயும், தீக்குக் காரணமாகிய காற
 றும், காற்றிற்குக காரணமாகிய ஆகாயமும பெறுதும்

காலமாவது மாததிரை முதலாக, நாழிகை யாமம்
 பொழுது நாள் பகதம் திங்கள் இரந்து அயரும் ஆண்டு
 யுகம் எனப் பலவகைப்படும்

கருப்பொரு ளாவது இடத்தினும் காலத்தினும்
 தோற்றும் பொருள் அது தேவா மககள் விலங்கு
 முதலாயினவும், உணவு செயல் முதலாயினவும், பறை
 யாழ் முதலாயினவும், இனைவாய பிறவும் ஆகிய பல
 வகைப்படும்

‘தெய்வ முணவே மாமம் புட்பறை
 செயதி யாழின பகுதியொடு தொகையு
 அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப’ (அகந - ௧௫)

என்றூராகலின

உரிப் பொருளாவது மககடகு உரிய பொருள்
 அஃது அகம் புறம் என இருவகைப்படும் அகமாவது,
 புணாதல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் எனவும்,
 கைக்கிளை பெருநதினை எனவும் எழுவகைப்படும்.

‘புணாதல பிரித விருத்த விரங்கல
 ஊட விவற்றி னி நித்த மென்றிவை
 தேருங் காலேத திணைக்குரிப பொருளே’ (அகத - ௧௪.)

எனவும்,

‘காமளு சாலா விளமை யோளவயின
 எமளு சாலா விமலை யெய்தி
 னாமையு சீமையு மென்றிரு திறத்தாற
 றனனெடு மனெனாடு சருக்கிய புணாததுச
 சொல்லெதிர பெருஆன சொல்லி யின்புறல
 புலவித கோணறுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே’ (அகத - ௩௦.)

எனவும்,

‘எறிய மடற்றிற விளமை சீராகிநக
 தேறுத லொழிந்த காமத்து சூகிறம
 ிக்க காமத்து லொடு மிதாக்கஇச
 செப்பிய நான்கும பெருந் திணைக் குறிப்பே’ (அகத - ௩௧.)

எனவும் ஒதினாராகலின்

அஃதேல, கைக்கிளை பெருந்திணை என்டவறறை
 உரிப்பொருளென ஒதியது யாதினலெனின், எடுததுக்
 கொண்டகண்ணை, ‘கைக்கிளை முதலாப பெருந்திணை
 யிறுவாய’ என ஒதி, அவறறுள நடுவண ஐந்திணைக்குரியன
 இவை எனப் ‘புணாதல்’ முதலாக வகுக்கப்படுதலின்,
 முன் வகுக்கப்பட்டாத கைக்கிளைபும பெருந்திணையும் உரிப
 பொருளாம எனறுணாக

புறமாவது கிரைகோடற் பகுதியும், பகைவாபிற சேற
 லும், எயில வளைதநலும், இருபெரு வேந்தரும் ஒரு களத்
 துப் பொருதலும், வென்றி வசையும், கிலையாமை வகை
 யும், புகழ்ச்சி வகையும் என எழுவகைப்படும அஃதேல,
 புறப்பொருளை உரிப்பொருளென ஒதிற்றிலராலெனின்,

‘வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே’ (புறத - ௩௬.)

எனவும், பிறவும் இவ்வாறு மாட்டேறுபெற ஒதலின்
 அவையும் உரிப்பொருளாம எனக

அகம புறம என்பன காரணப்பெயர் அகப்பொருளாவது போகநுகாசசியாகலின அதனையுய பயன தானே அறிதலின் அகம எனறா புறப்பொருளாவது மற்று செயதலும், அறஞ்செய்தலும் ஆகலான, அவற்றையுய பயன் பிறாககுப புலதைகலின புறம எனறா

அஃ தற்றாக, அறம பொருள இனபம வீடு என உலகத்தோருளு சாமயத்தோருங் கூறுகின்ற பொருள யாதனுள அடங்கும் எனின், அவைவுபும உரியபொருளி னுள அடங்கும் என்னை? வாகைக்கிணையுள,

‘அறுவகைப பாட்ட பாப்பனை பக்கமும்
ஐவகை மாயின சா பக்கமும்
இருமூன்று மாயினேனோ பக்கமும் (புறந - ௧௭)

என இல்லறத்திறகு உரியனவும,

‘காமஞ் சானற கடைக்கோர் காலை
எமஞ் சானற மக்களொடு துவனறி
அறம்புரி சுறறமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுள
சிற்றத்து பயிற்ற விறத்தன பயனே (கறபு - ௩௧)

என நானகு வருணத்தார இயல்பும்,

‘நாலிரு வழக்கிற ருபுப பக்கமும்’ (புறந - ௧௭)

எனவும்,

‘காம நீதது பாலின கண்ணும்’ (புறந - ௨௧)

எனவும், புறமாகிய வீடுபேறற்றிறகு உரிய வானாயிரத்த சநநியாகிகரியல்புங் கூறுதலின் அறமும் வீடுபேறும் அடங்கின.

வெட்சி முதலாகத் தும்பை யீரகக கூறப்பட்ட பொருண்மையும், வாகையிற கூறப்பட்ட ஒருசாரனவும், காஞ்சிப்படலத்து நீலயாமையும், பாடாண பகுதியிற கூறப்பட்ட பொருண்மையும் ஆகிய இவை யெல்லாம்

பொருளின் பகுதியாதலின் பொருள் கூறினாராம், அகத
திணை யியலானும், கவனியல் கற்பியலானும் இன்பப்
பகுதி கூறினாராம் என்க

அஃதேல, பிற நூலாசிரியர் விரிததுக கூறினார்
போல் அறமும் பொருளும் விரிததுக கூறாத தென
னையோ வெனின், " உகந்தில் நூல் பொயர் செய்கின்றது
அறிவிக்காமை அறிவுகொளுதத வேண்டியனறே யாதா
னும் ஓர் நூல் விரிததோதிய பொருளை, தானும் விரித
தோதுவனாயின் ஒதுகின்றதன்ற பயன் இன்றாத்தலால்,
முதலானாசிரியர் விரிததுக கூறின பொருளை, கொடு
துக கூறலும் கொடுததுக கூறின பொருள் விரிததுக
கூறலும் நூல் செய்வார் செய்யும் பாரம் என ஹனாக
அஃதேல, இந்நூல்க்கூறு விரிததுக கூறிய பொருள் யாவை
யெனின், நாமப் பகுதியும் விரிப் பகுதியுமாகும் என்க
இன்பப் காரணமாகப் பொருள்கேடு மாகலானும்,
பொருளானே அறஞ்செய்யு மாகலானும், இன்பமும்
பொருளும் ஏற்றமென ஒதினாரென வுணாக

அஃதறற்கு, இது பொருள்திகாரமாயின் உலகத்துப்
பொருளெல்லாம் உணாததல் வேண்டுமெனின், அவை,
முதல்கரு உரிப்பொருள் என்க தொலை நிலைவகையான
அடங்கும் அவ்வாறு வகுக்காபாபப் பொருளை உறுப்
பினனும் தொழிலினனும் பண்பினனும் பாசுப்படுத்தி
கோகந் வாமபிலவாய விரிபும் இந்நூல்க்கினே இவ
வாசிரியர் உலகத்துப் பொருளெல்லாவற்றையும் முதல
கரு உரிப்பொருள் என ஒதினாரென வுணாக

அஃதறற்கு, இவ் வதிகாரத்துள் உரைக்கின்ற
பொருளை யாவனம் உணாததினாரோவெனின், முற்பட
இன்பப் பகுதியாகிய கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை
யீறாக அகப்பொரு ளிலக்கணம் உணாததி, அதன்பின்
முற்பொருட் பகுதியாகிய வெட்சி முதலாகப் பாடாண்

டிணை யீரூகப புறப்பொரு ளிலக்கணம் உணாததி, அதன் பின் அகப்பொருட பகுதியாகிய களவியல் கறியியல் என இரண்டுவகைக கைகோள உணாததி, அதனபின் அகம் புறம் என இரண்டனையும் பற்றி வரும் பொருளியல்பு உணாததி, அதனபின் அவ னீருபொருட்கண்ணும் சூற்ப புப்பற்றி நீகமும் மெய்ப்பாடு உணாததி, அதனபின் வடிவுந தொழிலூர பண்புமயனுமபற்றி உ வரிக் கயாபும் உவமவியல் உணாததி, அதனபின் வல்லா பொருட் கும இடமாகிய செய்யுளியல் உணாததி, அதனபின் வழக்கிக் கணமாகிய மாரியல் உணாததினா னன்று உணாக இவ வகையினுளை அகநகிணையல், புறநகிணையல், கள வியல், கறியியல், பொருளியல், மெய்ப்பாட்டியல், உவம வியல், செய்யுளியல், மாரியல் என ஓங்கு ஓனபதாயின

இவ வதிகாரத்துவ * இடம்பு தலைகது அகப்பொரு ளிலக்கணம் நுதலிறுக, இட்குந தலைகூடுகிரம என்னுத லிறேரேவெனின், அகப்பொருள் இடத்துணையென வரை யறுதது உணாதத்துவ நுதலிறு

இதன் பொருள் — கைககளை முதலாப் பெருந்திணை இயுவாய முறைய க கிளநத எழுதிணை எனப் — கைககளை எனது சொல்லப்படும பொருள் முதலாகப் பெருந்திணை எனது சொல்லப்படும பொருள் நடுக ஏழு பொருள் முறப்படக் கூறப்பபடன எனது சொல்லா என்றவாறு

‘முதலா’ எனபது முதலாக எனனும் பொருளபட நின்றது, விகாரம் எனினும் அமைபும் இயுவாயக் எனபதனகண ஆக எனபது எஞ்சி நன்றது எழுதிணை யும் முறப்படக் கிளநத என்றபாலது மொழிமாறி நின்றது ‘கிளநத’ எனபது கிளக்கப்பட்டன என்னும் பொருளபட வநத முற்றுச்சொல் முறப்படக்கிளநத எழுதிணை கைக கிளை முதலாகப் பெருந்திணை யிறுதியாகிய வெனிணம்

* இவ வதிகாரத்து முதற்கணுதது எனவும் பிரதிபேதம்.

இழுக்காகாது 'முற்படக்கிளர்த' என்றமையான், அவை ஏழும் அகப்பொருளெனவு கூறினாராம. அகம், புறம் எனப் பொருளை வரையறுத்தல் இவா கருத்தாகலின் அன்னதாதல்,

'அகத்திணை மருங்கி னரிநப அணாஃசார
புறத்திணை யிலககணை கிறப்படக் கிளப்பின்' (புறத - க)

என்பதனாற் கொள்க

'முற்படக் கிளர்த வெழுதிணை' எனவே பிற்படக் கிளக்கப்படுவன எழுதிணை உள் என்பது பெறுதும் அவையாவன, வெட்சி முதலாகப் பாடாணடிணை பிறர்க்க கிடந்த எழுதிணையுமாம் இவ்வகையினுள் இவ்வதிகா ரத்திற கூறப்பட்ட பொருள் பதினான்கு என்பதூஉம், அவையும,

வெட்சி பாலை குறிஞ்சியாக புறமீன் (புறத - க)

எனவும்,

'வஞ்சி தானே முலையது புறமீன்' (புறத - க)

எனவும், இவ்வாறு கூறுதலின், ஏழாக யடங்கும் என பதூஉம் கொள்க

அஃதேதல், மெய்ப்பாடடியலானும், உவமவியலானும், செய்யுளியலானும், மரபியலானும், கூறப்பட்ட பொருள் யாதனுள் அடங்குமெனின், அவை கருப்பொருளும் அப் பொருளாற் செய்யப்பட்டனவும், அப் பொருளின் குண முதலியனவும், அப் பொருளின் குறிப்பு நிகழ்ச்சியுமாக லின், அவையும் கருப்பொருளின்பால நடுவணைந்திணையுள் அடங்கும் எனக் கிறுபான்மை, கைக்கிளை பெருந்திணை யினும் வரும அவ் வெழுதிணையுமாவன கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், ரெய்தல், பெருந்திணை என்பன.

கைக்கிளை என்ற பொருண்மை யாதோவெனின், கை என்பது சிறுமைபற்றிவரும், அது தத்தங் குற்பபிற பொருளசெயவதோர இடைசொல் கிளை எனபது உறவு, பெருமையிலலாத தலைமககன கிளைமை என்ற வாயு கைக்குடை கையேடு கைவாள கையொலியல் கைவாயசகால் பைப பெருமையிலலாதவற்றை வழங்கு பவாகலின நடுவணைநதிணைககண நலமும், காலமும், கருப்பொருளும் அடுததுப, புணாதல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் கூடல் எனச் சொல்லப்பட்ட அஃ அரிப பொருள், ஒத்த அன்பும், ஒத்தகுலனும், ஒத்தவழியும், ஒத்தகுணனும், ஒத்தசெல்வமும் ஒத்த இளமையும் உள்ள வழி நிகழுமாதலின அது பொருள்கிளைமை யாயிற்று முல்லை முதலாகிய ஐந்தாம முன்னதாக கூறப்பட்டும்

பெருநதிணை யாவது நடுவணைநதிணையாகிய ஒத்த காமத்தின் மிகவும் குறைந்தும் வருதலானும், எண்வகை மணத்தினும் பிரமம் பிரசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வம் எனபன பெருநதிணையின்பாற் படுதலானும், இந் நான்கு மணமும் மேனமககனமாட்டு நுகழ்தலானும், இவை உலகினுட பெருவழககெனப பரின்று வருதலானும், பெருநதிணை எனக் கூறப்பட்டது

அஃதேல, நடுவணைநதிணையாகிய ஒத்த கூட்டம் பெருவழககிற றனரேரவெனின், அஃது, அன்பும் குலனும் முதலாயின ஒத்துவரல் உலகினுள் அரிதாகலின, அருகியல்லது வாராதெனக் இந்நூல்கதது ஓர்வாயும் ஓர்நுகதியும் நுகரும் காமத்திற்குக குலனும், குணனும், செல்வமும், ஒழுக்கமும், இளமையும், அன்பும், ஒழுங்கும் உள்ள வழி இனபம் உளதாமெனவும், கைக்கிளை ஓர்நுகலை வேட கையெனவும், பெருநதிணை ஒவ்வாக கூட்டமாய இனபம் பயத்தல் ஆரிதெனவும் கூறுதலான, இந் நூலுடையார காமத்துப் பயனினமை உய்த்துணரவைத்தவாறு அறிந்து கொள்க.

உ. அவற்றுள்,
நடுவணைந்திணை நடுவணை தொழியப்
படுதிரை வையம் பாததிய பண்பே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட எழுத்திணையுள் நிலம் பெறுவன வரையறுத்து உணாகத்துல நுதலிறறு

இதன் பொருள் — மேற் சொல்லப்பட்ட எழுத்திணையுள் கைக்கிணை பெருந்திணைகூடு நடுவணைதாகிநின்ற ஐந்திணைக்கண நடு எனப்பட்ட பாலை ஒழிய, ஒலிக்கின்ற திரை சூழ்நத உலகம் பகுக்கப்பட்ட இயல்பு என்றவாறு.

இதனாற் சொல்லியது எழுவகைத் திணையினும் நிலம் பெறுவன நான்கு என்றவாறாயிற்று

நடுவணைது பாலை யென்று ஏற்றற பெறுதும் எனின் வருகின்ற சூததிரங்களுள் முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என நிலம் பகுத்தேதாதினமையின, நடுவணைது பாலை எனக் கொள்ளப்படும் நடுவு நிலைத்திணை எனினும் பாலை எனினும் ஒககும் பாலை என்னுங் குறியீடு ஏற்றற பெறுதும் எனின்,

‘வாகை தானே பாலையது புறனே’ (புறநா - ௧௫)

என்பதனாற் பெறுதும்

இசைபுகுத்திரங்குதுள் ‘ஒழிய’ எனினும் வினை யெச்சம் எவ்வாறு முடிந்ததெனின், அது ‘பாததிய’ என்னும் பெயர்ச்சைத்தொடு கூடி முடிந்தது அப பெயர்ச்சம் ‘பண்பு’ எனினும் பெயர்கொண்டு ஐந்திணை என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாகி நின்றதென உரைப்ப இவ்வாறு உரைப்பவே ‘ஐந்திணை பண்பு’ என வருங்காலத்துப் பயன்பட நிலலாமையின, அஃது உரையன்று என்பா, ‘ஒழிய’ என்பகளை எச்சப்படுததாது முற்றுப்படக் கூறி, ‘படு திரை வையம் பாததிய பண்பு நடுவணை தொழிய’ எனப் பொருளுரைப்ப. அஃதேல் வினையெச்ச வாய்பாட்டால் வரும் முற்று உள்ளவோ வெனின்,

‘வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய’ (எசச - சுச)

என்று முற்றுவாய்பாட்டால் வினையெச்சம வருதலின், வினையெச்ச வாய்பாட்டால் முற்று வரும என்பதூஉம அச் சூத்திரத்துள் அமைததுக கொள்ளப்படும் எனப இவவுரை யிரண்டினும் ஏற்பது அறிந்துகொள்க

‘நடுவீணந்திணை’ என்பன யாவை யெனின, முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல எனபனவாம ஏற்றுக்கு? இந் நூலகத்து அகமும் புறமும் ஆகிய உரிப்பொருள் கூறுகின்ற ரூராகலின, புணாதல பிரிதல இருத்தல இரங்கல ஊடல என அமையுமே யெனின், புறப்பொருட்கண் நிரைகோடலை ‘வெட்சி’ எனக குறிமிட்டு ஆளுமாகலின், சண்டு இப்பொருளையும் ‘முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல’ என ஆளும் என்க இதனற பயன் என்னையெனின், உரிப்பொருளே திணையென உணராத துவாராயின் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் திணையாதல் தோன்றாதாம, அவையெலலாம அடங்குதற் பொருட்டு முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல என்றா எனபது அவையாமாறு வருகின்ற சூத்திரங்களான் விளங்கும் (உ)

௩. முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

இதுமேற சொல்லப்பட்ட ‘நடுவீணந்திணை’ ஆமாமும், ஒருவகையான உலகத்துப் பொருளெல்லாம மூவகையாகி அடங்கும் எனபதூஉம உணராததுதல் நுதலிறு

இதன் பொருள் — சான்றோ செய்யுளகத்துப் பயின்ற பொருளை ஆராயுமிடத்து முதற்பொருள் எனவும் கருப்பொருள் எனவும் உரிப்பொருள் எனவும் சொல்லப்பட்ட மூன்று பொருண்மையுமே, அவை சொல்லுங் காலத்து முறையாற் சிறந்தன என்றவாறு.

இச சூத்திரத்துள் பாடலுட் பயின்ற பொருள் மூன்றென ஒதி, அவற்றுள் 'உரிப்பொருள்' என ஒன்றைப் பின்னெடுத்தது ஒதினமையின், புறப்பொருளும் உரிப்பொருளாகிய யடங்கும் என்றவாறு கண்டு கொள்க முறைமையாற சிறத்தலாவது யாதானுமோர செய்யுட்கண் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும், உரிப்பொருளும் வரின், முதற் பொருளால் திணையாகும் என்பதூஉம, முதற் பொருளொழிய ஏனையிரண்டுமவரின் கருப்பொருளால் திணையாகும் என்பதூஉம, * உரிப்பொருள் தானே வரின் அதனால் திணையாகும் என்பதூஉம ஆம அவையாமாறு முன்னாக காணப்படும அஃதேல ஒரு பொருட்கு ஒரே காரணங் கூறுது மூன்று காரணங் கூறியது எனனை யெனின, உயாநதோர என்றவழிக குலத்தான் உயாநதோரையும் காட்டும, கலவியான் உயாநதோரையும் காட்டும; செலவததான் உயாநதோரையும் காட்டும, அதுபோலக் கொள்க (ங)

ச. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டினியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இது, மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகைப் பொருளினும முதற்பொருளாமாறு உணர்த்துதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — முதல என்று சொல்லப்படுவது நிலமும் காலமும் ஆகிய அவ்விரண்டினது இயற்கையென்று சொல்லுப உலகியல்பு உணர்ந்தோர் என்றவாறு.

இயற்கை என்பதனால் † செய்து கோடல் பெறாமையு அறிந்து கொள்க. நிலம் என்பதனால் பொருள் தோற்று தற்கு இடமாகிய ஐம்பெரும் பூதமுங் கொள்க (ச)

* 'உரிப்பொருளானே தனிப்பொருளாற திணையாகும் எனவும் பிரதிபேதம், † 'செய்துகோட பெருமை' எனவும் பிரதிபேதம்.

நு. மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்
 சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
 வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
 வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
 முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச
 சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது, நிறுத்த முறையானே நிலத்தால் தீணையா
 மாறு உணராததுதல ருதலிறறு

இதன் பொருள் — மாயவன மேவிய காடு பொருந்
 திய உலகமும், முருகவேள மேவிய மைவரை உலகமும்,
 இந்திரன் மேவிய தீம்புனல் உலகமும், வருணன் மேவிய
 பெருமணல் உலகமும், முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்
 எனச்சொல்லியமுறையானே சொல்லவும்படுமென்றவாறு

நிரணிறை உமமை எதிமறையாகவின இடமுறை
 யன்றிச் சொல்லவும்படும என்று கொள்க அஃதாவது,
 அவற்றுள் யாதானும் ஒன்றை முன்னும் பின்னுமாக
 வைத்துக் கூறுதல் அது, சானரோரே செய்யுட் கோவை
 யினும் பிறநூல்கத்தும் கண்கொள்க காடு, ராடு, மலை,
 கடல் எனப்பேற பெருவழக்காம இசு சூசுதிரத்தள்ள,
 'காடுறை நிலம்' எனனது 'காடுறை யுலகம்' என்றதனை
 ஐவகைய பூதத்தானும் அமைந்த இடம் எனப்பது உயத
 துணர வைத்தவாறு கண்கொள்க முல்லை குறிஞ்சி
 என்பன இடுகுறியோ காரணக்குறியோ எனின, ஏகதேச
 காரணம்பற்றி முதலாகிரியா இட்டதோர குறி எனறே
 கொள்ளப்படும் எனனை காரணமெனின்,

‘கெல்லொடு

நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை

யருமபவி ழலரி ஆஉய'

(முல்லைப். 4 - 30)

என்றமையால் காடுறை உலகிற்கு முல்லைப்பூச சிறந்ததாக
 லானும்,

‘கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தெ ளிழைக்கும் நாட்டுண்டு டடபே’(குறுக் - ௩)
என்றவழி மைவரை உலகிறகுக் குறிஞ்சிப்பூச் சிறந்ததாக
லானும்,

‘ஆ லருங் சிய சிறுசின் மருதின
ருச்சினை யுறங்குந் தண்டினை யூன்’ (அகநா - உஅடு)
என்றவழித் தீமடின்ல உலகிறகு மருதி சிறந்ததாக
லானும்,

‘பாசடை சீயுத கணைக்கா னெய்த
வின ி னிருநகழி யோத மலகுதொழை
கயமுக்கு மகனா கணணின மாணும்’ (குறுக் - ௧)
என்றவழிப் பெருமணல உலகிறகு செய்தல சிறந்ததாக
லானும், இரதிலங்கன் இவ்வாறு குறியிடலா என்று
கொள்ளப்படும எனக

பால் யென்பதற்கு ிலம் இன்றேனும் வேன்ற
காலம் பற்றி வருதலின அககாலத்துத் தளிரும் சினைபும்
வாடுதலினறி ிறபதாம் பால் என்பதோர் மரமுண
டாகலின அச்சிறப்பு டோக்கிப் பாலையென்று குறியிட
லா கைக்கிளை, பெருந்திணை னன்பனவற்றகு நிலமுங்
காலமும பகுததோதாமையின இவ்வாறனறிப் பிறிதோர்
காரணம்பற்றிக் குறியிடலா எனக (௫)

௬. காரு மாலைபு முல்லை.

இனிக காலத்தால் திணையாமாறு உணாததுவான்
எடுததுக் கொண்டா இஃது அவற்றுள் முல்லைத்
திணைக்குக் காலம் வரையறுத்து உணாததுதல நுதலிறறு.

இதன் பொருள் — காலகாலமும மாலைப்பொழுதும்
முல்லைத்திணைக்குக் காலமாம் என்றவாறு

காராவது மழைபெய்யுங் காலம், அஃது ஆவணித்
திங்களும், புரட்டாசித் திங்களுமாம் மாலையாவது இரப
பொழுதின் முற்கூறு. (௬)

எ. குறிஞ்சி.

கூதிர் யாம மென்மனா புலவர்.

இது, குறிஞ்சிக்குக் காலமாமாறு உணராததுதல துதலிறறு.

இதன் பொருள் — குறிஞ்சித்திணைக்குக் காலமாவது கூதிரகாலமும் யாமப்பொழுதும் என்பா புலவா என்றவாறு.

கூதிராவது ஐப்பசித் திங்களும், காரத்திகைத் திங்களும் யாமமாவது இராப்பொழுதின நடுக்கூறு (எ)

அ. பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப.

இஃது, எய்தாதது எய்துவித்தல துதலிறறு.

இதன் பொருள் — குறிஞ்சித்திணைக்கு முனபனிக காலமும் உரித்தென்று சொல்லுவா என்றவாறு.

இதனைக் கூதிரகாலத்தொடு ஒருங்கு கூர்மையின் அத்திணைச் சிறப்பிற்றன்று எனக் கொள்க. குறிஞ்சி என்றது அதிகாரத்தான வந்தது முனபனிக காலமாவது மாரககழித் திங்களும், தைத் திங்களும் மாம 'பருவமும்' என்ற உமமை இறந்தது தழீஇய எச்ச உமமை (அ)

கூ. வைகறை விடியன் மருதம்.

இது, மருதத்திணைக்குக் காலம் உணராததுதல துதலிறறு.

இதன் பொருள் — வைகறையும் விடியலும் மருதத்திற்குக் காலமாம் என்றவாறு.

வைகறை யாவது இராப் பொழுதின பிறகூறு விடியலாவது பகற் பொழுதின முற்கூறு பருவம் வரைநீதாதாமையின் அறுவகைப் பருவமுடன் கொள்ளப்படும் இது நெய்தற்கும் ஒக்கும் (கூ)

க0. ஏற்பாடு,

நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இது, நெய்தற நினைகடுக காலம் உணாததுதல்
ததலிறறு

இதன் பொருள் — ஏறபடு பொழுது நெய்தற
நினைகடுப பொருணமை பெறத தோன்றும் என்றவாறு

ஏறபா டாவது பகறபொழுதின பிறகூறு (க0)

கக. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலோடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது, பாலைகடுக காலமும் இடமும் உணாததுதல்
ததலிறறு

இதன் பொருள் — நடுவுநிலைத் திணையாகிய பாலையா
வது நண்பகறபொழுது வேன்ற காலத்தொடு புணாரந்து
நின்றவழிக் கருதிய நெறியையடிபடைத்து என்றவாறு

என்றது இளவேனில முதுவேனில என்னும் இரு
வகைப் பருவத்தின்கண்ணும் வரும் நண்பகறபொழுது
காலமாம் என்பதூஉம், ஆண்டு இயங்கும் நெறி நிலமாம்
என்பதூஉம் உணாததியவாறு இளவேனிலாவது சித்தி
ரைத் திங்களும வைகாசித் திங்களும முதுவேனிலாவது
ஆனித் திங்களும ஆடித் திங்களும நண்பகலாவது பகற
பொழுதின நடுக்கூறு (கக)

கஉ. பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தாதது எய்துவிததல் ததலிறறு

இதன் பொருள் — பின்பனிக்காலமும் உரித்தென்று
கூறுப பாலைக்கு என்றவாறு,

இது வேரோதினமையின் வேனில போலச சிறப
பிற்றன்று எனககொளக பினபனியாவது மாசித திங்க
ளும் பங்குனித திங்களுமாம்

அஃதறற்க, இவவறுவகைப பருவமும அறுவகைப
பொழுதும் இவவைநதிணைக குரியவாறு எனனையெனின்,
சிறப்பு நோக்கி எனக எனனை சிறந்தவாறு எனின்,
முலையாகிய நிலனும், வேன்றகாலத்து வெப்பமுழநது
மரனும், புதலும், கொடியும் கவினழிநது கிடநகன
காப்பயலகள முழங்கக கவினபெறுமாகலின் அப்பருவம்
சிறந்ததாம் மாலைப்பொழுது அநநிலத்திற கினறியமை
யாத முலை மலநுங்காலமாதலானும், அநநிலத்துக கருப
பொருளாகிய ஆனிரை வருங்காலமாதலானும், ஆண்டுத
தனியிருப்பாக்கு அவை கண்டுழி வருத்த மிகுதலின்,
அதுவும் சிறந்ததாயிற்று குறிஞ்சிக்குப பெரும்பானமை
யும் களவிற புணாச்சி பொருளாதலின், அப்புணாச்சிக்குத
தனியிடம் வேண்டுமன்றே, அது கூதிரகாலத்துப பகலும்
இரவும் நுண்துளி சிதறி இயங்குவாரிலராகலின், ஆண்டுத
தனிப்படல் எரிதாகலின், அதற்கு அது சிறந்தது, நடு
நாள யாமமும அவவாறுகலின் அதுவுப சிறந்தது இனி
மருத்ததிற்கு நிலை பழனஞ்சாராத இடமாகலான், ஆண்
டுறைவா மேனமககனாகலின், அவா பரத்தையிற பிரிவுழி
அமமனையகத்து உறைநதமை பிறறறியாமல் மறைத்தல்
வேண்டி வைகறைககண தம் மனையகத்துப பெயரும்வழி
ஆண்டு மனைவி ஊடலுற்றுச * சாரகிலளாம் ஆதலால்,
அவை அநநிலத்திற்குச சிறந்தன நெய்தற்குப பெரும்
பான்மையும் இரககம் பொருளாகலின், தனிமையுறறு
இரங்குவாக்குப பகற்பொழுதினும் இராப்பொழுது மிகு
மாதலான் அப்பொழுது † வருத்தகேதுவாகிய ஏறபாடு
கண்டா இனி வருவது மாலை என்று வருத்தமுறுதலின்

* சாரகிலளாம் எனவும் பிரதிபேதம்

† வருத்தகேதுவாகிய ஏறபாடு எனவும் பிரதிபேதம்.

அதற்கு அது சிறந்தது பாலைப் பொருளாவது பிரிவு, அப்பிரிவின்கூட தலைமகற்கு வந்ததமுறும் என்று தலைமகன் கவலுவகால், சீழலும் நீரும் இல்லாதவழி ஏகினூ எனவும் கவலுமாகலின், அதற்கு அது சிறந்தது என்க. (கஉ)

கஉ. இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றலு முரிய தாகு மென்மனா புலவா.

இது, பாலைக்கு உரிய பொருளாமாறு உணர்த்துதல நுதலற்று

இதன் பொருள் — இருவகைப் பிரிவான தலைமகளைப் பிரிதலும், தலைமகளை உடன்கொண்டு தமாவரைப் பிரிதலும், அவை நிலைபெறாத தோன்றலும் பாலைக்கு உரிய பொருளாகும் எனப் புலவா என்றவாறு

உமமை எரவுமமை யாகலான நிலைபெறாத தோன்றலுது பிரிதற் குறிப்பு நிகழாதுழிபும் பாலைக்குரிய பொருளாம் என்று கொள்க அதிகாரப்பட்டு வந்தகின்றது பாலை யாகலின் இருவகைப் பொருளும் பாலைக்கு உரிய பொருளாயின (கஉ)

யசு. திணைமயங் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே நிலனொருங்கு மயங்குத லிலலென மொழிப புலவர் குணாந்த புலமை யோரே.

இது, மேல் அதிகரிக்கப்பட்ட நிலத்தினும, காலத்தினும ஆகிய திணை மயங்குமாறு உணர்த்துதல நுதலற்று

இதன் பொருள் — ஒரு திணைக்குரிய முதற்பொருள் மற்றோர் திணைக்குரிய முதற்பொருளொடு சேரநிறைவு கடியப்படாது, ஆண்டு நிலம் சேரநிறைவு இல்லை யென்று சொல்வா புலவர் நன்குணராத புலமையோர் என்றவாறு.

எனவே காலம் மயங்கும் என்றவாறழிந்து அதற்
குச் செய்யுள்

‘தொல்லாழி தடுமாறிக் கொகலவேணமும் பருவதசான
பலவயி னுயிரெல்லாம் படைசதானகட பெயாப்பானபோ
வெல்லுறு முடிதுககிர மடங்கிதன ககிரமாய
நல்லற மொறிநீநீடு யுலகாண்ட உசனபி
னல்லது மலை திருநக றறொறி க்துசல்லா
மெல்லியான பருவமேபோன மயங்கிரு டலைவ
வெல்லுககு வாமபாய விடுமபைகூட மருணமலை ,
பாயதிடை பாட்டோவாப பப்புநாப பனிசுகட
நூவறத துறாநனை துறை உன்ன நவன்றிற்
நோய்தெற யுழப்பாக்க ணிட்டுதியோ வயமேபோலக
காதலசெய தகனருடை யுடையையோ ? ,
மன்றிரும் மெண்ணை மடலசே ரனநி
னனதுறை கொனறன் மெய்கை கலங்கிய
வெனறைய மறிசுனை மறியோ வயமேபோல
வெனறுணை பரிசிராடை யுடையையோ ? ,
பனியிருள குடிச பபைசல்கு கிறகுத
வினிவரி னுயருடற பழிப்பனை கலங்கிய
தனியவ விடுமபைகண டினைதியோ வயமேபோல
வெனியசெய தகனருடை யுடையையோ ?
எனவாங்கு ,
அழிநயய லநிசத வெவவ மேறபடப
பெருமேபே துறுசல களைமதி பெரும
வருநதிய செல்லநீர் திறனறி வயாருகன
மருநதறை கோடலிற் கொடிசே யாழான
னருநதியோ கொஞ்ச மழிநதுக விடினே ?

(கலிசு நெய - கஉ)

எனவரும்.

(கச)

கரு. உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே

இஃது, எய்தாதது எய்துநிதலு துதலிற்று

இதன்பொருள் — உரிப்பொருள் அல்லாத கருப பொருளும், முதற்பொருளும் மற்றொரு திணையொடு சேர கிறகவும் பெறும் என்றவாறு

உமமை எதிர்மறை யாகலான மயங்காமை பெரும் பான்மை எனக எனவே 'உயகதுநொன நிணாதல எனனுந தந்திர வுதகியான எடுதகேகாதிய காலமாகிய முதற்பொருளும் டுடிம புளளும ஆகிய கருப்பொருளும் மயங்கிபும் மயங்காமைபும் வரும எனவே உரிப்பொருள் மயங்கி வாராது என்றவாறு அல்லன மயங்கி வருதல கலி முதலாகிய சானரோ நூலகத்துக கணடுகொளக உதாரணம்,

‘ஒண்செக கழுநீக ரணபோ லாயிதழ
மூசி போகிய குடிசெய மாலையன
பககளு சோ + கிய செசகைக கணணியன
குயமண டாகளு செசகாநது நீலி’ (அகநா - சஅ)

என்றவழி, மருகததிறகுக் கருப்பொருளாகிய கழுநீரும், குறிஞ்சிககுரிய வெடசிபபுடிம அணினதோன என்றமை யாற கருப்பொருள் மயக்கமாயிற்று பிறவுமனன (கரு)

ககா. புணர்தல் பிரித விருதத விரங்க
ஊட லவற்றி னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.

இஃது, உரிப்பொருள் ஆமாறு உணாததுதல துத லிற்று

இதன்பொருள் — புணாதலும், பிரிதலும், இருதத லும், இரங்கலும், ஊடலும், அவற்றின நிமித்தமும் என்று

சொல்லப்பட்ட இவை ஆராயுங் காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம் என்றவாறு

பிரிவு பாலைகருகித்தாமாயு மேற்சொல்லப்பட்டது ஏனைய, 'மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வைத்தல்' என்ற நந்திரவுத்தியால் புணர்தல் என்பது குறிஞ்சிக்கும், இருத்தல் என்பது முல்லைக்கும், இரங்கல் என்பது நெய்தற்கும், உண்டல் என்பது மந்தத்திற்கும் பெரும்பான்மை உரித்தாகவும், சிறுபான்மை எல்லாப் பொருளும் எல்லாத் திணைக்கும் உரித்தாகவும் கொள்ளப்படும் (இருத்தலாவது கல்மகவை வர, நந்திணையும் ஆற்றியிருத்தல் இரங்கலாவது அழிபுரமை

(க௩)

க௩. கொண்டுதலைக கழிதலும் பிரிந்தவ ணிரங்கவு முண்டென மொழிப வேரிடத் தாவ.

இதையும் ஐயாரா உரிப்பொருளாமாயு உணர்த்துதல் துதலிற்று

இதன்பொருள் — கொண்டுதலைக கழிதலும் உண்டு, பிரிந்தவண இரங்கலும் உண்டு, ஒரோவிடத்துக்கண என்றவாறு

'உண்டு' என்பது ஐரண்டிடத்துங் கூட்டுக ஆனறியும் 'உண்டு' என்பதனை இவ்வென்புகள மாட்குகி விர்வு வினையாககிப பொதுபாட உன்றிதெனவுமாம் 'பிரிந்தது' என்றமையான மேற்சொல்லப்பட்ட ஐவகை உரிப்பொருளும்போல் எல்லாத் திணைக்கும் உபாதுவாகி வந்தலன்றி, 'கொண்டு தலைககழிதல்' பாலைக கணனும், 'பிரிந்தவ ணிரங்கல்' பெருந்திணைக கணனும் வரும் என்று கொள்க கொண்டு தலைககழிதலாவது உடன்கொண்டு பெயர்தல் அது நிலம் பெயர்தலின் புணர்தலின் அடங்காமையானும், உடன்கொண்டு பெயர்தலின் பிரிந்தலின் அடங்காமையானும் வேரேருதப்பட்டது பிரிந்தவ ணிரங்கலாவது ஒருவரை யொருவர் பிரிந்தவிடத்து இரங்கல் அது நெட்

டாறு சென்றவழி இரங்குதலினமையானும், ஒருவழிக்
கணநகவழி அழகுநகலினம் வேடகை மிகுதியால் இரங்
குதலானும் வேட்கையுடையது அஃது எவ்வாறு நடைபெற
மும, கேறுதலொழிந்த நாமதகு மிகுதியுமும முதலாயின
பொருள் இரங்குதலினமையானும் (கௌ)

கஅ. கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன.

இதுவும் அது

இதன்பொருள் — 'கலந்தபொழுது' எனபது தலை
மகளை நகலுறழ்வழி மனநிந்தாசியுள்ளதான காலம் —
அககாட்சிய பின்னர்த் குறிப்பாயுடன துணையும் க்கமும
ககழாசி 'காட்சியாவது தலைநியை உதிரப்படுதல் —
குறிப்பாயினனாப புணருகதலையும் க்கமும க்கழாசி

'முன்னிலை யாதகல்' முகலாயின புணாதல் நிமித்த
மனறே இவை அநந்தரனவனறிப பொதுப்பட க்றற
லின வேட்கையுடையன

'அன்ன' எனபது இவையும் ஒரிடத்து க்கமும உரிப
பொருள் என்றவாறு ஒரிடமாவது வகைகளை அஃ
தேல், இவையும் புணாதல் நிமித்தமாயினால் வந்து குற்றம்
எனையெனின, ஒருவன ஒருநதையை எதிர்ப்பட்டுழிப
புணாசுகி வேடகை தேற்றலும் தேற்றலுமையும் உண்
மைபின, காட்சி பொதுப்பட உறந்து ஐயம் முதலாகக்
குறிப்பாய்கல் அநந்த க்கமும மனநிந்தாசி தலைமகன் மாட
டுக நாமதகுறிப்பாயுலவழிக் கபங்குறிப்பாயு உணராத் கூறு
தலின அதுவும் புணாதல் நிமித்தம் அன்றிற்று எனக ( )

கக. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இஃது, ஐயம் அறுதலை நுதலற்று

இதன்பொருள் — மேல் எடுதது ஓகப்பட்டவற்றில்
முதல் என்று சொல்லப்படுவது கிலமும காலமும ஆகிய
அவ விருவகையும் என்றவாறு

எனவே ஏனையவெல்லாம் உரிப்பொருள் என்றவா
றும் இதனாற பெற்றது என்னையெனின், முதல் கரு
உரிப்பொருள் என அதிகரித்து வைத்தார இனிக
கருப்பொருள் கூறுகின்றா உரிப்பொருள் யாண்டுக் கூறி
னா என ஐயம் நீகழுமதை விநிதகல் எனக (நகூ)

உ௦. தெய்வ முனாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகையு
வவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப.

இது, கருப்பொருளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிறறு

இதன்பொருள் — தெய்வம் முதலாகச் சொல்லப்பட
டனயும் அதன்மைய பிறவும கருப்பொருள் எனறு
மொழிப என்றவாறு

அவையாவன முதற்பொருட்குட டோ ன று ம
பொருள்

‘மாயோன மேய காடுறை யுலகம் (அகந - ௫)

என்றதனை முல்லைக்குத் தெய்வம் — சுண்ணை ,

‘காடுறை யுலகம்’ (அகந - ௫)

என்றதனும்,

‘காரு மாலை யு முல்லை’ (அகந - ௬)

என்றதனும், காட்டினும் காகாலத்தினும் மாலைப்
பொழுதினும் நிகழ்பவை கொள்க ,

‘எந்நில மருங்கிற பூவும் புளஞ

மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா யாயினும்’ (அகந - ௨௧)

என்றதனும், நிலமும் காலமும் பற்றி வருவன கருப்
பொருள் எனபது உணரக உணவு - வரகும், முதிரை
யும்; மா - மாணும், முயலும், மரம் - கொன்றையும்,

குருநதம், புதலும், புள் - காணுகோழி; பறை - ஏறு கோட்பறை, செயதி - நிரைமேயத்தல், 'யாழின பகுதி' எனப்பது பண், அது - சாதாரி 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - முலையும், பிடவும், தனவும் நீர் - கான்யாறு; பிறவும் இந்நிகரண கொள்க

குறிஞ்சிகருத நெய்வம் — முருகவேள, மைவரையுலகமும், கூதிரகாலமும், நாளி நனும் கூறினமையின, அந்நிலத்தினும் காலத்தினும் உகர்ப்பவை கொள்க உணவு - தீனையும், வெநிரெலலும், ஸ்வனமும, மா - யானையும், புலியும், பன்றியும், காரியும், மரம - வேங்கையும, கோள்கும், பள் - மயிலும், கிளியும், பறை - வெறியாட்டுப்பறையும், தொண்டகப்பறையும், செயதி - தேனழித்தல், பண் - குறிஞ்சி, 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - வேங்கைப்பூவும், குறிஞ்சிப்பூவும், காரதடபூவும், நீர் - ஸ்ணீரும, அருவிநீரும பிறவும் அன்ன

பாலைக்கு நிலம் ஒத்தது வேளிநகாலமும், நண்பகலும் ஒதினமையானும்,

'முலையும் குறிஞ்சியு முறைமையிற நிரிந்த
நல்லியல் பிழந்து பிழருதய ருறுகதுப
பாலை யென்பதோர படிவம் கொள்ளும்'

(சிலப காடுகாண - சுச - சுள)

எனப் பிற சான்றோ செய்புகத்தது வருதலானும், இந்நிலங்களில் வேளிநகாலத்து க்கழுவன கருப்பொருளாகக் கொள்ளப்படும் தெய்வம் - கொற்றவை, உணவு - ஆறலைத்தலால் வரும்பொருள், மா - வலியழிந்த யானையும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த செநநாயும், மரம - பாலை, இரூப்பை, களரி, சூரை, புள் - ஏருவையும், பருநதம், பறை - ஆறலைப்பறையும், குறைகொண்ட பறையும், செயதி - ஆறலைத்தல், பண் - பாலை, 'பிறவும்' என்றதனால், பூ - மராமபூ, நீர் - அறுநீர்க் கூவலும், அறுநீர்ச்சனையும் பிறவும் இந்நிகரண கொள்க.

மருத்ததிறகுத தெய்வம் — இரதிரன

‘தீமபுன லுலகம்’

(அகச - ௫)

எனவும்,

‘வைகறை விடியல்’

(அகச - ௬)

எனவும், ஒதினமையால் அவனிடத்தினும் காலத்தினும் நிகழ்பவை கொள்க உணவு - நெல் மா - எருமையும், நீரநாயும் மரம் - மருதும், காஞ்சியும். புள - புனன மும், அகன்றிலும் பறை - நெல்லிப்பறை, செயதி - உழவு, பண - மருதம் ‘பிறவும்’ என்றதனால், பூ - தாமரையும், கழுநீரும். நீர - யாறறு நீரும், பொய்கை நீரும், பிறவும் அன்ன

நெய்தற்குத தெய்வம் — வருணன

‘மணலுலகம்’

(அகச - ௫)

என்றதனும்,

‘எறபாடு’

(அகச - ௧0)

என்றதனும், ஆண்டு நிகழ்பவை கொள்க உணவு, உப்புநிலையும், நீனநிலையும் மா - கராழும், சுறவும், மரம் - புனனையும், கைதையும் புள - கடற்காக்கை பறை - நாவாய்ப்பறை, செயதி - நீன பநிகதலும், உப்பு விளைத்தலும், பண - செய்வழி, ‘பிறவும்’ என்றதனால், பூ - நெய்தல் நீர - கேணிநீரும், கடலநீரும், பிறவும் அன்ன (௨0)

உக. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளு

மந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்

வந்த நிலத்தின் பயத்த வாக்கும்.

இது, மேதலறகோர புறனடை யுணாததுதல முத லிற்று.

இதன் பொருள் — யாதானுமோ நிலத்திற்கு உரிய வாகிய பூவும் புளளும் அநிலத்தோடும் பொழுதோடும் வந்திலவாயினும் வந்த நிலத்தின் பயத்தவாகும் என்ற வாயு

‘வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல்’ எனபதனால் சிறுபான்மை ஏனையவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க இவ்வாயு வருவன தீணையககமாம் (உக)

உஉ. பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய தீண்தொறு மரீஇய தீணநிலைப் பெயரே *

இது கருப்பொருளின் பாகுபாடாகிய மககடடிறம் உணர்த்துதல்துதலிறறு.

இதன் பொருள் — குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் என இருவகைப்படும், அததீண்தொறும் மருவிப்போந்த தீணநிலைப்பெயர் என்றவாயு

‘தீணநிலைப்பெயர்’ என்றதனால் அப்பெயருடையார பிறநிலத்திலா என்று கொள்ளப்படும் அதனானே எல்லா நிலத்திற்கும் உரியதாகிய மேனமககளை யொழித்தது, நிலம் பற்றி வாழும் சீழமககளையே குறித்து ஒதினா என்று கொள்க. பெயர் என்றதனால் பெற்றது எனனை? மககள் எனல அமையாதோ எனின், மககளாவார புளளும் மாவும்போல வேறு படுககப்படா ஒருநீர்மையராதலின் அவரை வேறு படுககுங்கால் தீணநிலைப்பெயரானல்லது வேறுபடுதல் அருமையின் ‘பெயர்’ என்றா என்க (உஉ)

உங. ஆயர் வேட்டுவ ராடீஉத் தீணப்பெய ராவயின் வருஉங் கிழவரு முளரே.

இது, நிறுத்தமுறையானே முல்லைக்கு உரிய மககட பெயர் உணர்த்துதல் நுதலிறறு

* ‘தீணநிலைப் பெயரே’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இதன் பொருள் — ஆணமககளைப்பற்றி வரும் திணை நிலப்பெயர் ஆயர் எனவும் வேட்டுவா எனவும் வரும் அவ்விடத்து வரும் கிழவரும் உளர் என்றவாறு

ஆயர் என்பார் நிரை மேயப்பார வேட்டுவா என்பார் வேடடைத்தொழில் செய்வார் வேட்டு - ஒரு தொழில், அஃது எயினர் எனனும குலப்பெயருடையார் மேல் தொழிற்பெயராகி வந்தது 'வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்' எனபதனை 'ஆய்ச்சியர்' எனவுங் கொள்க அவ்விடத்திறத்காருங் காடுபற்றி வாழ்தலின் அநநிலத்தின் மககளாயினார் 'ஆய்பின் வருஉங் கிழவர்' இருவகையர், அநநிலத்தை ஆட்சிபெற்றோரும் அநநிலத்துள்ளோரும் என குறும்பொறை நாடன் என்றும் போலவன் ஆட்சிபற்றி வரும் பொதுவன், ஆயன் என்பன குலம்பற்றி வரும் (உங்)

உசு. ஏனோர் மருங்கினு மெண்ணுங் காலை
யாளு வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது, குறிஞ்சி முதலாய் திணைககண வரும் திணை நிலப்பெயர் உணராததுதல துதலிற்று

இதன் பொருள் — ஏனை ல்லத்துள்ள மககணமாட்டு ஆராயுங்காலத்து அவ்விடத்து அவ்வகைய திணைநிலைப் பெயர் என்றவாறு

என்றது, திணைதொழும் குலப்பெயரும் தொழிற்பெயரும் கிழவராம பெயரும் வரும் என்றவாறும் 'ஆன்' எனபது அவ்விடம் 'அ' எனனும கட்டு நீண்டு இசைத்தது குறிஞ்சிககு மககட்பெயர் குறவன், குறத்தி என்பன, தலைமக்கட்பெயர் மலைநாடன், வெறபன் என்பன. பாலைககு மககட்பெயர் எயினர் எயிறறியர் என்பன, தலைமக்கட்பெயர் மீளி, விடீல் என்பன மருத்ததிற்கு மக்கட்பெயர் உழவர், உழத்தியர் என்பன, தலைமககட்

பெயா ஊரன், மகிழ்நன் என்பன நெய்தற்கு மக்கட்
பெயா நுளையா, நுளைச்சியா எனபன, தலைமக்கட்பெயர்
சேர்ப்பன், துறைவன், கொணகன எனபன. பிறவுமனன

‘கைக்கிளை முதலா’

(அகத - க)

எனனும சூத்திரம் முதல் ஆக இததீணையும் கூறப
பட்டது, நடுவீணநதீணையாவது நிலத்தானும் காலத
தானும் கருப்பொருளானும் உரிப்பொருளானும் நில
மக்களானும் தலைமக்களானும் வரும எனவுப, அவை
இலக்கண நெய்யானும் வழக்கு நெய்யானும் வரும என
வும், கைக்கிளை பெருநதீண உரிப்பொருளான் வரும
எனவும் ஒதியவாறு

உதாரணம் முல்லைத்தீணைக்குசு செய்யுள் —

‘முல்லை வைநகத்தி தோன்ற வில்லமொடு
பைங்காற கொணறை மென்பிணி யவிழ
வீருமபுதிரித் தனன மாயிரு மருப்பிற
பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப
மலாநத ஞாலம் புலமப்புறங் கொடுப்பக
கருவி வாணங் கதழுறை சிதறிக
காசெய தனறே கவினபெறு கானங்
கூங்குளைப பொலிநத் கொயசுவற புரவி
நாமபாப பன்ன பரங்குவளை பரியப
பூத்த பொங்காத் துணையொடு வதிநத
தாதுண பறவை பேதுற லஞ்சி
முனிநா வாரத்த மாணவினைத் தேரி
னுதுக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன
கறங்கிசை விழவீ னுறநதைக குணது
நெடுமபெருங் குன்றத்து மன்ற காந்தட
போதவி ழலரி நாறு
மாய்தொடி யரிவைந்ந மாணலம் படாநதே.’ (அகம் - ச)

எனவரும்.

இதனுள், முல்லைக்கு உரிததாகிய நிலமும், காலமும், கருப்பொருளும், இருததலாகிய உரிப்பொருளும் வந்த வாறு கண்டுகொள்க

‘இல்லொடு மிடைந்த கொலை முல்லைப்
பல்லான கோவலா பையு ளாமபல
புலம்புகொண மாலை கேட்பொறுங்
கலங்குகுகொ ளளியணங் காத லோளே ’

என்பதூஉம் அது

‘திருக்கா விளங்கு மாசில கறயி
னரிமதா மழைக்கண மாது யொளொடு
நினனுடைக கேணமை யெவனோ முல்லை
யிருமபல கூடத் தோற்றமு
முருந்தோ டிண்ப லொரியுட் பெறவே ’

இது முதற்பொருள் வாராது கருப்பொருளாலும் உரிப்பொருளானும் முல்லையாயிற்று

‘கராதை விரைஇய தண்ணறுங் கணணி
யிலைய ரோவ வியாகுபரி கடைஇப
பகைமுனை வலிககுந் தேரொடு
வினைமுடித தனாங்கு காந் லோளே ’

இது முதலாம் தரவும இன்றி உரிப்பொருளான முல்லையாயிற்று

‘கதூகை யாக வாகி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுதலிற பயங்கண மாறி
வீடுவாயப் பட்ட வியனகண மாநிலங்
காடுகவி னெதிரக கணமழை பொழிதலிற்
பொறிவரி யினவண டாபப்ப பலவுட
னறுவீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற
வெறிவென நன்றே வீகமழ் கான
மெவனகொல மறறவன நிலையென மயங்கி
யிருமபணி யுறைக்குங் கண்ணொ டினைபாங்
கினனா வுறைவித தொன்னலம் பெறுஉ

மீதுறற காலங் கண்டிசிற பகைவா
 மதினமுகடு சுதவமு முருக்கிய மருப்பிற்
 காதுகா லொசிககு மேயானே
 வெஞ்சின வேதன வினைவிடப் பெறினே'

(அகம - ௧௬௩)

இது பிரிதற பகுதியாகிய பாசறைப புலம்பல எனி
 னும நிலம்பறறி முல்லையாயிறறு

‘மலிதிரை யூநதுதன மணகடல வெளவலின’

(கவி முல்லை - ௪)

என்னும முல்லைக்கனி புணாதற பொருணமைத்தாயினும,
 முல்லைக்கு உரிய கருப்பொருளான வருதலின முல்லை
 யாயிறறு பிறவும அனன

குறிஞ்சித்திணைககுச செய்புள —

‘விடிநத ஞாலங் கலினபெறத தலைஇ
 யிடிநத வாய வெவவங் கூட
 நிலமலி தணடுளி தவிராது புலநதாய
 நீாமலி கடராஅஞ் செருக்கிக் கானமலைநது
 கண்பெயல பொழிநத றளளென யாமதது
 மண்புரை* மாசணம விலங்கிய நெறிய
 மலைஇ மணநத மயங்கரி லாராற
 றிலைபொலிந திலங்கு வைவே லேநத
 இருமபிடி புணாநத செமமல பலவுடன்
 பெருங்குளிற்றுத தொழுதியொ டெண்குநிறை யொரீஇய.
 நிரம்பா நெடுவரை தத்திக குரம்பமைந
 திணடுபயி வெறுமபி னிழிதரு மருவிக்
 குணடுகோ மறுசுழி நீநதி யொண்டொடி
 யலமரன மழைக்க ணலலோள பண்புநயநது
 சுரனமுத லாரிடை நீநதித தநதை
 வளமனை யொருசிறை நினறனே மாகத
 தலைமனைப படலைத தண்கமழ நறுநதா

* ‘யாமததுப பண்புரை எனவும பிரதிபேதம்.

னாறுவண் டிமிரிசை யுணாநதனள சீறடி
 யரிசிலம் படிக்குச சேககையி னியலிச
 செந்நினை நலலி லெறிகத வ்யவிய
 காவலா மடிபத நோக்கி யோவியா
 பொறிசெய பாவையி னறிவுதளா பொலகி
 யளக்க ரனன வாரிரி டிய
 விளக்குகிமிர பீனைய நினைபிப பாம்பு
 படவரைச சீக்கு முருமேரே டிண்பபெய
 லினனலக கங்குலும் வருபவோ வென்றுதன
 மெலவிரல சேபப நொடியின ணலயாழ
 வடியுறு நரமயிற் நீவிய விழற்றிசு
 திருகுடி முயங்கி யோளே வெனவேற
 களிறுகெழு தீனை கழ்நொடி மலைய
 னொளிறுநீ ரகெகந கவைஇய காரதண்
 மணங்கமழ முளனூர் மீமிசை
 யணங்குகடி கொண்ட மலரினுங் கமழநதே ?

எனவரும் இது முதலும், கருவும், புணாதலாகிய உரிப
பொருளும் வந்த குறிஞ்சிப பாட்டு

‘நறைபரந்த சாந்த மறவெறிநது நாளா
 லுறையெதிராநது வித்தியலு மேனற — பிறையெதிராநது
 தாமரைபோல வாணமுக்கத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ
 வேமரை போந்தன வீண்டு’ (திணைமாலை - க)

இது முதற்பொருளினறிக கருப்பொருளும் உரிப
பொருளும் வந்தமையால் குறிஞ்சித்திணையாயிற்று

‘முதுக்குறைந தனளே முதுக்குறைந தனளே
 மலைய னொள்வேற கணணி
 முலையும் வாரா முதுக்குறைந தனளே’

(யாப - விருத எஃஉ உரை மேற்கோள்)

இஃது உரிப்பொருள ஒன்றும் வந்த குறிஞ்சிப்பாட்டு.

‘பருவ மென்றினை பாலும் பெய்தன
 கருவிரற கிள்ளை கடியவும் போகா
 பசுமூ தந்திக கடைவன வாடப்

பாசிப் பககப் பணிகீப பைஞ்சுனை
 விரியிதழக குவளை போல விலலிட
 டெரிசுடா விசுமபி நேறெழுநது முழங்கக
 குன்றுபனி கொளஞஞ சார
 வினறகொ ரேழி யவாசென்ற நாட்டே'

இஃது இருததற பொருண்மைககண வந்ததேனும
 முதற்பொருளானும், கருப்பொருளானும் குறிஞ்சி
 யாயிற்று

'வாடாத சானரோ வரவெதிர கொண்டிராயக
 கோடாது நீகொடுப்பி னலலது — கோடா
 வெழிலு முலையு மிரண்டறகு முநீர்ப
 பொழிலும விலையாமோ போநது' (திணைமலை - கடு)

இது கற்பிறப்புணாவு, பொருளாற் குறிஞ்சியாயிற்று

'படாஅ தோழியெங் கண்ணே கொடுவரி
 கொன்முரண யானே கனவு
 நனமலை நாட னசைஇ னுனே'

இஃது இரங்கற பொருண்மைதேனும முதற்பொரு
 ளானும் கருப்பொருளானும் குறிஞ்சியாயிற்று பிறவும்
 அனன

பாலைத்திணைக்குச் செய்யுள் —

'அறியாய வாழி தோழி யிருளற
 விசுமபுடன விளங்கும் விரைசெலற நிகிரிக
 கடுககதி ரெறித்த விடுவாய நிறைய
 ரெடுககான முருங்கை வெண்பூத தாஅய
 நீற வறந்த நிரம்பா நீரிடை
 வளளெயிறறுச செநாய வருந்துபசிப பிணவொடு
 களளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞ்சி
 லுள்ளுன வாடிய சுரிமுககு றொள்ளு
 பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ளியவின
 விழுத்தொடை மறவா விலலிடை வீழாதோ
 ரெழுத்துடை நடுக வினனிழல் வதிய
 மருஞ்சரக கவலை நீந்தி யென்று

மில்லோர்க் கிலலென றியைவது கரத்தல
வல்லோர் நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்
பொருளே காதலா காத
வருளே காதல ரெனறி நீயே? (அகம - ௫௩)

எனவரும் இதுநூள் பாலைகருரிய முதற்பொருளும், கருப
பொருளும், பிரிவும வந்தவாறு கண்டுகொள்க

வளங்கெழு திருநகாப பரதுசிறி தெறியினு
மினநதுணை யாயமொடு கழங்குட னாடினு
முயங்கின றையென் மெய்யென றசைஇ
மயங்குவியா பொறித்த துதல டண்ணென
முயங்கினள் வதியும் மனனே யினியே
தொடிமாண சுற்றமு மெமமு முள்ளா
ணெடுமொழித தநதை யருங்கடி நீவி
நொதும லாள நெஞ்சறப பெற்றவென
சிறுமுதுக குறைவி சிலம்பாற சீறடி
வல்லகொல் செலலத தாமே கலலென
ஆரெழுந தனன வருகெழு செலவி
னீரி லத்தத தாரிடை மடுத்த
கொடுங்கோ லுமணா பகடுதெழி தெள்வீளி
நெடுமபெருங் குறைத திமிழ்கொள வியம்புங்
கடுங்கதா திருகிய வேயப்பில் பிறங்கற
பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத
தருஞ்சரக கவலை யதாபடு மருங்கி
னீளரை யிலவத தூழுகழி பனமலா
விழவுத்தலைக கொண்ட பழவிநன மூதூர்
நெய்யுமிழ் சுடரிற் காலபொரச சிலகி
வைகுறு மீனிற் றேனறு
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே (அகம - ௬௪)

இஃது உடனட்பாக்கினகண வந்தது

‘நாளு நாளு மாளவினை யழுங்க
விலலிருநது மகிழுவோர்க் கிலலையாற் புகழென
வொண்பொருட் ககலவாநங் காதலா
கண்பனி துடையினித தோழி நீயே’ (சிறந்தக - பாலை)

இது பிரிவு. பொருளாற பாலையாயிற்று.

‘ உயாகரைக் கானியாற் றவிரற் றலகனறுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலா குவைஇத
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவசின முலைலே
முலையினுங் கதவசின றடமென றேளே ’ (ஐங்குறு-நகுக)

இது புணாதறபொரு ளாதினும் கருப்பொருளாற்
பாலையாயிற்று

‘ செநதுவ ராடை ’ (ஐங்குறு - நகுக)

என்னும் பாடடினுள்,

‘ கொலைவி லெயினா துங்கை ’

எனப் புணாதற் பொருண்மை வந்ததாயினும் பாலேகரு
உரிய மக்கடபெயர் கூறுதலிற் பாலையாயிற்று நிறவும்

மருதத்திணைகஞ்சுச் செய்யுள் —

‘ சேற்றுநிலை முனைஇய செய்கட காரா
னூரமடி கங்குலி மொண்டலை பரிஇக
கூரமுள வேலி கோட்டினி னீக்கி
நீரமுதிர பழனத்து மீனுட னிரிய
வந்தாமடி வள்ளை மயக்கிச் சாமரை
வணடேது பனிமல பாரு மூர்
யாரை யோசிற் புலக்கேம வாருந்
றுறையிறந் தொளிரவருந் தாழிருங் கூரதற்
பிறழ மொருத்தியை யெயமனைத் தூத்து
வதுவை யயாநதனை யெனப் வரீகியாக
கூறேம வாழிய ரொகதைச் செறுநா
கலிறுடை யருஞ்சமந் ததைய தூறு
மொளிறுவாட டானைக் கொறகைச் செழியன
பிண்ட றெல்லி னளனந் தன்னவெம
மொண்டொடி றெகிழினு றெகிழக
செனநீ பெருமரிற் றகைகருநா யாரோ ’ (அகம் - சக)

எனவரும் இதனுள் மருதத்திற்குரியவாய் ஒதிய நிலனும்,
பொழுதும, கருப் பொருளும், ஊடற் பொருண்மையும்
வந்தன

‘தாமரை, வண்டேது பனிமல ராரு மூர்’

என்றமையான் வைகறை வந்தமை யறிக, இறைவன
தன்மையும் அறிக

‘பூவகாடி மருங்கி னெய்கை கேணமை
முன்னும் பின்னு மாகி
யின்னும் பாண னெமவயி னானே’

இஃது உரிப்பொருளால் மருதமாயிற்று

‘ஓரை யாய மறிய ஆ:
னலகினன றாசா றுமபூர தண்டழை
மாறுபடி னெஃதேனே தோழி ிறுசிறுது
நெடுமொழி விளையகு தொலகுடி
வடுநாம படுத லஞ்சது மெனவே’

இது புணராதற பொருணமையேனும் திணைநிலைப்
பெயரால் மருதமாயிற்று அறிவும அன்ன

நெய்தல திணைக்குடி செய்யுள் —

‘கானன மலாநத கழிப்பு,க கூம்ப
நீனிற்ப் பெருங்கடல பாடெழுந் தொலிப்ப
மீனா குருகின மெனபறை, தொழுதி
குவையிரும் புனைகை குடமபை சே-
வசைவண் டாக்ககு மலகுறு காலை
தாழை தளாடி தூக்கி மாலை
யழித்க வந்த கொண்டலொடு கழிபடா
காமா நெஞ்சங் கையறு பிணைய
துயரஞ் செயதூம் மருளா ராயினு
மருஅ லியரோ வவருடைக கேணமை
யளியின மையி னவணுறையு முனைஇ
வாரற்க திலல தோழி கழனி
வெண்ணெல லரிஞா பின்றைத ததுமபு
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா னுரை
செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை

யகமடற சேகருந துறைவ
 னினறுயின மாரபிற சென்றவென னெஞ்சே'

(அகம - ௪0)

எனவரும் இது முதலும், தருவும், இரங்குதற பொருண்
 மையும் வந்த நெய்தற பாட்டு

‘அ-கண மதிய ம'வினவாயப படடென்ப

பூசல வாயப புலமபுமனைக கலஉகி

யேதின மாககளு ரோயா ரோழி

யென்று ரோவா நிலலைத

தெண்கடற சோபப னுண்டவென னலககே'

(யாப வீரு, உக உடை - மேற)

இது தீணநிலை பெயரானும் இரங்கற பொருண்மை
 யானும் நெய்தலாயிற்று

‘நங்குலும் பகலுந கலஉகி டொனறி

வன்புறை சொல்லி தீஉதா

னபுறு 'செய்கி யுடையே' மறதே'

இது இரங்கற பொருண்மையான நெய்தலாயிற்று.

‘சுறவுப்பிற டிருஉகழி தீந்தி னைகலு

* 'நீ கருதிக கொண்கனும் வகுணன

விரடிமணிக கொடுமபுண விளங்கிதை யோயே'

(சிறறடககம - நெய்தல)

இது புணாதற பொருளாயினும் நிலத்தான் நெய்த
 லாயிற்று

‘கோட்டக மலாநத கொழுங்கொடி யடம்பி

னறறுறை யணிகாச சோபபவிப

பொறறொடி யரிவையைப போறறினை யளிமே'

இது பாலைக்கு உரித்தாகிய பிரிவு நிமித்தமாயினும்
 நிலத்தான் நெய்தலாயிற்று பிறவும் அன்ன (உச)

* 'மிரவுகருதிக கையெனகண வந்தனன' எனவும் பிரதிபேதம்.

உரு. அடியோர் பாங்கினும் வினைவலா பாங்கினும்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது நடுவிணைநதிணைககு உரிய தலைமககளைக் கூறி, அதன் புறத்தவாகிய கைககளை பொருநதிணைக்கு உரிய மககளை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — அடித்தொழில் செய்வா பக கத்தினும் வினைசெய்வா பககத்தினும் மேற் சொல்லப் பட்ட புணாதல் முத்தலான பொருளைக் கூறல் கடிநது நீக்கும் நிலைமையில், ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய கைக களை பொருநதிணைக்ககண என்று சொல்லுவா புலவா என்றவாறு.

‘புணாதல் முத்தலான பொருள்’ என்பது அதிகாரத்தான வந்தது ‘வினைசெய்வா’ என்பதனால் அடியா அல்லாதார எனபது கொள்க அவர் அகத்திணைககு உரியா அல்லரோ எனின, அகத்திணையாவது அறத்தின் வழாமலும், பொருளின் வழாமலும், இன்பத்தின் வழாமலும் இயல்வேண்டும் வேண்டும்வை யெல்லாம் பிறாக்குக் குறறேவல் செய்வாக்ககுச் செல்லுதல் அரிதாகலானும், அவர் நாணுககுறைபாடு உடைய ஆகலானும், குறிப்பறியாது வேட்கைவழியே சாரக கர்துவர் ஆகலானும், இன்பம் இனிது நடத்துவா பிறறேவல் செய்யாதார எனபதனானும், பிறவானும் அவர் புறப்பொருட்கு உரிய ராயினா எனக எனவே, இவ்வெழுவகைத் திணையும் அகம், புறம் என இருவகையாயின.

உதாரணம்

‘எனனோற றண்கொல்லோ
நீரு ணீழறபோ னுடங்கிய மெனசாய
லீங்கருசு சுருங்கி,
யியலுவாய நினனொ சொவுவெ னின்றீததை,

* ‘அடிமைத்தொழில்’ எனவும் பிரதிபேதம்

அனனையோ,
 காண்டகை யிலலாக குறணழிப் போழ்கி
 னுண்டலைக னீன்ற பறழமகனே நீயெமமை
 வேண்டுவ லென்று விலக்கினை நினபோலவார
 தீண்டப் பெறுபவோ மற்று,
 மாண்ட,
 எறிந்த படைபோன முடங்கி மடங்கி
 றெறிசதுவிட் டனன சிறையேரா லெனனைப்
 பொறுக்கலலா கோயசெயதாய பொநீடு சிறுக்கலவே
 னீரல்கி னுண்டென னுயிர,
 குறிப்புக்காண,
 வல்லுப் பலகை யெடுத்த சிறுத்தனன
 கலலாக குறள கடுமபகல வந்தெமமை
 யிலலத்து வாவென மெய்கொளீடு யெல்லாநின
 பெண்ட ருளாமனனே கூறு,
 நல்லாயகேள்,
 உக்கத்து மேலு மிஷ்யாநது வாளவாய
 கொக்குரித தனன கொடுமடாய நினனையான
 புகக்கலம் புல்லினெஞ் சூனறும் புறம்புல்லி
 நககுளுத்துப் புல்லலு மாறறே னருளீமோ
 பக்கத்துப் புல்லல சிறிது,
 போசித்தை,
 மக்கண முரியேகீ மாறினித தொக்க
 மக்கோட்டஞ் சோந்தெழுந்த பூங்கொடி போல
 சிரப்பயில் யாககை தழீஇயின மெமமைப்
 புரப்பேமென பாரும பலாற பரத்தையன
 பக்கத்துப் புல்லீயா யெனனுமாற ரெக்க
 டுமுந்தினுந் துவவாக குறுவட்டா நினனி
 னிழிந்ததோ கூனின பிறப்புக கழிந்தாங்கே
 யாமவீழ்து மென்றுதன பின்செலவு முற்றீயாக
 கூனி குழையுங் குழைவுகாண,
 யாமை,
 யெடுத்த சிறுத்தறறற் றேளிரண்டும வீசி
 யாம்வேண்டே மென்று விலக்கவு மெம்மீழுக
 காமா நடக்கு நடைகாண் கவர்களைச்

சாமனா தமமுன் செலவுகாண,
 ஓஓகாண, நமமு ணுகுதற ரெருஇயா நமமுண
 முசாவுவறு கோனடி தொட்டேன,
 ஆங்காக,
 சாயலின மாப உடங்கினேன என
 பேயும் பேயுந துள்ள லுறுமெனக
 கோயிலுட கண்டார நகாஅமை வேண்டுவுல
 தண்டாத தகடுருவ வேறுகக காவீனகீழ்ப
 போத ரகடாரப் புலலி முயருகுவே
 துகடாபு காட்சி யகையததா ரோலை
 முகடுகாப ியாததுவிட டாருகு' (கலி மரு - உக)

என வரும

இதனுள் ஒருவரை யொருவா இழித்துக் கூறினமை யான அடியா னைபதூஉம், நிகக காமத்தின் வேறுபட்டு வருதலாறு பெருந்திணைப்பாற்படும எனபதூஉம் கண்டு கொள்க இத்தானே கைக்கிளைகரும் உதாரணமாம் வினைவலாடாட்டு வருவன வந்தவழிக் காண்க (உரு)

உகூ. ஏவன் மரபி னேனோரு முரிய
 ராகிய நிலைமையவரு மன்னர்.

இதையும் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரிய தலைமக களை உணர்த்துதல் துகலிற்று

இதன் பொருள் — மேற்சொல்லப்பட்ட அடியோ ரும், வினைவலரும், ஏவுதல் மரபையுடைய ஏனையோரும் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரியா, அவரும் உரியராகிய நிலைமை, அத்தனைமைய ராகலான என்றவாறு

அவரும் ஆகிய நிலைமை என மொழி மாற்றுக. கைக்கிளை பெருந்திணை என்றல் அதிகாரத்தான வந்தது இதறை சொல்லியது தலைமககளும் கைக்கிளை பெருந் திணைக்கு உரியராவா எனபதாம் உரியராயினவாறு அறம் பொருள் இன்பங்கள் வழுவா மகளிரைக காதலித்த லான் என்றவாறாயிற்று

உதாரணம்

‘எளயிஃதொச்ச னுணிலன நன்னெடு
 மேவேமென பாயு மேவின்ன கைப்பற்று
 மேவினு மேவாக கடைய மஃம்தலலா
 த்யறிதி யானஃ தறிகலவேன பு உமனற
 மெலலினா செலலாக வகாடியனரூப த்னையான
 புலவினி தாகவிற புலவினை மனலலா
 சமககினி ம்தன்று வவிதிற் பிறாககினனூ
 செயவது நனருமீமா மற்று,
 சுடாச்சொடி,
 போற்றும்ப களைந்ன முதுககு நறமை போற்றிகுகேள
 உடடாநக கினிபாயி னல்லது தாககினி ம்தன
 றுணபடிவா கீருண பவா,
 செயவ தறிகலவேன யாதுசெய வேனகொலோ
 ஜவா யலி னிடைப்படடு தாராரா
 மையிலா மதியின விநகு முத்தபாஸ
 வெளவிக கொளலு மறமெனநக கண்டனறு
 அறனு மதுகண்டற ருயிற றிறினிறிக
 கூறுஞ்சொற கேளா னலிநரும பண்டுநாம
 வேறலல மெனபதொன றுண்டா வவனெடு
 மாறுண்டோ நெருச்ச நமக்கு’ (கவி குறி - ௨௬)

எனவரும் இதுதனுள்,

‘வெளவிக கொளலு மறமெனநக கண்டனறு’

எனவும்,

‘நீராககினிதென, றுணபடிவா கீருண பவா’

எனவும் தலைமகன் கூறுதலானும், தலைமகள் * முனிநது
 உரைததலானும், ஊடி யுணாவாள் போலத தலைமகள்
 உடன்பட்டமையானும், இஃது உயாநதோராமாட்டு வந்த
 கைககினை பெருநதினை வந்தவழிக கண்டு கொளக (௨௬)

* முனிநதிதது உரைததலானும் எனவும் பிரதிபேதம்,

உ.எ. ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

இது, மேல கைக்கிளை முதலாக எழுதினையும் உணராத திரா. அவற்றுள் நிலம் பசுக்கப்பபட்ட முல்லை குறிஞ்சி மருதம் ரெய்தல் எனனும் நான்கு திணையும் களவு கறபு எனனும் இருவகைக கைகோளிணும் நிகழ்தலின் அவற்றை யொழிதது, நிலம் பசுக்கப்பபட்ட கைக்கிளை பெருந்திணையும் பாலையும் இவ்வோத்தினுள் உணராதப படுகின்றன வாத்தலின, அவற்றுள் பாலைக்கு உரித்தாகிய பிரிவு உணராததுவான, பிரிவுக்கு நிமித்தம் ஆமாறு உணராததுதல் நுகழிறறு

இதன் பொருள் — ஓதலும் பகையும் தூதும் என்று சொல்லப்பட்ட இதன்மைய பிரிவிற்கு நிமித்தமாம் என்றவாறு

‘இவை’ என்பது இதன்மைய என்னும் பொருள் பட நின்றது நிமித்தம் எனபது உய்த்துணராத கொள ளக கிடந்தது

ஓதற்குப் பிரிதலாவது — தமது நாட்டகத்து வழங் காது பிற நாட்டகத்து வழங்கும் நூல உளவனறே, அவற் றிணை கறறல் வேண்டிப் பிரிதல்

பகைவிற பிரிதலாவது — மாற்று வேந்தரோடு போர கருதிப் பிரிதல்.

தூதிற்குப் பிரிதலாவது — இரு பெரு வேந்தரை சந்து செய்தற்பொருட்டுப் பிரிதல் (உஎ)

உ.அ. அவற்றுள்

ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன.

இது மேற் கூறப்பட்டவற்றுள் ஓதற்கும் தூது போதற்கும் உரிய தலைமககளை உணராததுதல் நுகழிறறு

இதன் பொருள் — மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் ஓதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவும், தூதாகிப் பிரியும் பிரிவும்,

நால்வகை வருணத்தினும் உயாநத அநதணர்க்கும் அர
சாக்ரும உரிய என்றவாறு

இவா ஒழுக்கததானும், குணததானும், செல்வததா
னும் ஏனையரினும் உயாபுடையா ஆதலான் 'உயாநதோ'
என்றா உதாரணம்

‘வயலைக கொடியின வாடிய மருங்கு
லுவல லாதிப பயலை பராபரா
னெலலி வந்து நிலலாது புகருசு
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யாறகே
யேணியுளு சீப்பு மாற்றி
மாணவினை யானையு மணிகளை நனனே’ (புறம் - ௩௦௫)

எனவரும

இதனுள் பராபரான தூதாகியவாறு கண்டுகொள்க.
அரசா தாம் தூதாகியவாறு வாசுதேவனால் உணாக (உஅ)

உக. தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணி
யேனோ சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது பகைவயிற் பிரிதற்குரிய தலைமககளை உணாதது
தல நுதலிறறு

இதன பொருள் — பகைவா காரணமாகி அரசன்
தானே சேறலும், அவனொடு கூடி ஒழிந்தோ சேறலும்
வேந்தனகண்ணது என்றவாறு

பகை யென்றது மேனினற அதிகாரததான் உய்த
துணாநது கொள்ளக கிடநதது ‘தானே’ எனனும் ஏகா
ரம் பிரிநிலை, படையையொழிய என்றவாரும் எனவே
போரைச குறித்துப பிரிதலும் அரசாக்கு உரிததென்று
கொள்க இதனுள் அரசன் தலைமகனாயுழிப *‘பகைதணி
வினைப்’ பிரிவு எனவும், அவனொடு சிவணி ஏனோ தலைவ
ராயுழி *‘வேந்தற்கு உறறுழிப்’ பிரிவு எனவும் இதனை
இருவகையாகக் கொள்க (உக)

¹ இமை. களவி - ௩௫.

ட. மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியு
மிழைத்த வொண்பொருண் முடியவும் பிரிவே

இது மேற்சொல்லப்பட்ட மூவகை நிலிததமு மன்றி
வருவன உணாததுதல் நதலிறறு

இதன் பொருள் — மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படி
மைய என்பது — நால்வகை நிலிததினும் மேவிய சிறப்
பையுடைய மககனையல்லாத தேவாது படிமையவாகிய
பொருள்கள் என்றவாறு . முல்லை முதலாச் சொல்லிய
என்பது — முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனச்
சொல்லிய நிலிததின மககள் என்றவாறு முறையாற்
பிழைத்தது பிழையாதாகல் வேண்டியும் பிரிவே என
பது — மேற் சொல்லப்பட்ட முறைமையில தப்பியவழித்
தப்பாது அறம் நிறுத்தற பொருடும் பிரிவுளதாம்
என்றவாறு இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே
என்பது — செய்யப்பட்ட பொருள் முடிய வேண்டியும்
பிரிவு உளதாம் என்றவாறு

எனவே, தேவா காரணமாகவும், அறங் காரணமாக
வும், முறைமை கோடிய மககனை முறைமை செயனிததல்
காரணமாகவும், பொருள் ஆககுதல் காரணமாகவும் பிரிவு
உளதாம் என்றவாறு

‘காவல்’, ‘பொருட பிரிவு’ எனப் * பிறநூல்கத்து
ஒதப்பட்ட இருவகைப் பிரிவும் காண்டு ஒதப்பட்டதென்று
கொள்க ‘மேவிய’ என்பது,

‘மாயோன மேய காடுறை யுலகமுஞ்

சேயோன மேய மைவரை யுலகமும’ (அகத்தி - ௫)

என்பதனால் நால்வகை நிலிததினும் மேவிய எனப் பொரு
ளாயிற்று ‘சிறப்பினேனோர்’ என்றதனால் சிறப்பையுடையா

* இறை. களவி - ௩௫.

மக்களுந் தேவருமாகலின், மக்கள அல்லாதாரே தேவா என்று பொருளாயிற்று 'படிமை' என்பது ப்ரதீமா என்பனும் வடமொழித் திரிபு அது தேவாக கொப்புமையாக நிலத்தின்கட செய்தமைதத தேவாமேல வந்தது அவருடைய பொருளாவன பூசையும் விழாவும் முதலாயின

‘முல்லை முதலாச சொல்லிய’ என்பது

‘பிறந்த வழிக கூறல்’ (வேற மயங - டுக)

எனனும் ஆகுபெயரான் அந் நிலத்தின் மக்களை நோக்கிற்று ‘பிரிவு’ எனப்பதனைப் ‘பிழைத்தது பிழையாதாகல வேண்டியும்’ பிரிவுளகாம ‘இழைத்தத வொண்பொருண் முடியவும்’ பிரிவுளதாம் என இரண்டிடத்திங் கூட்டுக. ஆம் என்பது எஞ்சி நின்றது

தேவா காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுக்குச் செய்யுள் —

‘அரம்போ முயவளை ஷாணில ளெகிழ
நிரம்பா வாழ்க்கை கோடல் வேண்டி
யோங்கா முன்ன வருமபுமுதி ிங்கை
யாலி யன்ன வாலயீ தாஅய
வைவா லோதி மையண லேயப்பத
தாதுறு குவளைப் போதுபிணி யவிழப்
படாஅப பைங்கட பாவடிக கயவாயக
கடாஅ மாறிய யானே போலப்
பெய்துவறி தாகிய பொய்குசெலற கொணமு
மைதோய விசுமபின் மாதிர்ம திழிதரப்
பனிபட நின்ற பாளுட் கங்குற
றம்ப்யோ மதுகை தூக்காய தண்ணென
முனிய வலைத்தி முரணில காலைக
கைதொழு மாபிற கடவுள் சானற
செயலினை மருங்கிற சென்றோ வலவரின
விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நனமான்
வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத திறுத்த
பெருவளக கரிகான முன்னிலைச செலலார
கூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற

வொன்பது கொடையும் நன்பக லொழிதத

பீடின் மன்னா போல

வோடுவை மன்னுல வாடைகீ யெமககே' (அகம - கஉச)

எனவரும்

சேரன் செங்குடவேனா கண்ணகியைக கடவுண்
மங்கலஞ் செயதற்குப் பிரிந்த பிரிவு சிலப்பதிகாரத்திற்
கண்டுகொளக இத்துணையும் பிரிவு அறுவகைப்படும
என்றவாறாயிற்று அஃதேல பரதகையிற் பிரிவு எனப்போ
எனின, அது நிலம் பெயாநது உறையாமையானும்,
இவைபோற் சிறக்காமையானும், அறமுறைமையெய்தலும்
பொருள காரணமாகப் பிரிதலும் இன்றிப் பிரிதலினானும்,
கற்பியலுட் கூறப்படும என்க ஈண்டுஞ் சிறப்பானமை
கூறுப (௩௦)

௩௧. மேலோர் முறைமை நாலவர்க்கு முரித்தே.

இது நிறுதத முறையானே அறங் காரணமாகப்
பிரிதற்குரிய தலைமக்களை உணாததுதல துதலிற்று

இதன் பொருள் — மேலோராகிய தேவரது முறை
மையை நிறுததற்குப் பிரியும் பிரிவு நானகு வருணாததாக்க
கும் உரிதது என்றவாறு (௩௧)

௩௨. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இது காவறபகுதியாகிய முறை செய்விததற்கு உரிய
மக்களை உணாததுதல துதலிற்று.

இதன் பொருள் — மன்னாபாங்கு — மன்னாகுரிய
பக்கம், அஃதாவது காவல், அது நெறியின ஒழுகா
தாரை நெறியின் ஒழுகப் பண்ணுதல பின்னோ ஆகுப
— அவ்வாறு முறை செயதற்கு அரசன தான சேறல்
வேண்டாமையின், அதற்குரியராய் அவனது ஏவல்வழி
வரும் வணிகரும் வேளாளரும் உரியராகுப என்றவாறு.()

௩௩. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னுன.

இது வணிகாக்கு உரியதோ பிரிவு உணாததுதல துதலிற்று

இதன் பொருள் — மேல அதிகரிக்கப்பட்ட பின்னே ராகிய இருவகை யோரிலும் உயர்ந்தோராகிய வணிகாக்கு ஒதுதல நிமித்தமாகப் பிரிதலும் உரிதது என்றவாறு

ஒதுதல் பலவாதலின் 'உரிய' என்றா ராண்டு ஒதுது என்பது வேதம், அது நால்வகை வருணத்தினும் மூவாககு உரிததென்பது இதுதுணையெனக் கூறப்பட்டது (௩௩)

௩௪. வேந்துவினை மியற்கை வேந்த றெனீயி வேனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே

இது வணிகாக்கும் வேளாளாக்கும் உரியதோ பிரிவு உணாததுதல துதலிற்று

இதன் பொருள் — வேந்தனது வினை இயற்கையாகிய தூது வேந்தனை யொழிந்த வணிகாக்கும் வேளாளாக்கும் ஆகுமிடன் உடைதது என்றவாறு

வேந்தனது வினை — வேந்தற்கு உரிய வினை என்க 'இடன் உடைதது' என்றதனை அவா தூதராக் காலம் அமைச்சராகிய வழியே நிகழும் என்று கொள்க (௩௪)

௩௫. பொருள்வயிற் பிரிதலு மவர்வயி னுரித்தே.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — பொருள்வயிற் பிரிவும் மேற் சொல்லப்பட்ட வணிகா வேளாளரிடத்தில உரியதாகும் என்றவாறு. (௩௫)

௩௬. உயர்ந்தோர் பொருள்வயி னொழுக்கத் தான

இஃது அநதணர் பொருட பொருட்டுப் பிரியுந
திறன் உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள் — உயாநகோராகிய அநதணா
பொருள்வயிற பிரியுங் காலநது ஒழுக்கத்தானே பிரிப
என்றவாறு

இதனா சொல்லியது வணிகாகும வேளாளாகும
வாணிகம முதலாயின பொருணிமித்தமாகிய வாறுபோல
அநதணாகும இவை பொருணிமித்தம ஆகா எனப
தூஉம அவாககு இயற்கை யொழுக்கமாகிய ஆசாரமும்,
செயற்கை யொழுக்கமாகிய கலவியுமே பொருட்குக்
காரணமாம் எனபதூஉம கண்டவாறு (௩௬)

௩௭. முந்நீர் வழக்க மகடுஉவோ டிலலை.

இதுவும் பொருள்வயிற பிரிவதோ இலக்கணம்
உணாததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள் — ாண்டு அதிகரிக்கப்பட்ட பிரிவு
காலிற பிரிவுங் கலத்திற பிரிவும் என இருவகைப்படும்,
அவற்றுள் கலத்திற பிரிவு தலைமகளுடனிலை என்றவாறு

எனவே காலிற பிரிவு தலைமகளை உடன கொண்டு
பிரியவும் பெறும என்றவாறு

கலத்திற பிரிவு தலைமகளை யொழியப் பிரிந்தமைக்
குச செய்யுள் —

‘உலகுகிளாந தனன வருகெழு வங்கம்
புலவுத்திரைப பெருங்கட னீரிடை போழ
விரவு மெலலையு மசைவின றுகி
விரைசெல வியற்கை வங்கு ளாட்டக
கோடியா திணிமண லகன்றுறை நீங்கான
மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொயய
வாள்வினை புரிந்த காதலா நாள்பல

கழியா மையி னழிபட ரகல
 வருவா மன்றாற ரேழி தண்பணைப்
 பொருபுனல வைப்பி னொழி ாங்கட
 கருவிளை முரணிய தண்புத்த பகன்றைப்
 பெருவள மல வல்லி சீண்டிப
 பலவுககாய்ப புறத்த பசுமபழப பாகல
 கூததை மூதிலைக கொடிசிறை தூங்க
 வறனின றிலைக்கு மாஹ யாடைக
 கடிமனை மாடத்தக கங்குல் வீசுத
 திருந்திழை னெகிழுகது பெருங்கவின சாஅய்
 நிரைவளை யூருந சோளென
 யுரையொடு செலலு மனபினாப பெறினே' (அகம-உருச)

எனவரும காலிறிபிரிவு உதாரணம் வந்துழிக காண்க. ()

ந.அ. எத்திணை மருங்கினு மகடீஉ மடன்மேற்
 பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான.

இஃது, இத்துணையும் பாலைகருரித்தாகிய பிரிவிலக
 கணம் கூறினா இனிந கைக்கிளை பெருந்திணைக குரிய
 இயலவு உணராததுதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — எல்லாக் குலத்தி னிடத்தினும்
 பெண்பால மடலேறுதல இல்லை, பொலிவுபெறு நெறிமை
 இல்லாமையான் என்றவாறு

‘மடன்மேல்’ எனபது மடலேறுதல என்னும்
 பொருள் குறித்தது ‘இல்லை’ எனபது மேலைச சூததிரத
 தினின்றுந தந்துரைக்கப பட்டது ‘பொற்புடை நெறி
 மை’ எனபது பெண்பாற்கு இன்றியமையாத நாணம்
 முதலாயின. மகடீஉ மடலேறுதல இல்லை எனவே ஆடீஉ
 மடலேறுதல உண்டு எனபதுபெற்றும் இது புணராவிரக்க
 மாகிய கைக்கிளைக்கும், * ‘தேறுதலொழிந்த காமத்து
 மிகுதிறன்’ ஆகிய பெருந்திணைக்கும் உரித்தாகியவாறு
 கண்டு கொள்க (ந.அ)

* அகத்திணை - ௫௧.

ந்கு. தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி
 மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டேயவம்
 நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
 றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
 முன்னிய கால மூன்றொடு விளக்கித்
 தோழி தேளத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
 போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலு
 மாகிப கிளவியு மவ்வழி யுரிய.

இது மேற கூறப்பட்ட இருவகைப் பிரிவினும் தம
 ரைப் பிரிதலாகிய உடனபோககில நிகழ்நத நற்றாயமாட்டு
 உளதாய கிளவி உணராததுதல நுதலிறறு

இதன் பொருள் — தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி
 என்பது — தன்னையும் தலைமகளையும் தலைமகளையும் குறி
 தது என்றவாறு, மன்னு நிமித்தம் ஆவது — ஆட்சி
 பெற்ற நிமித்தம், அது பலவி முதலாயினவாம், மொழிப்
 பொருள் ஆவது — பிறா தமமுட் கூறும் மொழிப்
 பொருளை நிமித்தமாகக் கோடல், அதனை நற்சொல்
 என்ப, தெய்வம் எனபது — உலகினுள் வாழும் இயக்கா
 முதலாயினா ஆவேசித்துக் கூறுஞ் சொல். நன்மை
 தீமை அச்சம் எனபது — தனக்கும் அவாக்கும் உள
 தாகிய நன்மையும், தீமையும், அச்சமும் என்றவாறு,
 சார்தல் எனபது — அவா தன்னை வந்து சார்தல்,
 என்று எனபது — இடைச சொல், அன்ன பிறவும்
 என்பது — அதனமைய பிறவும் என்றவாறு, அவற்
 ரொடு தொகைஇ எனபது — மேற சொல்லப்பட்ட
 நிமித்தம் முதலாயினவற்றொடு கூட்டி என்றவாறு, அவ
 வழி ஆகிய கிளவியும் உரிய என்பது — அவவிடத்தா
 குங் கூறும் உரிய என்றவாறு

எனவே, தலைமகள் உடனபோகியவழி நற்றாய், தன
 னையும் அவனையும் அவளையுஞ் சுட்டி, நிலைபெற்ற நிமித்தம்

மொழியினை விநாயக நிறையவன் என்பனவற்றொடு தனக்கு
மும் அனாதைக்கும் உலகநாயகிய நன்மை, நன்மை, அசரம
சாரதல் என்பனவும் அந்நன்மையை பிறவும் கூட்டிக்,
குறித்த காலம் மூன்றாம் ஒருங்கு தோற்றுவித்தது, தோழி
மாட்டும் கண்டோரமாட்டும் புலம்புதலும், அவ்வழி நீக
மும் கூறும் உரிய எனறவாறு

‘போகியதிறத்தது நற்றாய்’ என்றதனை முன்னே கூட்
டுக ‘அவற்றொடு’ என்பதனைத் தெய்வம் என்பத
னெடுங் கூட்டுக முன்னியநாலம் மூன்றுடன் விளக்குக
லாவது முன்பு இத்தனையையளாயினா, இப்பொழுது
இத்தனையையளாகாநின்றால், மேல இன்னாகுவல் என
மூன்று காலமும் ஒன்றுக்கு தோற்றுவித்தது புலம்புதல்.
அவ்வழியாகிய கிளவியும் என மொழிமாற்றுக் அவற்
ற்றொரு சில உதாரணங்கள்

‘தோழியா குழி துறைமுனறி லாங்குகால
ய் நபவன் போலி சனருவகா — முழுது
கல்லி யுறக்க காலந பின்போசல்
உல்லலே மா மா ருடை (ஐங்குறு - ௩௭)

இது தலைமகள் உடன்போயவழி நற்றாய் கவனறு
உரைத்தது.

‘மறுவி றாவிச சிறுகருங் காககை
யன்புடை மரபினினை கிளையோ டாப
பசுருன பெய்த பைநிண வலசி
பொலம்புனை கலர்திற றருகு வென மாதோ
வெளுசின விநலவேற காளையோ
டஞ்சி லோதியை ய ககை உ சீமே’ (ஐங்குறு - ௩௯)

இது நற்றாய் உடன்போய தலைமகள் பொருட்டாகக்
காகத்திற்குப் பராபககடன் உரைத்தது.

‘வேறாக சின்னை வினவுவேன நெய்வத்தாற
கூறையோ கூறுங் குணத்தினரூய — வேறாக
வெனமனைக் கேறக் கொணருமோ வெவ்வளையைத்
தன்மனைக்கே யுயக்குமோ தான்’ (திணைமலை - ௬௦)

இது நற்றூய கல்மகலின் உடன்போகும் கௌரவிய படிமத்தானே வினையுயது பிறவும் அனன சானறவள புலம்பலும்' என்ற உமமையால் செவிவி புலம்பலும் கொள்ளப்படும் உகாரணம்

‘பெயாச்செனெ முயாக்கயான் வியாகசெனெ னெனறன
வினியநிர சேனது துனியா குசலே
கழஞெடி யாஅய மமைசவடி பொதியில
வேங்கையக காசனா நாரி
யாமபன மவரினு சானறண ணியனே (குறுக - அச)

இது உடன்போக்கிய செவிவி கவனறு உரைத்தது
‘எனனு முணனினள் கொலலோ தனனை
நெஞ்சுண்ட சேறறிய வஞ்சினச கானையோ
டமுங்கன மூதா லெழுச
செழுமபல குனற பிறந்தென மகளே’ (ஐங்குறு - ௩௭௨)

இது தலைமகன கொடுமை நினைந்து கூறியது

‘ரன்றுபுறா சா ; வெமமு முளளாள்
கானறே யிஞ்சி நனனகா புலம்ப ;
சனிமணி யிட்டு தாமுடைச கழலக
வைசுதி செடுவேற குறமபடை மத்கா
முணையாச்சுதது முமபின ிச்சு
விலலோ வாட்கலை விழுசெராடை மறரா
வல்லாண பதுககைக கடவுட ிபணமா
நடுகற் டல் குட்டிச்சு துடிபட ;
சொப்பிக களளொடு துருஉப்பவி கொடுக்கும்
போக்கரும் கவலைப புலவுநா றருஞ்சுசா
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிநுதணி
சாவு நெஞ்சமோ டாயால் னனை இச்சன
மாபுதுணை யாகச்சு துயிறறுக திலல்
துஞ்சா முழலிற் கோவற கோமா
னெடுநதோக தாரி கொடுங்கா முனறுறைப
பெண்ணையம போயாறறு டுண்ணறல சடுககு
நெறியிருங் கதுபயினென பேதைக
கறியாத தேளத தாறறிய துணையே’ (அகம் - ௩௫)

இது செவிவி தெய்வம் பராஅயது பிறவும் அனன.

சு0 ஏமப் பேருர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரே.

இது தல்மகள் உடன்போகியவழிச் செவிலிகு உரிய
தோ திறன உணராததுதல் துகலிறறு

இதன் பொருள் — ஏட்டம் பொருத்திய பெரிய ஊரகத
கர சேரியின கண்ணும், ஊரினினறும் நீங்கிய நாத்தின
கண்ணும், தாமே செல்லுந் தாயரும் உள எனறவாறு

‘தாமே செல்லுந் தாயர்’ என்பதனால் செவிலி என்
பது பெறாமு ‘தாயரும்’ என்றதனால் கைத்தாயர் பலர்
என்று கொள்ளப்படும் அவ்வழி சேரியோரை வினாத
லும், சுரத்திற கண்டோரை வினாதலும் உளவாம் சேரியிற்
பிரிதலும் பா’ல ஆகுமோ எவின், அது வருகின்ற சூத்திரத்
தினால் விளங்கும் சேரியோரை வினாதற்கு செய்யுள் —

‘இதுவென பாலைக் கினியின் பாலை
யிதுவென பைக்கிர் யெடுத்த பைக்கிள்
ய்துவென பூவைக் கினியசொற பூவைவென
றலமயரு மோக்கி னலமயரு சுடா உதல்
காண்டொறுந் காண்டொறுந் சலக்கி
கீக்கினை மீளாடுவன புக்க பீணோள்’ (உருகு - 128)

எனவரும்.

‘எறித்தரு கதிராதல்கி யெத்திய குலை - 5
ஹித்தாபு - 3 கருமு முடை சான்ற முகக்கோலு
கெறிப்படச சவலசைஇ மீவட்டு ரா கெஞ்சுத்துக
குறிப்பேவல செயனமாலக கொள்கடை யத்தணீர்
வெவவிடைச செலனமலை பொழுக்ககதீ ரிவவிடை
யெனமக ளொருத்திய பிறணமக ளொருவனு
தமமுளே புணாநக தாமறி புணாசசிய
ரனனா ரிருவரைக காணீரோ பெரும்’ (கவி பால் - 4)

இது நாத்திடை வினாடியது

‘செயவீணை பெய்விட, கச்சறிகுற யெனருண
மையணற காளையொடு பைப வியலிப்

பாவை யன்னவென னாயதொடி மடநடை
சென்றன னென்றி ரைய
வொன்றின வோவவ னஞ்சிலம் படியேய்' (ஔவகுறு-நடஅக)

என வருவதும அது

'காலே பரிதப நினைவென கண்ணே
நோக்கி நோக்கி வாராது' எனவே
யகலிரு விகாரினை நினைனும
பலவே மன்றலி' உலகம்தய நிர்' (குமர - 33)

என வருவது நரததிடை வினாஅயது நகரநக பின்னாந
கூறியது (30)

சுக. அயலோ ராயினு மகறசி மேற்றே.

இதுவும் பாலைககு உரியதோர இயலவு' மணாததுதல்
துதலிற்று.

இதன் பொருள் — சேரியினும் நரததினும் பிரித
லன்றித் தமது மனையறகட பிரிந்தாராயினும் பிரிவின்
கண்ணதே என்றவாறு

எனவே ஷ-நரககது மனையறகணினும் பாதகைதமற
பிரிவும் பாலைபாட எனபதும் ம உயத நனாகது கொள்
ளப்படும (35)

சுஉ. தலைவரு விழும நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் போய்மையுங் கண்டோற் சுடடித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைபேயர்த்துக் கொளினும்
நோய்மிகப் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலுழ்ந்தோனை
யழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் றிறத்தோ
டென்றிவை யெல்லா மியலபுற நாடி
னென்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.

இது நினைகண தோழிகஞ்சு கூறறு நிகழும் இடன
 " னாததுகல காதலிறறு

இதன் பொருள் — தலைவரு விழுமநிலை யெடுத்ததுரைசு
 தல் முத்தலநா சொல்லியபடடன தோழிமடநிப பொரு
 நகித தோனறும எனறவாறு

தலைவரும் விழுமநிலை யெடுத்ததுரைசு — நினைபு
 விநும் நேராய நல்லைய விடுத்ததுந் கூறுதல் எனறவாறு

"-தாரணம்

பாவு ஸஞ்செவீப பணை சூரண மாநிலை
 மாஅல் யாணையொடு மறநா மயங்கி
 ஆறசாப பட்ட வாயுய்யு கருஞ்சு
 நிறந்துசு செய்யும் பொருளினும் பா உய்கஞ்சு
 சிறநதன மாச லறிநதனி ராயி
 னீளிரு முநகர வளிகுலன் யெயன் டலி
 ஞானினைக நழிநடேரா பொரு லல்லசு சக
 டெளபெருந சைகையேர டெட னபல் மொழிமுய
 காளுந் கொணமீன நலக்சுதலுந் தகைட்டெ
 சலவெனக கவினபெறந நீ டவாறறுப பகிசுதயிற்
 புலவெனந களம்பொலப புலமபுடு காண டனமவாகளா,
 ஆளிபலா கலகஞ்சு டலைபெறந பாடுபொற
 பா உபட ட முக்ததேரடு பைதலகொண ட னமஉரனோ,
 உரி ர லககலுட டாமலை ப பொயகையு
 ணீரநீ, ப மலாடிபால் கடுப்பின ரு ருபனா,
 னனகா கு
 பொயய லகல் புரிந், பணை புற ட ல கைவ ட
 டெடககானேர கெடுநதகாப செலவ
 டககாளகொண டிறகஞ்சு வ ள்ளருமபெற லுயிடே .
 (கவி பாலை - ச)

எனவரும் இதனுள் 'யாம நும்கஞ்சு சிறநதனமாதலநிக
 தலிராயின' எனறமையாலும், 'பொயநலகல் புரிநதனை'
 என்றமையாலும் வரைவதன முன்பென்று கொள்ளப
 படும இவன் இறநதுபடும எனறமையால் உ ட ன்கொண்டு
 போவது குறிப்பு

போககற் கண்ணும எனபது — உடன்கொண்டு
பெயர் என்று கூறுதற் கண்ணும என்றவாறு

உதாரணம்

‘மரையா மலகவர் மாரி வறப்ப
உடையோர் கருளுக”த் தாரிடைச செலவீகார
சுரையமபு பூழுகச சுருங்கிப புரையோர்
முண்ணீர் வறப்பப புலாவாடு ராவிறகு,
முண்ணீர் பெறாஅப நடுமாற றருதாய ந
கண்ணீர் சீனைக்குந் கடுமைய காடெனரு
மென்னீ நியாதீர் போல விவைகூற
னினைன் வல்ல மெடுநதகா யெமமைபு
மனபநச சூழாதே யாறறிடை நுமமொடு
துணபச துணையாக நாடி னதுவல்ல
சினபமு முண்டோ வெமககு’ (கலி - பாலை - ௫)

எனவரும்

விடுததற் கண்ணும எனபது — தலைமகன் உடன
போககு ஒதுபாட்டமை தலைமகற்குக் கூறி ஆவளை
விடுததற்கண்ணும என்றவாறு

உதாரணம்

‘உனை - மகாளகையோடு னெங்கு + துறையு
மனைனை சொல்லு முயக மெனைநூஉ
நீ னு லீசா வியலயில் பொயமயொழிச
சேரியம மபணடிா கெளவையு மொழிக
நாடுக ணகற்றிய வுதிய னஞ்சொற்
பாடிச சென்ற பரிசிலா போல
வுவவினி வாழி தோழி யவடே -
பொம்ம லீலாதி நமமோ டொநாங்குச
செலவயாந் தனரா லினதேற பாநதெழு
மலைதொழு மால்கழை மிசைநச காலவாய
கூட்டீரி மீன்கொள பதவா கொடுதீரி
னவிகடா வானதேறய புணரிமீசைக் கண்டாங்கு
மேவயத தீதானும யாவுயா நனைநலை
புயவல யானே வெரிதுசசென றனை

கல்லூர் பிழிதரும் புலசாய் சிறுநெறி
 காடு நீக்கடைய கோடேடு பொருக்க
 லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சும பணைநீரா
 ணுறைங் கூந்தற கொமமை வரிமுலை
 க்ளாயித முண்கண மகவிரக
 கரிய வாலென வழுங்கின செவ்வே (அகம - ௬௪)

எனவரும் இஃது உடன்போகமு நயப்பித்தது

வேலும் விளங்கின வினைபரு உயனறனா
 காருங் தையின கழையுக் கொடுக்கன
 க்ளீரற்ற வெமநம நீங்கப
 பெயனீர் தலைஇய வுலவை யிலைத்ததுக
 குறுமுறி ன்னறன மாணே தறுமலா
 வேய்சுண டீபாலி போன்றிப பலவுடன
 தேமபடப பொதுநன வ்பாழிலே காணமு
 கணிநன ருகிய பனிநீர்து உழிநாட
 பாலென்ப பச்சுரு க்ளவின மாலை
 போதுவந் தனமுற ஹாதே த்யு
 கலககா மனச்சை யாகி வெனசொ
 னயந்தனை கேண்டேமா செஞ்ச மாக்குவ
 செற்றி யுலரினும உயலை வாடினும
 நொச்சி மெனசினை வணாகுரல் சாயினு
 க்ளனினு மடவ ணனிநீ நயந்ச
 வனனை யலல ருங்கின னையா
 புலிமருள செமம லோககி
 வலிமா வினனுந் தேயாக்கின முலைபே' (அகம - ௨௫௬)

இது விடுதலவழிக கூறியது

நீககலின் வநக தமமுறு விழுமமும எனபது —
 தமரை நீககுதலால் தமககுற்ற நோயின் கண்ணும என்ற
 வாறு.

உதாரணம்

‘விளமபழங் கமமும கமஞ்சுற் குழிசிப்
 பாசந தினற தேயகான மத்த
 நெய்தெரி யியக்கம் வெளின்முதன முழங்கும

வைகுபுலா விழியாந் மெய்க ந்து பனகா
 வரியமை சிலம்பு நழீஇப் பணமாண
 வரிப்புணை பனொடு வைதூய செலவ்வா
 ளீவைவகாண டோறு நோவா மாபுடா
 வளியரோ வளியொண னுயத டோறொண
 நுமமொடு வாவுதா னயரவு
 தனவரைத கனறியுந் தலு தாரண சுணனே (ரற்றி ௧௨)

எனவரும் இஃது உடனடிபாட்டுக்குத் தனித்தறொட்டுடநிக
 கூறியது இன்னும் 'நீங்கலின் வநந் தமமுறு விழுமம்'
 எனறதனால் தலைமகட்குக் கூறினவுந் தொல்க

உதாரணம்

'நான நானு மானலினை யமுடிக
 விலலிருத்த பகி உடவாரச சிலிலுபாந் பகடுதா
 மொண்பொருட சரலவாந் கரலா
 ண்பனி ஆடையளி மொழி நீயே (சீரநடடா-பாலை)

எனவரும்

வாயமையும் பொயமையும் நணடோறு மடபுத
 தாயநிலை நோக்கித் தலைப்பெயாதது கொள்ளினும் என்
 பது — மெய்மையும் பொயமையும் நணபாட்ட
 அவனை கடழ்கு தாயநிலை நோக்கி மீட்டுந் கொள்ளுதற்
 கண்ணும் எனறவாறு

உதாரணம்

'பானமருண மருபய் னுல்லபுரை பாவம்
 யீரநுநு கமழகடாஅச்ச தினமபிரி யொருசுந்
 லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படாநுத
 பொருளவயிற பிரிதல வேணடு மென்னு
 மருளில் சொல்லு நீசொல வினையே
 நனனா நறுபுத நயநசெமை நீலி
 நனனிற் பிரியவே நஞ்சலோம பென்னும்
 நனனா மொழியு நீமொழிந் தினையே
 அவறறுள்,
 யாவோ வாயின மாஅன மகனே

கிழவ ரினனோ மெனனது பொருடான
புவ்வீன மருகுகிற பெயாபுபெயா புறையு
மன்ன பொருள உயிற பிரிவேயாய கன்னின
நிஃமப்புவரை ஊழாண மடலோ
எனமகசுவீன கொண்ட சோளினை மந்தே*

(கலி பாலை-உ0)

எனவாய்வு இது தலைமகனின் சடடிக கூறியது. தாய
நிலை கோதகித தலைப்பெயாததுக கொண்டதற்குச் செய்
யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கோய் மிகப் பெருகிக் தன நெஞ்சு கலுழறதோளை
அழிந்தது களையென மொழிந்தது கூறி வன்புறை
நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோடு எனறிவை எல்லாம இயல்பு
உற நாடின ஒன்றித்தோன்றும தோழிமேன என்றது —
தலைமகன் பிரிதலால் வந்தாற்ற கோய மிகவும் பெருகித்
தன்நெஞ்சு கலங்கியோளை அழிந்தது * களைய வேண்டு
மெனத் தலைமகன் தொன்ன மாற்றத்தைக் கூறி வன்புறை
யின்பொருட்டு நெருங்கி வந்ததன் † திறத்தோடு இத்
தன்மையெல்லாம இயல்பு உற ஆராயின தலைமகனொடு
பொருந்தித் தோன்றுத கோழி மேலன் என்றவாறு

‘ஒன்றிக் தோன்றுத கோழி’ என்றதனால் தோழி
மரபல்லநாளும் இன்றியமையாதாள் என்று கொள்க

‘கோழி ஊழை செவிலி மகளை’ (களவி - ௩௫)

என்றதனாலும் அவள் வெவிலிமகள் என்று கொள்ளப்
படும

மொழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்குத லாவது —
தலைமகன் மொழிந்தது கூறி வறப்புறுத்தலாம்

‘அரிதாய வறவெய்தி யருளியோக களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணுரைத் தெறுதலும்
புரிவமா காதலிற் புணாசியுந் தருமெனப்

* ‘காதலன் எனவும் பிரதிபேதம்.

† ‘திறத்துக்கொண்டு எனவும் பிரதிபேதம்.

பிரிவெண்ணிப் பொருளவயிற சென்றநங் காதுலா
வருவாகொல் வயங்கிழாஅய வலிப்பலயான கேளினி,

என்று,

அடிதாங்கு மனவீனறி யதலனை வெயலையாற
கடியவே கனயகுழாஅய காட்டனரு க்காட்டு
டிடியடிக கயாழலை கலக்கிய சினனீபை
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுநாங் களிமநையுமுடை + சனரே,

எனவும்,

இனபத்தி னிகாடுதரீஇ யிலைதீதடி வுலவையாற
றுனபுறுஉந தகையவே காட்டனரு க்காட்டு
என்புகொண மடப்பெடை யசையுய வருத்தத்தை
மெனசிறக டாலாற்றம புறவெனயு முடை + சனரே,

எனவும்,

கனமிசை வேயவாடக கணைகதிரா தெறுதலாற்
றுனனாநா தகையவே காட்டனரு க்காட்டு
என்னிழ வின்மையான உரு சிய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிலைக கொடுத்தவர்க்குங் கலைவ்யனயு முரைத்த-
[னரே]

எனவும் அவன மொழிந்தது கூறி,

எனவாங்கு,

இணைநல முடைய காணாடு சென்றோ
புணைநலம் வாட்டுந டலலா மனைவயிற
பலலியும் பாங்கொத திசைத்தனை
நலவெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே' (கலி பாலை - ௧0)

என வறபுறுத்தியவாறு கண்கொள்க

‘என்றிவையெல்லா மியலபுற நாடின’ என்பதனால்
‘பருவம் வந்தது’, ‘பருவம் அன்று’ என வருவன கொள்க

‘வலவருவா காணய் வயங்கி முருக்கெல்லாளு
செல்வச சிறுஅககுப்பொற கொல்லாபோ — னல்ல
பவளக கொழுநகினமேற பொற்றாலி பாஅயத
திகழக்கான றிட்டன தோநது’ (திணைமலை - ௬௬)

இது பருவம் வந்தது என்றது.

‘மடவ மன்ற தடவுநிலைக கொன்றை
கலபிறநு கத்தஞ் சென்றோ கூறிய
பருவம் வாரா வளவை நெரிதாக
கொம்புசோ கொடியிண ருழத்த
வமப மாரியைக காரென மதித்தே’ (குறுந - ௬௬)

இது பருவம் அன்று என்றது

இன்னும் ‘என்றிவை யெல்லாம்’ என்றதலை பிரிப்புந்
காலத்துத தலைமகட்கு உணராததுகின்றேன எனத் தலை
மகற்கு உரைத்தலும், தலைமகட்கு அவா பிரியார எனக்
கூறுதலும் கொள்க

‘முளவுமா வலகி யெயினா தகை
யினமா வெயிறறிககு நினனிலை யறியச
சொல்லினே னிககு மளவை
வெனவேவ விடலை விரையா தீமே’ (ஐங்குறு - ௩௬௪)

இது விலககிறறு

‘விளககிபூஅய செவஉரோ வல்ல மறப்பட
டசைந் பிடியை யெழிறககிறறு
கற்றடைச செற்றிடைச சினனினைக கையாறகொண்
செசி யொழுதகுந் சும

இது தலைமகட்குக் கூறியது (சஉ)

சக. பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலும்
முரது சாபுந் செலலுந் தேயமு
மாவ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் * புணாநத நெஞ்சமோ
டழிந்தெதிரா கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாயநிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்பு.

*புணாநதநி நெஞ்சமொடு’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இது கண்டோர் கூற்று நிகழும் இடன உணராததுதல்
துதலிற்று

இதன் பொருள் — பொழுதும் ஆறும் உட்குவரக
தோன்றி வழுவின ஆகிய குற்றம் காட்டலும் ஊரது சார
பும் செலலும் தேயமும் ஆரவ நெஞ்சமொடு செயரிய
வழியினும் எனபது — கால்மம் நெறியும் அசசம் வரு
மாறு தோன்றி *வழுவுதலின்கிய குற்றம் காட்டலும்
ஊரது அணிமையும் செலலுந் தேயகதின சேய்மையும்
ஆரவ நெஞ்சமொடு செயரிய பககதினும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘எமமு ால்ல தூர்ணித திலலை
மெழுமுட செலவன் கதிரு முடிதன்ன
சேரதனை சென்மோ பூரார மாப
விளையண மெலலியண மடநதை
யரிய சேய பெருங்கான யாரே’

எனவரும்

புணராதோர் பாங்கில் புணராத நெஞ்சமொடு
அழிந்தது எதிரகூறி விடுபரினும் எனபது — புணரந்து
செலகினறோ பககத்து விருமரின் நெஞ்சத்தொடு மனை
அழிந்தது எதிர்மொழி கூறி விடுதற்கணணும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘அழுநதுபட வீழநத பெருநதண குன்றத
தொலிவ லீநதி னுலவை யங்காட
டாறுசென மாககள சென்னி யெறிநத
செமமறுத தலைய நெயத்தோர் வாய
வலலியம் பெருநதலைக குருளை மாலை
மரனோககு மிண்டிவ நீங்கைய சுரனே
வையெயிற றையண மடநதை முனஹு
நெலலிடை நீங்கு மிளையோ னுள்ளக

* ‘வழுவு முதலாகிய’ எனவும் பிரதிபேதம்.

காலொடு பட்ட மாரி

மாலவரை மீளிரககு முரு வினுங் கொடிதே' (நறநி - ௨)

எனவரும்

ஆங்கு அத தாய நிலைகண்டு தடுபிநும விடுபிநும
என்பது — ஆண்டுப பின்சென்ற ஆர செவிஸிததாயது.
நிலைமையைந கண்டு போகாமல் தடுததற்கண்ணும போக
விடுததற்கண்ணும எனவாறு

உ-தாரணம்

‘அறம்புரி யருமறை நவின்ற ராவிற
றிறம்புரி கொளகை யநதணிர் தாமுவுவென
றொண்டொடி வினவும போதையம் ப்பண்டே

* கண்டனெ மமம சுரக்திடை யவ்வா

யினறுணை யினிதுபா ராட்டக

குன்றுயா பிறங்கன மலையிற தோளே’

(ஐங்குறு - ௩௮௭)

எனவரும் இது செவிஸி வினையுயவழிக கூறிபது

‘பெயாநது போகுதி பெருமூ தாட்டி

சிலம்புகெழு சீறடி சிவப்ப

விலங்குவேற காளையொ டிறங்கனள் சுரனே’

இது தடுததற்கண வந்தது

‘நெருப்பவீர கனலி யுருப்புச்சினந் தணியக

கருங்கால யாதது வரிநிழ விரீஇச

சிறுவரை யிறப்பிற காண்குவை செறிதொடிப்

பொன்னோ மேனி மடநுதையொடு

வெனவேவ விடலை முன்னிய சுரனே’ (ஐங்குறு-௩௮௮)

இது விடுததற்கண வந்தது

சேயநிலைக்கு அகன்றோர செலவினும வரவினும என்
பது — சேயமைக்கண அகன்றோர செலலுதற்கண்ணும
வரவின்கண்ணும என்றவாறு

‘கண்டே மோமையகு சுரத்’ எனவும் பாடம்

உதாரணம்

‘விலலோன காலன கழலே தொடியோண
மெலலடி மேலன சிலம்பே ஈலலோரா
யாகொ லளியா தாமே யாரியா
கயிரூடு பறையிற காலபொரக கலங்கி
வாகை வெண்ணெற ரெலிகும
வேயபயி லமுவு முனனி யோரே’ (குறு - ௭)

எனவரும்

கண்டோர் மொழிதல் கண்டது எனப என்பது —
இவ்விவ விடங்களில் கண்டோர் சொல்லுதல் வழக்கிற
காணப்பட்ட தெனப என்றவாறு (சுட)

சச. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்து
மொன்றிய மொழியோடு வலிப்பினும் விடுப்பினு
மிடைச்சுர மருங்கி னவடம ரெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயாதலிற கலங்களு ரேய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
வப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானு
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு
மின்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு
மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு
மொன்றிப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினு
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோ
தேயங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்தவற புறுத்தலுந்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானு
மாகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினு
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்

தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
 பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
 பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினுங்
 காவற் பாங்கி னுங்கோர் பக்கமும்
 பரததையி னகற்சியின் பிரிந்தோட் குறுகி
 யிரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ
 றிரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இது பிரிவினகண் தலைமகற்குந் கூறிய நிகழும் இடன்
 உரைத்ததுதான் நுதலிறறு

இதன் பொருள் — ஒன்றாக நமரினும பருவததும்
 கரந்ததும் ஒன்றிய மொழியொடு வலிபடினும் விடுபடி ம
 எனபது — வரைவு உடனபடாத தமாகண்ணும் பருவத
 தின் கண்ணும் கரத்தினகண்ணும் பொருந்திய சொல
 லொடு தலைமகளை உடன்கொண்டு போகத் துணியினும்
 விடுததுப போகினும் ‘உரைத்திற நாட்டங் கிழவோன்
 மேன்’ என்றவாறு

உறைத்திற நாட்டம் உள்வாம கிழவோற்கு என்றல்
 ஏனைய பகுதிக்கும் ஒட்டுக வலித்தற்குச் செய்யுள் —

‘ஆறுசெல வருத்தஞ் சீறடி சிவப்பவுஞ்
 சினீகீககு தளிரின வண்ணம் வாடவுந்
 தானவர றுணரிந்த விவரினு நிவளுடன்
 வேயபயி லழுவு முவக்கும்
 மேதை நெஞ்சம் பெருந்தக வுடைத்தே’

எனவும்,

‘வேட்டச செநநாய கிளைநூண யிச்சில
 குளவி மொயத்த வழுகற சினனீர்
 வளையுடைக கைய னெமமோ டுணீஇய
 வருகதில் லமம தானே
 யளியளோ வளியளென நெஞ்சமாந தோளே’

எனவும் வரும்.

(குறுந - 104)

அவ்வழி, இடைச்சுரத்திற் கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘அழிவில் முயலு மாவ மாக்கள
வழிபடு செய்வநு கடகண டாஅங்
கலமரல வருத்தந தீர யாழநின்
நலமென பணைத்தோ ளெய்தின மாகலிற்
பொரிபூம புனகி னெழிற்றகை யொணமுறி
சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி
ந்முலகாண டோறு டெடிய வைகி
மணலகாண டோறும் வண்ட றைஇ
வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றேயே
மாநனை கொழுதி மகிழுகுயி லாலு
நறுநதண பொழில் கானங்
குறுமப லூரயாளு செலலு மாறே’ (நற்றி - ௬)

எனவரும் இனி விடுததற்குச் செய்யுள் —

‘இருமபுலிக கிரிந் து கருங்கட செநநாகு*
நாட்டயிர் கடைகு ன தேக்ட்டொறும் வெருபு-
மாநிலை பனளி யலக நமமொடு
மானுண கண்ணியும் வருமெனின்
வாரா ராயலோ பெருங்க லாறே’

எனவரும் இது நடனகொண்டு பெயாதல வேண்டும்
என்ற தோழிகளுக்கு காட்டது கடுமை கூறி விடுததது

‘கிளிபுற கினவியா யெமமொடு நீவறிற்
றளிப்பொழி தளி னனை வெழினமேனித் தகைவாட
முளியரில் பொத்திய முழங்கமு லிடைபோழந்
வளியுறி னவ்வெழில் வாடுவை யலலேவோ’
(கவி. பாலை - ௧௨)

என்றது தலைவிகளுக்கு காட்டது கடுமைகூறி விடுததது

இடைச்சுரம் மருங்கின் அவள தமா எய்திக கடைக
கொண்டு பெயாதலில கலங்கு அஞா எய்திக கற்பொடு
புணாநத கெளவை உளப்பட அப்பாறப்பட ஒருதிறத
தானும் எனபது — தலைமகள் செலகின்ற இடைச் சுரத்

* ‘செநநாய’ எனவும் பாடம்.

திடைத தலைமகள் தமா எய்தி மீட்டுகுகொண்டு பெயாதல
மரபாதலின, அங்ஙனம் பெயாவா எனக கலங்கி வருத்த
முற்றுக கற்பொடு புணர்த அலா உளப்பட அப பகு
திப்படட உடனபோககினகணனும அவறகுச கூற்று
ரிகழும் என்றவாறு

அவவழி வருவா எனக கூறலும், வந்தவழிக கூறலும்
உளவாம

‘வினையமை பாவையி னியலி நூரை
மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற
றலைநாட கெதிரிய தண்பெய லெழிலி
யணிமிகு காணத தகனபுறம் பரந்த
கடுஞ்செம மூதாய கணடுங் கொண்டு
நீவினே யாடுக சிறிதே யானே
மழகளி றுரிஞ்சிய பராஅரை வேங்கை
மணலிடு மருங்கி னிருமபுறம் பொருநதி
யமாவரி னருமீசன பெயாநகுடுவ
னுமாவரின மறைகுடுவன மாது யியானே’

(நற்றி - ௩௬௨)

இது வருவா என ஐயுறுவா கூறியது.

‘கற்பொடு புணர்தக கொலை’ககுச செயபுள வந்த
வழிக கரைகொளக

நாளது சினமையும், இனமையது அருமையும்,
நாளான பககழும், கழுதாயது அமைதியும், இனமையது
இளமையும், உடைமையது உயாச்சியும், அனரினது அகல்
முடி, அகறசியது அருமையும் ஒன்றாய பொருளவயின்
லாககிய பாலினும் எனபது — நாளது சினமை முதலாகச
கொல்லப்படட எட்டினையும் பொருந்தாத, பொருடகண்
ஊககிய பககத்தினும் அவறகுச கூற்று ரிகழும் என்றவாறு.

‘ஒன்ற’ எனினும் பெயரசெசம் ‘பால்’ என்னும்
பெயாகொண்டு முடிந்தது. அது ‘பொருளவயினூக்கிய
பால்’ என அடையடுத்தது நின்றது.

நாளாது சினமையை ஒன்றமை யாவது — யாககை நிலையாது என உணரும் உணாச்சியைப் பொருந்தாமை,

இளமையது அருமைபை ஒன்றமை யாவது — பெறுதற்கரிய இளமை நிலையாது என உணரும் உணாச்சியைப் பொருந்தாமை

தாளாண பசுக்கதை ஒன்றமை யாவது — முயற்சியான வரும் வருகத்தகை உணரும் உணாச்சியைப் பொருந்தாமை

தகுதியது அமைதியைப் ஒன்றமை யாவது — பொருண்மேற் காதல் உணாநதேகாருகுத தகாது என உணரும் உணாச்சியைப் பொருந்தாமை,

இனமையது இளிவை ஒன்றமை யாவது — இன்மையான வரும் இளிவரளினைப் பொருந்தாமை.

உடைமையது உயாச்சியை ஒன்றமை யாவது — பொருள் உடையாக்ககு அமைவு வேண்டுமன்றே அவ்வமை வினைப் பொருந்தாமை, அஃகாவது மேனமேலும் ஆசை செலுத்தத்தல்

அனரினது அகலத்தை ஒன்றமை யாவது — சிறந்தாராமாட்டு செல்லும் அனரினைப் பொருந்தாமை

அகற்சியது அருமை ஒன்றமை யாவது — பிரிதலருமையைப் பொருந்தாமை

பொருள் தேடுவார தேகசலமையாசல் வேண்டும என ஒருவாற்றான அகற்கு ஒக்ககணங்கு நியவாறு

வாயினும் கையினும் வகுத்த பசுமோடு வாதியங்கருதிய ஒருதிறத்தானும் எனபது — வாயான வகுத்த பசுமோடும் கையான் வகுத்த பசுமோடும் பயன் கருதிய ஒருவாற்றினும் அவற்குக் கூறாநிகழும் என்றவாறு

வாயான வகுத்த பசுமாதல், ஒத்தல் கையான வகுத்த பசுமாதல், படைக்கலம் பரிதலும், சிற்புங்

கற்றலும் ஊதியங் கருதிய வொருதிற் றவைது — மேற் சொல்லப்பட்ட பொருளவயிறு பிரிதவன்றி அறத்திறங் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு இது, மறுமைக்கண பயன் தருதலின் 'ஊதியம்' ஆயிற்று

‘அறத்தினூஉங் காக்கமு லெல்ல யசீன

மறத்தலி னூங்கிலலை டீகடு’ (குறள் அறனவலி - உ)

என்பதனும் அழிக

புகழும் மாளமும் எந்நது வறபுறுத்தலும் எனபது — பிரிந்ததைல் வரும் புகழும் பிரியாமையால் வரும் குற்றமும் குறித்துத் தல்மகன் லான வநுதுணையும் ஆறந் யிருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுதற்கணனும் அவறகுக் கூறறு நிகழும் என்றவாறு.

‘பொருள வயி னூக்கிய பாவினும்’, ‘ஊதியங் கருதிய வொருதிற் றது’ என்பது வறபுறுத்தல் எனக் கூட்டுக

உதாரணம்

‘அறஹ் நகைபு மன்பு - கிளையும்

புகழ் னன்பு நருதலிற் புறமலெயாநது

மருயது துணிகு லைம டீபரிதே

விரிபுய டீகாணத் விளவகிலைற் பொருளே’

எனவரும்

நூது இடை இட வகையினனும் எனபது — இரு பெரு வேர்தா இகலியவழிசு சரதுசெயதற்குத் தூதாக்கிச செல்லும் வகையினகணனும் அவறகுக் கூறறு நிகழும் என்றவாறு

ஆகத்தேதானும் பாவகோ பாவகினும் என்பது — தனக்குப் பாவகாகித் தேதானறுவார பக்கத்துப் பிரியும் வழியும் அவறகுக் கூறறு நிகழும் எனவாறு

அதுவும் வேர்தற்கு உறறுழிப் பிரியும் பிரிவு.

மூன்றன் பகுதி யாவன — நால்வகை வலியினும்,
தன் வலியும் துணை வலியும் வீணை வலியும் எனபன. அவை
பகைவாமாட்டு உள்ளன

மணடில்தது அருமையாவது — பகைவா மணடில்க
கொண்ட அருமை எனவாவது.

தோன்றல் சான்ற எனபது — இவை மிகுதல் சான்ற
என்றவாறு

மாறறோ மேவமை யாவது — மாறறோரது உயாச்சு
யானும் என்றவாறு

ஆன உருபு எஞ்சிநின்றது மூன்றன் பகுதியானும்
மணடில்ததருமையானும் தோன்றல் சான்ற மாறறோ
எனக் கூட்டுக

பாசறைப புலம்பல எனபது — பாசறைககண தலை
மகன தனிமை புலம்பல எனவாவது.

தூதிடைபிட்ட வகைபலுற்று, தீவந்தற்கு உறமுழி
யினும், மாறறோ மேவமையினும் பிரிந்த தலைமகன
பாசறைககட புலம்பல எனக் கூட்டுக ஆதாவது தூதி
னும், தீவந்தற்கு உறமுழிபினும், பகைதணி வீணைபினும்
அவறகுப பாசறைககட புலம்பல உவதாசும் எனக

உதாரணம்

“வேளாப பாபபான வானு துபபு
— வீணைகளை தொழுகு கொழுதி னன்ன
தூளிபிணி யவீழாச சுரிமுகப் பகனற
சிதரலக துவலை துவலினை மலரு
தைஇ நின்ற தண்பெயற கடைபாள
வயங்குகதிர காந்த வானை வைகறை
விசுமபுரி வதுபோல வியல்த திராழுகி
மங்குன மாமகழி திதனபுலம் படரும்
பனியிருப கமகுலுந தியணீந்தித
தன்னூ ரோளே நன்னுதல யாமே

கடிமதிற் கசவம் பாயலிற் றெழுபினர்து
 உதிமுக மழுசிய மண்ணெண்ண கொட்டுச
 சிறுகண பரணை டெகா பொணமணி
 கழிபிணிக கறை டெகா பொழிகளை யுதைப்பத
 உட்புருண முசயொதி மயகும யாமத்துக
 கழிசுதுறைச செறிபா வாளுடை யெறுமுததோ
 பிரயுகதுயின் மடிசுக டாணை
 யுயுகசின வேசுகள பாசறை யேமே' (அகம் - 25)

எனவரும் இது வேந்தற்கு உறுமுழிப பிரிந்த தலைமகன் கூறறு

'வைகு புலா விடியல (அகம் - 36)

பனறது பகையிடு பிரிபும தலைமகன் கூறறு பிறவும
 அன்ன இவவாறு வருவன குறிந்தபருவம் பிழைத்தமிழி
 எனறு கொள்க

முடிந்த காலத்துப பாட்டுண்டு விரும்பிய வினைத்திற
 வகையினும் எனறது — வினைமுடிந்த காலத்துப பாக
 ண்டு விருமப்பபட்ட வினைத்திறத்தின் வகையின் கண
 ணும் அவற்குக் கூற்று உற்றும எனறவாறு

அககூறறு பாசறைகட கூறலும், மீண்டு இடைச
 சுரத்திக கூறலும் என இவ்வகைப்படும இன்னும்
 'வகை' எனறதனை நெஞ்சிற்குக் கூறுவனவுங் கொள்க

உதாரணம்

'வகதுவினை முடிபு உற்றும பகைவருந்
 தந்திறை கொடுத்தது உமையினடே
 முணசெறிந் திருந்த டாணை யிரண்டு
 மொனறென வறைநகன பறையே நினறோ
 முனனிமது கூறிய பினகிலை யீயா
 தூரக பாக டொருவினை கழிய
 கன்ன னேறறற கூறமுடி ண்சுதி
 துன்னருங் கடுநிறற கங்கன கட்டி
 பொன்னணி வலவிற புனறுறை யென்றறு

கன்றவா குழீஇய வளப்பருங் கடமூர்ப்
 பருநதுபடப் பண்ணிப் பழையன படடெனக்
 கண்டது றோளு னுகிற் திணடோக்
 கணைய னகப்படக் கழுமலர் று
 பிணையலங் கண்ணிப் பெருமடிட்ட சன்னி
 யமுமபி லன்ன வருஆ யாணாப்
 பழம்பன னெலலின பல்குழிய பாவவப்
 பொங்கடி கழுகய மணமய பசுனைக்
 தண்கூட வாயி லன்ன னுள
 பண்புடை யாகத் திணறுயில பெறவே' (அகம - ௪௪.)

எனவும்,

‘கேளகே னேறவுங் கிளைஞ் டாட டு
 கேளல கேளிர கெழீஇயின னொழுகவு
 மாளவீனைக் கெதிரிய ஓக்கதமொடு புகலசிறக்
 தாடங் கண்ணி யடுபேராச டீசா
 தறங்கெழு மலர்வைய யறநை யன்ன
 பெறலநு னனகல் பெய்திய னாளுந்
 செயலநுஞ் செயலீனை முற்றின மாயி
 னரணபல கடநு முண டோடாளை
 வாடா மேமயி னொழுதி கூட
 னுளங் காடி னாறு னறு னறு
 னீளிநுங் கூட்டல் மாயு டயா ள்ளாடு
 வரைகுயின றனை டானடீர்ப் கெடுகொ
 நரைமுகல் தனை பெய்ப்புந் தேசகைக்
 ரிவநத பள்ளி கெடுஞ்சுடா விளக்கசுது
 நலவகே ழாகம பூணவடுப் பொறிப்ப
 முயங்குகஞ் வசனமோ றெருச்ச யரிநுந்
 வயநதிகழ் பிழிந்ருய டாய்புகு கடாஅடிது
 மீளி முனபொடு நிலனெறியாக குறுகி
 யாட்கோட பிழைத்த வஞ்சுடரு டடககைக்
 கடுமபகட் டியாளை கெடுகோக் கோதை
 திருமா லியனகாக கருஜா முறுறுறைத்
 தெண்ணீ ருயாகநாக குறையுய
 தணுண பொருநை மணலினும பலவே’ (அகம - ௬௩)

எனவும் வருவன நெஞ்சிறுகக் கூறியன

‘கொலவினைப் பொலிந்த காபகுறம் பெஃகினை
 விலலோர் தூணி யீங்கப் பெயசு
 வபபுதுனை யேயப்ப வருமபிய விருபநபச
 செப்பட ஶனை செஃகுழை யகாதோ
 றிழுதி னனை சீமபுழற றுயவா
 யுழுதுகாண டுளைய வாகி யாகமல
 பாலி வானிற காலொடு பாறிசு
 துப்பி னனை செங்காட டுயவி
 னெயசுதோர டீ ஶச சினைசுதிற் பரிக்கு
 மத்த ஶணணிய ஶசகுடிச ஶீறாக
 கொடுமுண ணேதி, மகளி ஶோசசிய
 தொடிமா னுலகநகற் தூண்டுற பாணி
 கொடொல வறைய குடினையோ டிரட்டுவ
 குன்றுபின் ணேழியப் ஶபாகி யுநதூரநது
 ஶாயிறு படினு ஶூாசேயசு தென்து
 துனைபரி து கரு ஶஞ்சாச செலவி
 லெயசுஶுய வினை சதுவல லெயசுப பனமா
 ணேங்குயா ஶலவி லொருசிறை சிலேஇப
 பாபநாப பலவி பஶ்வாறுய பஶிக
 கன்றுபுது மாலை ஶா ஶு ஶெயசுிக
 கைகநியாச ஶசனறு ஶணபுநையாசு குறுகிப
 பிடிசுநக ஶனை பினைநக ஶீணடி
 சொடிசுக்கை ஶசவா ஶீராயசனறு கொலலோ
 ஶாஶுண்டு ஶுடாச நறபின் யாஶுஶ
 ஶநசீவ கிளவிக குறுயசுண
 மெண்டேருள் ஶபா ஶசுஶுச ஶசனறவென ஶெஞ்சே’

(அகம - கூ.)

இஃது இடைபாடகநா சொல்லியது.

காவல் பாங்கின ஆங்கு ஓர் பககமும என்பது —
 காவற பககத்தினநா ஒரு கூறறினும என்றவாறு

‘ஆங்கு’ என்பது இடங்குறித்தது நின்றது,

‘கிணறங்கு வரூஉ மென ஶெஞ்சினை’ (கலி, பாலை உஉ.)

என்றறபோலக் கொள்க.

இது வாரியுள் யானை காணவும், நாடு காணவும், புனலாடவும், கடவுளரை வழிபடவும் பிரியும் பிரிவு ஒருபக்கம் நாட்டெல்லையிலிருந்து பகைவரைக் காக்க வேண்டிப் பிரிவது பகையிற் பிரிவின அடங்குதலின இத்தன்மைக்கட் பிரியும் பிரிவு என்று வேறு ஒர்ப்பட்டது

பரததையின் அகற்சியின் எனபது — பரததையிற் பிரியும் பிரிவினகண்ணும் என்றவாறு

உமமை எஞ்சி நின்றது

பிரிந்தோள் குறுகி இரத்தலும் தெளிததலும் என இருவகையோடு எனபது — பிரியப்பட்ட தலைமகளைக் குறுகி இரத்தலும் தெளிததலும் ஆகிய இரண்டுவகையோடே கூட என்றவாறு

‘காவற பாங்கினுகேரா பாங்கினும்’ ‘பரததையின் அகற்சியினும்’ பிரியப்பட்டார எனக் கூட்டுக ஆத்தேல் பரததையின் அகற்சி ஓடலாகாதோ எனின், ஓடலின் மிக்க நிலையே ஈண்டுக் கூறுகின்றது எனக்கொள்க

கடவுள் மாட்டுப் பிரிந்தாவந்த தலைமகளைத் தலைமகனா புணர்ச்சி மறுததற்குச் செய்புள் —

மருதக் கலியுள் கடவுட பாட்டினுள்,

‘வண்டுது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய

தண்டாச்சீஞ் சாயற பச்சை வியனமாப்

பண்டினனை யல்லமன நீவக்கெல்லி யாச்சீய

கண்ட தெவனமற் றுரை,

நனறும்,

சடைலுய மென்றே நாய தேகடவா யாயி

னுடனுறை வாழ்க்கைக் குதவி யுறையுங்

கடவுளா கட்டயகி னேன,

சோலை,

மலாவேயந்த மானபிணை யனறா பலாநீ

கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார (கலி மரு - 29)

எனவும்,

‘சிறுவரைத் தங்கின வெகுளவா செறுதக்ககாய
தேறினென சென்றீ நீ செலலா விடுவாயே
னற்று கலத்தக கொருசார மேவிய
கெட்டிருங் கூடநற கடவுள் கெல்லாககு
முட்டுப்பா டாகலு முண்டு’ (கவி மரு - ௨௮)

எனவும் புணாசசிககு உடன்படாது கூறுதலானும்,

குறுமபூழ்ப பாட்டினுள்,

‘வீடலை நீத்தவி னேயபெரி தேயககு
கடலைப்பட கெல்லாநின் பூழ’ (கவி மரு - ௩௦.)

என்றவழி மருத்திலத்தின தலைமகனை விடலை என்றமை
யானும். இதனுள்,

‘பொய்யெலலா மேற்றித் தவறு தலைபெய்து
கையொடு கண்டாய பிழைத்தே னருளினி’
(கவி மரு - ௩௦)

என இரந்தமையானுங் கண்டு கொள்க

‘ஒருஉக,
கொடியிய னல்லார குற்றறற் குறற
முடியுதிர் பூதாது மொயம்பின வாக,
தொடலிய வெமக்கு நீ யாரப் பெரியாக
கடியரோ வாற்று தவா,
கடியாதமக கியாரசொல்லத் தக்கரா மற்று,
வினைககெட்டு,
வாயலலா வெணமை யுரையாது கூறுநின்
மாய மருளவா ரகத்து,
ஆயிழாய,
நின்கண பெறினலலா லினனுயிர வாழ்கலலா
வெனக னெனவனே தவறு,
இஃதொத்தன,
புளவிக களவன புனலசோ பொதுகமபோல
வளளுகிர போழநதனவும் வானெயிற றுறறனவு
மொளவரிதழ் சோநதநின் கண்ணியு நல்லார
சிறுபு சீறச சோநதநின் மார்புந
தவறுதல சாலவோ கூறு,
அதுதக்கது,

வேற்றுமை யென்கணனோ வேராதி தீதினமை
 தேறறககண யாய ரெளிககு
 இனித தேறறேம யாம,
 சோமயங்கி வந்த தெரிகோதை யநகலவா
 சாமயங்கி வந்த சவறஞ்சிப போமயங்கி
 நீயுறம பொயசகு ளண்டகாகின மறறினி
 யாமேல வியியுமோ கூறு' (கலி மரு - உட)

இதனுள் இரத்தலும் தெளிதகலும் வந்தவாறு கண்டு
 கொள்க

கலித்தொகையுள் கடவுட பாடபுணர் உரிப்பொரு
 ணமைபற்றி வரும் பாட்டு மருதநிலகத்து தலைமகன்
 பெயர் கூறுது சிறப்பெயர்படக் கோதகமையானும் ஊடற
 பொருணமையின வேறுபாடுணமை அறிச

உரைத்திற நாட்டம் கிழவேன மேன என்பது —
 இவ்விவ விடங்கள் பற்றி உரையாடுந் குறிப்பு தலைமகன்
 மேலன் என்றவாறு (சச)

சரு. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுத லிலவே.

இது, பிரிவின்கண கூறுதலுரியார பலருள்ளும் நற
 ருயும் செவிலியும் கண்டோரும் தோழியும் தலைமகனும்
 கூறுங் கூறுக கூறினா, இனி அவரை யொழிந்த தலை
 மகட்கும் பாங்கறமும் பாப்பாக்கும் பாணாக்கும் கூத
 தாக்கும் உழையோக்கும் கூறறு சிதழ்மாறு உணர்த்து
 தல் அசன்றறு

இதன் பொருள் — முன்னாக் கூறுது எஞ்சி ன்
 றோக்கும் கூறறு ஒழிதல் இல்லை என்றவாறு

பாங்கா முதலாயினவை இச சூத்திரத்தாற் கூறினா
 தலைமகன் கூறறுத தனித்துக் கூறலவேண்டும், இவ்வொடு
 ஒரு நிகரணமையின் எனின ஒக்கும் தலைமகன் கூறறு
 உணர்த்திய சூத்திரம் காலப் பழைமையாற் பெயர்த்து

எழுதுவார வழி எழுதினாபோலும் எனக எனினும், ஆசிரியன் இச சூத்திரத்தானும் அப்பொருள் கொள்ள வைத்தமைபின் தலைமகள் கூற்றாய் பிரிகலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக்கண்டு அவள் கூறுதலும், 'பிரிவுணாந்து தலைமகள் கூறுதலும், பிரிவுணாததீய தோழிகளுக்கூறுதலும், உடன போவல் எனக கூறுதலும், இடைநகரத்து ஆயத்தாராகுச் சொல்லிவிட்டனவும், தமா வந்தற்றவழிக் கூறுதலும், மீளலுற்ற தலைமகள் ஆயத்தாராகுக்கூறிவிட்டனவும், பிரிவாற்றாது கூறுதலும், பிரிந்தாரா என்றவழிக் கூறுதலும், ஆற்றவல்ல என்பது படக கூறுதலும், தெய்வம் பராவ லும், பருவங்கண்டு கூறுதலும், வன்புறை யெதிரழிந்து கூறுதலும் இவை போலவனவும் அல்லாமல் கூறப்படும்

உ-தாரணம்

‘பொருள் நடுகளுக்கேட்கிங் கடுததுநரா
 மஞ்சிய தாக்கிக் பணங்காரு மென்னுஞ்சொ
 லின்நீக கிளவியாய வாயமன்ற கிளக்கேள்
 புதுவது பன்னாந்ம பாராட்ட யானு
 ிதுவொன் றுடைந்தென் வெண்ணி மதுதோ
 மாசிலவண் டேசககை மணந்த புணாச்சியுட
 பாயலகொண் டென்றோட கனயுடா ராயகோற்
 ரொழிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள
 கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவன் கொல்லோ
 விடுமருப பியானை யிலங்குதோக கோடு
 கெடுமலை வெஞ்சரம போகி நடுநின்றெஞ
 செய்பொருண் முற்று மளவென்ற ராயிழாய,
 தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற தமமின்றி
 யாமுயிர வாழு மதுகை யிலமாயிற
 ரெய்யி றுற்றதா சவரெனத தமவயி
 றெய்யார நுவலும் பழிநிற்பத தமமொடு
 போயினது கொல்லென னுயிர’ (கலி பாலை - உங்.)

எனவரும்

இது பிரிதலுற்ற தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு தலை மகள் கூறியது

‘செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு
பைய முயங்கிய யஞ்ஞான றவையெலலாம
பொயயாதல் யானயாங் கறிகோமற றைய
வகனகா கொள்ளா வலாதீலத தநது
பகனமுனி வெஞ்சூ முள்ள லறிகதேன
மகனலை மனற வினி .
செலவினிச செனறுகீ செய்யும் வினைமுற்றி
யனபற மாறியா முள்ளத் துறந்தவள
பண்பு மறிகிரோ வென்று வருவாரை
யெனற்றம யாதும் வினவல் வினவிற
பகவின விளங்குந்ந செமமல சிதையாத்
தவலருளு செயவினை முற்றும் லாண்டோ
ரவலம படுதலு முண்டு ’ (கலி பாலை - ௧௮.)

இது பிரிவுணாதத தீலமகா தீலமகனுடன கூறியது

இனி, பிரிவுணாததீய தோழிகுருக கூறியதற்குச்
செய்யுள் —

‘அருளு மனபு நீக்கித் துணை துறந்து
பொருளவயிற பிரிவோ ராவோ ராயி
னுாவோ ருரவோ ராக
மடவ மாக மடநது ராமே ’ (குறுந - ௨௦.)

எனவரும்

செவலாமை யுண்டே வெமக்குரை றற்றுநின்
வலவரவு வாழ்வாக குரை’ (திருக்குற பிரிவாற - ௧.)

என்பதும் அது.

உடனபோககு ஒருப்பட்டதற்குச் செய்யுள் —

*சிலரும் பலருங் கடைக்க னோக்கி
-மூக்கி னுசசிச சுட்டுவிரல சோததி
மறுகிற பெண்டி ரமப றூற்றச
சிறுகோல வலநதன ளனனை யலைப்ப
வலநதனென வாழி தோழி கானற்
புதுமலா தீண்டிய பூநாறு குருஉசசவற்

கடுமா பூண்ட டெடுகோ கடைஇ
 நடுகாள வந்து யிறோக கொணகனெடு
 செவ்வயாந் திசினுல் யானே
 யலாகுமஃ தொழிகவீர் யழுங்க லூரே.' (தற்றி - கசக.)

எனவரும்

'சேட்புல முன்னிய வசைகடை யந்தணிர
 ழுமமொன றிருநென மொழி வ லெமழா
 யாயகயக தெடுத்த வாயகலக கவீன
 வாரிடை யிறகன ளெனரி
 னேரிதை முனைகயென னுயத தோககே'
 (ஐங்குறு - ௩௮௪.)

இத்து இடைசுருகதுச செலகின்றள, தனபதி செல
 வாரைக கண்டு கூறியது

தமா வநதுறறவழிக கூறியதற்குச செய்யுள் —

'அறஞ்சா வியரோ வறஞ்சா வியரோ
 வறனுண டாயினு மறஞ்சா வியரோ
 வானவனப புறற யருவிக
 கோளவ லெனையை மறைத்த குணதே'
 (ஐங்குறு - ௩௧௨.)

எனவரும்

ரிண்டு வந்வாவி ஆயததாரககுந் கூறிவிட்டதற்குச
 செய்யுள் —

'கவிழமயி ரெருத்திற செநரா யேறறை
 குருநோப பணறி கொள்ளாது கழியுளு
 சுநனி யாரா நினறன ளெனபது
 முன்னுற விரைகதீ ருரைமி
 னினனவை முறுவலென னுயத தோககே'
 (ஐங்குறு - ௩௧௭.)

எனவரும்

பிரிவாற்றாமைககுச செய்யுள் —

'அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
 பிரிவோ ரிடத்துணமை யான.' (திருக்குறள். பிரிவாற்-௩.)

எனவரும்

‘அஞ்சுவல வாழி தோழி சென்றவா
நெஞ்சணத தெளித்த நமவயினை
வஞ்சன செயதல வலலினை யாரே’

எனவும்,

‘அருமபெற்ற காதல - கலா மா, சதிர
நருமபுத லீங்கை யினநதளிர் நடுங்க
வலங்குகதிர வாயையம் உதன்று
கலங்களு வெவந தோழிகா முறையே.’

எனவும் வருவன பிரிந்தாரா என்றவழிக் கூறியன

ஆற்றுவல என்பதுபாடக கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘தோளுந் தொழுகெழுகு எனவே நுதலும்
நெய்யகு பள்ளி பாகுக் திலலை
யானல் தவலு கொள்ளேன றுனல்
தஞ்சுவரு கான மென்றதற்
கஞ்சு உரேழி நெஞ்சு தானே

எனவரும்

தெய்வம் பரா அயதற்குச் செய்யுள் —

‘புனையிழா யீங்குகாம புலம்புறப் பொருளவெஃகி
முனையெனனா காதலா முன்னிய வாற்றிடைச
கினைவாடச சிறககுநின் கினநதணிர் தீகெனக
கனைகதிரக கனலியைக காமுற லியையதோ’

(கலி பாலை - கடு.)

எனவரும்.

பருவங்கண்டு கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘எனனொடு புலந்தனா கொலலோ காதலா
மினனொடு முயகுதும் வாணம்
கினனொடு வருது மெனததெளிந தோரே’

எனவரும்

வன்புறை யெதிரழிந்தது கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘வெறுககைகருகுச் சென்றா விளங்கிழாய் தோன்றா
பொறுக்கென றுறபொறுக்க லாமா — வொறுப்ப
பொன்னு ன்றுயடங்கம் போன்ற புணாமுருக்க [போற்
மென்னு ன்றுயடங்கம் பெரிது’ (திணைமலை - சுஎ)

எனவரும.

தூதுவிடக கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘காணம்கு பாணநீ யுறியுதற குரியை
துறைநெழு கொண்கன பிரிந்தென
விறைக்கெ மெலகளை நீய்கிய நிலையே (ஐங்குறு - ௧௪௦.)

எனவரும.

ஆயத்தாட கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘மாடா மயங்கிய மலைமுதற சிறுகெறி
ராணயரு மென்புட’மென ரேழி
யஞ்சின ளஞ்சின ளொதுங்கிப
பஞ்சின மெல்லடிப பாலங்கி கொளவே’

எனவரும.

பாணா கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘நனங்கியாம பாணரு மலவே மெமக்கு
நீயுறு குருகிலை யலலை மாதோ
நனவெய காதுலி தனமனைப புலம்பி
யீரிசு முணக ணுகுயு
பூசல கேடடு மருளா தோயீய’ (ஐங்குறு - ௪௮௦.)

எனவரும.

பாரப்பார கூறியதற்குச் செய்யுள் —

‘துறந்ததற கொண்டு துயரடச சாஅ
யறம்புலந்து பழிககு மனைக ணுட்டி

யெவவ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன னோரின மகளே
வொத்திறல வெளவேல விடலைமுா துறவே ' (ஐயாகுறு - ௩௬௩.)

எனவரும் (௪௫)

௪௬. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்.

இதுவும் பாலைக்கு உரியதோரா மாபு உணராதததல்
துதலிறறு

இதன் பொருள் — முன்பு நிகழ்ந்தது புன்பு விசாரித்த
தற்கு ஏதுவு மாகும் என்றவாறு

உமமை எதிராமறை

உதாரணம்

‘வொபிணி வெதித்ததுக காலபொரு ஈலிசை
கருதுபிணி யானை யயாவுயிரித் தனை
வென்றாழ நீடிய வேயபிறக கழுவததுக
குன்றா மதிய நோக்கி நினறுகினை
துள்ளினே னல்லனே யானே முள்ளெயிறறு
திலகநு தைஇய சேங்கமழ திருங்
லெமது முண்டோ மதிராட டிங்க
ஞரறுகுரல வெவவளி யெடுபப ரீழற்பல
வுலவை யாகிய மரத்த
கலபிறங்கு மாமலை யுமபரலி தெனவே ‘ (ஈற்றி - ௬௨)

எனவரும் (௪௬)

௪௭. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந திணையே.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — முன்பு நிகழ்ந்ததனைக் கூறிப்
போகாதொழிதலும் பாலைத்திணையாம் என்றவாறு.

உதாரணம் :

‘ானபருந துயவும வானபொரு நெடுஞ்சினைப
பொரியரை வேமபின புள்ளி நீழற
கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக
கல்லாச சிருஅா நெலவிவட் டாமெ
விலலே ருழுவா வெமமுனைச சீறாச
சுரன்முதல வந்த வுரனமாய மாலே
யுள்ளினெ னலலனோ யானே யுள்ளிய
வினைமுடித தன்ன வினியோண
மனைமாண சுடரொடு படாபொழு தெனவே.’ (நற்றி - ௩)

எனவரும்

(சஎ)

சஅ. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — மரபுநிலை திரியாத மாட்சிமை
யுடையவாகி விரவும் பொருளும் விரவும் எனப என்ற
வாறு

அஃதாவது, பாலககோதிய பாசறைப புலமபறகண்
னும, தோபபாகறகுக கூறுதறகணனும முலைக்குரிய
முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் விரவுதலாம பிறவும்
இந்நிகரன மரபுநிலை திரியாமை யாவது, பாசறைககண்
வினைமுடிதவழிக காகாலம வந்ததாயின ஆண்டுக்
கூறும கூற்று, அஃது அக காலத்தைப்பற்றி வருதலின்
மரபுநிலை திரியாதாயிறறு

உதாரணம்

‘வேந்துவினை முடித்த’ (அகம - ௧௦௪.)

என்னும் அகப்பாடலினுள் கண்டுகொள்க

இன்னும், ‘மாட்சியவாகி விரவும் பொருளும் விரவும்’
என்றதனால், பாசறைக்கண் தூதுகண்டு கூறுதலும் தலை
மகளை இடைச்சுரத்து நினைத்துக் கூறுதலும் கொள்க,

உதாரணம் .

‘நீடின மென்று கொடுமை தூற்றி
வாடிய நுதல ளாகிப் பிறிதநீனை
தியாமவெங் காதலி நோயபிக்ச சாஅயச
சொல்லிய துரைமதி நீயே
முல்லை நலயாழப் பாணமற நெமககே’ (ஐங்குறு-சஎஅ)

எனவரும்.

இது தூது கண்டு கூறியது

‘பனிமலர் நெடுங்கண பசலை பாயத
துனிமலி துயரமோ டருமபட ருழப்போள்
கையறு நெஞ்சிற குயவுததுணை யாகச
சிறுவரைத தங்குவை யாயிற்
காண்குவை மனனற பாணவெந் தேரே’ (ஐங்குறு-சஎஎ)

இது தூது விடும தலைமகன கூறியது.

‘நெடுங்கழை முளிய வேனி னீடிக
கடுங்கதிர ஞாயிறு கலபகச செறுதலின
வெயய வாயின முனனே யினியே
யொண்ணுத லரிவையை யுளளுதொறுந்
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாரே.’ (ஐங்குறு-நஉஉ)

இஃது இடைசுரத்தாக கூறியது (சஅ)

சுக. உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே.

இஃது உவம வகையான் ஐந்திணைக்கும் உரியதோர
இயல்பு உணர்த்துதல நுதலிற்று.

இதன் பொருள் — உள்ளுறைக்கண் வரும் உவமமும்
ஒழிந்த உவமமும் என இருவகையானும் திணை உணரும்
வகை தப்பாதாகும் என்றவாறு

உதாரணம் . முன்னாக் காட்டுதும் (சக)

100. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலமெனக்
கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.

இஃது உள்ளுறையாமாறு உணர்த்துதல் துதலிறறு.

இதன் பொருள் — உள்ளுறையாவது கருப பொருட்
டெய்வம் ஒழிந்த பொருளை இடமாகக்கொண்டு வரும்
என்று சொல்லுவா அறிந்தோர் என்றவாறு

குறி - இலக்கணம் (100)

101. உள்ளுறுத் தீதனே டொத்துப்பொருண் முடிகென
வுள்ளுறுத் துரைப்பதை யுள்ளுறை யுவமம்.

இஃது உள்ளுறை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல்
துதலிறறு

இதன் பொருள் — உள்ளுறுதகப்படட கருப்
பொருளை உள்ளுறுத்துக கருதிய பொருள் இதனேடு
ஒத்து முடிக என உள்ளுறுத்துக கூறுமது உள்ளுறை
உவமம் என்றவாறு

எனவே உவமையாற கொள்ளும் வினை, பயன்,
மெய், உரு அன்றிப் பொருள் உவமைபாற கொள்ளப்
படுவது எனக.

உதாரணம்

‘வெறிகொ ளினசகரும்பு மேயந்ததோர் காவிக்
குறைபடுதேன வேடுங் குறுகும் — நிறைமதுசசோந்
துண்டாடுந் தனமுகத்தே செவவி யுடையதோர்
வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு’

(தண்டி பொருளணி - 102 ஒட்டணி - மேற்கோள்)

எனவரும்.

இது வண்டோரியா மாந்தர் எனக கூறுதலான்
உவமிககப்படும் பொருள் புலப்படாமையின் உள்ளுறை
யுவமமாயிற்று இதனுட் காவியும் தாமரையும் கூறுத
லான் மருத்த திணையாயிற்று (101)

11உ. ஏனை யுவமந் தானுணர் வகைத்தே.

இஃது ஏனை உவமம் ஆமாறு உணர்த்துதல் துதலிறறு.

இதன் பொருள் — உள்ளுறை யொழிந்த உவமம் தான் உணரும் வகையான வரும் என்றவாறு

தான் உணரும் வகையாவது, வண்ணத்தானுதல் வடிவானுதல் பயனானுதல் தொழிலானுதல் உவமிக்கப்படும் பொருளோடு எடுத்துக் கூறுதல்

அஃது ஆமாறு உவமவியலுட் கூறப்படும்

இதனால் திணை உணருமாறு

‘வளமலா ததைந்த வண்டுபடு நறுமபொழிந்
முனேகிரை முறுவ லொருத்தியொடு நெருநற
குறிநீ செயதனை யென்ப ஊலரே
குரவ நீளகினை யுறையும்
பருவ மாககுயிற கெளவையிற் பெரிதே’

(ஐங்குறு - ௩௬௬.)

இஃது ஊடற பொருணமைத்தேனும வேளிற் காலத்து நிகழும் குயிற் குரலை உவமித்தலிற பாலைத் திணையாயிற்று. குரவம் — குராமரம்.

‘உரைத்திசிற ரேழியது புரைத்தோ வனறே
துருக்கவ கமழு மெனரே
றெப்ப வெனறி யிறீஇயரென் னுயிரே’

(சிறறட்டகம் - குறிஞ்சி.)

இது துருக்கம் என உவமை கூறுதலாற குறிஞ்சியாயிற்று. (11உ)

11௩. காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயி

னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி

நன்மையந் கீமைய மென்றிந் கிரக்காந்

றன்னொடு மவனொடுந் தருக்கிய புணாத்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

மேல நடுவணைநதிணைககு உரிய பொருண்மை யெல
லாம் கூறினா.

இது கைக்கிளையாமாறு உணராததுதல நுதலிற்று

இதன் பொருள் — காமம் அமையாத இளையாள
மாட்டு ஏமம் அமையாத இடுமபை எய்திப் புகழ்தலும்
பழித்தலும் ஆகிய இருநிறத்தால் தனக்கும் அவட்கும்
ஓதனை புணாத்துச் சொல்லெதிர் பெறாஅய்த தானே
சொல்லி இன்புறுதல் பொருநதித் தோன்றும கைக்கிளைக்
குறிப்பு என்றவாறு

பொருநதித் தோன்றும என்றதனால் அகத்தொடு
பொருந்துதல கொள்க எனனை, 'காமஞ்சாலா' என்றத
னால் தலைமைக்குக் குற்றம் வாராதாயிற்று என்க 'புல்
லித்தோன்றும்' என்றதனால் புல்லாமற றேரூன்றுங் கைக்
கிளையும் கொள்ளப்படும் அஃதாவது, காமஞ் சான்ற
தலைமகண்மாட்டு நிகழும் மனநிகழ்ச்சி, அது களவிய
லுட் கூறப்படுகின்றது

காமஞ்சாலா இளமையோளவயின் கூறியதற்குச்
செய்யுள் —

ஊரககா னிவந்த பொதுமபரு ணீரககாற்
கொழுநிழன் ஞாழன் முதிரிணா கொண்டு
கழும் முடித்துக் கண்கூடு கூழை
சுவனமிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி
தீங்கதிர விட்டது போல முகனமாந்
தீங்கே வருவா ளிவளயாரகொ லாங்கேயோ
வல்லவன றைஇய பாவைகொ ன்லலா [னால்
ருறுபபெலலாங் கொண்டியற்றி யாளகொல் வெறுப்பி
வேண்டிருவங் கொண்டதோர் கூற்றவகொ லாண்டார்
கடிதுகிளைக் காவார் விடுதல கொடியியற்

பலகலைச சிலபூங் கலிங்கத்தத எரிங்கீதோ
 நலகூநதார செலவ மகள ,
 இவளைச, சொல்லாடிக் காண்பென றகைத்து ,
 நல்லாயகேள் ,
 ஆயதூவி யனமென வணிமயிற பெடையெனச
 தூதுணும புறமெனத துதைநகநின் னெழினவ
 மாதாகொண மாறேககின் மடநல்லாய நிறகண்டாரப
 பேதுறாஉ மெனபதை யறிதியோ வறியாயோ ,
 உணநகநம உதி னென னுணணிழை யணையென
 முழங்குரீப புணையென வரைநகநின் றடமென்றேள
 உணங்கிதை வாலெயிற றநல்லாப நிறகண்டாரக
 கணககாகு மெனபதை பறியதியோ வறியாயோ ,
 முதிர்கோங்கின முகையென முகளுசெயத குருமபையெ
 பெயறுள் முசி முனைப பெருநகநின் னாளமுலை [ரப
 மயிரகாரநத வர்முனகை மடநல்லாய நிறகண்டா
 ருயிரகாரக மெனபதை யுணராதியோ வுணராயோ ,
 எனவாங்கு ,
 பேதுறாருட போலப பிறமொ உ சீயறியாய
 யாதொன்றம ராயவாளா திறநதீவாய கேளினி
 சீயந தவறிலை சினனைப புறங்கடைப
 போதா விட்ட அமருந தவறிலா
 நிறையளி கொலயாணை சீகக்குவிட டாகுப
 பறையறைந தல்லது செல்லறக வென்னு
 விறையே தவறுடை யான ' (கலி குறிஞ் - ௨௦)

எனவரும்

(௫௩)

௫௪ ஏறிய மடறறிற மிளமை தீர்திறந்
 தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிற
 மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
 செப்பிய நான்கும் பெருநதிணைக குறிப்பே

இது பெருநதிணையாமாறு உணராததுதல துதலற்றறு

இதன் பொருள் — ஏறிய மடறறிறமும், இளமை
 தீர்திறமும், தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறமும்,

மிக்க காமத்து மாறாகிய * திறனெடு கூட்டிச் சொல்லப்
பட்ட நான்கு திறமும் பெருந்திணைக் குறிப்பு ஆம்
என்றவாறு

கைககிளை புணராது நிகழும் என்றமையால், இது
புணாநதபின் நிகழும் என்று கொள்க எறிய மடற்றிறம்
தலைமகற்கே உரிதது அது வருமாறு

‘எழினமருப பெழிலவேழ மிகுகரு கடாததாற்
ரெழினமாறித தலைவதைத தோட்டிகை சிமிர்நதாவ
கறியுநம் மறிவாயநக வடக்கமு நானெடு
வறிசாகப பிறடு னனை நகுபவு நகுபுடன
ம்னனவிர வடக்கமுங் கனபுமபோன மெய்காட்டி
யென்னெஞ்ச மென வுண்டு சிலலாமை னனிவெளவித
தன்னலங் கராசானை தலைப்படுமா றெவன்கொலலோ
மணிபடீலி குட்டிய தூலொடு மறறை
யணிப்பூளை யாவிரை யெருகுகொடு பிணிச்சியாதது
மல்லலூரா மறுகினக ணிவடபாடு மீர்சொத்த
னெல்லீருங் கேட்டை மீ னென்று ,
படரும பனையீன்ற மாவுஞ் சுடரிழை
நலகியா னைலகியவை ,
பொறையென வரைசதனறிப் பூநுத லீக்க
நிறையழி காமதீராய நீந்தி யறையுற்ற
வுப்பியல பாவை யுறையுற் றதுபோல
வுகரு வீடுமென னுயிரா ,
பூளை பொலமல ராவிரை வேயவென்ற
தோளா ளெமக்கீத்த பூ ,
உரித்தென வரைசதனறி யொள்ளிழை தந்த
பரிசுழி பைதனோய மூழ்கி யெரிபரந்த
நெய்யுண மெழுகி னிலையாது பையத
தேயு மளித்தென னுயிரா ,
இளையாரு மேதி லவரு முளையா
னுற்ற துசாவுந துணை ,
என்றியான பாடக கேட்டு

* ‘மாறாகிய காமமும் எனச் சொல்லப்பட்ட’ எனவும் பாட்டி,

வன்புறு கிளவியா ளருளிவந தளிததலிற்
முனபதகிற றுணையாய மடலி னீவட்பெற
வினபதது ளிடம்படலென றிரங்கின ளன்புற்
றடங்கருந தோற்றத தருநதவ முயன்றோத
முடமபொழித துயருல கினிதுபெற் றுங்கே.’

(கலி நெய - ௨௧.)

எனவரும.

இளமைதீர்திறம என்பது, இளமை நீங்கிய திறத்தின்
கண் நிகழ்வது. அது மூவகைப்படும், தலைமகன் முதிய
னாகித் தலைமகள் இனையளாதலும், தலைமகள் முதியளாகித்
தலைமகன் இனையாதலும், இவ்விருவரும் இளமைப் பரு
வம் நீங்கியவழி அறத்தின்மேல் மனம் நிகழ்ததலன்றிக்
காமத்தின்மேல் மனநிகழ்ததலும் என

உதாரணம்

‘உளைததவா கூறு முரையெல்லா நிற்க
முளைதத முறுவலாக கெலலாம் — விளைதத
பழங்க ளனைததாயப் படுகளி செய்யு
முழங்கு புனலூரன மூப்பு.’

(வெண்பா. இருபாற்பெரு - ௧௫.)

எனவரும

இதனுள் தலைமகன இளமை தீர்திறம் வந்தவாறு
காண்க

‘அரும்பிறகு முண்டோ வலரது நாறறம்
பெருநதோள் விறலி பிணங்கல — சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற காரமிாத மன்றோ
முதிரு முலையா முயககு.’

(வெண்பா. இருபாற்பெரு - ௧௩.)

இதனுள் தலைமகள் இளமை தீர்திறம் வந்தவாறு
காண்க.

ஆண்டலைக் கீன்ற பறழமகனே நீயெமமை
வேண்டவ லென்று விலக்கினை நினபோலவார
திணடப் பெறுபவோ மற்று.’ (கலி. மரு - ௨௧)

எனவும்,

‘உககசது மேலு நடுவ்யாநது வாள்வாய
கொககுரித தனை கொடுமடாய நினையான
புகக்கலம் புல்லினெரு சூனறும் புறம்புலலி
னககுளுத்துப் புல்லலு மாறறே னருளீமோ
பககசதுப் புல்லச சிறிது’ (கவி மரு - உக)

எனவும்,

முறையே தல்மகன தலைமகன ஆவார இருவா
இளமை சீர்திறம் வந்தவாறு காணக

தேறுதல ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம் ஆவது,
தெளிவு ஒழிந்த காமத்தினகணானே மிகும் திறன, இது
பெரும் பானமையும் தல்மகட்கே உரித்து

உதாரணம்

‘புரியுண்ட புணாச்சியுட புல்லாரா மாத்திரை
யருகவித் தொருவரை யகற்றலிற நெரிவார்கட
செய்கின்ற பண்ணினுட செவிசுவை வகாளளாது
கய்கின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரமபினும்
பயனினறு மனறமம காம ம்வணமனனு
மொண்ணுத் லாயதரா போராங்குத திளைப்பினு
முண்ணுளை தோன்றமை முறுவல்கொண்டடக்கித்தன
கண்ணினு முகத்தினு நகுபவள பெண்ணினறி
யாவருந் தணகுல கேட்ப நிறைவண்பன
ரியுயா தோன்ற நகாஅ நக்காங்கே
புய்யிாத தனை புகமுசா வெழிலுணக
ணயிதழ மலக வழும ,

ஒழி அழிதகப பாராதே யல்லல குறுகினக
காண்பாங் கனங்குழை பண்பு ,

என்று,

எல்லீரு மெனசெய்தி ரெனனை நகுதிரோ
நல்ல நகாஅலிா மறகொலோ யானுறற
வல்ல லுறீஇயான மாய மலாமாபு

புல்லிப புணரப் பெறின ,

எல்லாரீ,

உறற செவவேமற நென்றிரே வெறசினை
செயதா னிவனென புறற திதுவென
வெயச புரைக்கு மு"னகச துண்டாயிற்
பைதல வாகிப் பசக்குவ மனனேவென
னெயதன மலானன கண ,
கோடுவாய கூடாப பிறையைய பிறிதொன்று
நாடுவேன கண்டனென சிறறிலுட கண்டாகுகே
யாடையான மூஉ யகப்படுப்பேன சூடிய
காணை றிரிதருங் கொல்லோ மணிமிடற்று
மாணமலாக கொணறை யவன் ,
தெள்ளியே மென்றுரைத்தது சேரா தொருநிலையே
வளவியை யால்கன ரொஞ்சை வலியுநீஇ
புள்ளி வருகுவா கொல்லோ வீரா தியா
னெள்ளி யிருக்குவென மறகொலோ நளவிருண
மாநதா கடிக்கொண்ட கங்குற கனவினற
ரேறனறின னுகச தொடுதேனமன * யானறளைஇப்
பையெனக காணகு விழிப்பயான பறறிய
கையுளே மாயநாந கரநது ,
கதிராகா ஞாயிறே கலசோதி யாயி
னவமை நீனை தது நிறுதெனகை நீடடித
தருகுவை யாயிற் றவிருமென னெஞ்சத
துயிரதிரியா மாடடிய தீ ,
மையில கூடோ மலைச்சாதி யாயிற்
பெளவநீர்த தோன்றிப் பகலசெய்யு மாத்திறை
கைவிளக காகக கதிரசில தாராயென
றெயயில சிதைத்தாணைத் தோகு ,
சிதைத்தாணைச் செயவ தெவனகொலோ வெமமை
நயநது நலஞ்சிதைத் தான ,
மனறப பணைமேன மலைமாந தளிர்நீ
தொன்றிவ யுலகத்துக கேட்டு மறிதியோ
மென்றேண றெகிழ்த்தான றகையல்லால யானகானே
னன்றுதீ தென்று பிற ,
நோயெரி யாகச சுடினுஞ் சுழறறியென
னாயித முள்ளே கரப்பன கரநதாங்கே

* யானறனை எனவும் பாடம்.

கோயுறு வெநகீர் தெளிபிற் றலைக்கொண்டு
 வேவ தளித்திவ வுலகு ,
 மெலியப பொறுத்தென கலைநீர் சானதீர்
 நலிதருங் காமமுந் தெளையு மென்றிவ
 வலிதி னுயிரகாவாத தூங்கியாகு கெனனை
 நலியும விழும ிரண்டு ,
 எனப்பாடி,
 இளைந்துகொந் தழுதன ணினைநதுகீ டியிரத்தன
 னெல்லையு யிரவுபு கழிநதனென் றெண்ணி யெல்லிரா
 நல்கிய கேளவ னிவனமன்ற மெல்ல
 மணியுட பரந்த நீர்போலத் துணிபாநு
 கலஞ்சிதை யிலல துக் காழுகொண்டு தேற்றக்
 கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்ற
 ணலெழின மாபனைச சாரந்து' (கவி செய 26)

எனவரும்

மிகக் காமதது மிடலாவது, ஐந்திணைக்கண நிகழும்
 காமத்தின் மாறுபட்டு வருவது, அதற்குரிய கிளவியா
 வன வறபுறுதந்ந துணைபினறிச செல்வமுங்குதலும்,
 ஆற்றருமை கூறுதலும், எதிரழிந்து கூறுதலும், இடை
 யூறு கிளத்தலும், அஞ்சிக் கூறுதலும், மனைவி விடுத
 தலிற் பிறனவபின சேரலும், இனனேரனன ஆண்பாற்
 கிளவியும், முன்னுறு செப்பலும், பின்னில முயறலும்,
 *கணவனுளவழி இரவுதலை சேரலும், பருவமயங்கலும்,
 இனனேரனன பெண்பாற் கிளவியும், குற்றிசையும், குறுங்
 கலியும், இனனேரனன பிறவும் ஆகி ஒத்த அன்பின் மாறு
 பட்டு வருவன அவை யெல்லாங் கொள்ளப்படும்

உ தாரணம்

'கடுங்கி நறுநுதலா ணனனலம்பீர பூப
 வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் — கடுங்கணை
 விலலே ருழவா விடரோங்கு மாமலைச
 செல்லே மொழிக் செலவு'(வெண்பா இருபாற்பெரு-க)

எனவரும். இது செல்வமுங்கல்

* 'கணவனுள்ளி இரவுத்தலை சேறல எனவும் பிரதிபேதம்.

‘பணையா யறைமுழங்கும பாயருவி நாடன
பிணையா மாபம பிணையத — துணையாயக
கழிகாம முய்ப்பக சுணையிருடகட செலகேன
வழிகாண மினனுக வான’ (வெண்பா பெருநதி - சு.)

இஃது இரவுத்தலை சேறல்

‘பெருமபணை மென்றோள பிரிதாம மூளளி
வருமபருவ மனறுகொ லாடகொல — சுருமரிந்ரும
பூமலி கொணறை புறவெலாம பொனமலரு
மாமயிலு மாலு யல் (வெண்பா இருபாற்பெருநதி-சு)

இது பருவமயங்கல்

‘கரிய பெருசட்டாகண வெள்ளைககை யானை
மரிய கழிகேணமை மரபு — செரியின
விளிந்தாரு கொழியினும விட்டகலரா தமகைம
தெளிந்தாரிற நீரெது தீது’
(வெண்பா இருபாற்பெருநதி - கள்)

இது குறறிசை பிறவும வந்தவழி கண்டு கொள்க

மெய்ப்பாட்டியலுள் —

‘இன்பதரை வெறுத்தல் (மெய்ப்பாட்ட - 22)

முதலாக நிகழ்பவை பொருளாக வருங் கிளவியும்
இதன் பகுதியாகக் கொள்க (ருச)

ருரு. முன்னைய நான்கு முன்னதற் கென்ப.

இது கைககிளைக்கு உரியதோ மரபு உணர்த்துதல்
துதலற்று

இதன் பொருள் — முன்னைய நான்கும்—மேற்சொல்
லப்படட நான்கினும் முந்தற்ற நிலைமை நான்கும் என்ற
வாறு

அவையாவன ஏறமடறற்றம், இளமை தீராத திறம், தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாததிறம், மிகக் காமத்தின் மாறாகாத திறம் எனபன

முன்னதற்கு என்ப என்றது — இவை முற்கூறப் பட்ட கைக்கிளைககாம எனப என்றவாறு

ஏறமடறற்றம் — வெளிப்பட இரத்தலாம்

இளமை தீராததிறம் — நலம் பாராட்டலாம்

தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாததிறம் — புணரா விரககமாம்

மிகக் காமத்தின் மாறாகாததிறம் — நயப்புறறு இரங்கலாம்

இவை ஒருவாற்றின் உணர்த்தியவாறு

‘கைக்கிளை * செர்ஜிறம் பெருநதினை † கொடுத்திற்
மதத்திற் பண்ணி பகர்கிளை பயங்கா
தத்தினை யானே யாத்தனா புலவா’

என்றதனானே கைக்கிளை இன்பம் பயப்பவரும் என பதும், பெருநதினை துன்பம் பயப்பவரும் எனபதும் அறிந்துகொள்க (௩௫)

௩௬. நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்
பாடல சான்ற புலனெறி வழக்கங்
கலியே பரிபாட் டாயிரு பாவினு
முரிய தாகு மென்றொ புலவா.

இஃது அகத்தினைக்கு இன்றியமையாத செய்யுள் வரையறுத்து உணராததுதல துதலீற்று

இதன் பொருள் — நாடக வழக்காவது — சுவைப்பட வருவனவெல்லாம் ஓரிடத்து வந்தனவாகத் தொகுத்துக்

‘சேர்ஜிறம்’

† ‘நோஜிறம்’ எனவும் பாடம்.

கூறுதல்; அஃதாவது செல்வததானும், குலத்ததானும், ஒழுகத்ததானும், அன்பினனும் ஒத்தார இருவராய்த் தமரினநீங்கித் தனியிடத்து எதிர்ப்பட்டார எனவும், அவ வழிக் கொடுப்போரும் அடுப்போரும் இன்றி வேட்கை மிகுதியாற் புணராதார எனவும், பின்னும் அவர்கள் கள் வொழுககம் நடத்தி இலக்கணவகையான வரைந்தெய்தி னார எனவும், பிறவும் இரங்கரனவாகிச சுவைபட வருவன வெல்லாம ஒருங்கு வந்தனவாகக் கூறுதல்

உலகியல் வழக்காவது — உலகத்தார ஒழுகலாற் றேடு ஒத்து வருவது

* பாடல் சான்ற புலன் நெறி வழக்கம் என்றது — மேற கூறிய இருவகை வழக்கானும் பாடுதல் சான்ற 'கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்க் கூறப்பட்ட அகப்பொருள் என்றவாறு.

கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பானினும் உரியது ஆகும் எனமனா புலவா என்றது — கலியும் பரிபாடலும் எனனும் இரண்டு பானினும் உரிமையுடைத்தாம் என்று உரைப்பா'புலவா என்றவாறு எனவே, இன்றியடையாது என்றவாறு ஒழிந்த பாக்கள் இத்திணை, அகப்பொருட்கு உரியவாய வருதலன்றிப் புறப்பொருட்கும் உரியவாய வருதலின் ஓகாராயினா புறப்பொருள் உலகியல்பா னன்றி வாராமையின் அது நாடக வழக்கு அன்றாயிற்று

நி. மக்க னுதலிய வகளைந் திணையுஞ்

சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொள்ப பெருஅர

இது நடுவணைந்திணைக்கு உரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — மக்கள் துதலிய அகன ஐந்திணை யாவது — அகத்திணையுள் கைக்கிளை பெருந்திணை ஒழிந்த

* 'இவை இருவகையானும் பாடலசான்ற எனவும் பாடம்.

ஐந்திற்கும் உரியவாகிய நிலமும் காடும் கருப்பொருளும் அன்றி மக்களைப்பற்றி வரும் புணர்தலும், பிரிதலும், இருதததலும், இரங்கலும், ஊடலும் என்று சொல்லப்பட்ட பொருண்மை என்றவாறு

சுட்டி ஒருவாப பெயர்கொளப பெருஅா என்பது — அவ வைந்திணைக்கண்ணும் தலைமகனாகப் புலநெறி வழக்கஞ் செய்யவேண்டின, நாடன ஊரன சோப்பன என னும் பொதுப பெயரானன்றி ஒருவாக்கு உரித்தாகி வரும் பெயா கொளப பெருர் என்றவாறு (ருஅ)

ருஅ. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல
தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே.

இஃது எய்தாதது எய்துளித்தல் முதலிற்று

இதன் பொருள் — ஒருவன பெயா புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தினல்லது அகத்திணை மருங்கின வருதல் இல்லை என்றவாறு

இதனாற் சொல்லியது ஒருவற்கு உரித்தாகி வரும் பெயா அகத்திணை பற்றிவரும் கைக்கிளை, பெருந்திணையினும் வரப்பெறுது என்பதூஉம், புறத்திணையுள் வரும் என்பதூஉம், ஆண்டும் பாடாண்பாட்டுள் காமம் பொருளாக வரின அவ்வழி வருஉம் என்பதும் கூறியவாறு இதனானே அகப்பொருள் ஒருவரை சாராது பொதுப்பட வரும் என்பது கொள்க (ருஅ)

முதலாவது அகத்திணையியல் உரை முற்றிற்று

இரண்டாவது

புறத்திணையியல்

ருக. அகத்திணை மருங்கி னரிறப வுணர்ந்தோ
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
யுட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைததே.

என்பது சூத்திரம்

இவ்வோதது எனன பெயாததோவெனின், புறத்திணையியல் எனலும் பெயாதது புறப்பொருள் உணராததுதலாற் பெற்ற பெயா

அஃது யாங்ஙனம் உணராததினரோவெனின், மேல அகத்திணையாகிய எழுத்திணையுஞ் சாற்றி, அவற்றின் புறத்து நிகழ்வன எழுத்திணை உணராததினா என்று கொள்க அவை, மலையாகிய குறிஞ்சித்திணைய புறம் நிரைகோடல் நிரை மீட்டல் எனலும் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறிப்பெறுதலும், காடுறை யுலகாகிய முல்லைப் புறம் மணணசை வேடகையால் எடுத்தசு செலவுபுரிந்த வேந்தனமேல அடல் குறித்துச் செலவு புரிதலான அவ்விரு பெரு வேந்தரும் ஒரு வினையாகிய செலவு புரிதலின அது வஞ்சி என ஒரு குறிப்பெறுதலும், புனலுலகாகிய மருத்ததுப் புறம் எயில அழித்தலும் எயில காததலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழிஞை எனவும் நொச்சி எனவும் இரண்டு குறி

பெறுதலும், மணலுலகாகிய வெயதற்புறம் இருபெரு வேந்தரும் பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால் துமபை என ஒரு குறிப்பெறுதலும், நடுநிலைத்திணையாகிய பால்புறம் வெந்தரே யாபணும் யனையோராயினும் தமது மிகுதியாகிய வெற்றியைக் குறித்தலால் அது வாகை என ஒரு குறிப்பெறுதலும், பெருந்திணைப்புறமாகிய காஞ்சி நிலையாமையாகிய கோனற்றப் பொருளே குறித்து வருதலின காஞ்சி என ஒரு குறிப்பெறுதலும், கைக்கிளைப் புறமாகிய பாடாணப்பகுதி செந்தறமாகிய ஒரு பொருளே குறித்து வருதலாற் பாடாணத்திணை என ஒரு குறிப்பெறுதலும் உணராததியவாயு கண்டு கொள்க.

மேலே ஓததினும்,

‘புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தின்’ (அகத்தி - ௫௮)

என்றமையான, உலகியலோடு ஒத்துவருங் காமம் பொருளாகப் பாடாண பாடிகள்கண இனபம் இயற்பெயர் சாரத்தி வரப்பெறும் என்று கொள்க.

‘ஆனற் சிறப்பி னறம்பொரு ளின்பமென
மூன்றுவகை மலியத்துலம் மயற்ற
ளறனு ளின்பமு மல்லா சாகிப்
புறனென்ப படுவது பொருளாகுறித் தனறே

எனனும் பன்னிருபடலச் ‘வியபுள்ள புறப்பொருள், ‘அறனும் இன்பமும் அகலாதாக’ எனக் கூறினா அவ்வாயு கூறி வாய்சத்திணைக்கண, ‘கடபுனித்தபால்’ முதலாகக் ‘காமநீகதபால்’ ஈறாக அறமே கூறுதலின அச்சார்பாகக் கூறியது மயங்கக் கூறலாம்

‘ஆங்குன முரைப்பி னவற்றது வகையாற்
பாங்குறக் கிளந்தன ரென்ப வவைதாம்
வெடசி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி

யுட்குவரு சிறப்பி னுழினை ஞொச்சி
முரண்கு சிறப்பிற் றமரையுள ளிடட
மறனுடை மரபின வேழே யேனை
யமாகொண மரபின வாகையுள சிறுச
பாடாண பாடடொடு பொதுவிய லெனப்'

எனவும்,

(பன்னிருபட)

'கைக்கிளை யேனைப் பெரு திணை யென்றா
கச்சிணை யிராண்டு மகர்திணைப் புற ன' (பன்னிருபட)

எனவும் புறப்பொருள் பன்னிரண்டு வகைப்படக் கூறில்,
அகமும் பன்னிரண்டாகி மாட்டேறு பெறல வேண்டும்,
அகத்திணை ஏழாகிப் புறத்திணை பன்னிரண்டாகில்,

'மொழிரசு பொருளொ டொன்ற வைத்தல,'

(மரபியல - ௧௧0)

என்னுந் தந்திரவுத்திகமும் பொருந்தாதாகி,

'நிகைப்படக் கூறல்' (மரபியல - ௧0௮)

'தன்னு டொருபொருள் கருதிக் கூறல்' (மரபியல-௧0௮)

எனனுங் குறற்புறம் பயக்கும எனக் அன்றாடும் பெருந்
திணைப் புறவாகிய தானி தல்லா வாயாதலா லும், பொது
வியல எனப்பது,

'பல்லமா செய்கு பட்டயுட டப்பிய

நல்லாண மகச ளல்லாநுப் பெய்தவிற

நிறப்பட ஞொழிந்து டெரிய ளிசு

முதர்பட யெண்ணிய டே ட்சிணைக்கு முரிச்சே'

(பன்னிருபட)

எனத் தாமே கூறுகின்றாட்சனை பற்குதிருகு முத்தலாகிய
வெடசியில எடுததாரே உடற்கணலுங் கூர்மையானும்,
கைக்கிளையும் பொருந்திணையும் புறம் என்றாராயின அகத்
திணை ஏழ் என்னுது ஐந்தா எனல வேண்டுமாதலானும்,
பிரமம் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மணம் எட்டனுள்ளும்

யாமோரா கூட்டமாகிய மணத்தை யொழிதது ஏனைய ஏழும் புறப்பொருளாதல வேண்டுமாதலானும், முனைவன நூலிறுகும் கலி முதலாகிய சான்றோ செயபுட்கும் உயாநதோர வடககிறுகும் பொருதகாது எனக.

அதற்கறநக, அதன தலைசூதகிராம எனனுதலிறறே வெனின் வெடசிததிணைககு புடமுட துறைபுட வரையறுதது உணாததுதல அதலிறறு

இதனின் துணையும் துறைபுட என வாரும் புறப்பொருள எனறு கொளக

இதன் பொருள — அகநதிணை மாநகுகின அரில தப உணாதநீதார புறநதிணை இலகநமை திறப்படக கிளப பின — அகநதிணை பிடககு மயநகங்கெட உணாததோர புறநதிணை இலகநமைததை வகைப்படக கூறின், வெடசி தானே குறிஞ்சியது புறனே — வெடசி எனனுந திணை குறிஞ்சிக திணை நகுப புறமை

அகநதிணை மயநகங்கெட உணாதலாவது மேலோதிய இலகநமைதநால் மயநகங்கெட உணாதல வெடசி குறிஞ்சிக திணை நகுப புறமையது எனவாறெனின், நிரைகோடல் குறிஞ்சிகபுரிய மல்லாரநந நிலத்தினகண நிகழ்தலானும், அந நிலத்தின மககளாயினா பிற நாட்டு ஆனிரையக களவிறகோடல் ஒரு புடை குறிஞ்சிககு உரிதநாகிய களவொடு அகநலானும் எனக குடும் பூவும அந நிலத்திறகு உரிய புவாதலானும் அதற்கு அது புறமாம

உடகு வரக தோனறும் ாரேழ துறைததே — அவ வெடசிததுறை உடகுவரந தோனறும் பதினானகு துறையை உடைதது எனறவாறு

துறை பதினான்கும் வருகின்ற சூத்திரத்தளை காட்டுதம (க)

கூட. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி
 னாதந் தோம்பன் மேவற ருசூட்.

இது வெட்சித்தலை யாமாறு உணர்த்துதல் வித
 விற்று.

இதன் பொருள் — வேந்தாவிடு முனைஞர் வேற்றுப்
 புலம் களவின ஆதரது ஓம்பல் மேவறு ஆகும் என்றது
 — வேந்தாவிடு விடப்பட்ட முனைபுரக்கதுளவார வேற்று
 நாடடினகண களவினை ஆரண கொண்டு பெயர்து
 பாதுகாக்கும் மேவல் உணர்த்து என்றவாறு

ஓம்புதலாவது பிள்ளை காத்தல் புறப்பொருட்
 பாசுபாடாசிய பொருளினும் அறுகதினும் பொருள் தேடு
 தற்கு உரிய நால்வகை விடாநகதாரினுஞ் சிறப்புடையார
 அரரசரதலானும், அவர்க்கு மாற்றரார்பால் திறை
 கொண்ட பொருள் மிகவும் சிறந்தாரகலானும், அப்
 பொருள் எய்துநகால் அந்நரையே போர் வென்றுகோடல்
 வேண்டுதலானும், போர்க்கு புரத்தற நராகோடல்
 சிறந்தாரகலானும், இப் பொருள் முற கூறப்பட்டது

பன்னிருபடலத்தின்

‘தன்னுறு தொழில் வெந்தறு மதாழிலென
 ம் நன்னவீநு வனகழே வெடகி

என இரண்டு கூறுபடக் கூறலார்பனும், முனவர்க்கினற
 வஞ்சி, உழிவை, துமபை முதலாயின எடுத்துச் சொல்லு,
 * எயிலழித்தல், போரெய்தல் உண்பன அரபாமேல
 இயனறு வருதலின் ‘வேந்தறு தொழில்’ ஒழித்துக்
 ‘தன்னுறு தொழில்’ எனக் கடைபிடிக்கும் சிறா நாட்டும
 களவின ஆர்ண கோடலின் இவா அரரசரது ஆணையநீந
 கிரா ஆவா. ஆதலால், அவா அவவாறு கூறல் மிகைபடக்
 கூறலாம். அதனால் பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப்படலம்
 தொல்காப்பியா கூறினா என்றல் பொருந்தாது எனனை?

* ‘எயில காத்தல்’ எனவும் பாடம்.

‘ஒத்த சூத்திர முறைப்பிற காண்டுகை
மெய்ப்படக கிளபுத் வகைய தாகி
மீளைய குற்றமு ன்னி நேரிதின
முப்பத திருவகை யத்தியொடு புணரி
ஊலென மொழிப வுணங்குமொழிப புலவா

(மாப்யல - கூடி)

எனவும்,

‘சிறைவென்ப படுபவை வசையற நாழி
கூறியது கூறண மாறுகொளக கூறல்
குணறக கூறண ிகைபடக கூறல்
பொருளில் மொழிதன மயங்கக கூறல்
கேட்போக கினன யாப்பிற ருதல்
பழி,த மொழியா னிழுக்கக கூற
றனன னெருபொருள் கருதிக கூற
லெனன வகையினு மனங்கோ ிரினமை
யனன பிறவு மவற்றவீரி யென்ப’ (மாப்யல - ௧0௮)

எனவும் இவ்வாறு கூறிய ஆசிரியர் தாமே மாறுகொளக
கூறல், குணறக கூறல், மிகையடக கூறல், பொருளில்
மொழிதல், மயங்கக கூறல், தனன னெருபொருள்
கருதிக கூறல் எனனும் குற்றம் பயப்பக கூறினா என
வருமாகலான. (௨)

கூக. படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப போகிய செலவே புடைகேட
வொற்றி னுகிய வேயே வேய்ப்புற
முற்றி னுகிய புறத்திறை முற்றிய
ஆகொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றுய்த்த னுவல்வழித் தோற்றந்
தநதுநிறை பாதி ணேடாடகே கோடையென
வந்த வீரேழ் வகையிற் றுகும்.

இது வெட்சித்திணைககு உரிய துறையாமாறு உணரத்
துதல் துதலிற்று.

இதன பொருள் — படையியங்கு அரவம முதலாகக்
கொடை ஈரகா சொல்லப்பட்ட பதி னனகு துறையை
உடைத்து வெ சித்திணை னறவாறு

வெட்சி என்பது அதிகாரத்தான வந்தது * 'பிள்ளை
வழககு' † 'புலனறி சிறப்பு' முடியியன அத்துணைச
சிறப்பில் இத்திணைக்கு உரிய துறை இவையே எனல
சுட்ப பெயர்த்தும 'ஈரேழ வகையிறறு' எனறா

படை இயங்கு அரவம என்பது — நிரைகோடல்
கருதிப் படை யும் அரவம என்றவாறு

உதாரணம்

'நெடிபடு காண்பது நளவேன றறவ
ரடிபடுத தாத்தா செல்வான — றடிபடுதது
வெட்சி மலைய லிரவார மணிநகை
கட்சியுட காரி கலுதம்' (வெண்பா வெட்சி - ௩)

எனவரும்

பாககத்து விரிசசி என்பது — குறித்த பொருளின
பயன் அறிதற்குப் பாககத்துக்கண் உறசொல் ஆயதல்
என்றவாறு

உதாரணம்

'எழுவணி சீவா ரிருணமால் முனறிற்
குழுவின்வ கைகூப்பி நிற்ப — உதாழுவிற
குடக்கணு கொண்டுவா டென்றான குளிவிற
றடகுகையாய வெனறி கரும' (வெண்பா வெட்சி - ௪)

எனவரும்

* பிள்ளைவழககு — 'பொய்யாது புண்மொழி தாரககு
வையாது வழக்குரைத்தனறு'
(வெண்பா வெட்சி - ௧௮)

† புலனறிசிறப்பு — 'வெமமுனைரில யுணாத்தி யோரககுத
தமம்னுமிக்க சிறப்பேதனறு'
(வெண்பா வெட்சி - ௧௭)

புடைகெடப் போகிய சொல்லு எனபது — பக்கங்
கெடப் போகிய சொல்லு என்றவாறு

பக்கங் கெடுதலாவது, மாற்றரசா பக்கதாராகித்
தமமாட்டு ஒற்றெடு சிறபா அறியாமற் போதல் பக்கத்
திலுள்ளாரைப் பக்கம் என்றா ஆகுபெயரான

உதாரணம்

‘கூற்றினம் தூறூ கொடுநீ விட்டுண்புதிப்
பாற்றினம் பின்பட முன்படா — தேற்றின
நின்ற நிலைகருநி யேகிறா னைகடைய
குன்றங் கொடுவில் லா’ (வெண்பா வெட்சி - 6)

எனவரும்.

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே எனபது — மாற்
றரசா பக்கத்துள்ளார அறியாதவகை ஒற்றியதனான ஆகிய
ஒற்றுச் சொல்லும் என்றவாறு

‘ஒற்று’ என்பது அவ்விடத்தும் வேண்டுமாயினும்,
ஆதிவிளக்காக இவ்வேயத்தின் முதற்கண் வைத்தார
என்று கொள்க

உதாரணம்

‘நிலைபு சிறையு நிற்ப்புறச்சது நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனைபுள் வைகி — யிலைபுனைந்த
கள்ளவிழ் கணணிக் கழலவெய்யேயாய் சென்றறிந்து
நளனிருடகண் வந்தாராமா’ (வெண்பா வெட்சி - 6)

எனவரும்

வேய்ப்புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை என்பது
— அவ்வாறு வேயக்கப்பட்ட இடத்தின் புறத்தினைச்
சூழ்தலான ஆகிய புறத்திருக்கையுமே என்றவாறு

‘வேய்’ என்பது அவ்விடத்தின்மேல் ஆகுபெயராய்
‘வேய்’ என நின்றது

உதாரணம்

‘உயர்தொழிவா நீங்கிலலை யூழிக்கட உயேபோன
முந்மரு னேற்றா முணமுருங்கு — தூட்டமி
நெற்றினு னுயர்தாயு துறுவலி யோரணஞ்
சுற்றினா போகாமற சூழநது’ (வெண்பா வெட்சி - எ)

எனவரும்

முற்றிய ஊர்கொலை எனபது — அவ்வாறு சூழப்
பட்ட ஊரை அழித்தல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘இகலே துணையா வெரிதவழச ிற்றிப்
புகலே யரிதெனனா புககுப — பகலே
தொலைவிலா வீழ்ச் தொடுகழ லாரப்பக
கொலைவிலா கொண்டா குறுமபு’

எனவரும் (வெண்பா வெட்சி - அ)

ஆகோள என்பது — ஆண்டு உளதாகிய நிரையைக்
கோடல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘கொடுவரி கூடிக் குழுடககொண்ட டுணைத்தா
நெடுவரை நீளவேய ராலு — நடுவூக
கணநிரை கைககொண்டு கையகலார சினற
சிண்சிரை வேலார கலை’ (வெண்பா வெட்சி - கூ)

எனவரும்

பூசல் மாற்று என்பது — அவ்வாறு கொண்ட
நிரையை மீட்டற்கு வந்தார பொருடும் பூசல் மாற்றிப்
பெயர்தல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘சூழநது க்ரைபெயரசு சுற்றித் தலைககொண்டார
வீழநதனா வீழநதார விடக்குணியத — தாழநத
குலவுக கொடுஞ்சிலக்கைக கூற்றணையா ரெய்த
புலவுக கணவழிபோயப் புள’ (வெண்பா வெட்சி - க0)

எனவரும்

நோயினது உயததல என்பது — துவவாறு கொண்ட
நிரையை வநுநதாமல உயததல என்றவாறு

உதாரணம்

‘செருபிடைச சிறுபர லன்ன கணைக்கா
லவவயிற நகனற மாபிற பைங்கட
குச்சி னிரைத்த குருஉமயிர மோவாய
செவியிறந்து தாழ்தருங் கவுளன விலலோ
டியாகொலோ வளியன றுனே தேரி
னூரபெரி திகந்தன்று விலனே யரணைக்க
காடுகைக கொண்டன்று மிலனே காலேப
புலலா ரினநிரை செலபுற நோக்கிக
கையிற சுடடிப் பையென வெண்ணிச
சிலையின மாற்றி யோனே யவைதா
மிகப்பல வாயினு மெனனா மெனைத்தும்
வெண்கோ டோனருக குழிசியொடு
நானுறை மந்தொலி கேளா தோனே’ (புறம் - ௨௫௭)

எனவரும்

துவலவழித தோற்றம் என்பது — தமா * துவன்ற
வழித தோன்றுதல என்றவாறு

‘நறவுந தொடுமின விடையும் வீழியின
பாசவ விட்ட புன்காற பந்தாப
புன்றரு மிளமண னிறையப பெய்மமி
னெனனா முனனிலை முருக்கிப் பினனின்று
நிரையொடு வநுஉ மெனைக்க
குழையோ தனனிணும் பெருஞ்சா யலரே’

எனவரும்.

(புறம் - ௨௬௨)

தந்துரிறை என்பது — கொள்ளப்பட்ட நிரையைத்
தம் ஊரகத்துக் கொணாநது நிறுத்தல என்றவாறு.

‘துவனறுழி’ எனவும் ‘கவனறுழி’ எனவும் பாடம்.

உதாரணம் :

‘தண்டா விருப்பின டனனை தலைமலைத
வண்டா கமழகண்ணி வாழுகென்று — கண்டா
ளணிநிரை வாணமுறுவ லமமா வெயிற்றி
மணிநிரை மலகிய மனறு’ (வெண்பா வெட்சி - ௧௩)

எனவரும்

பாதிடு என்பது — அநநிரையைக் கூறிடுதல என்ற
வாறு.

உதாரணம்

‘ஒளவாண மலைதாக்ககு மொற்றாயந துரைததாக்கும்
புள்வாயபபச சொன்ன புலவாகும் — விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவாதஞ் சீதாரிற்
கூறிட்டா கொண்ட நிரை’ (வெண்பா வெட்சி - ௧௪)

எனவரும்.

உண்டாட்டு என்பது — நிரைபகுதத மறவா களிப
பினுல அயரும் விளையாட்டு எனறவாறு

உதாரணம்

‘இளிகொண்ட தீஞ்சொ விளமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கவ கவற்றத — தெளிகொண்ட
வெங்கண மலிய விளிவதுகொல வேறராமேற
செங்கண மறவா சினம்’ (வெண்பா வெட்சி - ௧௫)

எனவரும்

கொடை என்பது — பகுதத நிரையை வேண்டி
இரப்பார்க்குக் கொடுததல என்றவாறு

உதாரணம்

‘இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின னையா
தலைநாளை வேட்டததுத தநத நிரைகள்
கொல்லன றுடியன கொளைபுணாசீர் வலல
நல்லியாழ்ப் பாணாதம முன்றி னிறைநதன்.’

‘முருந்தே ரிளநகை காணாயின் னையா
கரநதை யலறக கவாநத நிரைகள
களவிலை யாட்டிநல வேயதெரி கானவன
புளவாய்ப்புச சொனனகணி முனறி னிரைநதன.’

‘கயமல ருணகணனாய காணாயின் னைய
ரயலூ ரலற வெறிநதநல லானிரைக
ணயனின மொழியி னரைமுது தாடி
வெயின வெயிறறியா முனறி னிறைநதன’

(சிலப வேட்டுவவரி)

எனவரும்

(நட)

கூஉ. மறங்கடை கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த
கொற்றவை நிலையு மதகிணைப் புறனே.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — குடியினது நிலைமையைக் கூறலும்
கொற்றவையது நிலைமையைக் கூறலும் குறிஞ்சித்திணைப்
புறனாகிய வெட்சித்திணையாம் என்றவாறு

மறம் கடைகூட்டிய குடிநிலை என்பது — மறத்
தொழின முடிதலை ||டைய குடியினது நிலைமையைக்
கூறல் என்றவாறு

‘குடிநிலை’ என்றதனான மைநசாகும மகளரிக்கும
பொதுவாதல அறிக

உதாரணம்

‘யானை தாக்கினு மரவுமேற செலினு
நீனிற விசுமபின வலவேறு சிலைப்பினுஞ்
சூனமகண மாற மறம்பூண் வாழககை
வலிககூட் டெணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத தன்ன புல்லணாக காளைச
செனனா யனன கருவிற சுறறமொடு
கேளா மன்னா கடிபுலம் புககு

நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி
யில்லடி கள்ளின ரொப்பி பருகி
மல்லன மன்றத்து மதவிடை கெண்டி
மடிவாயத் தண்ணுமை யழிகனன ருமபை'

(பெருமபாணு கந்த - ௧௪௪)

எனவரும் இது 'மறங்கடை கூட்டிய குடிநீலை' மைநத
ரியல கூறியது

'கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணியே
மூதின மகளி ராத நகுமே
மேனா னுறற செருவிற கியடனனை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனை
நெருந லுறற செருவிறகிவள் கொண்கன
பெருநகிரை விலங்கி யாண்டுபபட்டனனை
இனறும
செருப்பறை கேட்டு விருப்புறறு மயங்கி
வேலகைக கொடுத்த வெளிதுவிரித துடிஇப்
பாறுமயிரக குடுமி யெண்ணெய நீவி
யொருமக னல்ல திலலோள
செருமுக கோக்கிச செலகென விடுமே' (புறம் - ௨௭௧)

இது மறமகடைகூட்டிய குடிநீலை மகளிரா இயலகூறியது

இவற்றுள் ஆண்பால் பற்றி வந்ததனை * இலலாண்
முலலை' எனவும், பெண்பால்பற்றி வந்ததனை † 'மூதின
முலலை' எனவும் கூறுப

கொற்றவைநிலை எனபது — கொற்றவையது நிலை
யைக் கூறல என்றவாறு

* இலலாண்முலலை — 'கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென சீர்த்தி யினமலி புரைத்தன்று'
(பெண்பா முலலைப்பொதுவி - ௫)

† மூதின முலலை — 'அடலவே லாடவாக கன்றியு மவவின்
மடவரன மகளிரக்கு மறமிகுத தன்று.'
(பெண்பா. வாகை - ௨௧)

இதனானே குறிஞ்சித்திணைக்கு முருகவேளையன்றிக்
'கொற்றவை'யும் தெய்வம எனபது பெற்றும்

உதாரணம்

'ஆளி மணிகொடிப பைங்கிளிப பாயகலைக
கூளி மலிபடைக கொற்றவை — மீளி
யரணமுருங்க வாகோள் கருதி னடையார
முரணமுருங்கத் தானமுந் துழும்'

(வெண்பா. வெட்சி - 20)

எனவரும்.

(ச)

கூந். வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்'
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளு முறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேநதுபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே யாரென வரூஉ
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய
வோடாக் கழனிலை யுளப்பட வோடா
வுடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையு
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
ரூவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையு
மாரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலுந்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னோடு புணர்த்தலு
மனைக்குரி மரபினது கரந்தை யன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள் பாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாண்மலைந் தேழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க
நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டுங்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு மரபிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்

றிருமூன்று மரபிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட வெழுமூன்று துறைத்தே.

இது, * வெட்சித்திணைக்கு உரிய துறை கூறினா, இனி அதற்கு மாடுகிய கரந்தைத் திணையாமாறு உணாததுதல துதலிற்று அதுவும ஆநிரை மீட்டல காரணமாக அந நிலத்தினகண நிகழ்வதாகலின வெட்சியின்பாற பட்டுக் குறிஞ்சியின புறன ஆயிற்று

இதன் பொருள் — ‘வெறியறி சிறப்பின வெவவாய் வேலன் வெறியாட டயாநத காநதள்’ முதலாக † ‘வாழ தது’ ஈடுகக கலலொடு புணாததுக கூறுந துறையொடு கூடச சொல்லப்பட திணை இரூபத்தொரு துறைத்து என்றவாறு

வெறியறி சிறப்பின வெவவாய வேலன் வெறியாட்டு அயாநத காநதளும் எனபது — வெறியாடுதலை அறியுஞ் சிறப்பிணையுடைய வெவவாய வாயிணையுடைய வேலன் வெறியாட்டை செயத காநதளும் என்றவாறு

காநதள் எனபது மடலேயுதலான அததுணையாறற ளாகிய பெண்பாலமாட்டு நிகழும். வெறி காநதள் எனவும் பெயராம இரூணே காமவேடகையின ஆறற ளாகிய பெண்பாற பககமாகிய வெறியும் அநநிலத்துள ளார ிவெனறி வேண்டியாடும் வெறியுங் கொள்ளப்படும. இவ்வெறி இநநிலத்திற்குச் சிறந்தமை அறிக இது வெட் ிப பினனா வைத்தாரா, பெருமபானமைபுங் குறிஞ்சி பற்றி நிகழுமாகலின்.

* ‘வேலன் முதலாக வெட்சித்திணை எனவும் பாடம்.

† ‘தலைததா ணெடுமொழி தனனெடு புணாததனும் எனபதீருகச சொல்லப ட்ட பதினமூன்று துறையும், காட்சி முதலாக வாழ்த்து ஈருக்’ எனவும் பாடம்

‡ ‘வெறியாடிய காநதளும் எனவும் பாடம்.

§ ‘ஆரவெனறி’ எனவும் பாடம். ‘ஆர் வெனறி’ என்று வாசித்தனும் ஓனமும்.

உதாரணம்

‘வெயய நெடிதுயிரா வெறப னனிசினையா
வைய நனிநீங்க வாடினாண — மைய
வயனமனைப பெண்டிரோ டனனைசொ லஞ்சி
வியன்மனைபு ளாடும வெறி’ (வெண்பா பெருகதி - ௧0)

எனவரும். இது காமவேடகை தோற்றமல்ல தலைமகள் தானே * முருகற்கென வெறியாடியது வென்றி வேண்டியாடுதற்குச் செய்யுள் சிலப்பதிகார வேடவேவரியுள் கண்டு கொள்க இனி வேலன் தானே யாடியதற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க

உறுபகை வேந்த இடை தெரிதல் வேண்டி ஏந்த புகழ்ப் போந்தை வேம்பே ஆர் என வருஉம மாபெரும் தானையா மலைநத பூவும் என்றது — மிக்க பகைவேந்தன் வேறுபாடு தெரிதல் வேண்டி உயர்ந்த புகழையுடைய போந்தை எனவும் வேம்பு எனவும் ஆர் எனவும் கொண்ட தமிழ்நாட்டு நிலவேந்தர் மாபெருந் தானையா சூடிய பூவும் என்றவாறு

அநநில வேந்த ராவா சேர பாண்டிய சோழா

‘குடையலா காந்தட்டன கொல்லிச சனைவாய்த
தொடையவிழ தண்குவளை சூடான — புடைதிகழுந்
தேரதிரப பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம பூ’

இது சேரன பூ (வெண்பா, பொதுவி - ௧)

‘தொடையணிதோ ளாடவா துமபை புனையக்
கொடியணிதோ கூட்டணங்கும போழ்தின — முடியணி
காததலசால் செங்கோற் கடுமா நெடுவழுதி [யுறு
யேததலசால் வேம்பி னிணா’ (வெண்பா பொதுவி - ௨).

இது பாண்டியன் பூ

* ‘முருகென - ‘முருகுமென்’ எனவும் பாடம்.

‘கொல்களி றூரவா கொலைமலி வாணமறவர்
 வெலகழல வீகருவா வேலினையா — மலகுங்
 கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாட
 னலங்க மமரமுங் தார’ (வெண்பா பொதுவி - ௩)

இது சோழன பூ

நிரைகோள கேட்டவழி நெடுநில வேந்தரும் கதும்
 என எழுவா ஆகலின நிரைமீட்டலின கண பூப புகழ்ப
 பட்டது

வாடா வளளி என்பது — வாடுதல இல்லாத வளளி
 என்றவாறு

வளளி எனபது ஒரு கூதது அஃது அநநிலத்தின
 நிகழ்தலின் ‘வாடா வளளி’ என்றார உதாரணம் வந்துழிக
 காண்க

வயவா ஏத்திய ஓடாக கழனிலை உளப்பட என்
 பது — வீரரற புகழ்ப்பட்ட கெடாத கழனிலை கூட்டி
 என்றவாறு

உதாரணம்

‘வாளமரின முனவிலககி வானபடாவா யாகொலோ
 கேளலா நீக்கிய கிண்கிணிககாற — காளை
 கலங்கழல வாயிற கடுததீற்றி யற்றற
 பொலங்கழல கானமேற் புனைவு’

(வெண்பா பொதுவி - ௭)

எனவரும்.

ஓடா உடல வேந்த அடுக்கிய உன்னநிலையும் என
 பது — அடி பிறக்கிடா வெகுண்ட வேந்தரைச சாரத்திய
 உன்ன நிலையும் என்றவாறு.

உன்னம் என்பது ஒர்மரம் அது தன் நாட்டகத்
 துக் கேடுவருங்கால உலறியும், வாராதகாலம் குழைந்தும்
 நிற்கும்.

உதாரணம்

துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான றுபபெதிராந் து
முன்னா வணங்கார முண்ணமுருங்க — மன்னரு
மீடெலாந் தாநகி யிகலல் தாரா நீயுந்
கொடெலா முன்ன புகழை (வெண்பா பொதுவி-ச)
எனவரும். பிறவும் சிந்தித்தமாந் வருவன வெல்லாவற
ற்றுகும ஐத்கேவ துறையாந் கொள்க

மாயோன மேய மனபெருஞ் சிறப்பில் தாவா விழுப
புகழ்ப பூவை சீலைபும எனபது — மாயோனைப் பொருந்
திய சீலைபெற்ற பெருஞ் சிறப்பினையுடைய கொடாக விழு
மிய புகழைப் பெருந்திய பூவைசீலையைக் கூறுதலும்
என்றவாறு.

மாயோன — காத்தற கடவுள், பூவை மலாசசி
யைக் கண்டு மாயோன சிறத்தை ஒத்ததென்ப புகழ்தல்.
'காயாமபூ வண்ணன்' என சிறந்துநடைய வழங்கலுங்
கொள்க பூவை — காயா கடடெலலை காடாதலின்
அக்காடடிடை செலவேரா அபபூவையைக் கண்டு கூறு
தல் 'உன்னம்' கண்டு கூறினாரேபோல இதுவுமொர்
வழங்கு இப்பது உரையன்றே கண்டுணர்பாறறு

உதாரணம்

'பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோ
யாவை விழுநீய யாமுணரே — மேவார
மறக்கொடி மல்லா மறங்கடந்த காளை
சிறக்கொடி கோடுகலான்' (வெண்பா பாடாண் - ச)

இஃது உரையன்று எனபார மாயோன முதலாகிய
தேவர்களோடு உவமித்தலே பூவைநிலை எனப

உதாரணம்

'இந்திர னென்னி னிரண்டேகண ணேறாந்
வந்தரத்தா னென்னிற் பிறையிலலை — யந்தரத்தாக
கோழியா னென்னின முகனென்றே கோதையை
யாழியா னென்றுணர்பாறறு'

எனவரும். அங்ஙனமாயின,

‘ஒன்றின முடிசு நனனின முடிசுதல’ (மரபி - ௧௧0)

என்பதுபற்றி வேறு கடவுளரை நோக்கி உவமித்து வருபவை யெல்லாம் பூவை நிலையாக்க கொடுக்கானனை?

‘ஏறநாதி யானு மிகலவெம்போ லானவனு
மாறறலு மானலினையு மொச்சொன்றி னெவ்வாரே
கூறறக கணிசசியோன கணமூன றிரண்டேயா
மாறறலசால் வானவன கண’

என முத்தொள்ளாயிரத்து வருவாறு காண்க பிறவும் அனை

‘பூவை நிலை’யும் அநநிலத்தின தெய்வமாகிய கருப பொருளாதலின அதனமேல் வருத்து

ஆர் அமா ஓட்டலும் என்பது — அரிய அமரைப போக்குதலும் என்றவாறு அரிய அமராவது சிறந்து செருமலைதல

உதாரணம்

‘புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போகக்கரிமும் போலவார
வலிசசினமு மானமுந் தேசு — மொலிகுரு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தானபூசற கோடிச
செருமலைதார ச்றறஞ் சிறந்து’ (வெண்பா கரந - ௪)

எனவரும்

ஆ பெயராதத்து தருதல என்பது — நிரைமீட்டல என்றவாறு

உதாரணம்

‘அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக கூறறம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண்ட டற்றற — செழுங்குடிசு
டாரார கரநதை தலைமலைத்து தாங்கோட
னேராரைக்க கொண்ட நிரை’ (வெண்பா கரந - ௧)

எனவரும்.

‘ஏறுடைப பெருநிரை பெயரதப் பெயரா
திலுபுதை பெருங்காட்டுத் தலைககரந திருநத

வல்வின மறவ ரொடுககங் காணைய
 செல்லல் செல்லல் சிறக்க நினைனுள்
 முருகுமெயப் பட்ட புலைத்தி போலத்
 தாடிபு தெறிககு மாணமேற
 புடையிலு கொள ஊட புனைகழ லோயே' (புறம் - உடுக)

என வருவதும அது

சீர்தால் வேந்தன சிறப்பு அடுத்து உரைத்தலும் என்
 பது — சீரமை பொருந்திய வேந்தனது மிகுதியை எடுத்த-
 திக கூறலும் என்றவாறு

உதாரணம்

'அங்கையு னெல்லி யனபய மாநலாற
 கொடுகலா தாரான குடைசி ழற்கீழ்த — தங்கிச
 செய்யவ தங்கும வாளமருட சென்றடையா யேவ்வா
 யுயிர்வ தங்கும வாழ்க்கை யுறும்' (வெண்பா கரந - கக)

எனவரும் இது துணைய தீணை தகும பொது

தலைத்தாள் பெடுமொழி தனனெடு புணரத்தலும்
 என்பது — தனமாட்டுள்ள போாவளி முயற்சியினாலே
 கொடுகு தொற்களைத் தனனெடு புணரத்திக கூறுதலும்
 என்றவாறு

உதாரணம்

'ஆளமா வெளளம பெருகி னதுவில்லகி
 வானொடு வைகுடேன யானாக — தானங்
 கழிமகிழ வென்றிக கழலவெய்யோ யீயப்
 பிழிமது யுண்பா பிறா' (வெண்பா கரந - கக)

எனவரும் இது மற்றுள்ள தீணைககும பொது.

மனைக்குரி மரபினது கரநதை என்றது — வென்ற
 வா மனைக்கே யுரிய சூட்டும மரபினை யுடையதான கரநதை
 என்றவாறு எனவே அவாககு அதனை அறிவுடையோர்
 சூட்டல் உயததுணாக உதாரணம் வந்துழிக காண்க.

அன்றியும் எனபது அக கரநதை அல்லாமலும்
 என்றவாறு

வருதார தாங்கல வாள் வாயத்துக கவிழ்தல எனறு
 இருவகைப்பட்ட பிள்ளை கீழையும் எனபது — மேல வரு
 கின்ற கொடிப படையைத் தாங்கலும் வாளவாயத்தலால்
 படுதலும் என இருவகைப்பட்ட பிள்ளை கீழையும் என்ற
 வாறு

உதாரணம்

‘பிள்ளை கடுப்ப பிணமநீராக வாளெறிந்து
 கொள்ளைகொள னாயா தலைகொண்டா — ரெளரிப
 பொருதழிந்து பிள்ளும் பூங்கழலான மீளா
 நெருதனியே நினற னுளன (வெண்பா கரந - எ)

எனவரும் இது வருதார தாங்கல்

‘உரைப்பி னதுவியப்போ வொனறூகைக கொண்ட
 நிரைப்பி னெடுதகை சென்றன — புரைப்பின
 றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொளவாள கவரக
 களப்பட்டான றேன்றன கரந்து’ (வெண்பா கரந-சு)

இது வாளவாயத்துக கவிழ்தல்

வாள மலைது எழுநதோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க
 நாடு அன்றகு அருளிய பிள்ளையாடும் எனபது —
 வாளான மாறுபட்டு எழுநதவனை மகிழ்ந்து பறை ஒளிப்ப
 அவறகுத் துறக்கமாகிய நாடடை அளித்த பிள்ளையாடும்
 என்றவாறு

உதாரணம்

‘மாட்டிய பிள்ளை மறவா நிறத்திறந்து
 கூட்டிய வெஃகங் குடாமலை — குட்டியபின
 மாறியச சிறி குடங்குவான கைகொண்ட
 வேறிய விமமுந் துடி’ (வெண்பா கரந - க)

எனவரும்

காட்சி எனபது — பேராக்கள ததுப பட்ட வ்ரரைக
 கல் நிறுத்தற பொருட்டுக சற காண்டல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘மிகையணங்கு மெயநிநீஇ மீளி மறவா
புகையணங்கு பூமாரி சிந்சிப — பகையணங்கும்
யீனாக சுடுககணையால் வேறாகி விண்படாநத
காளைகருக கண்டமைததார கல்’(வெண்பா பொதுவி-அ)

எனவரும்

கலகோள என்பது — அலவாழி காண்பட்ட கல்-
லைக கைகடே நாடக எனறவாழி

உதாரணம்

‘பூவொடு நீதூவிப பொங்க விரைபுகைதது
நாவுடை நனமணி நனகியமப — மேவா
ரமுனமறவ காறறி யவிநதாறகென நேததிக
கமுனமறவா கைககொண்டார கல்’

(வெண்பா பொதுவி - கூ)

எனவரும்

நீரப்படை என்பது — அக கலை நீரப்படுததல
என்றவாழி

உதாரணம்

‘காடு கனலக கனலோன சினஞ்சொரியக
கூடிய வெமமை குளிரகொளளப — பாடி
நயத்தக மணணி நறுவிரைகொண டாடடி
கயத்தகத துயத்திட்டார கல்’(வெண்பா பொதுவி - க0)

எனவரும்

நடுதல் என்பது — அக கலை நடுதல் என்றவாழி

உதாரணம்

‘மாலை துயல் மணியெறிநது மட்டுகுத்தப
பீலி யணிநது பெயாபொறித்தது — வேலமரு
ளாண்டக நின்ற வமாவெய்யோற காக்கென்று
காண்டக நாட்டினூ கல்’ (வெண்பா பொதுவி - கஉ)

எனவரும்

சீர்ததகு மரபிற பெருமபடை எனபது — மிகவும
தகக மரபினைபுடைய பெருமபடை என்றவாழி

அஃதாவது நாடபுய கல்விறகுத கோட்டநு செய
தல் அஃது * 'இறகொண்டு புகுதல்' என உரைத்த
துறை

உதாரணம்

'வாடபுகா இட்டடி மடிமணி' தினறியமபக
கோடபயி யனன குரிசிலக — லாடகடிதது
விறகொண்ட வென்றி வீரனபறவ வெல்லோரு
விறகொண்டு புகுகா ரியைது (வெண்பா பொதுவீ-கச)

எனவரும்

வாழ்த்தல் என்பது — அந் கல்லை பழிசக்தல்
என்றவாழி

உதாரணம்

'அடுமபுகுத பாடி யடிதழுது கோன
துடுமபையுள கைகிற றிருந்த — கடுமபொடு
கைவண குரிசிலகற கைதொழுகுச செல்பாண
தெய்வமாய நன்றன றிசைக்கு'

எனவரும் (வெண்பா பொதுவீ - கரு)

இவையெல்லாம் காலவதக்கு உரித்தாக ஒதப்பட
டனவேனும,

'ஒருபாற கிளவி யெனைப்பாற கண்ணும
வருவகை தானே வழகுகென மொழிப' (பொருளி-உஅ)

என்றதனை மறத்துறை எழிறகுந கொள்ளப் படும
பாண்டு ஒதப்பட்ட இருபத்தொரு துறையினும் விரைமீ-

* இறகொண்டு புகுதல் —

'வேததமருள விளிந்தோன கலவென
வேத்தினா துவன்றி யிற்கொண்டு புகுகனறு'

(வெண்பா பொதுவியல - கச)

டற பொருண்மைத்தாகிக் கரந்தை என ஒதப்பட்டன
 ஏழாயின கரந்தையாயினவாயு எனனை யெனின, வெற்
 யாடும், வளங்கி கூத்தும் மலைசாரக இடத்து வழங்கு
 தலின வந்த நிலத்திறமுரிய பொருளாகி வந்தன, புவை
 சீலையும் அந் நிலத்தைச் சாரத்து வருவதோர தெய்வ
 மாதலின அந் நிலத்திறக்ருப்பொருளாகி வந்தது, கற
 கோணிலை ஆயும், உன்ன சிலையும், முடியுடை வேந்தா
 சூடும் பூவும், கழனிலையும் ஏனையவற்றிற்கும் பொதுவாக
 லின் எடுத்துக்கொண்டநண்ணே கூறுதல் இலக்கணமாத
 லின் ஈண்டு ஒதப்பட்டன என உணராக

பன்னிருபடலத்தான் கரந்தைக்கண் *‘புண்ணெடு வரு
 தல்’ முதலாக வேறுபட்ட சில துறை கூறினாரால் எனின,
 புண்படுத்தல் மாற்றோ செயத மறத்துறை யாகலின்
 அஃது இவர்க்கு மாறுகக் கூறுதல் மயங்கக் கூறுதலாம்
 ஏனையவும் இவ்வாறு ‘பயங்கக் கூறலும்,’ ‘குன்றக் கூற
 லும்,’ ‘மிகைபடக் கூறலும்’ ஆய்வாறு எடுத்துக் காட்டின
 பெருகுமாகலின் உய்த்துணராகு கண்கொள்க இத
 துணையும் கூறப்பட்டது வெட்சித்திணை (ரு)

கூசு. வஞ்சிதானே முலையது புறனே
 யெஞ்சா மண்ணைசை வேந்தனை வேந்த
 னஞ்சுதகத தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே

இது வஞ்சித்திணையாமாறு உணராததுதல் துதலற்று

இதன் பொருள் — வஞ்சியாகிய புறத்திணை முலைய
 யாகிய அகத்திணைக்குப் புறமும். அஃது ஒழியாத
 மண்ணை நச்சுதலையுடைய வேந்தனை மறொரு வேந்தன்
 அஞ்சுதகத் தலைச் சென்று அடல்குறித்தது என்றவாறு.

* புண்ணெடு வருதல் — ‘மண்ணெடு புகழ்நீஇப்
 புண்ணெடு தானவந்தன்று’

(வெண்பா. கரந்தை - இ)

ஒழியாத மண்ணை நசுர்தலாவது வேண்டிய அரசாக
குக கொடும்மை

‘அகத்தினை மருமகி னரிநப யுணாநதோ

புறநாற்சூணை யிலககணந திறப்படக கிளப்பின’ (புறநாற்-க)

என்பதனைக் கொணர்ந்து உரைத்துக் கொள்க இவ்வரை இனி வருகின்ற திணைக்கும் ஒக்கும் அதற்கு இது புறநாயவாறு எனையெனின,

‘மாயோன மேய காடுறை யுலக’

(அகத்தி - ஐ)

மும், காரகாலமும், முல்லைக்கு முதற்பொருளாதலின, பகைவழிற் றேறல் ஆகிய வஞ்சிக்கு நிழலும் நீரும் உள்ள காலம் வேண்டுதலானும், பருவரசு காடாகிய மலைசாராத இடம் ஆகாமையானும், அதற்கு இது சிறந்த புறநாயது எனக் அனைதாகல் முல்லைப் பாட்டினுள்,

‘கானயாறு தழீஇய வகனெடும புறவீற்

சேணறு பிடவமொடு பைமபுத லெருசகி

வேட்டுப்புறை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட

விடுமுட புரிசை யேமுற வளைஇப்

படுகோப் புணரீயிற் பரந்த பாடி’ (முல்லை - 23 - 24)

என்பதனானும் உணர்க

(ஈ)

கூடு. இயங்குபடை யரவ மொரிபரந் தெதித்தல
வயங்க லெய்திய பெருமை யானும்
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானும்
மடுத்தாந் தட்ட கொற்றத் தானும்
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்
பொருளின் றுயத்த பேராண பககமும்
வருவிசைப் புனைகக் கற்சிறை போல்
வொருவன் றுங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்

வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுங்
குன்றூச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையு
மழிபடை தட்டோ தழிஞ்சியோடு தோகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின்மூன்றே.

இது வஞ்சித்திணைரகு உரிய துறையாமாறு உணரத்
துதல துதலற்று

இதன் பொருள் — இயங்குபடை யரவம் முதலாகத்
தழிஞ்சியொடு கூடா சொல்லப்பட படதின்மூன்றும்
வஞ்சித்துறையாம் என்றவாறு

‘பெருமையானும்’ எனபது முதலாக வந்த ‘ஆன்’
எல்லாம் இடைசொல்லாகி வந்தன ‘இயங்கு படை
யரவம்’ ‘எரிபரந்தெடுத்தல்’ எனபவற்றுக்கண உம்மை
தொக்கு நின்றன.

இயங்கு படை அரவம் எனபது — படை யெழும்
அரவமும் என்றவாறு

உ தாரணம்

‘சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மினபமு
மறத்து வழிபபடிஉந் தோற்றம் போல
வீருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை
யுருகெழு மசியி னிவந்துசேண விளங்க
நல்லிசை வேட்டம் டேணடி வெலபோர்ப்
பாசறை யல்லது நீயொல லாயே
ஹ்திமுக மழுங்க மணடி யொனனூ
கடிமதில பாயுநின களிற்றட ; சுவவே
போரென்றிற் புகலும் புனைகழன மறவா
காடிடைக கிடந்த நாடுநனி சேயய
செலவே மல்லே மெனனூ கலவென
விழவுடை யாங்கண வேற்றுப்புலத திறுத்துச
குணகடல பின்ன தாகக் குடகடல

வெண்டலைப் புணரிசின மானகுளம் பலைப்ப
 வலமுறை வருகலு முண்டென றலமவநது
 றெஞ்சுகடுங் கவலம் பாயக
 துஞ்சாக கண்ண வடபுலத தரசே' (புறம் - ௩௬)

எனவரும்

எரி பரநது எடுத்தலை எனபது — பகைவரது நாடு
 எரி பரநது கிளாதலும் எனறவாறு

உதாரணம்

‘வீணைமாட்சிய விரைபுரவியொடு
 மழையுருவின தோலபரபி
 முனைமுருங்கத கலைச்சென்றவா
 வீணையல கவாபுட்டி
 மனைமரம் விற்றகாகக்
 கடிதுறைநீரக களிற்றுபடி
 யெல்லுப்பட வீட்ட சுடுதீ விளக்களு
 செலசுடா ஞாயிறுசு செக்கரிற் றேனறப
 புலங்கெட விறுககும வரம்பி றுணைத
 துணைவேண்டாச செருவென்றிப
 புலவுவாட புராசாரதிரு
 முருகற் சற்றத திருக்கழு குரிசின
 மயங்குள்ளை மரொம்பற்
 பணிபகனறைக கனிப்பாகற்
 கருமபலலது காடறிபாப
 பெருநகணபனை பாழாக
 மேம் நனளு டொள்ளெரி யூட்டினை
 ராம் நல்லமா செய்ய
 வோராங்கு மலைநதன பெருமகினை களிதே’ (புறம் - ௩௭)

எனவரும்

வயங்கல எய்திய பெருமையானும் என்பது — விளக்கம்
 எய்திய பெருமையும் எனறவாறு

உதாரணம்

‘இருங்கண யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப
பணிந்துகறை மொழிவ தல்லது பகைவா
உணங்கா ராதல யாவதோ மறறே’ (பதிறறுப்பத்து)

எனவரும்

‘உருமுடன்று சிலைத்தலின விசம்பதிரந் தாங்கு
கண்ணதிரபு முழங்குங் கடுங்குரன முரசங்
காலகிளந் தன்ன ளூதிக கானமுளை
யெரிசிகழந் தன்ன சிறையருளு சீற்றத்து
நளியிரும் பரப்பின மாககடன முநீர்
நீர்த்துணை யனை செலவி
ளிலந் திரைப பனை தானையோய நினககே’

என்ற மேறபாடின் தொடர்பும் அது (பதிறறுப்பத்து)

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையானும் எனபது —
கொடுத்தலைப் பொருந்திய கொடைமையும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘பாணர் தாமரை மலையவும் புலவா
பூங்குதல யானையொடு புனதோ பண்ணவு
மறறே மறறிது விறனமாண குடுமி
யின்றா வாகப் பிறாமண்கொண
டினிய செய்திநின் ஞாவலா முகத்தே’ (புறம் - ௧௨)

எனவரும்

அடுத்தது ஊரநது அட்ட கொற்றத்தானும் என்பது—
பகைவா பலரையும் அடுத்தது மேலிடக கொன்ற கொற்-
றமும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘திண்பிணி முரச மீழுமென முழங்கச்
சென்றமா கடத்தல யாவது வந்தோ
தாரதங்க குதலு மாற்றா வெடிபட்
டோடன் மீஇய டீடின மனனா

தொல்காப்பியம்

[புறத்திணை

நோய்ப்பால் விளிந்த யாககை தழீஇக
காதன மறந்தவா தீதுமருங் கறமா
ரறம்புரி கொளகை நானமறை முதலவா
திறம்புரி பசுமபுற பரப்பினா கிடப்பி
மறங்கந் தாக நல்லமா வீழ்ந்த
நீளகழன மறவா செலவுழிச செலகென
வாளபோழ் தடக்கலு முயந்தனா மாடோ
வரிஞ்சிம் றூககும் வாய்புரு கடாஅத
தண்ணல யானை யடுகள்த தொழிய
வருஞ்சமந் ததைய தூறீ
பெருந்தகை விழுப்புண பட்ட மாறே' (புறம - கூந)

எனவரும்

மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும் எனபது —
மாராயமாகிய உவசை பெற்ற நெடிய மொழியினகனை
ணும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘துடியெறியும் புலைய
நெறிகோல கொளளு மிழிசின
கால மாரியி னமபு தைப்பினும்
வயற்கெண்டையின் வேலந்றழினும்
பொலம்புனை யோடை யண்ணல் யானை
யிலங்குவாண மருபந் னுதிமடுத தூனறினு
மோடல செல்லாப டீடுடை யாளா
நெடுநீர்ப் பொயகைப் பிறழிய ஊனை
நெலலுடை நெடுநகாக கூட்டுமுதற் புரளுந்
தண்ணடை பெறுதல யாவது படினே
மாசின மகளிரா மண்ண நன்று
முயானிலை யுலகத்து நுகாப வதனூல
வமப வேந்தன றுனை
யிம்பா நின்றுங் காணடி ரோ வரவே’ (புறம - ௨௮௭)

எனவரும்

பொருளின் உய்த்த பேராண் பககமும் என்பது—
பகைவரைப் பொருளாக மதியாது செலுத்தின பேராண்
பககமும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஆவு மானியற பாபபன மாககனும்
பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித
தென்புல வாழநாக கருங்கட னீறுககும்
பொன்போற புதலவாப பெறாது தீரு
மெமமபு கடிவிடுது நுமமரண சோ ினென
வறததாறு நவலும் பூடகை மறததிற
கொல்களிற்று மீமிசைக கொடிவிசுமபு ரிழறறு
மெங்கோ வாழிய குடுமி தங்கோச
செநகீர்ப் பசும்பொன வயிரியாக கீதற
முநகீர விழவி னெடியோ
னனனீர்ப பஃறுளி மணலினும் பலவே’ (புறம - ௧)

எனவரும்,

வருவிடைய புனலைக கறகிறை போல ஒருவன் தாங்
கிய பெருமையானும் என்பது — விசை கொண்டு வரும்
புனலைக கறகிறை தாங்கிறைபோல ஒருவன் சாங்கிய
பெருமைபும என்றவாறு

உதாரணம்

‘வீடுணாக தோககும் வியப்பாமா விரகினற
வாடன முதியோள வயிறறிடங — கூடா
பெருமபடை வெள்ள நெரிதரவும பேரா
விருமபுலி சோநத விடம்’ (வெண்பா, வஞ்சி - ௧௩)

எனவரும்.

‘வேருடைத தானை முனைகெட நெரிதலி
னேருதுவாள உலகத நெருவ னுகித
தனனிறநது வாராமை விலக்கலிற பெருங்கடற்
காழி யினையன மாதோ வென்றும்
பாடிச சென்றோக கனறியும் வாரிப

புரவிற காற்றரச சீறாசு

தொனமை சுடமுய உனமை யோனே' (புறம - ௩௩௦)

என்பதும் அது

பிண்டம மேய பெ நடுநேரற்று நிலையும் என்பது —
திரட்சி பொருந்தி பெ நடுநேரற்று நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘இணாததை ஏறாற்ற கரைமெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத தனன மாயிதபு பெபற்ற
பாசடை பனிக்கழி துடைபுடி புனணை
வாலினாப படுகினைக குருக்கறை கொளளு
மலகுறு கான லோ குமண லடைகரை
தாழிமபு மீலாத புணரிவீரே ஓரல
விலங்குநீர் முத்தமொடு வாராதுகி றெடுககுர
தண்கடற் படபபை மெனபா லனவுந
காந்தளா கணணிக கொலவில வேட்டுவா
செங்கோட டாமா ணுறெடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொரடு
பொன்னுடை சியம துப பிழிநொடை கொடுககு
குன்றுதலை மணாத புனபுல டைப்பந
கால மனறியும் கருமபறுபு பொழியா
தரிகா லவிததுப் பலபு விதவிற
நேம்பாய மருத முலபடக கொன்று
வெண்டலைச செம்புனல பாதுவாய டிகுக்கும்
பலகுழ பதப்பா பரிய வெள்ளாததுச
சிறைகொள பூசலிற புகனற வாய
முழவிமிழ மூலா விழவுக்காணாஉப பெயருள்
செழும்பல வைப்பிற் பழனப பாலு
மேன லுழவா வரகுமீ திட்ட
கானமிகு குளவிய வனபுசே ரிருக்கை
மெனறின நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புனபுலந தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்புஞ் செமமற் காடுபய மாறி
யரக்கத தனன நுண்மணற் கோடுகொண்

டொண்ணுதன் மகாரி தழுவொடு மறுகும்
 விண்ணாயாக தோடகிய கடற்றவும் பிறவும்
 பிண்கெழு வேதநும் வேளிரு மொன்றுமொழிகது
 கடலயங் காட்டட, மரணவலியார நடுங்க
 முணக்கு கடுங்குரல் விசம்படை பதிரக
 கடுஞ்சினை கடாஅய முடி கு மாகிரத
 தருகிறன மாபிற கட்ட பேணிய
 ருயாதோ னோசிய உருமபெற்ற பிண்டங்
 கருகாகட பேயமகன கைபுடையூ நடுங்க
 வெய்தேரா னாய சிறைமகி ழிருமபலி
 யெறுமபு முசா விறுமபு து மாபிற
 கரு கட நாககையொடு பருகிறு தார
 வேட்டாப புடகை யொண்பொறிக கழற்காற
 பெருஞ்சமம் சநைநக செருப்புக்கன மறவ
 ருருமுசில னாகிகுய குாலொடு கொள்புணாகது
 பெருஞ்சே மறுதாற கெறியுங்
 கடுஞ்சின வேதநின றழங்குருண முரசே'

எனவரும

(பதிறறு - ௩௦)

வென்றோர் விளக்கமுட என்பது — வென்றோர்
 மாட்டுள தாகிய விளக்கமுட என்றவாறு

உதாரணம்

'அருஅ யாண ரகனகட செறவி
 னருவி யாமப நெபதலோ டரிந்து
 செறுவினை மகாரி மலிகுத வெக்கைப
 பறஉப்பக டிதிராத்த மெனசெந் நெலவி
 னம்பண வரையை யுறைகுவி, தாங்குக
 கடுகதே றறுகினை மொசிரதன துஞ்சுரு
 செழுடகட்டு கிளைச்ச விளந்துனை மகாரி
 னலாதனா பெருமயின னுடறறி யோரே
 யூரெரி கவ பருத்தெழுந துரைஇப்
 போர்சுகி கமழ்புகை மாகிர மறைப்ப
 மதிலவாயது, தோனற லீயாது தம்பழி யூகருநா
 குணடுக ணகழிய குறுநதாண ஞாயி

லாரெயிற் றேட்டி வெளுவினை யேறெடு
 கன்றுடை யாயந தரீஇப் புகலசிறநது
 புலவில லினைய ரங்கை விடுப்ப
 மத்துக்கயி ரூடா வைகறபொழுது நினைபூஉ
 வானபயம் வாழநா கழுவுடலை மடங்கப
 பதிபா ழாக வேறுபுலம் படாந்து
 விருநதின் வாழக்கையொடு பெருநதிரு வறறென
 வருஞ்சமத தருநிலை தாங்கிய புகாறுதந்
 பெருங்களிற் றியானையோ டருங்கலந் தராஅ
 மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
 பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத
 திறைகொண்டு பெயாதி வாழ்கநின் னூழி
 யுரவரு மடவரு மறிவுசெரிந் தெண்ணி
 யறிந்தனை யருளா யாயின
 யாரிவ ணெடுதகை வாழு மோரே' (பதிற்று - ௭௧)

எனவரும்

தோற்றா தேய்வும எனபது — தோற்றோ தேய்வு
 கூறுதலும் என்றவாறு

உதாரணம்

'வாஅனமருபிற் களிற்றியானை
 மாஅமலையிற் கணங்கொண்டவ
 ரெடுத்தெறிந்த விறனமுரசங்
 காாமழையிற் கடிதுமுழங்கச
 சாநதுபுலாந்த வியன்மாபிற
 ரெழுசுடாவரும் வலிமுனகைப்
 புண்ணுடை யெறுமுத்தோட் புடையலங் கழற்காற்
 பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொளவா
 னொடிவி றெவவ ரெதிரின றுரைஇ
 யிகெ திறையே புரவெதிரந் தோற்கென
 வம்புடை வலத்த ருயாந்தோர பரவ
 வனையை யாகன மாறே பகைவா
 காலகிளாந் தனன கதழ்பரிப் புரவிக
 கும்பரி றெடுநதோ மீயிசை டுடங்குகொடி

புலகரை சென்றநல் யாவச் சாபயெயா
 சலவரை சுநீஇய புலவிசைச
 சொலையாக சுறபங் எ ற்றமமுனை யானே' (பதிற்று-௮௦)

எனவரும்

குன்றச சிறப்பிற் கொற்றவள்ளையும் எனபது —
 குறைவுறுதலைச செய்யாத வெனவி? சிறப்பினாலாய
 கொற்றவள்ளையும் என்றவாறு

கொற்றவள்ளை — கொற்ற கொற்றவன் கொடுக்கருந்
 திறை உதாரணம் வந்திடி + கரணம்

அழிபுடைதடடோடா நழிஞ்சி உவாது—மற்றாராண்டு
 படைக்கலன முத்தலியவற்றைக் காரமடடுத தடுதது உள்ள
 அழிந்தேரால் பேணித் தழுவின்கேதட வ என்றவாறு

உதாரணம்

ருக்கிய உயர் டுக்க, இவ் வல்லவ
 உயர்வுக் கிழியு, உயர் கா கிளைசயப
 காலரி மூல கூடமக் கட்டிற்
 தட'யவ உ- ஆதி வர்
 னருளுசமக் தா:கி முனனினை டற்றிக்த
 வெருடை நிருபயினக் செய்யிற மிறையாகக்
 திரிச வாய உர டிரு ச ரச
 சனக்கிந் சாண்ப பெயாபுர டுமே (புறம் - ௨௮௯)

எனவரும்

லடு-எண இது கண்ணையும் கூறப்படடது வஞ்சி எனக

உ வரு மடவரு மறி தெரி டெண்ணி
 யறிபுனை யருளா யாயின
 பாரி உ ணெடுக, மை உழு மோயே' (பதிற்று - ௭௧)

எனபதும் இதனகண் யுடங்கும் இது * முது
 மொழி வஞ்சி' என்ப

* முதுமொழி வஞ்சி — 'தொனமரபின வாடகுடியின
 முன்னோது நிலைகளாதனறு'
 (வெண்பா, வஞ்சி - ௧௩)

தொலைந்த கழிவெய்யு, சிறப்பிற் பகின்மூன்று
துறைகது என்பது — இக்கூற்றுக்குத் தொகுத்து என்ன
ணின கழிவெய்யு, சிறப்பிற் பகின்மூன்று துறைகதாம
என்றவாறு

‘கழி’ எனறது ‘வென்றோர் விளக்கார்’ முதலியன
மூன்றும ஒழிந்த என்னய இந்நூல்க்கினாசாரூ ஏறறலை
எனக இ து யுற்றது ‘கழிவெய்யு, சிறப்பிற் பகின்
மூன்று’ எனகநற் நா ளுனனும ‘கழிவெய்யு, சிறப
பின்’ என்றையால், வேறாய் வுணையாக வந்த குறுக்கல்
மன்னரும் சாமூர பொருவெய்கிப பாறை சீலை யுரைக
தலும் பிறவும கொளர்

இவை பற்றி யன து வளவசியம்

பிடி, பு, ி னைவல (புறம - ௪௬)

பெய்யொப்பபுறவு (புறம - ௪௭)

எனனும் புறப்பாட்டுகளில் காணக பிறவும அனன (எ)

கூகூ. உழிவைத் தானே மருதத்துப் புறனே
முழுநகல் வண்ண நற்றலுங் கோடலும்
பனவெறி மயிற் குகு மென்ப

இவ்வு “ உழிவை, நினை யாமாறு உணாததுதல
றுதலிறுது

இதன் பொருள் — உழிவை, எனனும் புறத்தினை
மருதம் எனனும் அகத்தினைகருப புறமும் அது முழு
முதல் அரண் முறையுதலும் அழிந்தலுமாய வருந்தனைமைந
தாகிய பல நெர்வைய மரபாக உடைத்தாகும் எனப புலவா
என்றவாறு

‘முதலரணம்’ என்றமையால், அரணம், கலையும் இடை
யும், கடையும் என மூலகைப்படும அகறயுள் தலை

யரண எனக் கருதி, அரணை நகல் உடைய இனக் கணம் பலவும் உடைய நகல்கள் மருகருகு இது புறமுனைவாய் எனினெனின், மருகருகு வினையே உடையது போலயெனக் கருதி, † உடைய மருகருகனை ‡ அரணவழியாகப் போலயெனக்கருதாமல், அரணை அவர் நகல்களாகலால், அரணை விளக்கவாய்க்கு விடியலொழிந்து வாய்க்காமல் மருகருகு இது புறமுனையினாகக் கருதி, உடைய மருகருகு போலயெனின், அரணை விளக்கவாய்க்காமல் சிறந்த மின் விளக்கங்கள் போலிக் கால் (மருகருகனை - உ) புறமுனைவாய்க்கு அடங்குமா எனக் (4)

கூள. அதுவே தானு மிரு, நல வகை, தே.

இது உடைய மருகருகனை விளக்கவாய்க்காமல் மருகருகு இது புறமுனைவாய்க்காமல்

இதன் பொருள் — அரணை விளக்கவாய்க்காமல் மருகருகு இது புறமுனைவாய்க்காமல் (க)

கூஅ. கொள்ளா தேவங் குறித்த கெற்றமு முன்னியது முடிக்கூர் வேகதவது சிறப்புந் தொலவெயிற நிவாத நிக் தோலுது பெருகருமு யகத்தோன் செலவமு மன்றிய முரணிய புறத்தோ வணங்கிய பகமுந் திறற்பட வெருதான் மண்டிய குறுமையு முடன்றோ

* முற்றி உடைய நகல்கள்

† உடைய

‡ அரணவழியாகப்

எனவே பி அப்பதம்.

§ காலமெனக் கருதி அழக்பா -- மருகருகு

பொருள் வெணின

வருபடை பேணு ராரெயி லுளப்படச் சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

இது மேற்கூறப்பட்ட உழிஞைத்துறை எட்டு என்ற தன் பெயரும். முறைபா உணாததுதல நுதலிறறு.

இதன் பொருள் — ‘கொள்ளார தேனம குறித்த கொற்றமும்’ என்பது முதலாக 9 சொல்லப்படன உழிஞைத்துறையாம என்றவாறு.

பதினெட்டு, * இரூபதொன்பது எனபா மதம விளக்கியமை தோன்றா. பெயர்த்தம தொகைகூறினா கூறியது கூறல் யுனறு இது தொகை

கொள்ளார தேனம குறித்த கொற்றமும் என்பது — பகைவாது தேயத்தைக் கொள்க குறித்த கொற்றம கூறுதலும் என்றவாறு.

கொள்ளார — சிறி சொல்லடிய பிற்பா, தனனை இறையெனக கொள்ளாபு

உதாரணம்

‘அஞ் டீகை யகிப்பா ண்ணணினி
யானையுட் டீயையிற டீருனறம பெருமபின
ருனையு, கடலி ம்னலிகும வுடநுதி
வேறு டீனணின டீளடரு முலயு,
தபசுதலை பணிகு மாநறில் மா டீலிற்
புடைதீராத் தனறது புதுயதீதா யனதீற
றணபுனற பூச லல்லது நொநது
களைக வாழி வளவ வென்றுநின
முனைதரு பூசல கனலினு மறியாது
புலிபுறநு காககுய குருளை போல
மெலிலில் செகுகோ னீபுறநு காப்பப்
பெருவிறல யாணாத தாகி யரிநா
கீழ்மடைக கொண்ட வானையு முழுவர்
படைமீளிரந திட்ட யாமைபு மறைநர்

* ‘இரூபதொன்பது எனபா வெண்பாமாலை யுடையாரும். (உழிஞை. க)

கரும்பிற கொண்ட கேணும பெருநுறை
 கீதரு மகளிர குற்ற குயிலையும்
 வனபுலக கேளிராககு வருவிருந் தயரும்
 மெனபுல வைப்பி னன்னாட்டுப பொருந்
 மலையி னிழிநது மாககட னேககி
 சிலவடை யிழிதரும் பலயாறு போலம்
 புலவ றொல்லா நின்னீகை கிண்டே
 கீயே,
 மருநதில கணிசகி வருந் தவட் டித்துக
 கூறறுவெகுண டனன முன்ப்பாடு
 மாற்றிரு வேந்தா மணனீகை கிணையே' (புறம் - ௪௨)

எனவருள்

உளளியது முடிக்கும வேந்தனது சிறப்பும் என்பது
 — கிணைத்தது புடிநகலாகும் வேந்தனது இயற்சிறப்புக்
 கூறுதலும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஆடுகை யாயினும் விடுகை யாயினும்
 நபநந் தறிதிநின புணமை னாடிகாற
 அசறியரிச சிலமயிற குறுநகல்தாடி மகளிர
 பொலனாசெய கடுவகிற வறற்றி யாடுந்
 தண்ணை பொருளை உவணமணற சிதையக
 கூருங்கைக கொல்ல னாடுசெ யயஉய
 நெடுங்கை நவியம் பாயதலி னிலையழிநது
 வீகமழ நெடுஞ்சினை புலம்பக காவுதொறுங்
 கடிமரந தடியு மோசை தன்னூர்
 நெடுமதில வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப
 வாங்கினி திருநத வேந்தனெ டங்குநின
 சிலைத்தார முரசுங் கறங்க
 மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே’

(புறம் - ௩௬)

எனவரும் இன்னும் 'உளரியது முடிக்கும் வேரதனது சிறப்பும்' எனறதனால் * அகத்தரசுறகு அழிந்தது கூறலுங்கொளக.

உதாரணம்

‘இரும்பிடித தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா
 செல்லுடைக கவளமொடு ரொயம்மிதி பெறாஅ
 திருத்தரை கோனவெல்ல யருரா வெற்றி
 சீலமிசைப் புரளுங் கைய வெயதுயிராத
 சலமபல யாடை யுருமென முடிங்ககும்
 பாலில குரல் யலரய மகவீரா
 பூவில் வறுத்தலை முடிப்பவும் ரீரில
 வினைபுனை நலலில வினைகூடக கேட்பவும்
 தின்னா சமம வினைடினி திரு
 முன்னரு துபயின் கயமான நேருநற
 லறவை யாய் நினென் : சிறப்பதன
 மறவை யாய் டீயாரொடு சிறப்ப
 லறவியு மறவியு மலலை யாகத
 சிறபா தடைச்ச திண்ணிலைக கரவி
 னீண்மதி (வொருகிறை யொடுங்கு
 னுணுதற் யுடைத்திசை காணு வ காடுவ’ (புறம் - ௪௪)

எனவரும்

தொல் எழிறயு இவாதலும் என்பது — தொல்லெழி
 லின்கட பரத்தலை கூறுதலும் எனறவாயு

உதாரணம் :

‘புல்லார் புகலொடு போககொழியப் பொறுகினரையப்
 பல்லார மருளப படைபரப்பி — யொலலார
 நிறத்திறுத்த வாட்டாளை நேரார மதிவின
 புறத்திறுத்தான புங்கழலி னுன்’ (வெண்பா உழி - ௧0)

எனவரும்.

* 'அகத்தரசுறகு அழிந்தது கூறலும்' எனவும் பாடம்

தோலது பெருகவுமும் என்பது — தோற்படையி
னது பெருமை கூறுதலுடன் என்றவாறு

உதாரணம்

‘சின்ற புகழொழிய நிலலா வயிரோம்பி
யினறுகாம வைக லிழிவாகும் — வென்றொளிரும்
பாணடி னினதேற பணியா பகையணம்
வேண்டி வெரிதென்றானே யோது? (வெண்பா உழி-கஉ)

எனவரும்

அககதோன் செவப்பா என்பது — அகதநாசனது
செல்லங் கூறுதலுடன் என்றவாறு

உதாரணம்

‘அரிதோ தானே பாசிடது பறம்பே
பாக்கொண முகின மூலிரு முறறினு
முழுவருதா னானகூய னுடைத்தே
ஒனதே,
சிறியில வெசிர் ‘வெலநிலை யுமே
லிண்டே,
சீஞ்சுரைப பலவின பழமழக குமமே
மூனதே,
கொழுகொடி வளரிக் கிழயருவீழக குமமே
நானகே,
அணிநிற மோரி பாயதவின நிதழிந்து
திணிநெடுவ குன்றக தேனசொரி யுமமே
வானக ணற்றவன மலையே வானது
மீனக ணற்றதன சுனையே யாகு
மகநொறும் பிணித்த கநற்றினி ராயினும்
புலநொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந்
நாளிற கொள்ளலிர் வாளிற ருரலன
யானறி குவனது கொள்ளு மாறே
சுகிப்புரி நரம்பின சீறியாழ பண்ணி
விரையொலி கூடதனும் விறலியா பின்வர
வாடினார் பாடினார் செவினே
நாடுவ குன்று மொருங்கி யும்மே’ (புறம் - 80க)

எனவரும்

அன்றியும் முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்க
மும என்பது — முறகூறியதல்லாமலும் மாறுபட்ட புறத
தரசன் வருந்திய பக்கங் கூறுதலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘நஞ்சடை வாலெயிற் றைந்தலை சுமந்த
வேக வெந்திற னாகம புக்கென
விசம்புசீப பிறப்பத திருகிப பசுவகொழிப்
பெருமலை லீடாகுத துருமெறிந் தாங்குப
புள்ளுறு புனசுணை ளாசுத வெளவேற
சினங்கெழு தானைச செம்பியன் மருக
காராஅந் கலித்த குணடுகணை னகழி
யீடநகருந் குட்டி துடனறொக கோடி
யாமந் கொள்பவா சுடாநிழற கதூஉ
கடுமுரண முதலைய நெடுகீ ரிலஞ்சிச
செம்புறந் புரிசைச செமமன் மூதூ
மம்பணி யானை வேரசுகத் துணமையி
னலவென னுது சிதைத்தல
வலிலையா நெடுநகரை செருவந் தானே’ (புறம் - ௩௭)

எனவரும்

திறல்பட ஒருநான மண்டிய குறுமையும் என்பது —
வலிபட ஒருநானாகிச சென்ற குறுமுழினை கூறுதலும்
என்றவாறு.

உதாரணம் :

‘கிணகிணி களைநதகா லொணகழ ரொடடுக
குடுமி களைநதமுதல வேமயி நெண்டளி
நெடுகொடி யுழிஞாப பவரொடு மிலைநது
குறுந்தொடி கழித்தகைச சாபம பற்றி
நெடுநதேர்க கொடிஞாசி பொலிய நின்றேன
யார்கொல் வாழகவவன கண்ணிதார பூண்டு
தாலி களைநதன்று மிலனே பால்விட்
டயினியு மின்றயின் நனனே வயின்வயி

னுடன்றுமேல வந்த வமப மள்ளரை
வியந்தன்று மிழிந்தன்று யிலனே யவரை
யமுந்தப் பற்றி யகல்விசம் பரர்ப்பெழக்
கவிழ்ந்துநிலஞ் சேர வட்டதை
மகிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மதனினு மிலனே? (புறம்-எஎ)

எனவரும்.

உடன்றோ வரு படை பேணார் ஆர் எயில் என்பது
— * வெகுண்டோரது வருகின்ற படையைப் பேணாராகி
ஆமைந்த எயில் உழிளை கூறுதலும என்றவாறு.

உதாரணம்

‘மயிறகணத தன்னா மகிழத்தேற லாட்டக
கயிற்கூலாற் கண்கணல் பூப்ப — வெயிற்கண்ணார்
வீயப்போ செய்தாலும வென்றி யரிதரோ
மாயப்போ மன்னன மதில்’ (வெண்பா உழி - கக)

எனவரும்

இவை உளபாடச சொல்லப்பட்ட நாலிருவகைத்து
உழிளை எனக கூட்டி முடிசக (க0)

கூக. குடையும் வாளு நாள்கோ ளன்றியு
மடையமை யேணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச்
சுற்றம ரொழிய வென்றுகைக் கொண்டு
முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய
வகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானு
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியு மதாலுன்
நூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனு
மதின்மிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமு
மிகன்மகிற் குமேகோண்ட மண்ணு மங்கலமும்

* ‘வெகுண்டு வருகின்ற படையைப் பேணா வாரெயி னுழிளை’ எனவும்
பாடம்.

வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்
தொகைநிலை யென்னுந் துறையோடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இதுவும் உழிஞைப் பகுதியே கூறுதல் நுதலிற்று

இதன் பொருள் — குடை நாள கோள முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு துறையும் உழிஞைக்கு
உரிய துறை என்றவாறு

எனவே மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின் விரியும் பன
னிரண்டு உண்டு என்றவாறும்

குடையும் வானும் நாள கோள என்பது — குடை
நாடகோள் வானநாடகோள் என வருவனவும் என்ற
வாறு

உதாரணம்

‘நெய்யணிக செவவே நெடுநதோ றிலுக்குக
கொய்யுளைமா கொல்களிறு பணவிகு — வையகதது
முற்றக கடியரண மெல்லா முரணவிகு
கொற்றக குடைநாட் கொள்’ (வெண்பா, உழி - 2)

எனவரும் இது குடைநாடகோள்

‘வாண்ட கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப
பேணா பிறைதொடும பேமதிற் — பூண
ரணிகொள் ஊழுலையா ராடரங்க மேறிப
பிணிகொளபே யாடும பெயாதது’ (வெண்பா உழி-௩)

எனவரும். இது வாண்டகோள்

அன்றியும் மடை அமை ஏணி மிசை மயக்கமும் என
பது — அல்லாமலும் மதிவிடதது மடுததல் அமைந்த
ஏணி சாரத்தி அதனமேல் பொரும போர மயக்கமும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘சுடுமெண்கும்தில சுறறிப பிரியா
கடுமுரணெஃகங் கழிய — வடுமுர
ணறினா றனறி பரவு முடுமபுமபோ
லேறினா லீணீ பலா’ (வெண்பா உழி + கக)

எனவரும,

‘அனறியும்’ எனறதனான எனி சாரததலன்றி உடுமபு
உயகதுப பற்றி லேய்ப்ப பொருதலும சொன்னபாபும

உதாரணம்

‘மையணற காலை உலன்றறிய’ (சிற்தடககம்)

என்னுளு சிறுறடககததுக குறி எசியில பெருமடபு
தோககினை

‘நிசையயி லுடடிய யுடுமபுறடி தோககினை
ரசைஇய னன்னர உழிப்படக கடைஇ’

என வருதல் காண்க

கடைஇ! சுறறு அமா ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு
முற்றிய முதிர்வும என்பது — பெறுததிர சுறறா ஓழிய
வென்று கைக்கொண்டு முறைய முதிர்வும னன்றவாறு

உதாரணம் .

‘காலை முரச மதிலியமபக கண்கனன்று
வேலை விறலவெய்யோ ளோககுதலு — மாலை
யடுக மடிசிலென நமமதிலு ளிடடார
தொடுகழலார ஶுழை துடுப்பு’ (வெண்பா உழி-உக)

எனவரும

அன்றி முற்றிய அகததோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் என்
பது — அஃது அல்லாமல் முற்றவகப்பட்ட அகத்திலுள
ளான் வீழ்ந்த நொச்சியும் னன்றவாறு

உதாரணம்

‘கீரற வறியா நிலமுதற கலேத
 கருவரு நெசசிக கண்ணா குவயிததழ
 மெலலிழை மகளி ரைதக லலகுற
 ரெடலை யாகவுங் கண்டன ினியே
 வெருவரு குருதியொடு மயங்கி யுருக்கரா
 தெற்றுவாயப பட்ட தெரிய லூரன
 செத்துப பருந்துண டிவப்பயாங் கண்டன
 மறமபுகன மைரதன மலைத மாறே’ (புறம் - ௨௭௬)

எனவரும்

மறறதன புறத்தோன வீழ்நத புதுமையானும் என்
 பது — அந் நொசசியின் புறத்ததாகிய உழிநைபினை
 யுடையோன வீழ்நத புதுமையும என்றவாறு

உதாரணம்

‘கோடியா மெறயி னிலங்கண டிமைகருதுந்
 தோடுகொள புள னு நெகையேப்பபக — கட்டார
 முரணகத்துப பாற முடையுடோண மளள
 மணகத்துப பாறசிழிந்தா ராரத்து
 (வெண்பா உழி - ௨௮)

எனவரும்

நீபசெரு வீழ்நத பாசியும் எனபது — கட்டள்கின
 உவதாகிய போரினகணை வீழ்நத பாசியும் என்ற
 வாறு

உதாரணம் :

‘நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு ஈள்ளாதா
 ரோவார விலங்கி யுடலவும — பூவா
 ரகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச சேற்றுப்
 பகழிவாய வீழ்நதார பலா’ (வெண்பா உழி - ௧௭)

எனவரும்.

அதான்று ஊராசசெரு வீழ்நத மற்றதன மறனும்
 என்பது — அஃதொழிய ஊராச ரெருளிவகண வீழ்நத
 அப்பாசி மறனும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘பாயினா மாயம வகையாற பலகாபபு
மேயினே லோப விகனபறவ — ாயினே
ரொனறி யவ ற ஆபபுல, துச - தாபாங்கி
வெனறி பம த லிருந்தி’ (வெண்பா கொச்சி - 2)

எனவரும

மதில மினைககு இவாநக ரீமலோர பங்கமும என்
பது — மதில மேற்கோடறகுப பங்க மதிலோர பங்கமும
என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஆகத்தன வாகக டு னேனற ளாணின
புறத்தன போடு ழிற நிண்டோ - ளுறக, ழீஇத
போடகுரிமை பெறா துணை வகையா பாராட்ட
பாடகுரிசில ளாணுவி ளா’ (வெண்பா கொச்சி - 8)

எனவரும

இகல மதில குடுமி கொடை மணலுமங்கலமும என
பது — சமமுடன இகலி மதிலோல சன ழீன அட்டு
அவன முடிசுகநம கொடை மணலு மங்கலமும என
வாறு

உதாரணம்

‘எககண மல - வெயிறகுயரி கூடிய
மககல ளாளயா மகிழ் தூங்கக — கொங்கலாதாச
செயசுடாபபூண மன்னவன சேகடிககீழ வைகினவே
மொயசுடாபபூண மன்னா முடி’

(வெண்பா. உழினை - 24)

எனவரும

வென்ற வாளின மணலேண்டு ஒன்ற எனபது —
வென்றவாளின மணலு மங்கலத்துடன பொருந்த என்ற
வாறு

உதாரணம்

‘தீரத்தகீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளகக
கூடித்தவாண மணணிக கொடித்தேரான — போத்து
பிடியா பணைதுடைப்ப விமட்கிலுள வேட்டான
புடையா றறையப புக, (வெண்பா உழிஞை - 28)

எனவரும

தொகைகலை எனபது — * அகமத்தில் அழித்தமை
யான மறையுள்ள + 9913 மதில் வரைப்பில் மாறுபட்ட
வேந்தலும் முரண அளிந்தபடி யடைதல் என்றவாறு

உதாரணம்

‘வெணறுகல: தநீஇயா வேணடுபுலத திறுதகவா
பாடா யாணா தாதினை கொடுபப
பலகினை யாகுமசி யெமபெய நருள்க
கல்பிறகு வைப்பிற கடறவை யாததநின்
றொலபுக, புறாச செலகுவை யாயிற
செம்பொறிச சிலம்பொ டணித்தழை கூங்கு
மெகதிடத தகைப்பி நம்புடை வாயிற
கோளவன முதலைய குணடுகண ணகழி
வாணுற வோங்கிய வளைந்துசெய புரிசை
பொனளுத தெவ்வா முனைகெட விலநகி
நினனிற் நந்த மனனெயி லல்லது
முன்னும பின்னுநின் முன்னே ரோம்பிய
வெயினமுகப படுத்தல் யாகுது வளையினும
பிறிதாறு செனமதி சினங்கெழு குரிசி
லெழுஉபபுறந தநீஇப பொன்பிணிப பலகைக
குழுஉநிலைப புதவிற கதவெமய காணிற்
றேம்பாய கடாஅததொடு காழகை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளா புகாந்து
லேநதுகை சுருட்டித தோட்டி நீவி

‘அமமதி வழித்தன்மயான’ எனவும் பாடம்

‘மறையுள்ள மதில்கள வரைப்பின மாறுபட்ட’ எனவும் பாடம்.

மேம்படு வெல்கொடி புடாசு
 சாடக லாகா உட்குசின க சிறீ' (பதிற்றுப் பூங்க)

எனவநா

என்னுந் துறையொடு தொகைஇ உழினை வகை
 நானமூன்றே ஆறை என மொழிப புலவா என்று கூட்டி
 முடிசக (1க)

எஃ. தும்பை தானே நெய்தல்து புறனே
 மைநது பொருளாக வந்த வேந்தனை
 சென்று தலையழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

இது தும்பைத் தீனையாமாறு உணராத தலை நுத
 லிற்று

இதன் பொருள் — தும்பை எனவும் புறத்தினை நெய
 தல எனவும் அதை தீனைக்குடி புறமை அது வலிமை
 பொருளாகப் போக கருதிவந்த யூராவும் சென்று
 அவனைத் தலைமை அழிகதும் சிறப்பினை புடைத்து
 எனப் என்றவாறு

இதனானே,

‘எதிருநறல காஞ்சி’ (பிகக அ.த.போக - ௩௭௩)

என்பாரை மறுத்தவாறு அறிக அதற்கு இது புறயை
 வாறு எனையெனின, இஃபெரு வேந்தரும் ஒருகளைத்
 துப் பொருகலின அதற்கு இடம் காடும மலையும் கழனி
 பும ஆகாரையானும், களரும் மணலும் பரந்த வெளிநிலத்
 துப் பொருதல் வேண்டுதலானும், அநிலம் கடல சாராத
 வழியல்லது இன்மையானும், நெய்தற்கு ஓதிய எற்பாடு
 போரத் தொழிற்கு * முடிவாதலானும், நெய்தற்குப் புற
 னாயிற்று என்க. (௩௨)

* ‘முடியாதலானும்’ எனவும் பாடம்,

எக. கணையுந் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
யிருநிலந் தீண்டா வருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப பின்றே.

இது தாமரைத் தீணையின சிறப்பியல் உணராததுதல
துதலிறறு

இதன் பொருள் — இது மேலனபோல ஒருபாறகு
மிகுதலினறி இருவகையினபுகும் ஒத்த சிறப்பினபாற
பாட்டதாம் ஒரவாமாட்டு மிகுதல் இல்லை சென்ற உயி
ரின் ின்ற யாககை என்றவாறு.

கணையும் வேலுந் துணையாகக் கொண்டு
பொருதலின் காரணமாக நின்ற யாககை என ஒட்டி
உரைக்க இருநிலை தீண்டா வருநிலை வகையாவது — நீ
அடடை காலவாய்ப்பட்டு உடலினின்று உயிரி ரிக்கப் படு
மாறு இரபாற படுகப்படுமா அற்ற குண்டம் இணைதல்
போன்று ஆடல் ஒத்த பண்பினை யுடையது இப்பகுதி
என்க இக கருத்து ஒட்டிச், சொற்கு ஏற்ற பொருள்
பெய்து உரைக்க மேல் வருவனவற்றிற்கும் இஃது
ஒக்கும். (ய௩)

எஉ. தானை யானை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
முன்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியு
மிருவர் தலைவா தபுதிப் பக்கமு
மொருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக
கூழை தாங்கிய *வேருமையும் †படையறததுப்

* 'பெருமையும்' எனவும் பாடம்

† 'படை மறுததுப்' எனவும் பாடம்

பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
 களிற்றெறிந் தெகிர்ந்தோர் பாடுவ களிற்றோடு
 பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
 வானோ பாடு மமலையும் வான்வாய்த்
 திருபெரு வேந்தா தாமுன் சுற்றமு
 மொருவரு மொழியாத் தோகைநிலைக் கண்ணுஞ்
 செருவகத் திறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇய
 வொருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
 பலபடை யொருவற குடைதலின் மற்றவ
 னெள்வாள் வீசிய நூழிலு முளப்படப்
 புலலித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

இது துமபைத திணைக்குரிய துறையாமறு
 உணராததுதல் வகன்றறு

இதன் பொருள் — தானிலை முதலாக நூழில ஈறு
 கப பன்னிரண்டு துறையினை உடைத்து துமபைத திணை
 என்றவாறு

தான யான குதிரை என்ற நோனா உட்கும
 மூவகை நிலையும் எனபது — பகைவா உட்குப்படுகின்ற
 தானையும் யானையும் குதிரையுமாகிய மூவகைப்பட்ட
 வற்றின நிலையும் என்றவாறு

அவற்றுள் தானிலை

‘வெண்குடை மகிய மேனிலாசு திகழ்தரக
 கணகூ டிறுத்த கடனமருள பாசறைக
 குமரிப்படை தழீஇக கூற்றுவினை யாடவா
 தமாபிற ரறியா வமாமயங் கழுவத
 திறையும் பெயருந் தோற்றி னுமரு
 ணணமுறை தபுத்தீர் வமயி னீவகெனப
 போரமலைத் தோரு நிறப யாவரு

மரவுகிழ மணியிற குறுகார
நிரைகாழ மாலையெங் கேளவனைப் பிறரே'

எனவரும். (புறம் - 269)

'கைவேல களிற்றொடு போககி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும்' (திருக்குறள் படைச்செ - 9)

என்பதும் அது

'நறுவிமை துறநத நரைவெண கூந்த
லீங்ககா முனை திரங்குகண வறுமுலைச
செமமுது பெண்டின காநலஞ் சிறுஅன
குடப்பாற சிலலுறை போலப
படைககு ரோயெலலாக நானு யினனே' (புறம் - 270)

என வருவதும் இதனபாற படும

'நற்கொள பெருவிரல வேந்துவப்பத நானவற
கொறக + துதவினா னுருமாற பிற்பிற
பலாபுக செமா ஊடைதநாற பலாதொ +
வாறுமை வாடகைபுரியுமா லன்னரோ
மீனமை யிடுபப்ப பழிவருவ செயபடிவா
சானேயும் போகு முயிரககு'

என்பது ஒரு வீரன கூறும் இதனபாற படும

யான்கில யாவது — யான்பின்கில கூறுதல என்ற
வாறு.

உதாரணம்

'கையது கையொடாருதுணி கீகாட்டது
மொயயிலேகேன மனனா முடிததலை — பைய
வுயாபொயகை கீராட்டச செல்லுமே யெயகோன
வயவென்போ மாறன களிறு'

எனவரும்

குதிரைகில யாவது — குதிரைபின்கில கூறுதல
என்றவாறு.

உதாரணம்

‘சிலம்பிற்கு கிடுவது போற்குளம்பு கட்டையு
 ளுள்ள மொழிகுக்கு கொட்பின மானமே
 வெள்ளாநாச செருக்குக காளை கூடாத
 செடுவே வெல்க செருகயடு விளைப்ப
 வாடடிக காணிப யருமே செருகை
 யுரைசால் சிறப்பின வேந்தன முன்னாக
 கணபொரு முகரீக சிறையிற போயாதவா
 கயந்தலை மடப்பிடி புலம்ப
 விடுருப பிரயனை பெறிக வவறிக’ (புறநா - 150)

எனவரும்

வேல மிகு வேந்தனை மொயதக வழி ஷ்ரவன்
 தான மீணநி உழந்த தாரகல ஷ்ரவியம் என்பது —
 வேலால் வென்றி மிகலையே கணினோகரு “ வையயக
 களதது முகயிடு சென்ற வேந்தனை மாறூர சூழந்த
 விடதது வேந்தன பாவினாப மாறூர சீலவன தன
 நிலைவிட்டுத தன வேந்தமடம அடுத்தது துணையாப
 மாறூரவர ஏறிக காரிலைக கணினாப யு தலவழியும்
 என்றவாறு

உதாரணம்

‘நிரப்பாது கொடுக்குஞ் செலவமு லிலனே
 யிலலென மறுககுஞ் சிறுமையு லிலனே
 யிறையுறு விழுமா தாயகி யமரகத
 திருமபுகவைக கொண்ட விழுப்புணைய தீரந்து
 மருந்துகொண மரத்தின வாளவடு மயவகி
 வடுவின்று வடிந்த யாககையன கொடையெதிரந்
 தீரந்தை யோனே பாணபசிப பகைஞ்
 னின்மை தீ வேண்டி நெமமொடு
 நீயும் உமமோ முதுவா யிரவல
 யாதன னிரகக்குக காலேத தானெய
 முண்ணு மருங்கு காட்டித தனனூராக

கருங்ககை கொல்லனை யிரகருந்

திருநதிலை நெடுவேல் வழிததிரி நெனவே (புறம-கஅ௦)

எனவரும் இதனுள் பாணை அது தோனறப் புகழ்நந
வாறு காணக பிறவுறு அனன

இருவா தலைவா தபுதிப்பசுமுா எனபது — படை
நன்று பொராநநற தலைவா இருவயுட தமமுட பொ
ருது படுதறகணனும எனறவாறு

தபுதல - சாதல, அபாபகம - தபுதிப்பகம.

உதாரணம்

‘காயரது கடுங்குறு கண்கலைக கைகடி

வேநத ரிருவரும் விண்பட்ட — வேநது

பொருபடை மினப புற கொடா பொங்கி

யிருபடையு நீகா விகல்’ (வெண்பா துமபை - கஉ)

எனவரும்

ஒருவன ஒருவனை உடைபடைபுகருக கூழை தான
கிய எருவையும் எனபது — அது வீரன், தன் கெடுபடை
யினகவை புகுபு பிறபுரன படைவீரனை கூழையெறி
தாங்கிய உடறமைப்கணனும எனறவாறு.

உதாரணம்

‘கோட்டங் கண்ணியு, கொடுகதிறை யாடையும்

வேட்டது சொல்லி வேர்தனைச் சொகுத்தலு

மொத்தனறு மாத்தோ விவறகே செறறிய

திணினிலை யலறக கூழை போழநதுதன்

வடிமா னெஃகந் கடிமுகத் தேநதி

யோம்புமி னோம்புமி னிவணென வேமபாது

தொடாகொ னியானையிற குடாகா றட்பக

கனறமா கறவை மான

முதசமத தொழிநததன ஒருமுரு வருமே’

(புறம - உஎ௫)

எனவரும்

* பெருமையானும் எனும் பாடம்.

படை அறுததுப ிழிகொளனும் ஏமத்தானும் என்
பது — கருவியை * அறுதது மல்லிறை கொளனும் ஏமத்
தானும் எனறவாறு

உதாரணம்

தீலக கசசைப பூவா ாடைப
பீலிக கண்ணிப் பெருத்தகை மாவன்
மேலவருக களிற்றெடு வேறு ஈ தினியே
தனனுத து கருான போலு டொன்னல
ரெல்குடை வலத்தா மாலொடு ப த்த க
கையின வாகி, தழிஇ
மொயம்பி னுககி மெயக்கொண்டனனை (புறம்-உஎச)

எனவரும

களியு ஏறிந்த எதிரந்தோர பாடும் எனபது —
களியு ஏறிந்து எதிரந்தோர பாடா வழியும் எனறவாறு

உதாரணம்

ஆசா கொதை யாண்டினன கொல்லோ
குன்றத ின்ன களிற்றெடு பட்டான
உய்பலன போலு திதானய முதுககாண
மெசிரல உரியணில வால ின்ன
கால ஆகின ினதுகு முதுகா
விரியல வானகுழற சரியற றக
நீரும் புனலு மீயா துமணா
யாருயி லொருசிறை முட ிதொடு துற்த
† வாழா வனபக டேயப்ப + தெவ்வாப
பேருயிர கொளளு மாடோ வதுகண்டு
வெஞ்சின யானை வேந்தனு மிக்ககத
தெஞ்சலிற சிறந்தது பிறிதொன றிலவெனப்
பண்கொளற கருமை டோக்கி
நெஞ்சற வீததத புரைமை யோனே” (புறம் - ௩0௭)

எனவரும

* மறுதது எனவும் பாடும்

† வாழா வாள்பகி எனவும் பாடும்

களிற்றொடு பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன
வாளோர் ஆடும் அமலையும் எனபது — களிற்றுடன்
போர்து மல்லுதுபட்ட இறைவனை மிகக் வேந்தன வாட
படையாளா நெருங்கியடிப்பாடும பாட்டும என்றவாறு

அமலல் — நெருங்கல், அதனால் ஆய்பாட்டுக்கு ஏற
புடைத்தாயிற்று

உதாரணம்

‘வீழ்வுயிற்றிருந்த வியலு ளாங்கட
கோடியா முடிவின் முனை ராடல்
உலலா னல்லன் வாழ்க்கென் கண்ணி
உலம்படு முரசு துவைப்ப வாளுயாத
திலங்கும் பூணை பொலங்கொடி யுழிஞையன்
மடம்பெரு பையி னுடனறுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம டறந்த வாய்ச்சி
யீந்தரு போரங்குளத் தாடுங் கோவே’ (பதிற்றுப்ப - ௩௬)

எனவரும்.

வாளவாயத்து இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றுமும்
ஒருவரும் ஒழியாத தொகைநிலைககணனும எனபது —
இருபெரு வேந்தர் தாமும் சுற்றமும் வாடொழின்
முற்றி ஒருவரும் ஒழியாமல் ஈட்டவிடத்தும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘வருதா தாக்கி யமாடகல் யாங்கு
பொருதாண டொழிந்த மைநாபுண டொட்டுக்
குருதிச செங்கைக் கூந்த நீட்டி
நிறங்கிள ருருவீர பேயயப் பெண்டி
வெடுத்தெறி யனந்தற பறைச்சீர் தாக்கப்
பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்து
மறத்தின மண்டிய வயப்போ வேந்தர்
தாமாயந் தனரே குடைதுளவ கினவே
யுரைசொல் சிறப்பின முய்சொழிந் தனவே
பணஹா றடுக்கிய வேறுபடு பஞ்சில்

பிடிகெட வீணடிப லிபனகட பாசறைக
 களககொற குரிபோ சினறி விதறுவா
 ஆடனவீழந தனறா மமரே பெண்டிரும்
 பாசடகு மிசைபா பளிசீர மூடகா
 மாபகம பொருதி யாவகமைந தனரே
 வாடாப பூவி னிமையா நாட்டதது
 காறற உணவி னேரு மாற்ற
 வருமபெற லுலக நிறைய
 விருதுபெற நனராற பொலிகமம் புகடே (புறய - சுஉ)

எனவரும்

செரு அந்தது இறைவன விழவுற சினைஇய ஒருவன
 மண்டிய நல இரை நிலைமம் எனபது — பொருகளததுத
 தன வேததன விழந்துபட அதுகண்டு கறுததெழுக தலை
 வன — ஒரு வீரன, வருங்குப பொருத வரும் நறபுக
 சைப பெறும நிலைமையினகணனும என்றவாறு

உதாரணம்

‘வான மிழைவன படாசுதென உடுகுப்பா
 மானமே செய்யா மறமவிறகாத — தேனிட்டுருங்
 கள்ளவிழ் கணணிக கழலவெய்யோன வாளம்
 ரொள்ளழலுள் வேட்டா னுயிர

(வெண்பா துமபை - உசு)

எனவரும்

பலபடை ஒருவற்கு உடைதலின மறறவன ஒள
 வாள் வீசிய நூழிலும் எனபது — பலபடை ஒருவற்குக்
 கெடுதலின மறறவன தன ஒளரிய கைவாள வீசிய நூழி
 லும் என்றவாறு

எனறது பலரைக கொலுதல் அதுனைச சொற
 றலும் என்றவாறும்

உதாரணம்

‘ஒருவனை யொருவ னடுதலுந கொலைதலும்
 புதுவ தன்றிவ வுலகத தியற்கை

யினறி னூங்கொ டேகனலந திரளரை
 மன்ற வேம்பின மாசசினை யொண்டளிர்
 நெடுங்கொடி யுழிஞ்சுப் பவரொடு மிடைநது
 செறியத தொடுத்த தேம்பாய கணணி
 யொலியன மாலையொடு பொலியச சூடிப்
 பாடின நெண்கிணை கறங்கக காண்டக
 நாடுகெழு திருவிற் பசம்பூட செழியன
 டீடுஞ் செமமலு டிறியா கூடிப்
 பொருது மென்ற சன்றலை வந்த
 புனைகர லெழுவா நலவல மடங்க
 வொருசா னைப் பொருதுகனக நடலே? (புறம - எசு)

எனவரும்

பல வுபிரை ஒருவன் கொன்றதனை நூழில் என்று
 ரைத்தல் மதுரைக்காஞ்சியுள் —

‘வள்ளை நீக்கி வயமீன முகரது
 கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலையா
 வேடிப் பழனத்து நூழி லாடடு’

(மதுரைக்கா - உருநி - உருஎ)

எனவரும் பொருள் நோக்கி யறிக

இவை உளப்படத துமபைத்திணை பன்னிரு துறைத்
 தாய்ப் புலலித தோன்றும் என முடிவு கட்டுக (யச)

எங். வாகை தானே பாலையது புறனே
 தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
 பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப.

இது வாகைத் திணையாமாய் உணராததுதல் நுத
 லிறய்.

இதன் பொருள் — வாகை எனனும புறத்திணை
 பாலை எனனும அகத்திணையது புறமும் அது கேடில
 லாத கோட்பாட்டினை யுடைய தத்தமக்குள்ள இயல்பை
 வேறுபட மிகுதிப் படுத்தல் எனப் என்றவாய்.

அதற்கு இது புறனாய்வு எனனை பெனின், பாலை யாவது தனக்கென ஒரு நிலைநிறி எல்லா உலகத்தினும் காலமபற்றிப் பிறப்பது போன்று இதுவும் எல்லா நிலத்தினும் எல்லாக் குலத்தினும் காலம் பற்றி உகழ்வதாதலினாலும், ஒகதா இருவா புனாட்சிபினின்றும் புகழ்ச்சி காரணமாகப் பிறிபுமாறுபாலத தன்னொடு ஒகநாரினின்றும் நீங்கிப் புகழப்படுதலானும் அதற்கு இது புறனாய்வு. அஃதாமாறு வருகின்ற சூகதிரங்கலானும் விளங்கும் ( )

எசு. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமு
மைவகை மரபி னரசர் பக்கமு
மிருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமு
மறுவில செய்தி மூவகைக் காலமு
நெறியி னாற்றிய வறிவன் றேயமு
நாலிரு வழக்கிற் ரூபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணு
மனை நிலை வகையொ டாங்கெழு வகையாற்
றொகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது வாகைத்திணை பாசு படுமாறு உணராததால் துதலிற்று

இதன் பொருள் — பாபபனப் பக்கம் முதலாகப் பொருநா பக்கம் அடக்க சொல்லப்பட்டனவும் அதன் மைத்தாகிய நிலைவகையோடு ஆங்குக கூட ஏழ் வகையாற் றொகைநிலை பெற்றதென்ப வாகைத்திணை எனறவாறு.

எனவே தொகைநிலை பல என்பது பெறுதும்

அறுவகைப்பட்ட பாபபனப் பக்கமும் என்பது — ஆறு திறனாகிய அநதணா பக்கமும் என்றவாறு

அறுவகைப்பட்ட பக்கம் எனக் கூட்டுக. அவை யாவன — ஒதல் - ஒதுவித்தல், வேட்டல் - வேட்பித்தல், ஈதல் - ஏற்றல் என்பன.

என்னை? சான்றோர்,

‘ஓதல வேட்ட லவைநிற்ச செயத
லீத லேற்றலென றறுபுரிந தொழுநு
மறமபுரி யநகணா’ (பதிறறு - உச)

என ஒதினமையின்.

இவ்வொழுக்கத்தான் மிகுதல வாகையாம ‘பாப்
பனப பககமும’ என்றதனால் அப பொருளின மிகுதி கூற
லும இதனபாறபடும இது மேலவருவனவற்றிற்கும
ஒச்சும

ஓதல ஆவது — கலவி பயிறல்

உதாரணம்

‘இம்மை பயக்குமா லீயக குறைவின்றற
றமமை வினக்குமாற் றமுளராக கேடினரு
லெமமை யுலகததும் யாங்காணைய கலவிபோன
மமம ரறுக்கு மருது’ (நாலடி - கலவி - உ)

எனவரும் இது கலவியின் விழுப்பங் கூற்றறு

‘ஆறறவுங் கறற ரறிவுடையா ரீத்துடையா
நாறறிசையுஞ் செலலாத நாடில்ல யநாடு
வேறறநா டாகா தமவேயா மாதலா
லாறறுண வேணடுவ தில’ (பழமொழி - ககச)

இது கறறோருக்கு உளதாகும் விழுப்பங் கூற்றறு இஃது
ஏனைய மூன்று வருணத்தார்க்கும் ஒச்சும்.

ஓதுவிததல் ஆவது — மறைநூல் ஓதுவிததல், கேள்
வித தலைவனாகுகல்

உதாரணம்

‘எண்பொருள வாகச செலசசொல்லித தானபிறர்வாய்
றுண்பொருள் காண்ப தறிவு’ (குறள் அறிவு - ட)

எனவரும். பிறவும் அன்ன.

வேட்டல் ஆவது — வேளாந்த தலைவரைய நின்று
யாகாதி இயற்றல்

உதாரணம்

‘உனராயத நிணி ாசடை
முதுமுதலவன வாயபோகா
தொன்றுபுரிந்த வீரிரண்டி
ஞறுணாந்த வொருமுதுநூ
லிகலகண்டோரா மிகலசாயமமார
மெய்யன்ன பொய்யுணாந்து
பொய்யொராது மெய்கொளீஇ
மூவேறு துறையு முட்டினறு போகிய
வுரைசால சிறப்பி னுரவேரா மருக
வினைககுவேண்டி நீபுண்ட
புலப்புலவாயக கலைபசசைச
சுவறபூணொண ம்சைப்பொவிய
மறங்ககடிந்த வுருங்கறபி
னறமபுகழந்த விலைகுடிச
சிறுதுதறபே ரகலலகுற
சிலசொல்லிற பலகூந்தனி
னி லககொத்தன றுணைத்துணைவியர்
சமககமைந்த தொழிலகேடபக
காஅ டெனறா காஅ டெனறா
கீஇ ரேழி னிடமுட டாஅது
நீநாண நெயவழங்கியு
மெண்ணணப் பலவேட்டு
மண்ணணப புகழ்பரப்பியு
மருங்கடிப் பெருங்கூலை
விருந்துறறநின றிருந்தேநதுநிலை
என்றுங்
காணகதில ஸமம யாமே குடாஅது
பொன்படு நெடுவரைப புயலேறு சிலப்பிற்
பூவிரி புதுநீக காலிரி பரககுந

தண்புனற படப்பை யெமழ ராங்க
 னுண்ணெ தினறு மூநாது மாடுகளு
 செல்வ லதசை யானே செல்லாது
 மசையண னாபப நீடிய றெடுகரைக
 கழைவள ரிமயம போல
 ரீலீஇய ரதசைரீ நிலீசை யானே' (புறம - ௧௬௬)

எனவரும் 19றவும் அனன.

வேட்பிதசை ஆவது — வேளவி செவ்விதசை, என
 பது ரானமறை யுணராத இறுபத்தொரு கூறுபாடுற்ற
 பொருள் நல அறிச்சவ்வைக கொண்டு இயறயவிகுரும
 கிரியை முதலியன எனறவாரும்

உதாரணம்

‘ரவிகட லிருக்குட்டத்த’

என்ற புறப்பாடளே

‘ஆனற கேளவி யடக்கிய கொளகை
 ரானமறை முதல்வா சுற்ற மாக
 மனை தேவ செயய மனனி
 வேளவி முற்றிய ராபாள டோதே’ (புறம - ௨௬)

எனவரும் அடிகளால் பாப்பார வேட்பிதசவாறும் அர
 சன சீவ டவாறும் சண்டு சொவச

ாதை ஆவது — இவ்வென இரநதோககுக் கொடுத்தல்.

உதாரணம் .

‘இவனெனனு மெவக முரையாமை யீதல்
 குலனுடையான கண்ணே யுள்’ (குறள ரகை - ௩)

எனவரும்

ஏறறல் ஆவது — கொளவோன் தனது சிறப்பிற்
 குன்றும்ற கோடல்.

உதாரணம்

‘இரவலா புரவலை சீயு மலலை
 புரவல ரிரவலாக கிலலையு மல்ல
 ரிரவல ருணமையுங காணினி யிரவலாக
 கீவோ ருணமையுங காணினி சினனூாக
 கடிமாம உருத்தத தநதியாம பிணித்த
 நெடுகல யானையெம பரிசில
 கடுமான றேனறநல செவவல யானே’ (புறம் - ௧௬௨)

எனவரும்.

ஐவகை மரபின அரரா பககமும என்பது —
 ஐவகைப்பட்ட அரரா பககமும எனறவாறு.

அவையாவன ஓதலும், வேட்டலும், ஈதலும்,
 படைவழங்குதலும், குடியேயாட்டதலும் ஆம் இவற்றுள்
 முந்துறற மூன்றும் மேற்சொல்லப்பட்டன ஏனைய
 இரண்டும் இனிக கூறாதிவன அவற்றுள் படை வழங்
 குதல்

‘கடுங்கண்ணை கொலகொற்றறற
 காப்புடைய வெழுமுருக்கிப
 பொன்னியற புனைதோட் டியான
 முன்புதுருது சமாந்தாங்கவும்
 பாருடைத்த குண்டகழி
 நீரமுடி நிவப்புக்குறித்து
 நியாபரிய மாதாங்கடி
 மாட்டு சோந்த புறத்தை தோய்சைச
 சாய நோனனூண வடுகுகொள வழக்கவும்
 பரிசிலாக கருக்கல் நலகவுகு குரிசில
 வலிய வாருசின றுடோய தடககை’ (புறம் - ௧௬)

என்றவழிக் காண்க

குடியேயாட்டதல வருமாறு

‘இருமுநகீர்க குட்டமும்
 வியனனூலத தகலமும
 வளிவழங்கு திசையும

வறிதுநிலையு காயமும்

என்றாக

கவையள தறியினு மளததற் கரியை

யறிவு மீ-மும் பெருக நேண்டமுஞ்

சோறுபடுகஞ் தீயொடு

செஞ்ஞாயிறுத தெறலலலது

பிறிதுதெற லறியாரின னிறலவாழ வோரே

திரவி லலலது கொலவில் லறியார

நாஞ்சி லலலது படையு மறியார

திறனறி வயவரொடு தெவ்வா தேயவப்

பிறாமண ணுணுணுஞ் செமமனின ணுட்டு

வயவுறு மகனிர வேட்டுணி னல்லது

பகைவ ருணு வரும்ண ணினையே

யமபுதுஞ்சுங் கடியரண

லறததுஞ்சுஞ் செவகோலையே

புதுப்புள வரினும் பழம்புட் போகினும்

விதுபபுற வறியா வேமக காப்பின

யினையை யாகன மாறே

மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சமடீம்' (புறம - 20)

எனவரும். 'பக்கம்' என்றதனான ஆரசரைப்பற்றி வருவனவற்றிற் கெல்லாம் இதுவே ஒந்நாகக் கொள்க

இருமூன்று மரபின ஏனோ பக்கமும் எனபது — ஆறு மரபினையுடைய வணிகா, வேளாளா பக்கமும் என்றவாறு.

வணிகாக்கு உரிய ஆறுபக்கமாவன ஓதல - வேட்டல - ஈதல - உழவு - வாணிகம் - நிறையோம்பல எனபன.

உதாரணம்

'உழுது பயன்கொண டொலிநரை யோம்பிப்

பழுதிலாப் பண்டம் பகாநது — முழுதுணர்

வோதி யழலவழிவேட டோம்பாத வீகையா

ஞாதி வணிகாக கரசு' (பெண்பா, வாகை - 60)

எனவரும்.

வேளாளாககு உரிய ஆறு மரபாவன உழவு - உழ
வொழிந்த தொழில் - விருந்தோம்பல - பகடு புறந்தரல் -
வேட்டல் - வேதமொழி கலவியோதல எனபன.

உதாரணம்

‘சமுனறுமோப் பின்ன துலக மதஞ
லுசுது முழுவே தலை’ (குறள உழவு - க)

எனவரும் இஃது உழவின சிறப்பு கூறிற்று

‘கருமஞ செய்வொருவன கைதுவே னென்னும
பெருமையிற் படுடைய தில’ (குறள குடிசெயல - க)

இஃது உழவொழிந்த தொழில் கூறிற்று

‘இரவா ரிப்பபாக்கொன தீயா கரவாது
கைதூணசெய மாலை யவா’ (குறள. உழவு - இ)

இது விருந்தோம்பல கூறிற்று

‘பகடுபுறந்தருள பார மோம்பி’ (புறம் - ௩௫)

இது பகடு புறந்தரல் கூறிற்று

‘பரிந்தோம்பிப் பறற்றேற மெனனூ விருந்தோம்பி
வேளவி தலைப்படு வா’ (குறள். விருந்தோம் - அ)

இது வேட்டல் கூறிற்று.

‘நாறபாலுளளுங்
கீழ்ப்பாலொருவன கற்பின
மேறபா லொருவனு மவனகட் படுமே’ (புறம் - ௧௮௩)

இது வேதமொழிந்த கலவியோதல கூறிற்று. ஆக இவை
ஆறும் வந்தவாறு காண்க

‘இருமூன்று மரபி னேனோர்’ என ஒருங்கு ஒதினார்,
குல ஒப்புமையானும் தொழில் விகற்பம் மிக்கின்மையா.
னும் வணிகரும் வேளாளரும் ஓரியற் படுவரெனக் கருதி.

இனி வேளாண்மாநதாககு வேட்டல ஒண்ணு தென்
பார வழிபாடு ஒன்றனைக கூட்டி ஆறென எண்ணிட்டு

‘இருக்கை யெழுவ மெதிரசெலவு மேனை
விடுபப பொழிதலோ டினன — குடிப்பிறந்தார
குன்ற பொழுக்கமாக கொண்டார கயவரோ
டொன்ற வுணர்பாற நனறு’

(நாலடி குடிப்பிறப்பு - ச)

என்ற செய்யுளைச காட்டுவா முடியுடை மனனர் விழை
யக் காணிதிப்படம பெற்று அவ்வரசாக்கு மகட
கொடைகருரிய வேளாண் மாந்தா தண்டத தலைமை
பெற்று உழுவிததுண்ணலே மரபாக வுடையராகலின்
அன்றோ பிறாகது வழிபடு பெற்றியுடைய ராகார இவ்
வேளாளா கனனியருட களவொழுதகதுப பிறந்தார
உழுதாண் வினையுடையராகலின் அவாககு உரிசது என்ற
லும் ஒன்று. இவற்றுள் ஏறபது உயததுணாக

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்
றிய அறிவன கேயமும் எனபது — மழையும் பனியும்
வெயிலும் ஆகிய குற்றமற்ற செயலையுடைய மூவகைக
காலத்தினையும் நெறியினுற பொறித்த அறிவன பககமும்
என்றவாறு

இனி இறந்தகாலம் முதலாகிய மூன்று காலத்தினை
யும் நெறியிற நேற்றறிய அறிவன் என்றாலோ எனின் அது
முழுதுணாகதோக்கு அல்லது புலப்படாமைபின் அது
பொருளன்று என்க எனனை,

‘பனியும் வெயிலும் கூட்டும யாவும்
துனியில கொளகையொடு நோனமை யெய்திய
தணிவுற நறிந்த கணிவன முலை’

எனப பன்னிருபடலத்துள் ஒதுதலின், ஆகவே மேலதே
பொருளாகக கொளக அறிவன் என்றது கணிவனை.

மூவகைக் காலமும் நெறியினுல ஆற்றல ஆவது —
பகலும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து

ஆண்டு சிகழும் நிலலும், மினனும், ஊர்கோளும், தூம
மும, மின்வீழும், கோணிலும், மழைநீலும், பிறவும்
பாரததிக கூறல் என்பதும் அந்நாள் வேண்டுகளி
'ஆற்றிய வயிவன்' என்றா

உதாரணம்

'புரிவினறி பாககைப்பாற போற்றுவ போற்றிப
பரிவினறிப படடாசு சுறிபச — திரிவினறி
விண்ணிவ அலகம விளைகும் விளைவல்லாங்
கண்ணி யுரைப்பான கணி' (வெண்பா வாகை - 20)

என்றா பின்னாலும்

நாளி வழக்கில் தாபதப பக்கமும் என்பது —
எட்டு வகைப்பட்ட வழக்கினையுடைய தாபதப பக்கமும்
என்றவாறு

அவையாவன நீராடல், நிலத்திடைதல், தோலுடுத்
தல், சடை புனைதல், எரி யோம்பல், ஊரடையாமை,
கான் உறையோ கோடல், தெய்வபூசை திதிபூசை கோடல்
என்பன என்பன?

'நாபலகான சூழ்கி நிலத்ததைஇத தோலுடையாச
சோசடை தாபச சுடரோயி — யூரடையா
நானகத்த கொண்டு கடயுள விருந்தோம்பல்
நானகக் துபக்கும வழி' (வெண்பா வாகை - 21)

என்றாகலின்

இதனைப் பிறரும்,

'கீஇ ராட நிலககிடை கோட
ரேற லுடுதத ரெல்லெரி யோம்ப
லூரடையாமை யுறுசடை புனைதல்
காட்டி லுணவு கடயுட பூசை
யேற்ற தவத்தி னியல்பென யொழிப'

என்றா.

உதாரணம் :

‘ஓவச தனை விடனுடை வரைப்பிற
பாவை யன்ன குறுதொடி மகரி
ரிழைநிலை நெகிழ்ச்சுத மனநற கண்டுகுங்
கழைக்க ணெடுவரை யருவி யாடிச்
கான யானை தந்த விறகிற்
கடுதெற்ற செந்தீ வேட்டுப
புறநாழ புரிசடை புலாசது லோனே’ (புறம்-உடுக)

எனவுமந்

‘கறங்குடுவள் ளருவி யேற்றலி னிறமபெயாது
திலலை யன்ன புலவென சடையோ
டள்ளிலைத் தாணி கொய்யு மோனே
யிலவழங்கு மடமயில் பிணிக்குளு
சொலவலை வேட்டுவ ஞயினன முனனே’ (புறம்-உடுஉ)

எனவும வரும நிறவும அனன

பால் அறி மரபில் பொருநாநண்ணும எனபது —
பாகுபாடு அறிந்த மரபினையுடைய பொருநாமாடும்
என்றவாறு

“ அ’ தாவது, வானானும் தோளானும் பொருநதலும்,
வென்றி கூறலும் வாகையாம எனபதாபிறறு

வானான மிகுகல்

‘எந்தவாட டானை யிரிய றைகழிசுதுப
போர்துவாண தினலும் பொருசுமத்து — டேர்த
ரிருவகளி யானை யினப்பி டேதாடக
கருங்கமுலான கொண்டான களம்’

எனவரும

(வெண்பா-வாகை உச)

மல வென்றி

‘இன்கடுவ கள்ளி ஞழ ராங்கண
மைநதுடை மலலன மதவலி முருக்கி
யொருகான் மாபொதுங் கின்றே யொருகால

வருதார் தாங்கிப் பினனெதுங் கினறே
 ஈலகினுந் ஈலகாஅ னுயினும் வெலபோப
 போரருந் திததன காணகதில் மமம
 பசித்துப் பணைமுடலும யானே போல
 வீருதலை பொசிய வெற்றிக
 களம்புகு மலலற கடகடி சிலையே' (முறம-அ0)

எனவரும்.

அனை நிலை வகையொடு எனபது — வானானும்
 தோவானும் பொருது வேறலன்றி அத்தனமைத்தாகிய
 நிலைவகையான வேறல் எனறவாறு

அவையாவன தொலான வேறலும், பாட்டான்
 வேறலும், நடத்தான வேறலும், நூதான வேறலும்,
 தகாபபோ நூழ்பபோ எனபனவற்றால் வேறலும்,
 பிறவும் அன்ன ஷ்டி - எண்ணம் கூட்டியது

‘விரைந்து தொழிலகேக்கு ஞால சிரந்தினிது
 சொல்லுதல் டல்லாப பெறின’ (குறள-சொல்வன-அ)

இது சொல்வென்றி

‘உண்ணிறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணுள் பாடிஞள்
 வெண்ணிறையுந் செந்துறையும் வேற்றுமையாற — பண்
 கினனரம் போலக கிளையமைத்த தீந்தொடையாடவகு
 ழந்தரம்பு மச்சுவையு மாயந்து’ (வெண்பா-பெருந்தி-கஅ)

இது பாடல்வென்றி

‘கைகால் புருவங்கண பாணி நடைதூக்குக
 கொய்பூங்கொம் பன்னுள் குறிககொண்டு — பெய்யுப்
 படுகரிவண டாபபப் பயிலவளைநின ருடுந்
 தொடுகழன் மன்னன துடி’ (வெண்பா-பெருந்தி-கஎ)

இஃது ஆடல்வென்றி.

‘கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
 மளகத திரு ந்தலா ளாயந்து — புழகத்து
 பாய வகையாற பணிதம பலவென்ற
 ளாய வகையு மறிந்து’ (வெண்பா-பெருந்தி-கக)

இது குதுவென்றி.

‘இன்கடுகுகள்ளின’

(புறம-அ0)

என்ற புறப்பாடனே மலவென்றி வருபாறு முன்னாக்
காட்டப்பட்டதாக, அதனுள் வருபு,

‘களம்புகு மலலற் கட்டகடுகிலை’

என்பதை ஏற்குமாறு கொள்க (பிறவும் அன்ன

ஆக வாகைத்திணையானது ஆங்கு அழு வகையால்
தொகைநிலை பெற்றது என்மனா புலவா எனறு முடிக்க
இது தொகை (கசு)

எரு. கூதிர வேனி லென்றிரு பாசறைக்
காதலி னென்றிக் கண்ணிய வகையினு
மேரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையு
மொன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னுனு
மரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமு
மொல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னென்றொடு புணாத்துத்
தொல்லுயிர் வழங்கிய வவிப்பலி யானு
மொல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னுனு மாவி னுனுந்
துகடபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமுங்
கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணு
மெட்டுவகை நுதலிய வவையகத் தானுங்
கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானு
மிடையில் வண்புகழ்க் கொடையி னுனும்
பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவ லானும்

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானு
மருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானுங்
காம நீத்த பாலி னானுமென்
நிருபாற் பட்ட வொன்பதின் றுறைத்தே.

இது வாகைத்திணைக்கு உரிய துறையாமாறு உணர்ந்த
துதல துதலிறறு.

இதன் பொருள் — கூதிர பாசறை முதலாகக் காம
நீத்தபால் ஈடுகச சொல்லப்பட்ட பதினெட்டுத் துறை
யும் வாகைத் திணைக்கு உரிய துறையாம் என்றவாறு

எனவே மேற்சொல்லப்பட்ட ஏழு வகையும் திணை
வகை என்று சொள்க

கூதிர வேனில என்று இரு பாசறைக காதலின் ஒன்
றிக கண்ணிய வகையினும் என்பது — கூதிரக காலமும
வேன்ற காலமும என்று சொல்லப்பட்ட இருவகைப்
பாசறை நிலைவகையினும் என்றவாறு

‘காதலால் ஒன்றிக் கருதும் வகை’ எனக் கூட்டுக.
இவை இரண்டும் ஒருவகை

உதாரணம்

‘கவலை மறுகிற கடுங்கண மறவ
ருவலைசெய கூரை யொடுங்கத் — துவலைசெய்
கூதிர நலியவு முள்ளான கொடித்தேரான
மூதின மடவாண முயககு’ (வெண்பா-வாகை-கடு)

எனவரும். பிறயும் அன்ன

ஏரோ களவழி அன்றிக் களவழித் தேரோ
தோற்றிய வென்றியும் என்பது — ஏரோ களத்தின்
வழிக் கூறுதல அன்றிக் களவழியைத் தேரோ தோற்று
வித்த வென்றியும் என்றவாறு.

என்றது களம்பாடுதலும் களவேள்வி பாடுதலுமாம்

உ. தாரணம்

'இருப்புமுகளு செறிதத லேகதெழின மருபயிற்
 கருங்கை யானை கொணமூ வாக
 நீணமொழி மறவ டெறிவன ருயாதத்
 வாணமின னை வயங்குகழ்ப படைத
 குருதிப் பலலிப முரசமுழுக காக
 வரசராப் பனிககு மணங்குறு பொழுதின
 வெவவிசைப புரவ வீசவளி யாக
 விசைப்புறு வலவில் வீ குநா ணுகைதத
 கணைததுளி பொழிந்த கண்ணகன கிடககை
 யீரச செருவிற நேரே ராக
 விடியல புககு நெடிய நீட்டின
 செருப்படை லீளிதது திருத்தது செஞ்சாற
 பிடித்தெறி வைவேற கணையமொடு வித்தி
 விழுத்தலை காயத்த வெருவரு பைங்கழப்
 பேளய பறறிய பிணமபிறங்கு பலபோக
 கானரி யோடு கழுதுகனம் படுப்பப்
 பூதங் காப்பப பொலிகளந தழீஇப்
 பாடுநாக கிருாத லீடுடை யாள
 தேயவை வெண்காழ புரையும் விசிபிணி
 வேய்வை காண விராதிற் போவை
 யரிககுறற நடாரி யுருப்ப வொறறிப
 பாடி வந்திசிற பெரும் பாடான
 நெழிலி தோயு மீழிசை யருவிப
 பொன்னுடை நெடுங்கோட டிமயத தனன
 வோடை நுதல வொலகுநீல யறியாந
 துடியடிக குழவிப பிடியிடை லீடுடைநத
 வேழ முகவை நலகுமதி
 தாழா வீகைத தகைவெய யோயே' (புறம்-15கக)

எனவரும். இஃது ஏரோ களத்தினவழி கூறியது

'ஒடி வுயமை புறழவினறி யொத்ததே
 காவிரி நாடன கழுமலங் கொண்டநாண
 மாவுதைப்ப மாறறா குடையெலலாங் கீழமேலா
 யாவுதை காளாமபி போன்ற புனனாடன
 மேவாரை யட்ட களத்த' (களவழி-15க)

இது களங்கூறியது ஆசிரியா பொய்கையார வாக்கு.

'காரிகட லிரு குட்டகது
 வரிபுடைதக கலம்போலக
 களிற்றுசென்ற களந்தறபு
 களனகறறிய ியுடக
 னெஹிரிலய ிவல்கேகசி
 யரசபட உமருமககி
 யுரைசெல் முடிசுவளவி
 முடிததீல யடுப்பாகப
 புனறகுருசி யுலககொளீஇச
 தொடிசரோட நிடுபநிற றுடக வலசியி
 னடுகாம வேட — வடுபோச செழிய
 வானற கேளவி யட கிய கொளகை
 கானமரை முடிவா சுறற பாக
 மனன ரேடல ிசடப மரளிட
 வேளவி முறறிப ளாபயான வேடதே
 கோறதேரோ மறறரின பகையா றினனெடு
 மாறரு டு னனும பெயாபெற
 ருறரு ளாபினு மாண்டுவாழ லோடே ' (புறம-உக)

இது காவேளவி கூறிபது

தேரோ வென்ற கோமான முன தோககுரவையும்
 என்றது — தேரோரைப பொருது வென்ற அரசன்
 முன் ஆடுங் குரவைம எனறவாறு

உகாரணம்

'காரிற்றுக்கோட டுனா ளாலெயி றழுததி
 விழுககொடு விராதுப டெண்ணிணச சுவையினா
 குடாகுழலை உபல உச குடி யுணதகின
 வானாப பருஉளாடு செயதேதான யானத்து
 உயங்குபன ினிணும ளாழியா பலவென
 வருகெழு பேராமக ளயரக
 குருதிததுக ளாடிய களனறி லோயே' (புறம-உஎ)

எனவரும

ஒன்றிப மரபில றினகோக குரவையும் என்றது —
 தேரோ வென்ற கோமான ஒன்றிய மரபில ஆடும் பின்
 தோககுரவையும் எனறவாறு

உதாரணம் :

‘வஞ்சயில் கோலாணை வாழத்தி வயவரு
மஞ்சொல விறலியரு மாடுபவே — வெஞ்சமரிற்
குன்றோ மழகளிறுங் கூடதற் பிடியும்போற
பினறோக குரவை பிணைந்து’ (வெண்பா-வாகை-அ)

எனவரும்.

பெரும் பகை தாங்கும் வேலினும எனறது —
பொரிய பகையினைத் தாங்கும் வேலினைப் புகழ் மிடத்தும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘இவவே,
பீலி யணிந்து மாலு சூட்டிக
கணடிர னேன்காழ் திருத்திரெய யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவவே யவவே
பகைவாக குத்தி கோடுறுதி சிதைந்து
கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்று
முண்டாயிற் பதங்கொடுந்
தில்லாயி னுடனுண்ணு
மில்லோ ரொககற றிலவ
னண்ணலெங் கோமான் வைந் நதி வேலே’ (புறம்-கூடு)

எனவரும்.

‘நிலைதிரி பெறியத் திண்படை கலங்கிச
சிதைதலுயந் தனரே நினவேல செழிய’ (புறம்-உடு)

என்பதும் அது

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்றலானும் என்றது —
பொருதற்கு அரிய பகையினைப் பொறுக்கும் ஆற்றற்கண்
னும என்றவாறு

உதாரணம்

‘களம்புக லோம்புமின றெவலிர் போரெதிர
தெம்முளு முளனொரு பொருநன வை
வெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்
றிங்கள் வலித்த காலன் னேனே’ (புறம்-அஎ)

எனவரும்.

‘எனனைமுன னிலலனயின நெய்விர பலரெனனை
முன்னினறு கனனின நவா’ (குறள-படைச்செ-க)

என்பதும் அது.

புலலா வாழ்க்கை வல்லாண பக்கமும் என்றது —
பொருந்தாத வாழ்க்கையினைபுலைய வல்லாண பக்கமும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘எருது காணுறு திரோரு வகாணற
சிலவினை வாகின புலலலன குபபை
தொடுதத கடவாககு கெடுத ய்ச்சில
பசித்த பாண ருணடுகடை சுப்பலி
கெக்க லொறகளு சொலிய க சனணாச
சிறுபுல லாளா முகர சுவ கூறி
வரகுட னிரககு பெருநகை
யசவரிற் ருங்கும் வல்லா னனனை’ (புறம் - ௩௨௭)

எனவரும்

ஒல்லா நாணப பிரியவாக நண்ணிச சொல்லிய
வகையின ஒனரெடு புணாநதுத கொல உயிர வழங்கிய
அவிப்பலியானும் என்றது — பொருந்தாதார நாணுமாறு
தலைவனைக் குறித்து முன்பு ரொனை வஞ்சின மரபின்
ஒனரெடு பொருந்தித் தொன்றுதொட்டு வருகின்ற
உயிரை வழங்கிய அவிப்பலியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

சிறகச சிதுவெனனச செஞ்சோறு வாய்பப
மறநதரு வாளம ரெனனும் — பிறங்கழலு
ளாருயி ரெனனு மவிவேட்டா ராயகல்தால்
யீரியரெய தற்பால யீடு’ (வெண்பா. வாகை - ௩௦)

எனவரும்

‘இழைத்த திகவாமைச சாவாரா யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற பவா’ (குறள. படைச்செ - க)

என்பதும் அது.

ஒல்லார இடவயிற புல்லிய பாங்கினும் என்றது —
பொருநகாதா ரிடத்தின்கண் பொருந்திய பககத்தினும்
என்றவாறு

அஃதாவது, போர இவ்வழி நாடு வககத்தென்று
கொண்டிருந்தல் என்றவாறும்

உ-தாரணம்

‘மாண்டனை பலவே போர்ப்பிகு ருருசின்
மாநிரம் விளகருள் சால்புள் சொமையு
முத்தடை மருப்பின மழகன்று பிளிற்
மீச்செழு கடுதாரா சுயபுதலைச் சென்று
தம்புபுதுவா போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
வீததான ருளு விடனுடை வளனுந்
துளங்குகுடி திருத்திய உமெய்கு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிடுக்கிடுக்கு தபுந்
கொண்டென்ற மருண்டென னடுபோக கொற்றங்
கொடுட்டல சாயக கொடுட்ட மய்யப்
பெருமலை யானையொடு புல்லுகெட விற்றுத்துத்
தநநரா னுறை பழாசூரை கடரு
முடாசை செல்லின் கலையமல கழனிப்
பிசையா விளையு னுடகப் படுதது
வையா மாலையா யசையூரக கறுதத
பகைவா தேசந் தாயினுள்
சினவா யாகுத் விழுமபுதாந் பெரிசீர்’ (புறநாடு - 112)

என்றவரும் வித்தணுள் பலகவா நாடு வகககொண்டிருந்த
வாறு அறிவு.

பகடயினும் ஆவினும் துரவ தபு சிறப்பின்
சானறோ பசமுடா என்றது — பகடயினும் ஆவின
னும் குற்றந் தீராத சிறப்பினை உடைத்தாகிய சானறோ
பககமும் என்றவாறு

பகட்டால் புரை தீராதோர வேளாளர் ஆவால்
குற்றந் தீராதோர் வணிகர். இவ்விரு குலத்தினும்

அமைந்த ரானேர பகம எனக எனறது * இவா
குலத்தினுள்ளார அநான மிகக நீமைப ராதலின்
வேறு ஒதப்பட்டது

உதாரணம்

‘உண்டா லமமவி உ வுலக ிந்திர
ரமிந்த மீயை உ றாயினு ினிதெனத்
த மீய ருண்டலு மிலகீ முனிவிலா
து ஏசலு மிலாபிற ருசுவ தஞ்சிப
புகடுனி னுயிருங் கொடுக்குவா பழியெனி
ஹலகுடன் பெற்றிடுக கொள்ளல ரயாவில
ரன்ன மாடசி யினைய ருகித
தமக ிகன முயலா கோன்றட
பிறாககென முயலுந் ருணமை யானே’ (புறம கஅஉ)

என்பதும் காணக கோன்றட பிறாககென முயலுநா —
வணிக வேளாளர்

கடி மனை நீந்த பாவினகணலும் என்றது — கடி
மனை நீந்த பகதத்தினிடதமும் எனறவாறு

அந்தாவது பிறாமனை நயவாமை மேல, ‘காமநீத்த
பாவினலும்’ என வேறு ஒதுகினறன ராகலின், இது மனை
யறந்தின நன்றேரை கோக்க வரும்

உதாரணம்

‘பிறனமனை கோக்காத பேராணமை சானேரூர்க்
கறனென்றே ஊனற வொழுக்கு’

எனவரும் (குறள் பிறனில் - அ)

எட்டு வகை நுதலிய அவை அகத்தானும் என்றது —
எட்டுப பாபுபாடடைக குறித்த அவை யகத்தின்கண்
லும் என்றவாறு

* ‘இவா குலத்தினுள்ளவான மிகக நீமையாதலின் எனவும் பாடும்

‘எட்டு வகை துதலிய அவையகம்’ என்றமையான
வீண அவையின இவ்வவை மிகுதியுடைத்து என்றவாறு

அவையாவன — குடிபபிறப்பு, கலவி, ஒழுக்கம்,
வாய்மை, தூயமை, நடுநிலைமை, அழுக்காறுமை, அவா
வின்மை எனபன அவை எட்டினும அவை வருமாறு .

‘குடிபபிறப் புடுததுப பனுவல ருடி
விழுபபே ரொழுக்கம் பூண்டு நாளும்
வாய்மை வாயமடுதது மாநதித தூயமையின
காதலின பததுத தூங்கித தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகா வைகி வைகலு
மழுககா நினமை யவாஅ வினமையென
விருபெரு நிதியழு மொருதா மீட்டு
தோலா நாவின் மேலோர பேரவை
யுடனமர்இ யிருக்கை யொருநாட பெறுமென்றிற்
பெறுகதில லமம யாமே வரனமுறைத
தோனறுவழித தோனறுவழிப புலவுப பொதிநது
நினறுழி நினறுழி ஞாங்கா நிலலாது
நிலையழி யாககை வாயப்பவிம
மலாதலை யுலகததுக கொடருட பிறப்பே’

(ஆசிரியமாலே.)

என வருவதனுட காண்க

கட்டு அமை ஒழுக்கத்ததுக கணனுமையானும் என
றது — கட்டுதல அமைநத ஒழுக்கத்தினைக் குறித்த நிலையி
னும் என்றவாறு

அஃதாவது இல்லறத்தாராககு உரித்தாக நானகு
வருணத்தாரக்குஞ் சொல்லப்பட்ட அறம்.

அவையாவன — அடக்கமுடைமை, ஒழுக்க முடை
மை, நடுவு நிலைமை, வெஃகாமை, புறங கூறமை, தீவினை
யச்சம், அழுக்காறுமை, பொறையுடைமை எனபன ;
அவற்றின்கண் நிற்பல மிகுதியாதலின ஈண்டு வாகை
பாயின.

அடக்கம் உடைமை — பொறிகள் ஐம்புலன்கள்
மேற செல்லாமை அடக்கியாளுதல்.

உதாரணம்

‘ஒருமையு ளாமைபோ லுடதடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைத்து’ (குறள் அடக்கமு-க)

எனவரும்

ஒழுக்கம் உடைமை — தம் குலத்திற்கும் இல்லறத்
திற்கும் ஒத்த ஒழுக்கம் உடையராகுதல்.

உதாரணம்

‘ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னெழுக்க
முயிரினு மோமபப படும’ (குறள் ஒழுக்கமு-க)

எனவரும்

நடுவு நிலைமை — பகைவாமாடும் நடடாமாடும்
ஒக்க நிற்கும் நிலைமை.

உதாரணம்

‘சமஞ்செய்து சீர்தூக்குங் கோலபோ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சானரோக கணி’ (குறள் நடுவு-அ)

எனவரும்.

வெஃகாமை — பிறர் பொருளை விரும்பாமை

உதாரணம் :

‘படுபயன் வெஃகிப் பழிப்பன செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவா’ (குறள். வெஃகாமை - உ)

எனவரும்

புறங் கூறாமை — ஒருவரை ஒருவா புறத்து உரை
யாடாமை.

உதாரணம்

‘அறங்கூற னல்ல செயினு மொருவன
புறங்கூற னென்ற லினிது’ (குறள் புறங்கூற - க)

எனவரும்

தீவினை அசரம — தீவினையைப் பிறாகூற செய
தலை அஞ்சுதல்

உதாரணம்

‘தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சுவா
தீவினை யெனனுஞ் செருககு’ (குறள் தீவினையச - க)

எனவரும்

அழுக்காற்றமை — பிறா ஆக்கம முதலாயின கண்டு
பொறுமையால் வரும் மனக கோட்டத்தினைச் செய-
யாமை

உதாரணம்

‘ஒழுக்காறக கொளக வொருவனறன னெஞ்சுத
தழுக்கா நிலாத வியலபு’ (குறள் அழுக்கா - க)

எனவரும்

பொறை யுடைமை — பிறா தமக்கு மிகுதியாகச்
செய்தவழி வெகுளாமை.

உதாரணம் .

‘மிகுதியான மிக்கவை செயதாரைத தாந்தந
தகுதியான் வென்று விடல்’ (குறள். பொறையுடை-அ)

எனவரும்

பிறவும் இந்நிகரன வெல்லொம் கொள்க

இடை இல் வண்புகழ்க் கொடையினுமன்றது —
இடைதல இல்லாத வளவிய புகழினைத் தருங் கொடை
பின் கண்ணம் எனவாயு.

அஃதாவது, கொடுத்தற்கு அரியன கொடுத்தல்
இதுவும பாகுபாடு மிகுதிப்படுதலின வாகை ஆயிற்று.

உதாரணம் :

‘மனனா புலகசது மனனுசல் குறிச்சீ சார
தம்புகழ நிதீஇச தாமாயந தனரே
துன்னருளு நிறப்பி னுயாத செலவ
ரினமையி னிரப்போக கீடு யாமையிற
ரெனமை மாநுகளிற் ரெடாபநி யலரே
தாடாழ படுமணி யிடடும பு புத
லாடியல யானை பாடுநாக கருகாக
கேடி னலவிசை வயமான ரேனநலைப
பாடி நின்றனெ னுகக் கொன்னே
பாடுபெறு பரிசிலன வாடினன பெயாதலென
னாடிநு ததனினு ானியின னுதென
வாடந தனனே தலையெனக கீயத
தன்னிற சிறநகது பிறி தென நினமையி
னடுமலி யுவகைபொடு வருவ
லோடாப பூடககின் கிழமையோற கண்டே’

(புறம் - ககடு)

எனவரும்

பிழைத்தேதாரந தாங்கும காலலானும என்றது —
தமமாட்டுப பிழைத்தேதாரைப பொறுகுகும ஏமத்தானும
என்றவாறு

உதாரணம்

‘தமமைய யிகழாதமை சாமபொறுப்ப தன்றிமற
பெறமமை யிகழநக வினைப்பயத்தா — லுமமை
யெரிவாய நககது னெபதுகுகொ லென்று
பரியது உளு சான்றோ கடன’ (நாலடி துறவு - அ)

எனவரும்

‘அகழுவாரைத தாங்கு நிலம்போலத தமமை
யிகழவாப பொறுத்த நலை’ (குறள், பொறையுடை-க)

என்பதும் அது.

பொருளொடு புணர்நத பக்கதநாமு என்றது —
மெய்ப்பொருள் உணர்வொடு சோநத பக்கமும் என்ற
வாறு.

உதாரணம்.

‘ஐயுணர் வெய்தியக கண்ணும பயமினறே
மெய்யுணர் விலலா தவாககு’ (குறள் மெய்யுணர் - சு)

எனவும்,

‘சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின மறறழிததச
சாரதரா சாரதரு நோய’ (குறள். மெய்யுணர் - கூ)

எனவும் வரும

இன்னும், ‘பொருளொடு புணர்நத பக்கம்’ என்றத
னும், அறம் பொருள் இன்பம் என்ற மூன்றனுள் அற
னும் இன்பமும் அனறி ஒழிந்த பொருளொடு பொருந்திய
பக்கமும் என்றுரைப்பினுமாம், பொருளாவது — நாடும்,
பொருளும், அரணும், அமைச்சும், நட்பும், படையும்.

‘படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர னுற
முடையா னரசரு னேறு’ (குறள் இறைமாட் - க)

என்பதனாற் கொள்க இவற்றின் மிகுதி கூறலின் வாகை
யாயிற்று

நாடாவது

‘தள்ளா விளையுநத தக்காருந தாமலிலாச
செவ்வருஞ் சோவது நாடு’ (குறள் நாடு - க)

என்க

பொருளாவது

‘உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன னெனனாத
தெறுபொருளும் வேநதன பொருள்’
(குறள் பொருள்செய - கூ)

என்க.

அரணுவது

‘கொளறகரிதாயக கொண்டகூழக தாகி யகககார
 நிலககெளிதா கீர சரண’ (குறள அரண - ௫)

எனக

அமைசராவது

‘வனகண குழகாத்தல் கறநிசி லாரவினையோ
 டைகதுடன மாண்ட கமைசச’ (குறள அமைசச - ௨)

எனக

நடபாவது

‘அழிவி னடைக்கி யாமுயச சழிவினக
 னைல லுழபபதா நடபு’ (குறள நடபு - ௭)

எனக

படையாவது

‘அழிலின நறைபோகா சாகி வழிவசு
 வனக ணதுவே படைய’ (குறள. படையமாட்சி - ௪)

எனக

இன்னும், ‘பகம’ என்றகலை, ஒற்று, தூது, வினை செயலவகை, குழமை, மானம் என வரடுவனவெல்லாங் கொளக

ஒற்றாவது

‘கடாஅ புருவொடு கணணஞ்சா தியாண்டு
 முகாஅமை வல்லகே யொற்று’ (குறள ஒற்று - ௫)

எனக

தூதாவது

‘கற்றுக்கண ணஞ்சான் செவசெசால்லிக காலததாற்
 றகக தறிவதாந தூது’ (குறள். தூது - ௬)

என்க.

வினையெய்வகை யாவது

‘பொருளகருவி காலம் வினையிடவே டைநது
மிருகு வெண்ணிச செயல்’ (குறள், வினையெய்வ - ஐ)

என்க

குடிமை யாவது

‘கையீகை யினசொ லிகழாமை நான்கும்
வகையெனப் வாபமைக் குடிககு’ (குறள், குடிமை - ங)

என்க

மானியாவது

‘இன்றி யமையாச சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்’ (குறள், மானம் - க)

என்க

இன்னும், ‘புணாநக பகதம்’ என்றதனால் புதல்வர்ப
பெறுதலுங் கொள்க.

உதாரணம்

‘படைப்புப்பல படைசுதப் பலரோடு ணணு
முடைப்பெருள் செல்வ வாயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறந்த நீட்டி
யிடும் தொடங்கு கவலியா துழந்து
கெய்யுடை யடிசின ரொப்பல விதித்தது
மயக்குறு மக்களை யிலலேராககுப்
பயக்குறை யிலலேசதாம் வாழு நாளே’ (புறம் ௧௮௮)

எனவரும்

அருளொடு புணாநக அகறசியானும் என்றது —
அருளொடு பொருந்தின ஆறவினகண்ணும் என்றவாறு

அஃதாவது — அருளுடைமை, கொல்லாமை, பொய்
யாமை, கள்ளாமை, புணாரசி விழையாமை, கள்ளுண
ணுமை, துறவு என்பனவாம்

அவற்றுள், அருளுடைமை ஒழிந்த எல்லாம் விடுத
தலின் ‘அகறசியானும்’ என்றா

அருளுடைமை யாவது — யாதானும் ஓர் உயிர்
இடாப்படுமிடத்துத் தன்னுயிர் வருந்தி னுடோல் வருந்
தும் ஈரமுடைமை

உதாரணம்

‘அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட செல்வம் பொருடெ லவம்
பூரியார் கண்ணு முள்’ (குறள் அருளுடை - க)

எனவரும்

கொல்லாமை யாவது — யாதொன்றையுங் கொலை
செய்யாமை

உதாரணம்

‘அறவினை யாதெனினிற் கொல்லாமை கொற்றல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்’ (குறள் கொல்லா - க)

எனவரும்

பொய்யாமை யாவது — நினைமாய்க்குவ தாகிய
சொல்லைக் கூற்றமை

உதாரணம்

‘உாயமை யென்பயகிவ ந்யாபிஷணின யாதொன்றாக
தீமை யிலாத் சொல்ல’ (குறள் உாயமை - க)

எனவரும்

உள்ளாமை யாவது — பிறாக்கு உரிய பொருளைக்
களவிறை கொள்ளாமை

உதாரணம்

‘களவெனனுங் காரறி வாணமை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தாராக ணில்’ (குறள் கள்ளா - ஏ)

எனவரும்.

புணராட்சி விழையாமை யாவது — பிரமசரியத்தினை
விடாது காததல்

உதாரணம்

‘மாககேழ மடநல்லா யெனறறற்றுஞ் சான்றவா
நோக்காரகொ ளெய்யதேரா புககிலலை — யாககைககோ
நீச்சிற கன்னதேரா தேலாற்றினும லெண்ணடுமே
காககை கடிவதேரா கோல்’ (நாலடி தூயதன - க)

எனவரும

‘வண்ணடி னுண்டாகத் துறக்க துறாச் சின்
னீண்டியற பால் பல்’ (குறள துறவு - உ)

என்பது பிரமசரியக காப்பின் வினை யு கூறியது

களஞ்ஞண்ணுமை யாவது — வெந் யேறுததகக மது
முதலிய உட்கொள்ளாமை

உதாரணம்

‘களித்தறியே னென்பது கைவிடுக செசைச
தொளித்ததூஉ மாங்கே ட்கும’ (குறள களஞ்ஞண்ணு - அ)

எனவரும

துறவு ஆவது — தன்னுடைய பொருளைப் பற்றறத்
துறத்தல்

உதாரணம்

‘யாடனின யாதனி வீங்கியா னேந
லதனி லதனி னிலன்’ (குறள துறவு - க)

எனவரும

காமம் நீத்த பாஸ்தும எனறது — ஆசையை
அற விடுத்த பககத்தினும எனறவாறு

உதாரணம்

‘காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றி
னுவ கெடககெடு நோய’ (குறள மெய்யுணர் - சு)

எனவரும

‘மறறு’ தொடாப்பா டென்னெனல் பிப்பயகக
 விராடாக குடாபு ‘க’ (குறள கறய - 6)
 எனபந அறறிடுகரும 2 யல் கூறியது

என்று இருபாறப்பட லன்பநின குறைதது சொல
 லிய தீணை எனக கூட்டி புயுகந (கௌ)

6௬. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப புறனே
 பாங்கருந் திறப்பிற பன்னெறி யானு
 நிலலா வுலகம் புலவிய தெறித்தே.

இது காஞ்சி, திணையாமாறு உணர்ந்ததுதல் துசலிறறு

இதன் பொருள் — காஞ்சி எனலும் புறந்திணை பெரு
 ந்திணை எனலும் அது, திணைகழப புறனும் அது பாங்
 காஞ்சுதல் அறிய சிறப்பிற்றை பல் தமையாவும் நிலலாத
 உலகத்தைப் பொருத்திய தெரிவை உடைதது எனற
 வாறு

பாங்கருமை யாவது — ஒருவகு ஒரு திணையா-
 காமை நிலையாமை மூவகைப்படும, இளமை நிலை
 யாமை, செல்வம் நிலையாமை, பாங்கை நிலையாமை என.

அவற்றுள், இளமை நிலையாமை

உதாரணம்

‘பனிபடு சோலை பப்பம் மெல்லா’
 கனியுதிருத்து வீட்டை திராமம் — பனிபெரிதும்
 வேறகண்ணை கொன்றி கொடுக்கண ன்ன மறறிவருவ
 கோறகண்ண ளாகுவ குனிந்து’
 (சாலடி இளமைநிலை - - ௭)

எனவரும

செல்வம் நிலையாமை

உதாரணம்

‘அறுசுவை யுண்டி. யமாநிலலா கூட்ட
 மறுசுவை நீக்கியுண டாரும் — வறிஞராய்ச

சென்றிரப்ப ரோரிடறதுக கூடுன்றிற் செவ்வமொன
றுண்டாக வைக்கறப்பாற் றனவு'

(ராவுடி - செவ்வநிலை - ௧)

எனவரும் யாககை நிலையாமை முன்னாக காட்டுதும்

அதற்கு இது புறனாயவாறு எனினையெனின், தனக
கென ஓர் நிலை இல்லாததும்,

'எறிய மடற்றிறம் (தொல அகத்தி - ௫௪)

முதலாகிய நான்கு குறிப்பினை யுடையதுமான பெருந்
திணைபோல நிலையாமை ஏனானாகும உரித்தாய நிலை
பெறுது வருதலானும், பெருந்தகாக காமத்தினை இகழ்ந்து
உரைத்தல் போன்று அவ்வேறு நிலையாமைப்பின்ப பொரு
ளாகவுடைய இதனையும் இகழ்ந்து உரைத்தலானும் எனக்
முறையும் அறியாதானை உரைப்பபொருள் காட்டும் அடை
கொடுத்து முழுமகன் எனறாபோல, இனபம் முறையும்
ஒவ்வாறியலின்ப 'பெருந்திணை' எனப் பெயரால் வழங்
கினார் என்றலும் ஒன்று ஆகவே, அதற்கு ஏற்பக்
கூறலுமாம் (கஅ)

என. மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையுங்
கழிந்தோ ரொழிந்தோககுக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வருஉம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியு மறத்தி னுனு
மேமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்
பேள யோம்பிய பேளய்ப் பக்கமு
மின்னென் றிரங்கிய மன்னை யானு
மின்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானு
மின்னகை மனைவி பேளய் புண்ணோற்
றுன்னுதல் கடிந்த தொடராக் காஞ்சியு

நீத்த கணவற் றிதத வேலிற்
 போத்த மனைவி யா ன்சி யானு
 நிகித்ததுமேல் வந்த வேந்தனோடு முதுமுடி
 மகப்பா டன்சிய மகப்ப லானு
 முலையு முகனுந் தோத்திக கொண்டோன்
 றலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
 யீரை தாகு மென்ப பேரிரை
 மாயந்த மகன்சு சுற்றிய சுற்ற
 மாயந்த பூசன் மாயந்த தானுந்
 தாரோ யேங்கிய தாங்கரும் பையுளுங்
 கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
 செலவோ பையிய சூதா னந்தமும்
 நளிமிகு காததிடை கணவனை யிழந்து
 நனிமகன புலம்பிய முதுபா லையுங்
 கழிந்தோ தேததுக கழிபட ருறீஇ
 யொழிந்தோ புலம்பிய கையறு நிலையுங்
 காதலி யிழந்த தபுதார நிலையுங்
 காதல னிழந்த தபத நிலையு
 நல்லோள் கணவனொடு நளியழற் புகீஇச்
 சொல்லிடை யிட்ட மலை நிலையு
 மாயபெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வற் பயந்த
 தாய்தப வருஉந தலைப்பெய னிலையு
 மலாதலை யுலகத்து மயபுநன் கறியப்
 பலாசெலச் செலலாக் காடு வாழ்த்தொடு
 நிறையருஞ் சிறப்பிற் றறையிரண டேடததே

இது காஞ்சித்திணைக்கு உரிய துறைவகை உணரத்
 துதல துதலிறறு.

இதன் பொருள் — ‘மாறறறுங் கூறறஞ் சாற்றிய பெருமை’ முதலாக ‘முலையு முகனுஞ் சோததிக கொண டோன ற்லையொடு முடிந்த ற்லையொடும்’ கூட்டிப் பத தாகும் எனபா ஷ்ரீராய அசிரியா ‘பூசன் மயக்கம்’ முதலாகக் ‘காடு வறழகங்’ றற்க வருவனவறறெடு முன னதுகூட இருவேறு வகையிட்ட துறையினை யுடைத தாகும் ஓதய திணை என்றவாறு.

எனவே, முன வகுத்த பகுதும், பின் வகுத்த பத தும், இருவகையிட்ட துறையுள் அடங்கும் என்ற வாரும் முற்பட்டேவாதிய பததே, காளுததுறை எனபா மதம் விலக்கிப் பிற்பட்ட பகுது உரைத்துத் துறைவகை யான இரண்டு எனறா எனவே, ஷ்ரீவாறறென முன்னூ லாரைத் தழுவினா எனறுமாம்.

மாறறு அருங் கூறறம் சாற்றிய பெருமைபும் என றது — மாறறுதற்கு அரிய கூறறம் வறறம் எனவ சொல்லப் பட்ட பெருங் காளுதியும் என்றவாறு.

கூறறம் - காலக கடவுள்

உதாரணம்

‘இருடகட லுடுததவிப் பெருகண மாசில
முடையிலை ருடணை துடைபிறாக கினறித்
தாமே யாண்ட ப்றாங் காவல்
ரிடுதிறை மணவீழும் பல்வே சுடுபிணை
காடுபதி யாசுப போகிழ் ததத
காடு பிறாகொளச சென்றமாயர் தனறே
அதலை, நீயுந் தேனமந் யததை வீயா
துடம்பொடு நின்ற யுயிரு மிலிலை
மடங்க லுணமை மாயமோ யன்றே
களளி வேயந் த முளவரியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலா வவிப்புழுககல்
கைக்கொண்டு பிறககுநோக்கா
திழிபிறப்பினே னீயப்பெறறு

நிலங்கல னாக விலங்குபலி யிசையு
 யினனா வைகல வார முன்னே
 செயநீ முன்னிய வினையே
 முநீர் வரைப்பக முழுதுடன் றறநதே' (புறம்-௩௬௩)

எனவரும்

கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும
 யும என்றது — அறிவான மிகதோர் அல்லாதார்க்குச்
 சொன்ன முதுகாஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'பல்சான நீரே பலசான நீரே
 கயன்முள னன்ன நரைமுதிர திரைகவுட்
 பயனின் மூப்பிற பலசான நீரே
 கணிசசிக கூாமபடைக கடுநதிற லொருவன்
 பிணிகக்குங் காலை யிரங்குவிர மாதோ
 நல்லது செய்த லாறநீ ராயினு
 மல்லது செய்த லோமபுமி னதுதா
 னெல்லாரு முவப்ப கனறியு
 நல்லாறறுப படுஉ டெறியுமா ரதுவே' (புறம்-௧௧௩)

எனவரும்

பண்பு உற வருடம் பகுதி நோக்கிப் புண கிழித்து
 முடியும் மறத்தினும என்றது — இயல்புற வரும் பகுதி
 நோக்கிப் புண கிழித்து முடியும் மறக காஞ்சியும் என்ற
 வாறு.

உதாரணம்

'நகையம் ராய நடுங்க நடுங்கான
 றெருகையம் ரோட்டிய துப்பிற் — பகைவாழு
 னுங்கிச சினவுத னோன னுதிவேலாற
 பொங்கிப் பரிநதிட்டான புண்' (வேண்பா. காஞ்சி - ௧௩)

எனவரும்

ஏமசு சுற்றம் இன்றிப் புணனோனே பேயை ஒழிய
பேய்ப்பக்கமும் என்றது — ஒம்பும் சுற்றம் இன்மை
யாற புணனோனைப் பேயை ஒழிய பேய்ப்பக்கமும்
என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஆயு மடுதிறலாற கனயிலா ரிலபோலுந்
தோயுங் கதழ்குருதி தோளபுடைப்ப — பேயுங்
கனமபுகலச சீறிக் கதிராவேலவாய வீழ்நதா
னுளமபுகல் வோமப லுறும்’ (வெண்பா காஞ்சி - ௧௬)

எனவரும்

இன்னன என்று இரங்கிய மனனையானும் என்றது—
இததன்மையான் என டலகததாரா இரங்கிய மன்னைக்
காஞ்சியும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘சிறியகட பெறினே யெமக்கீயு மனனே
பெரியகட பெறினே
யாமபாடத தானமகிழந் துண்ணு மனனே
சிறுசோற றுனு நனிபல கலத்தன மனனே
பெருஞ்சோற் றுனு நனிபல கலத்தன மனனே
யெனபொடு தடிபடு வழியெலலா மெமக்கீயு மனனே
யமபொடு வேனுழை வழியெலலா தானிற்கு மனனே
நரநத நாறுந் தனகையாற
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மனனே
யருநதலை யிருமபாண ரகன்மணடை துளையுரீஇ
யிரப்போர கையுளம் போகிப்
புரப்போர புனகண் பாவை சோர
வருசொணுண டோசசிப புலவா நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தனறவ நருநிறத தியங்கு வேவே
யாசா கெநதை யாண்டுளன கொல்லோ
வினிப்பா டுரு மில்லைப் பாடுநாக கொன
நீகுரு மில்லைப்

பனிததுறைப் பகனறை நறைக்கொண மாமலா
 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறாக்கொன
 நீயாது வீயு முயாதவப் பலவே' (புறம் - ௨௩௫)

எனவரும்.

இன்னது பிழையின் இது ஆகியா எனந துன
 அருளு சிறப்பின் வஞ்சினத்காணும் எனநது — இன்ன
 வாறு ஒன்று செயதில்ப பிறைததேனின் இன்னேன
 ஆசகநடவேன எனந் கூறிய நன்னறகு ஆரிய சிறப்பினை
 யுடைய வஞ்சினக நா வரிடும் என்றவாறு.

உதாரணம்

ரகுதக கனரே நாடுநிக் கூறுந
 ரினைய னிவனென யினையக கூறிப்
 படுமணி யிரடும் பாவுடிப் பணைத்தா
 ணெடுகல யானையுந தேரு மாயும்
 படையமை மறவரு முடையம் யாமென
 றுறுதப் பஞ்சா துடலசினரு செருக்கிச
 றுறுசொற சொலவிய சின்புகழு வேந்தரை
 யருஞ்சமன சிதையத தாககி முரசொரா
 டொருங்ககப் பட்டே னாயிற பொருந்திய
 வெண்ணில வாநரா செண்ணிழற காணுது
 கொடியனெம் பிறையெனக கண்ணீர் பரப்பிக்
 குடிபழி தூறறுங் கோலே னாகுத
 வேங்கிய சிறப்பி னுயாதத கேள்வி
 மாகுகுடி மருதன றிலைவ னாக
 வுலகமொடு நிலையிப் பலாபுகழ சிறப்பிற
 புலவா பாடாது வரைகவென னிலவரை
 புரப்போர புனகண கூர
 விரப்போக கீயா வினமையா றுறவே' (புறம் - ௭௨)

எனவரும்

இன நகை மீனனி பேசிய புணைணைன் தன்னுதல்
 கடிந்த தொடாறுக காஞ்சியும் என்றது — இனிய நகை

யாந்த மனைவி பேய புண்ணேனைக் கிட்டுதலைக * கடிந்த
தொடாக்கொஞ்சியும் என்றவாறு.

உதாரணம்

‘திங்கனிப புறவமொடு வேம்புமனைச சொட்டு
வாங்குமருப பியானையொடு பலலியநு கறங்கக
கைபயப பெயாத்து மையீழு நிழுகி
யையவி சிதறி யாமப லூதி
யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி
நெடுநகா வரைப்பிற கடிந்தறை புகைஇக
காககம வமமோ காத்தல தோழி
வேந்தறு விழுமந தாங்கிப
பூம்பொறி யுடைய நெடுதகை புண்ணே’ (புறம-உஅக)

எனவரும்

நீத்த கணவன தீர்த்தவேலிற போத்த மனைவி ஆஞ்சி
யானும் என்றது — தனனை நீத்த கணவன விடுத்த வேலி
னூல் பனைவி தன்னுயிரையுப பெயாத்த ஆஞ்சியும் என்ற
வாறு. போத்த - விகாரம்

உதாரணம்

‘கெளவைநீர் வேலிக கடிதேகாண கற்புடைமை
வெவவேலவாய வீழந்தான விறலவெய்யோ-னவகேலே
யமபிற பிறமுந தடங்க ணவனகாத்த
கொம்பிறகு மாயிறதே கூற்று’ (வெண்பா காஞ்சி-உஉ)

எனவரும்

நிகாத்த மீல வந்த வேந்தனெடு முதுகுடி மகட்
பாடு ஆஞ்சிய மகட்பாலானும் என்றது — ஒத்து மாறு
பட்டுவந்த வேந்தனெடு தன தொல்குலத்து மகட்கொடை
ஆஞ்சிய மகட்பாற காஞ்சியும் என்றவாறு

முதுகுடி — வேளாள குடியினைக் குறித்தது

* ‘காதல்’ எனவும் பாடம்.

உதாரணம்

‘நுதிவேல கொண்டு நுதலவியா துடையாக
கடிய கூறும் வேடதே துதையு
செடிய வலலது பணிசுதுமொழி யலனே
யில்திவா படிவ மாயின வையெயிற
நரிமதா மழைக்க ணமமா வரிவை
மரரபடு சிறுசீப போல்
வணங்கா யினடான பிறகு ஐக்கே’ (புறம - ௩௪௬)

எனவரும் இது பொருள்தீகாரம் சிழான மகடகொடை
மறுததது

முல்பும முகனும சேரத்திக கொண்டோன தலை
யொடு முடிந்த நிலை என்றது — தனனைக் கொண்டோன
தலையொடு தனது முல்புமும் முகத்தையும் சேரத்தி
இறந்த நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘கொலையானைக் கூறற்கு கொடிதே கொழுநன
நிலையான டையலாள கண்டே — முல்பான
முயங்கினுள் வாணமுக்கு சேரத்தினு ளாககே
யுயங்கினு ளோங்கிற றயிர்’ (வெண்பா காஞ - ௧௩)

எனவரும்.

கோய பெருந்தேவி உயிர நீபும இதனுள் அடக்குக.

இந் நிலையொடு தொகைது சொல்லப்பட்ட ாரைந்து
ஆகும என்க

பேரிசை மாயந்த மகளை சற்றிய சற்றம் மாயந்த
பூசல் மயக்கத்தானும் என்றது — பெரிய இசையுடனாய்
மாயந்தவின்ச சற்றிய அவன் சற்றத்தார அவன் மாயந்த
மைக்கு இரங்கி அழுத மயக்கமும் என்றவாறு

பெயர்த்தும ‘மாயந்த’ என்றா, தலைவன் புகழுடம்பு
பெறலை அறிந்தும் மயக்கத்தான அவன் பிரிவிற்கு இரங்கி
அழுதலைக் கூட்ட.

உதாரணம்

‘மீனுண கொக்கின றாவி யனன
வானரைக கூடநன முதியோள சிறுவன
களிநெறிநது பட்டன னென்னு முவகை
யீன்ற ஞானறினும் பெரிதே கண்ணீர்
நோனகழை துயலவரும் வெகிரதது
வானபெயத தூங்கிய சிதிரினும் பலவே’ (புறம் - ௨௭௭)

எனவரும்

தாமே ஏங்கிய தூங்கு அரும் பையுளும் என்றது —
சிறைப்படடார தாமே தனித்திருந்து ஏங்கிய பொறுத
தற்கரிய தூன்பத்தினைக் கூறும் கூறறும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘குழலி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினு
மாளன நென்று வாரிற றப்பார
தொடாப்படு ஞமலியி னிடாப்படுத திரீஇய
கேளல கேளீர் வேளாண சிறுபத
மதுகை யினறி வயிறறுததீழ தணியத
தாடீரந துண்ணு மளவை
யீனம் ரோலிவ யுலகத தானே’ (புறம் - ௭௪)

எனவரும்

கணவனொடு முடிந்த படாசகி நோக்கிச செலவோ
செப்பிய மூதானகமும் என்றது — கணவனொடு இறந்த
செலவை நோக்கி ஆயாச செலவோ செப்பிய மூதா
னந்தமும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஒருயி ராக வுணாக வுடனகலாதாரக
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார — போரில
வீடனேந்தும் வேலோற்றும் வெளவீளையி னுட்கு
முடனே யுலகத துயிர்’ (வெண்பா. பொதுவி - ௬)

எனவரும்.

நளி மிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகள்
புலம்பிய முது பாலையும் என்றது — வெண்டோக்கொ
டுமை மிகக் சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து தனியளாயத்
தலைமகள் வருந்திய முதுபாலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘ஐயோ வெனினயான புலியஞ் சுவலே
யெடுத்தனை கொள்ளே யகனமார பெடுக்க வலலே
னென்போற பெருவிதிர்ப புறுக நினனை
யினனா துற்ற வறனில கூற்றே
நிறைவளை முனகை பற்றி
வரைநிழற் சோக நடத்திசிற சிறிதே’ (புறம் - ௨௫௫)

எனவரும்

கழிந்தோரா தேத்துக் கழிபடா உறிஇ ஒழிந்தோரா
புலம்பிய கையறு நிலையும் என்றது — செந்தோரா மாட
டுச ராவாதோரா மிகக் வருந்தமுற்றுப் புலம்பிய கையறு
நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘செற்றன ருயினுஞ் செயித்தன ருயினு
முற்றன ருயினு முயலினறு மாதோ
பாடுநா போலக் கைதொழு தேத்தி
யிரந்தன ருக்ல வேணடும பொலந்தார
மண்டமா கடக்குந தானை
திண்டோ வளவற கொண்ட கூற்றே’ (புறம் - ௨௨௬)

எனவரும்

காதலி இழந்த தபுதார நிலையும் என்றது — கா
லியை இழந்த கணவனது தபுதார நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

‘யாங்குப பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே
புயிசெக்குக் கல்லா மதுகைத் தனமையிற்
கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை

வெள்ளிடைப பொத்திய விளைவிற கீமத
 தொள்ளழற பள்ளிப பாயல சோததி
 ஞாங்கா மாயநதண்ண மடநதை
 யினனும் வாழவ வெண்ணிதன பண்பே' (புறம. ௨௪௬)

எனவரும்

காதலன் இழந்த தாபத நிலையும் என்றது — காதலனை இழந்தவன் நிற்கும் தாபத நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'அளிய தாமே சிறுவென ளாமப
 விளைய மாகத தழையா யினவே
 இனியே
 பெருவளக கொழுநன் மாயந்தென்ப பொழுதும்றுத
 தினனா வைக லுண்ணு
 மலலிப படுஉம புல்லா யினவே' (புறம - ௨௪௮)

எனவரும்

நல்லோள் நணவனொடு நளி அழல் புகிஇச சொல
 இடையிட மாலைநிலையும் என்றது — கணவனொடுகிழத்தி
 பேரழலிடைப புகுவழி இடையிட மாலைக காலத்துக
 கூறும் கூறறும் என்றவாறு

உதாரணம்

'பலசான நீரே பலசான நீரே
 செலகெனச சொல்லா தொழிகென விலக்கும
 பொல்லாச சூழ்சசிப பலசான நீரே
 யணிலவரிக கொடுங்காய வானபோழந திட்ட
 காழ்போ னலவிளா நறுநெய தீண்டா
 தடகிடை மிடைநத கைபிழி பிண்டம்
 வெள்ளெட் சாநதொடு புளிப்பெய தட்ட
 வேளை வெநதை வலசி யாகப்
 பரற்பெய பள்ளிப பாயினறு வதியு
 முயவற பெண்டிரே மலலே மாதோ
 பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட்டும்

ஊமக்கரி தாருக திலல வெமக்கெம
 பெருந்தோட கணவன மாயந்தென வருமபற
 வளாரித முவிழநா 9ாமரை
 ளளரிரும பொய்கையுந சீயுமோ றறதே' (புறம-உசுசு)

எனவரும

ஆய பெருநு சிறப்பிற் புதலவன பயந்த தாய தப
 வருமம தலைப்பெய சீலையும் எனறது — மகளைப் பெற்ற
 தாய அவன் கடன இயுநது மடியும் கலைப்பெய சீலையும்
 என்றவாறு

ஏனையா இரையின யியுததுத தனனிரை ஒன்றினே
 சிறந்த சேயைப் பயந்த தாய என ஒட்டுக

உதாரணம்

'இடம்படு ஞாலத தியலபோ கொடிதே
 தடம்பெருங்கட பாலக னென்னுங் — கடனகழித்தது
 முள்ளெயிறறுப பேதையான புககாண முண்ணவியா
 வள்ளெயிறறுக கூற்றத்தின வாய'

(வெண்பா சிறப்பிற் பொதுவி - ௫)

எனவரும

மலாதலை உலகத்து மரபு நனகு ஆறியப் பலா செலச
 செல்லாக காடு வாழ்த்து என்றது — இடமகன்ற உலகத்
 தின் மரபு நனகு விளங்கப் பலரும் மாயத் தான மாயாத
 புறங்காடு வாழ்த்தலும் என்றவாறு.

உதாரணம்

'களரி பரத்து கள்ளி பொங்கிப்
 பகலுங் கூடங் கூகையொடு பிறழுவா
 வீம விளக்கிற பேய மகளிரோ
 டஞ்சுவந தனறி மஞ்சபடு முதுகாடு

நெஞ்சமா காதல ரமுத கண்ணீ
 ரெனபுபடு சுடலை வெண்ணீ றலிப்ப
 'வெல்லாப் புறனுந தானகண டிலகதது
 மன்பதைக கெல்லாந தானுய்த
 தனபுறய காணபோக காணபறி யாதே' (புறம-நூசு)

எனவரும்

இவ வாழ்த்தொடு தொகைஇ நிறையருளு சிறப்பின
 துறை இரண்டு உடைதது இசுதிணை என முடிக்க (கசு)

எஅ. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
 நாடும் காலே நாலிரண் டுடைத்தே.

இது பாடாணடிணை ஆமாறு உணாததுதல துத
 லிற்று.

இதன் பொருள் — பாடாண திணைப்பகுதி கைக்
 கிளை எனனும் அகத்திணைக்குப் புறமும், அஃது ஆராயுந்
 காலத்து எட்டு வகையினை உடைதது என்றவாறு.

அவையாவன கடவுள் வாழ்த்து வகை, வாழ்த
 தியல வகை, மங்கல வகை, ரெனியறிவுறுத்தல், ஆற்றுப
 படை வகை, பரிசிறுறுறை வகை, கைக்கிளை வகை, வரை
 வகை என்பன அவையாமாறு முன்னா காட்டுதும்

அதற்கு இது புறயைவாறு என்னையென்ன, கைக்
 கிளையாவது ஒருநிலத்திற்கும் உரித்தினறி ஒருகலைக் காம
 மாகி வருமன்றே, அதுபோல இதுவும் ஒருபாற்கு உரித்
 தின்றி ஒருவனை யொருவன யாதானும் ஒரு பயன கருதிய
 வழி மொழிநது நிற்பது ஆகலானும், கைக்கிளையாகிய
 காமப் பகுதிக்கண மெய்ப்பெயாபற்றிக் கூறுதலானும்,
 கைக்கிளைபோலச் செந்திறத்தாற கூறுதலானும் என்க
 நொந்திற மாவது கழிபோ இரக்கம், செந்திற மாவது
 அஃது அல்லாதன (உ௦)

எகூ. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினு
மொன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.

இது பாடாண பாடடிற்கு உரியதோர் பொருண்மை
உணராததுதல துதலிறறு

இதன் பொருள் — அமரர்கண் முடியும் அறுவகை
யானும் என்றது — கொடிநிலை, கருதழி, வளளி, புலவ
ராற்றுப்படை, புகழ்தல, பரவல் என்பனவற்றினும்
என்றவாறு.

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் என்றது—குற்றந
தீராத காமத்தைப் பொருந்திய வகையினும் என்றவாறு.

அந்நாவது ஐந்திணை தழுவின அகம்.

ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப என்றது — அவையிற
றின் ஒரு கூற்றின் பாகுபாடு பாடாணடிணை ஆதற்குப்
பொருந்தும் என்பா புலவா என்றவாறு

என்றது, கொடிநிலை முதலிய ஆறும் கடவுட புகழ்ச்சி
யன்றிப் பாட்டுடைத தலைவனை சாரத்தி வருதல, காமப்
பகுதியிற் பாடும் பாட்டுடைத தலைவனை சாரத்தி வரு
தல என்ற இவ்விருவகையானும் ஒருவனைப் புகழ்தலாற்
பாடாண பாட்டு ஆயிறறு என்க.

இன்னும், 'புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் ஒன்
றன் பகுதி' என்ற அதனான, ஐவகைய பொருளினும்
ஊடற் பொருண்மை பாடாண பகுதிக்கு ஒன்றும் என்ற
வாறும் இன்னும் இதனான இயற்பெயா சாரத்திவாராது
நாடும், ஊரும் இதுவேன விளங்க வரும் ஊரன், சோப
பன் எனனும் பெயரினான ஒரு கூறு குறிப்புப் பற்றி
வரும் பகுதியும் பாடாண பாட்டாம் என்று கொள்க. ()

அ0. வழக்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினு
முன்றோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றுங்கே.

இது சில பொருட்கண் வரும் வேறுபாடு உணரத்
துதல துதலிறறு.

இதன் பொருள் — மேற்சொல்லப்பட்டன வழக்கிய
லும் பககதது வகைபெற நீறுததீப பரவலும் புகழ்ச
சியும் கருதிய பககததினும், முதலாகிரியா கூறிய காமக
குறிப்பினும், செந்துறைப் பாடபுனகண வரும் வண்ணப்
பகுதி வரைதல் இல்லை அவ்விடத்து என்றவாறு

குறிப்பு எனபது காமம் அஃகாமாறு வருகின்ற
குத்திரத்தின

‘காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்’ (தொல் புறத் - உங்)

என ஓடடி எழுந்தமையான உணராக

இதறைய சொல்லியது தேவபாணியும், அகப்பொருள்
பாடும் பாடும், இசைத் தமிழில் வரைந்து ஒதிற்றை
போலச் செந்துறைப் பாடடிற்ரு உரிய செய்யுள் இவை
என்று உரைத்தல் இல்லை பாடாண பாடடினகண வருங்
காலத்து என்றவாரும் எனவே எல்லாச் செய்யுளும்
ஆம் என்றவாறு

இனி, புகழ்தல் படாககைககணனும், பரவல் முன்
நிலைககணனும் வருமாறு

‘கணணகண ஞால் மளந்ததுஉங் காமருசோத

தண்ணறும் பூங்குருந்தஞ் சாயத்ததுஉம் — நண்ணிய

மாயச சகட முதைத்ததுஉ மீமமுனறும்

பூவையபூ வண்ண னடி’ (திரிகடு - கடவுள் வாழ்த்து)

இது புகழ்தல்.

‘வைய மகளை யடிப்படுததாய வையகத்தா
 ருயய வுருவம் வெளிப்படுததாய — வெயய
 வடுசூறி லாழி யரவணையா யென்று
 வெடுசூகை நின்னையே யாம்’ (வெண்பா பாடாண் - ௩)

என்பது பரவல்

‘வெறிகொ ளறையருவி லேவகடததுச செல்லி
 னெறிகொள படிவததோய நீயும் — பொறிகட
 கிருளீயு ஞால்த திடரெல்லா நீவக
 வருளீயு மாழி யன்’ (வெண்பா பாடாண் - ௪௨)

இது புல்வராற்றுப்படை

‘மாயவன் மாய மதுவான மணிரையு
 ளாயனா வெண்ண லவனருளான — காயக
 கழலவிழக கண்கணலக கைவளையா சோச
 சுழலநிலுள் வைகின்று சோ’ (வெண்பா பாடாண் - ௪௦)

இது கந்தழி

‘வேணுதியா னீயும் விழைவோ விழுவிழை
 யீண்டியம் விமம வினவளையா — பூண்டயங்கச
 சூலமோ டாடுஞ் சுடாசசடையோன காதலற்கு
 வேலனோ டாடிய வெறி’ (வெண்பா பாடாண் - ௪௧)

இது வளளி

வளளி என்பது ாண்டு வெறியாட்டு

கொடி நீலை வந்தவழிக காணக

இனி, அவை சாரந்து வராமாறு முன்னாக காட்டுதும்.

இனிக காமப் பகுதி வராமாறு

‘மலைபடு சாந்த மலாபராப யாநின்
 பலாபடி செல்வம் படியேம — புலாவிடியல
 வண்டினங்கூட டுண்ணும் வயல்குழ திருநகரிற்
 கண்டனங் காண்டற கினிது’ (வெண்பா. பாடாண் - ௪௭)

இஃது ஊடற பொருண்மைககண வந்தது. இனி,
இயற்பெயர் சாரத்திழும் வரம.

‘வையைதன,
னீமுற்றி மதிலபொருட ம பகையலலா நேராதா
போமுற்றொன றறியாத புரிசைசூழ புனலுரன’
(கலி மருதம் - ௨)

என்பது குறிப்பிற்றை பாட்டுடைசு தலைமகனைக் கிளவித்
தலைமகனாகக் கூறியது

‘பூநதண்டாரப் புலாசாந்திற ி றன்னவ னுயாகூடற
றேம்பாய வவிழீலத தலாமென்ற வமருணகண
ணைநதுகோட டெழிலயாணை யொன்னுதாக்க கவனவேவிற
சோதூதீ யினையையா யொழிததோ சினமொழி’
(கலி குறிஞ்சி - ௨௧)

இது காடத்தினகண வந்தது (௨௨)

அக. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா
ரேனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்.

இது கடவுண்மாட்டு வந்துவநோ பாடாண் பககம்
உணர்த்துதல் நிகழிறது

இதன் பொருள் — காமப் பகுதி கடவுண் மாட்டும்
வரையா, ஏனோ மாட்டும் வரையா என்ப புலவர்
என்றவாறு

என்றது கடவுள்மாட்டுத் தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த
பககமும் பாடப் பெறும என்றவாறு. ஏனோ-மானிடா.

உதாரணம் :

‘நலகெனி னுச்சையா னேனென்னுஞ் சேவடிமே
லொலகெனி னுச்சியா னேனென்னு — மலகிரு
ளாட லமாநதாற கரிதா லுமையாளை
யூட லுணாவதோ ராறு? (வெண்பா பாடாண் - ௪௮)
எனவரும் இது தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த பககம்.

‘அரிகொண்ட கணசிவபப வல்லினை னுகம்
புரிகொண்ட தூல்டுவரப புலவி — வரிவண்டு
பண்ணலங்குட டிணாணும பளிமலரப பாருமென
ஹுண்ணலங் கூட்டுண்டா னார’

(வெண்பா பாடாண - சக)

இது மானிடப் பெண்டிரா நபநத பநகம் (உங)

அஉ. குழர் மருங்கினுங் கிழுவ தாகும்

இது குழனிப் பருவததும் காமப் பகுதி பாடப்
பெறும என்பது உணராத நூல நூதநிறறு

இதன் பொருள் — குழனிப் பருவததும் காமப்
பகுதி கூறப்பெறும, அவா னினையாட்டு மகனிரொடு
பொருந்தியசகண என்றவாறு

உதாரணம்

‘வரிப்பநது கொண்டொளிதராய ஊளவேநுன மைதா
வரிககணணி யஞ்சி யலற — வெரிககதிராவேற
செங்கோல னுங்கோச சினங்க நிறறின மேலவரினு
மெங்கோலக சீண்ட லினி’ (வெண்பா பாடாண - ௧௦)

எனவரும் (உச)

அங. ஊபொடு தேபற்றமு முரித்தென மொழிப்
வழக்கொடு ரிவணிய வகைமையான.

இதுவும் அது

இதன் பொருள் — ஊரினகண தேபற்றமாக காமப்
பகுதி நிகழ்தலும் உரித்து என்று சொல்லுவா புலவா,
அது நிகழுக காலத்து வழக்கொடு பொருந்தி நடக்கும்
வகைமையின்கண என்றவாறு

‘ஊரொடு தோற்றம்’ என்பது பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண ஈறாக வருவது ‘வழக்கு’ என்பது சொல்லுதற்கு ஏற்ற நிலைமை ‘வகை’ என்பது அவரவா பருவத்திற்கு ஏற்பக் கூறும் வகைச் செய்யுள்

உதாரணம் வந்த வழிக் கண்டு கொள்க

‘ஒடு’ எண்ணாகி, ஊரும் பிறப்பும் என்றும் ஒன்று.

அச. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தன வழியே.

இதுவும் பாடாண பாடலாகே உரியதோ மரபு உணராததுதல் நுகழிறது

இதன் பொருள் — மேற் சொல்லப்பட்டனவும் இனிக் கூறுவனவும் ஒருவற்குக் காரணமாகி மெய்ப்பெயராகி வரும் பொதுப்பெயரான் அன்றி இயற்பெயரின் பக்கத்தும் வரும் நெறிப்பட்ட பாடாண டிணைககண என்றவாறு (உசு)

அடு. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

இது சாராது வருமாறு உணராததுதல் நுகழிறது

இதன் பொருள் — கொடிநிலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட முறப்பட்ட மூன்றும் பாட்டுடைத் தலைமகனைச் சாராதி வருங்காலத்தாக் கடவுள் வாழ்த்தொடு பொருந்தி வரும் என்றவாறு

வடு நீங்கு சிறப்பின முதலன — கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி என்க.

உதாரணம்

‘பூங்க ணெடுமுடிப பூவைப்பு மேனியான
பாமபுண பறவைக கொடிபோல — வேங்குக
பலயானை மன்னா பணியப் பனிமலாததாராக
கொலயானை மன்னன கொடி’

(வெண்பா, பாடாண - ங்க)

எனவரும். இது கொடிநிலை.

‘அனறெறிக தானு மிவளு வரணவலித
தினறிவன மாற வெகிரவாராபா — ரென்று
மடையார மணிப்பு ணடையாதார மாபிற
சுடராழி நினறெரியசு ஷோ’ (வெண்பா உழி - ஏ)

இது கந்தழி

வளளிபிற் ராரது வருமாறு வந்தவழிக கண்டு
கொளக.

‘வந்தது கொண்டு வாராதது முடிசதல’

(தொல் மாபி - கக0)

என்பதனால் அவ்வா ஆறறுப்படை முதலாகிய மூன்று
சாரத்தி வரும் எனவும் கொளக. முருகாற்றுப்படையுள்,

‘மாடமலி மறுகிற கூடற குடவயி
னிருளுசேற நகலவபல விரிந்துவா யலிழந்த
முட்டாட டாமரைத் தஞ்சி’ (திருமுருகு எக - எங)

என்றவழி, ஒருமுக்கதார பாண்டியனையும் இரண்ட சாரத்
தியவாறு கண்கொளக

இனிப் பரவற்குச் சாரது வருமாறு

‘கெடலரு மாமுனிவா’

என்ற கலிப்பாட்டினுள்,

‘அடுகிற லொருவகிற பரவுது மெய்கேன
றெடுகழற் கொடுமூட்ட பகட்டுழின மாபிற
கயலொடு கலகச சிலையுடைக கொடுவரிபு

புயலுறழ் தடக்கைப் போரவே லச்சுதன
 ஸ்ரென்று முதுகாக லுலக
 மொன்றபு திகிரி யுருடடுவோ னெனவே?

(யாப வீரு அடி மேற்கோள)

என்ற சரிதகததுள விளாககாத்தூர் பாட்டுடைசு தலை
 மகனைச சாராததியவாறு கண்டு கொளசு

பிறவும அனன (உஎ)

அசு. கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

இதுவும் பாடாணியினைக்கு உரியதோரா வேறுபாடு
 உணராததுதல நுகழிறறு

இதன் பொருள் — கொற்றவள்ளையும் ஓர் இடத்துப்
 பாடாண பாட்டாம என்றவாறு

என்றது, துறை கூறுதல கருத்தாயின வஞ்சியாம
 புகழ்தல கருத்தாயின் பாடாணியினையாம என்றவாரும்

உதாரணம்.

‘வல்லா ராயினும் வல்லந ராயினும்
 புகழ்தலுற றோககு மாயோ னனை
 வுரைசால் சிறப்பிற புகழ்சான மாந்
 நினனென்று கூறுவ துடையே னென்னென்றிற்
 பிறநாடு கொளளுங் காலே யவாராட
 டிறங்குகதிக கழனிநின னினையருங் கவாக
 நனாதலைப் பேரு ரெரியு நக்க
 மினனுநி டீரந் தனனநின னென்றிலங்கு றெடுவே
 லானனாச செகுப்பினுஞ் செகுப்ப வென்னதூஉங்
 கடிமநத் தடித லோம்புநின

னெடுவ யானைக்குக் கநதாற் றுவே’ (முறம் - ௫௭)

எனவரும்,

(உஅ)

அள. கொடுப்போ ரேத்திக கொடாஅப் பழித்தலு
 மதித்தார், தேத்திய வியனமொழி வாழ்த்துஞ்
 சேய்வரல வருத்தம் வீட வாயில்
 காவலர்க் குரைத்த கடை நிலை யானுங்
 கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்
 கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
 வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும்
 வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறுஉவு
 மாவயின் வருஉம புறநிலை வாழ்த்துங்
 கைக்கிளை வகையோ ளுளப்பட த நோகைஇத
 தொக நானகு முனவென மொழிப.

இது பாடாணியுணைக்குத் துறையாமாய் உணராதது
 தல நுதலியு

இதன் பொருள் — 'கொடுப்போ ரேத்திக கொடாஅ
 ப் பழித்தல' முதலாக 'வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலை'
 ஈழகச சொல்லப்பட எனவும், 'வாயுறை வாழ்த்து' முதலாக
 கக 'கைக்கிளை' உளப்பட நாலவகையும் பாடாணியுணைக்
 குத் துறையாம் என்று சொல்லுவா ஈழவா எனறிவாறு.

கொடுப்போ ஏத்திக கொடாஅப் பழித்தலும்
 என்றது — கொடுப்போ ஏத்தல எனவும் கொடாப்
 பழித்தல எனவும் கொடுப்போ ஏத்திக கொடாப்
 பழித்தல எனவும் மூவகைப்படும்

என்றது, பெற்றோ ஈவோரைப் புகழ்தலும், ஈயா
 ரைப் பழித்தலும், ஈவோரைப் புகழ்ந்து ஈயாரைப் பழித்
 தலும் செய்ப என்றவாறும்

கொடுப்போ ஏத்தற்கு உதாரணம்

'தடயுநிலைப் பலவி னானிற பொருநன்
 மடவன மன்ற செநராப் புலவீர

வளைக்கை விறலியா படப்பைக கொயத
 வடகின் கண்ணுறை யாக யாஞ்சில
 வரிசி வேண்டினே மாகத தானபிற
 வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி
 யிருங்கடறு வளைஇய குன்றத தன்னதோ
 கருங்கன்று ஈலகி யோனே யனனதோ
 தேற்றூ வீகையு முளதுகொல
 போற்றூ ரமம பெரியோதங் கடனே' (புறம் - ௧௪௦)

எனவரும்.

'பாரி பாரி யென்றுபல வேததி
 யொருவற புகழ்வா செந்நாப புலவா
 பாரி யொருவனு மல்லன
 மாரியு முண்டென லெகுபுரப பதுவே' (புறம் - ௧௦௭)

என்ற கபிலா பாட்டும் ஆது

கொடாராபபழித்தற்கு உதாரணம்

'ஒலலுவ தொலலு மென்றலும யாடர்க்கு
 மொல்லா திலலென மறுத்தலு மிண்டு
 மாளவினை மருங்கிற் கேணமைப பாலே
 யொல்லா தொலலு மென்றலு மொல்லுவ
 திலலென மறுத்தலு மிரண்டும வல்லே
 யிரப்போரா வாட்ட லன்றியும் புரப்போ
 புகழ்குறை பரிஉம யாயி லததை
 யினத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்தஞ
 சேயத்தக காணுது கண்டன மதன
 னேயில் ராகரின் புதலவா யானும்
 வெயிலென முனியேன பனியென மடியேன
 கலருயின றன்னவென னலகூர் வர்மறை
 நாணல திலலாக கற்பின வாணுதன
 மெல்லியற் குறுமக னுள்ளிச
 செவ்வ லதைத சிறக்கரின் னுளே' (புறம் - ௧௬௬)

எனவரும்.

கொடுப்போர ஏதகிக கொடாப பழிததற்கு,

உதாரணம்

‘களங்கனி யனன கரு கோட்டுச ஸீறியாபுப
பாடின பனுவுற பாண ருயசுதெனக
களிறில வாகிய புல்லடை செடுவெலிற
கான மருளை கண்ணெடு சேபப
வீகை யரிய வினையணி மகாரொடு
சாயின நென்ப வாஆய கோயில
சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யழ்சில
பிறாககீ வினறித தமவயி நருத்தி
யுரைசா லோருபுக மொர்இய
முரசுகெழு செலவா ககாபோ லாதே’ (புறம் - ௧௨௭)

எனவரும்

இதனுள் ஏததாபட்டவன ஆய பழிக்கப்பட்டார
செலவா எனக

அடுத்தது ஊராநல ஏதகிய இயன்மொழி வாழ்ததும்
என்றது — வென்றியுப முணனுட அடுத்ததுப பரந்தேததய
இயன்மொழி வாழ்ததும் எனறவாறு

அடுத்து, இயன்மொழி எனவும் வாழ்தது எனவும்
இயன்மொழி வாழ்தது எனவும் சுவகைபபடும

உதாரணம்

‘ஊராகுறு மாககல வெண்கோடு கழாஅவி
னீராததுறை படியும் பெருக்கிறு போல்
வினியை பெரும் வெமககே மறறதன
றுன்னருவ கடாஅம் போல்
வினியை பெருமசின் னெனன தோககீக புறம் - ௧௧௪)

எனவரும் இஃது இயன்மொழி

‘ஆனமுலை யறுதத வறணி லோராகு
மாணியை மகாரா கருசசினதத தோககும்
பாப்பாாத தபயிய கொடுமை யோககும்

ஸமுவாய் மருங்கிற கழுவாயு முளவென
 நிலம்புடை பெயாவ தாயினு மொருவன
 செயதி கொன்றோக குயதி யிலென
 வறம்பா டினதே யாயிழை கணவ
 கால யந்தியு மால யந்தியும்
 புறவுக கருவனை புனபுல வரகின்
 பாறபெய புனகந தேனெடு மயக்கிக
 குறுமுபற கொழுஞ்சூடு கிழித்த கொக்கலொ
 டித்ததி நீடிய வகன்றலை மனறத்தக
 கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டமொழி பயிற்றி
 யமலைக கொழுஞ்சோ றாந்த பாணாக
 ககலாச செலவ முழுவதூடு செய்தோ
 நெங்குகான வளவன வாழக வெனறுங்
 டீடுகெழு சோனறான பாடே னாயிற
 படுபறி யலனே பலகதிராச செலவன
 யானே தஞ்சம பெருமவி' வுலகத்தக
 சானறோ செயத நனறுண்டாயி
 னிமயத தீண்டி யினஞரல பயிற்றிக
 கொண்டன மாமடை பொழிந்த
 ஸுணபம் துளியினும் வாழிய பலவே' (புறம - ௩௪)

இது வாழ்த்து

'ஆவு மானியற பாபபன மாக்களும்
 பெண்டிரும் பிணியுடை ய்ரும் பேணித
 தென்புல ஊழநாக கருமகட னிறுக்கும
 பொன்போற புதலவாப பெறாஅ தீரு
 மெமமபு கடிவிடுது நுமமரண சோயினென
 றறத்தாறு ஸவலும் பூட்கை மறத்திற
 கொல்களிறறு மீட்சைக கொடிவிசம்பு நிழறறு
 மெங்கோ வாழிய குடும் தகுகோச
 செநீராய் பசும்பொன வயிரியாக கீத்த
 முநீர் விழவ் னெடியோ
 னன்னீர்ப பம் துளி மணலினும் பலவே' (புறம - ௩௫)

இஃது இயனமொழி வாழ்த்து.

'பாபபாபாக கல்லது பணிபறி யலையே
 பணியா யுள்ளமோ டணிவாக கெழீஇ
 ஈட்டோராக கல்லது கண்ணஞ் சலையே
 வணங்குசிலை பொருதநின் மணநகம் முகல்
 மகாராக கல்லது மலாபபறி யலையே
 திலக்திறம் பெயருந் காலை யாயினுங்
 கிளந்த சொன்னி பொடபபறி யலையே
 சிறியிலை யுழிணைத் தெரியல குடி
 கொண்டி நிகைபடச் சூண்டி நெச்சறித்துந்
 குணநிலை தளாககு முருயிற சிறி
 யொருமுற நிருவ கோடடிப் பொளவாட
 செருமிகு தானை வெவபோ லோயே
 யாடுபெற றழிந்த மலளா மாறி
 நீகண்டனையே மெனறனா நீயு
 றவந வகந கொண்டினும் வெனடீரு யதனற
 செலவக ிகாவே சேரலா மருக
 காநிரை யியடுத்த முறங்குதரல வேலி
 நனநிலை யுலகந செய்குந றண்டெளி
 னடையபிப பறியா வருவி யாமப
 லாயிர வெளள யுழி
 வாழி யாக வாழிய பலவே' (பதிற்றுப - ௬௩)

என்ற பதிற்றுப்பதும் அது நிறவும் அன்ன

சேய வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலாககு
 உரைத்த கலை நிலை யாயி றும பவறது — சேயமைககண
 ணினது வருகின்ற வருத்தம் நிர வாயில் காவலாககு
 உரைத்த வாயினிலையுர னன்றவாறு

உதாரணம்

'வாயி லோயே வாயி லோயே
 வளையோரா செவிமுதல் வயபகுமொழி வித்தித
 தாம், முன்னியது முடிசுகும் முாணுடை யுள்ளத்து
 வரிசைக்கு வருநதுடீப் பரிசில வாழககைப
 பரிசிலாக கடையா வாயி லோயே
 கடுமான் றேனற னெடுமா னஞ்சி

தன்னறி யலன்கொ லென்னறி யலன்கொ
 லறிவும புகழு முடையோ மாயுடென
 வறுநதலை யுலகமு மனதே யதனாற
 காவின்னெங் கலனே சுருக்கினெங் கலப்பை
 மரயுகொ ற்சசன கைவல சிறுஆ
 மழுவடைக காட்டகத தற்றே
 யெத்திசைச செல்லினு மத்திசைச சோதே'

(புறம - ௨0௬)

எனவரும்

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும் என்றது —
 இறைவன கண்படை நிலைபாக குறித்த கண்படை நிலையும்
 என்றவாறு.

என்றது புரரன இனிது துயின்றது கூறல என்ற
 வாறும்

உதாரணம்

'மேலா றிறையமருண மினனா சினஞ்சொரியும்
 வேலான விநனமுனை வெனறடக்கிக — கோலாற்
 கொடிய வுலகிற குறுகாமை யெங்கோன
 கடியத துயிலேற்ற கண' (வெண்பா - பாடாண். அ)

எனவரும்

கபிலை கண்ணிய வேளவி நிலையும் என்றது — கபிலை
 குறித்த வேள்வி நிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'பருக்காழும் செம்பொன்னும் பாப்பா முகப்பக்
 குருக்கட கபிலை கொடுத்தான் — செருக்கோ
 டிடிமுரசுத தானை யிகலிரிய வெங்கோன
 கடிமுரசவ காலச செய' (வெண்பா - பாடாண். கச)

எனவரும்

வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும் என்றது —
 வேளின் வெற்றியினைக் குறித்த விளக்கு நிலையும் என்ற
 வாறு.

நீராககுதல் ஆவது — விளக்கு ஏதுவாக வேலின்
வெற்றியைக் காட்டுதல் விளக்கு - தீரம் இடும விளக்கு
உதாரணம் .

‘வளிதூராதக் கண்ணும உலகுநிரியாப் பொங்கி
யொளிசிறந் தேரங்கி வரலா — லரிசிறநது
கன்னெறியே காட்டு நலசெழி கோலாறகு
வென்னெறியே காட்டிம விளக்கு’

எனவரும் (வெண்பா பாடாண் - ௧௨)

வாயுறை வாழ்க்கும் எனது — வெளுதொலலைப்
பிரித்தலினறிப் பிறப்பகரும் எனறு வேமபுந் கடுவும்
போல ஒம்படைந் சிவளியாலே மெய்புறக் கூறுகலும்
என்றவாறு

என்னை

‘வாயுறை வாழ்க்கே வயங்க நாடின்
வேமபுந் கடுவும் போல வெளுசொற
ளுககுத லினறி வழிகளி பயக்குமென
ரோம்படைந் சிவளியின வாயுறுத தறறே’

என்றாரகலின் (தொல் செய்யு - ௧௧௮)

உதாரணம்

‘காயநெல் லறுததுந் கவளா கொளினே
மாளிதை விலல்தும பன்னாட் காரு
துறு செறு வாயினுந் தரித்துப்புந் குணினே
வாய்புந் வந்நினுந் தாலபெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாதது நாடுபெரிது ந்து
மெல்லியன கிரவ னுகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கலவென சுற்றவ்பாடு
பரிவுதவ வெடுக்கும் பிண்ட ந்ச்சின
யானை புடக புலமபோல
தாறு முண்ணு றுலகமுந் கெடுமீ’ (புறம் - ௧௮௪)

எனவரும்

செவியறிவுறுவும் என்றது — உயாநதோராமாட்டு
அவிர்து ஒழுக்குதல் வேண்டும் எனச செனிபறிவுறுத்தாக்
கூறுதலும் எனறவாறு.

என்றனை

‘கெவியறை காணே
பொங்குத வினறிப புரையோ நாப்ப
ணவிலுதல் கடனெனச செவியுறுத தறறே’

என்றாராகலினை (தொல செய்யு - கக0)

உ-தாரணம்

‘அகசனா சானறே ரநாசவததேரா தமமுனறோ
தகதைதா யெனறிவாகுசா தாரவேசே — முகதை
வழிநின்று பினனை மயங்குநா வேவி
மொழிநின்று கேட்டன முறை’

எனவரும் (வெண்பா பாடாண - ௩௩)

ஆயவின் வகுடம் புறநிலை வாழத்தும் என்றது —
மன்னன இடத்ததாகி வரும் புறநிலைவாழத்தும் என்ற
வாறு என்றது

‘வழிபடு தெய்வ நிறபுறங் காப்பப
பழிதீர செலவமொடு வழிவழி சிறநது
பொலிமி னெனனும் புறநிலை வாழத்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ

(பால் செய்யு - கக௧)

என்பதனால் இனிது வாழ்மின என்வாய் பெய்யுணாமேல்
வரும்

உ-தாரணம்

‘தெனற விடைபோழ்து தேனா ரறுமுலலை
முனறின முகைவிரியு முத்தகீச சணகோளுக
குணமாநத கொலலேறற னிறகாப்ப வெணறு
தீரா நண்பிற தேவா
சோசால் செலவமொடு பொலிமதி சிறநதே’

எனவரும் (யா விரு - ௫௫ மேறகோள்)

கைககிளை வகை என்றது — ஆண்பாற கூறறுக்கைக்
கிளையும், பெண்பாற கூறறுக்கைகிளையும் என்றவாறு

இவையும் பாட்டான பாட்டான

உதாரணம்

‘துடியடித தோறசெவி; தூங்குகை காலவாயப
பிடியேயா னினினை யிரப்பல --சடிகமழ்தராச
சேலேக வண்ணினொடு சேரி புருதலுமெஞ்
சாலேகரு சா நட’ (முத்தொள் - சடு)

எனவும்,

‘அணியாய செய்ப்புகராய வெள லெவொ டே திப்
பணியா’ பொற்பெருமா னென்று — கணியாவாயக
கோணம் - கீகடபாடல கொண்கா பெருமானா
தோணன் எ ிர்பாற பொருடடு’

எனவும் வரும் பிறவும் ஆனன

இவ் வகையாடு உவமப்பட, தொகை இதவதகக
நான்கும் முன்னையவும் இததீகைக்கு உள என மொழிப
எனக கூட்டி முடிக்க (உக)

அஅ. தாவி இல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சுத ரேத்திய தூயிலெடை நிலையுங்
கூத்தரும் பாணரும் பொருளும் விறலியு
மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெருஆக கறிவுநீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பககமுஞ்
சிறந்த நாளினிற் செற்ற நீக்கிப
பிறந்த நாவ்வயிற் பெருமங் கலமுஞ்
சிறந்த சிர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்
நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு
மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமு

மன்னெயி லழித்த மண்ணு ாங்கலும்
 பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
 பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
 நடைவயிற் றேன்றிய விருவகை விடையு
 மச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
 நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமிததமுங்
 காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட
 ஞாலத்து வருஉம் நடக்கையது குறிப்பிற
 கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும அது.

இதன் பொருள் — 'துயிலெடை நிலை' முதலாகப் பரிசில் 'விடை' ரங்கச சொல்லப்பட்டனவுட, நாளும் புளளும் பிறவற்றினிமிததமும் ஓம்படையும் உளப்பட உலகவழக்கின அறியும் நடக்கையது குறிப்பில் மூன்று காலமும் பற்றிவரும் பாடாண்டினை என்றவாறு

தாயில நல இசை கருதிய கிடநதோராகுத குதர் ஏத்திய துயில எடைநிலையும் என்றது — சிடநதோராகுக கேடு இல்லாத நற்புகழைய பொருநதவேண்டிச குதர் ஏத்திய துயில் எடைநிலையும் என்றவாறு

உதாரணம்

'அளநத திறையா ரகவிடதது மனனா
 வளநதரும் வேலோய யணங்கக — களநதயங்கப்
 பூமலாமேற புளளொலிகும பொய்கைக்கும தாமமைத்
 தாமலாகக ணோக துயில்' (மெண்பா பாடாண் - கூ)

எனவரும்

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறவியும் ஆற்றி
 டைக் காட்சி உறழ்த தேனறிப் பெற்ற பெருவளம்

பெறாஅககு அறிவுறுத்தி சென்று பயன எதிர் கொன்ன பகசமும எனறது — கூதகராபிணும் பாணாபிணும் பொருநராயினும் விநியாயினும் வெய்யிலைந் காடசிக கணனே எதிர்க்கோர் மறுபிபாற பும பெறற பெரு வளன் துமககுப பெறலாநம் எனவுஞ்சொன்ன பகசமும எனறவாயு.

பெருவளன் பெறாஅககுப பெறற அனனோ எதி ரச சென்று பயன அறிவுறுத்திய பகசம் எனககூடுக 'பக்கமும' எனறதுனை, இறைவன் காடுகோ ஆறறிந்து அருமைபும அவன நி பண்புவு கூறப்படும எனறவாறும் அவறயுள் கூதகராபிணும் பாணாபிணும்

உதாரணம்

'திருமழை தலைஇப்' (மலைபடுகடாம் - க)

என்னும் பாடங்கு காரணம்

பாணாறுபுப பாணாறுபு உதாரணம்

'பாணன குடிய பசும்பொற றுமரை
மாணிழை விறவி மாலெயொடு விளககக
கடுமபரி கெடுகதோ பூட்டுவிட டசைடு
யூர் போலச சுரத்திடை யிருந்தனிர
யாள் ரோயென வினவ லானக
காரெ னெககற கடுமபரி யிரவல
வென்வே லணணற காணு புங்கே
நினனிணும் புல்லியே மனலீன யினியே
யினனே மாயினே மனலீன யென்று
முடாஅ போரா யாகுத விற்குதுய
படாஅ மஞ்சைக் கீசத வெங்கோ
கடாஅ யானைக் கலிமாண பேக
னெத்தனை மாயினு மித்த னென்றென
மறுமைகோக கினறே உனமீற
பிறா, வறுமைகோக கிளநவன கைவண மையே'

எனவரும

(புறம் - கசக)

பொருநராற்றுப் படைக்கு உதாரணம்

‘சிலைபுலா நிமிராத சாந்துபடு மாபி
 னொலிபுனற கழனி வெண்குடைக கிழுவோன
 வலிதுஞ்சு தடககை வாயவாட குடடுவன
 வளனிய னுதல வையகம் புகழினு
 முள்ள லோம்புமி னுயாமொழிப புலவீ
 யானும், இநுணிலாக கழிந்த பகலசெய வைகறை
 யொருகண மாககிணை தெயார்பப் பொற்றிப
 பாடி நழ முரசி னியதோத தகரை
 வாடா வஞ்சி பாடினே னுக்
 வகமலி யுவகையோ டணுகல வேண்டிக்
 கொன்றசினந் தணியாப் புலவுநாறு மருப்பின
 வெஞ்சின வேழ ஈல்கின னஞ்சி
 யானது பெயாத்தினே னுநத தானது
 சிறிதென ணாநதமை நாணிப் பிறிதுமோ
 பெருங்கன்று ஈல்கி யானே யதற்கொண
 டிருமபே ரொககல பெருமபுலம் புறினூந்
 துன்னரும் பரிசி றருமென
 வென்றந் செல்லேனவன குன்றகெழு நாட்டே’

எனவரும்

(புறம் - ௩௧௬)

விறலியாற்றுப் படைக்கு உதாரணம்

‘மெல்லியல விறலிநீ கலவிசை செவியிற
 கேட்பி னல்லது காண்பறி யலையே
 காண்டல வேண்டின யாயின மாண்டநின்
 விரைவளா கூந்தல வரைவளி யுளரக
 கலவ மஞஞாயிற காணவர வியலி
 மாரி யனன வணமைத
 தோவே ளாயைக காணிய செனமே’ (புறம் - ௧௩௩)

எனவரும்

சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கிப் பிறந்த நாளவயிற்
 பெருமங்கலமும் எனவது — சிறந்த நாடகனின் உண்டா
 கிய செற்றத்தை நீக்கிப் பிறந்த நாடகன உளதாகிய
 பெருமங்கலமும் எனவவாறு

உதாரணம் :

அருதண ராவொடு பொன்பெற்றா நாவலா
மருதரம்போன மாண்ட கவுடாராதா — ரொகைத்
யிலங்கிலைவேற கிளளி யிரேவகிரா னெனனோ
சிலமபிதன கூடிமுத வார' (முத்தொள - ௪௦)

எனவரும்

கிறந்த சீர்ததி மண்ணு மங்கலமும என்றது —
ஆண்டுதோறும் முடிபுணையுமவழி உலகநாடும் மிகப
புனித நீராடடி மங்கலமும என்றவாறு

சீர்ததி கிறந்த மங்கலம் என வந்தித உதாரணம்
வந்தவழிக் காராக

நடைமிகுந்து எத்திய குடைசிழை மரபும் என்றது—
ஒழுக்கத்தை மிகுத்து எத்தியபாட்ட குடைசிழை மரபு
கூறுதலும் என்றவாறு

‘மரபு’ என்றதனைச் செங்கீரன் இயல் கூறலும்
கொள்ளப்படும்

உதாரணம்

கிங்களைப் போற்றுக; கிங்களைப் போற்றுகவ
கொங்கலா சராச சென்றி கு சீரவெ , குடைபோன்றிவ
வங்க ணுருகரிதந வரன்' (சிலப மங்கல - ௧)

எனவரும் பிறவும் அன்ன

மாணியா நடப்பவா மங்கலமும என்றது — பாக
வரைக நடுதிய வானமங்கலமும என்றவாறு

உதாரணம்

‘பிறாவேல் போலா ராகி யிபயா
மறவன் லீவிலோ பெருநகை புறாடததீ
யிருமபுக நீரு மாடிக கலக்கிடைந
குரம்பைக கூரைக கிடங்கினும் கிடககு
மங்கல மகளிபராடி மாலை சூட்டி
யினகுர விருப்பை யாமெடுத்த தியமபத

தெண்ணீர்ப் படுவினுந் தெருவினுந் திரிந்து
மணமுழு தழுநகச செல்லினுந் செல்லுவ
கண்ணுறின, னிருங்கடற் றுணை வேந்தா
பெருங்கன்றறு முகத்தினுந் செல்வா னுதே'

எனவரும்.

(புறம் - 1272)

மண், எயில அழித்த மணலு மங்கலமென ஏறது—
நிலைபெற்ற எயிலை அழித்தது மணலு மங்கல நீராடுதலும
என்றவாறு

இஃது உழிஞைபு படலத்துக் கூறப்பட்டதாயினும்,
மணலு நீராடுதலினை இதுகுந் துறையாயிற்று இவ்வாறு
செய்தனை எனப் புகழ்ச்சி நகர வரலாறு பாடாண்டிணை
யாம இவ்வாறே மறத்துறை எழற்கும ஒக்கும். உதார
ணம் வந்தவழிக் காண்க

பரிசில கடைஇய கடைகூட்டு நிலையும் என்றது —
பரிசில கடாஅதலாகிய கடைக்கூட்டு நிலையும் என்றவாறு

'நிலை' என்றதனை இன்னும் பரிசில பெறப் போகல்
வேண்டும் எனனுந் குறிப்பும் சொள்க

உதாரணம்

'ஆடெரி மறந்த கோடிய மடுபயி
னாமி பூப்பத தேமபுசி யுழவாப
பாஅ லினமையிற் றோலொடு ப்பாகி
யில்லி தூரநத பொல்லா வறுமுலை
சுவைததொ றழுஉந்தன மகத்துமுக நோக்கி
நீமொடு நிறைந்த யீரிசபு மகைக்கண்ணென
மனையோ ளெவவ நோக்கி நினைநு
நிற்படாந் திசினே நறபோக குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னிரிசிலை
தொடிசுதுவ கொள்ளா தடையிலெ னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பின பசைச நலயாழ
மண்ணா முழுவின் வயிரிய
ரினமை சீரக்குவ குடிப்பிறந் தோயே' (புறம் - 1272)

எனவரும், இது பரிசில கடாநிலை

கலையாழகுரி பச்சலெடாக் கருகுக
 செல்ல மொதிய செட்டா நீய
 சாரபந்நாம ப்பரு ண்ணான பர பில்
 நிகழ்பா ல்ரு ந ப் ப் ப் ப் ப்
 பகையுல மீது சை ப்பெரு கிரப்பர்
 குழிக்கு காமாற் கணல்
 செடுதிரப் பற்கை உணம் ப் ப் ப் (பதம - 39)

இது பரிசில்பெறப் போகலவேண்டுமெனனுங் குறிப்பு

பெற்ற பின்னரும் பெருவளம் எதற்கு கடைவயின்
 தோனயய இருவகை வியை பும எனற து—பரிசில் பெற்ற
 பின்னரும் அவன் கொடுத்த பரிசை வளனை எதற்கு * வழக
 கனகண தோனயய இருவகை வியை பும எனறவாயு

ஆவையாவன தான தோனய வேண்டிம எனக ளு
 தலும், அரசன விடுபாய்கொடுதலும்

வளம் எதற்குயதற்கு உதாரணம்

• னபாபா டல் சாய
 உடவடுகா வாணோடடிய
 தொடியமை கண்ணித் திருத்துவேற நடக்கைக
 கடுமா கடைஇய விடுபரி வழம்பி
 னறறாக காலின் சொ ன் காய்ற
 புதுப்பிறை யன்ன கைதெசய பாடத்துப்
 பணிககய உணன் கணகா பினதே
 னரிக்கதி மாணினே நீர்ய வெறழி
 யென்கா மயின் உருகி பாட
 ியக்கி க் க் க் க் க் க் க் க் க் க் க்
 ம்மபய சிறப்பி னரு - கல் உககை
 தாவகாது பொழிக் தோனே யதுகண
 டிலம்பா இழகதவென னிருமபே ரொக்கல்
 விரறசெறி மரபின் செவித்தொடக குருரு
 செவித்தொடா மரபின் விரறசெறிக குருரு
 மரைக்கலை மரபின் ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப்
 ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப் ப்
 கடுந்தே ரீராம ஆடனபுணா கதை

* 'காழத்தினகை' எனவும் பாடம்

உலித்தகை யரசுகளை வெளவிய ஞானறை
 நல்எசோ மதானி சடை குறங்கின
 செயமுகப பெருங்கிளா யிதைப்பொன் - ராஅரு
 கருஅ யருகை யினிதுபெற றிகுடே
 யிருங்களை சிலைம பெய்தி
 யருமபட வெவ முத்தகை றிலைய (புறம் - ௨௭௬)

எனவரும்

தான் பிரிதல வேண்டுக கூறியதற்கு உதாரணம்

ஸாணு முறை முலையி னினிதென்ப
 பாபிற் பெடையு கிற கொண்டபு
 மாவுபு கலாறு மெலித்து பருக்
 விருதுயத ஸாணி யருகே மகச
 சென்றிர பெருமடு மலி, ஆறு பாடென
 யாபுற ஸாணி மாக, தானபொ
 ஸன புண்டலையி னெய்மிரி ஸாசுத
 துணரியு சொலாஅ வகிப பழமுத்ததும்
 பயமபகா வறியா மயவசின முதுபாழ்ப்
 பெயலபெய ஸனன செல்வது தாமக
 ணீயா மனனா புறககா த தோனறிச
 சிதாஅ வாயிற் சிபாபபுற தடாரி
 யூனுகா வலந்த தெணக அறைற்
 விடலவிசை விருகு மரல்லப பாணயி
 னிலமபா தோறல பாபு புலம்பொடு
 தெருமா ஸாபுகமு தாகருவே ருறை
 விருகிலை கூலம பாறக கொடை
 வருமதை முழுககிணை கொடியினைச
 சேயை யாயினு மிவணை டாயினு
 மிதற்கொண்டறிசை வாழியோ கிணைவ
 சிறுசனி, யொருவழிப படாகெனருனே யெருதை
 யொலிவெள ளருவி வேங்கட நாட
 னுறுவருகு சிறுவரு மூழமா றுயககு
 மறததுறை யமடியின மானப ட்டபிறன
 றிருங்கோ ஸீராப் பூடகைக
 கரும்ப னுரன காசன மகனே (புறம் - ௨௮௧)

எனவரும்.

அரண் விடை சொல்லிய பொருளதிகாரம் கருவிக் கு
புதாரணம்

‘கிணைய துறைநாக்கு போது துறைநாக்கு -
பணமாண கர்பிணி, விழைமு லோபக்கு -
கதிமீன கதிமபசி ய யாழான
னெடு குறி பெரிப்பை பல்கி லோபக்கு
- னனோ - மகனாை பகன ினாடுகு சூதாது
வல்லாக்கு வாழ்சி மெனனா கு ிய
மெல்லோக்குடி மொடுபி மனைச சிது லொபை
படுபுதுமடு முனி கரு சிரி உ
நிருநகடு - ி குமணா ியிப ினன (புற - ௧௩)

என வநாடு

‘இயற்கை விடை’ ம’ எனற்கலை, பரிநெயெழி
வழிக் கூறும், விடையகவழிக் கூறும் ஆம்

அபாயமும் உவகையும எனும் இனயி நானும் புளாநும
பிறவுழிவிடிக் குழும் தானம் தணலிப மும்படை என
றது — அபாயமும் உவகையும ஒழிய இனயி நானும்
புளாநும பிறிது விடிக் குகர யம் தானகைதக பிறிதக
புமபடைமும் எனும்வாறு

அசாராவது நிலை வநாடு எனறு அளக்தல் உவ
கையாவது நனடை வநாடு எனறு மகிழ்கல் தாளாவது
நனடை திகாவி நோக்தல் தாளாவன ஆகைக் முகலா
யின பிற திவித்கமாவன அளகு முகலாபின காலக
கணனறுதலாவது வநாடு தானம் குறித்கல் உதாரணம்

‘மடிய லதாக்குட்ட,
பரிநு விடை மிவின
முடப்பினையசக லெழு, லா
உவகக்குள, தக கய ிய
பயகுநியய ரமு, ிய
சலாநாவ ிசிவ, சிவிய
தலாநாணி னதனெகி லொ, ிய
தொனனாமின றுநாபடியப
பாசிச செலலா தூசி முனகு
தளககாசுகிண விளககாகக்
கணயெரி பரபபக காலெதுபு பொயகி

யொருநீன விழுநாள் நல்ல விசமய் னுனே
 ஆதகணை, மியாமூம பிறரும பலவேறி-உலா
 பறையிசை யாநலி நன ஓடநிப பொருந்
 டீனாயில னுயி னன்ன மமந மில்லென
 வழிச சொகுச மடியுடை ப பப
 வஞ்சின மெழுநாள் யாநலி நிறே
 வைகத்துடை யானை கை : 4 சுறாபுட
 திணயினி மு சபா கண்கிழிந் சாருடை
 காவல மெண்குடை சாவயிந் துலாபுட
 சாலியந் மலமக சீயீயநி னவகவு
 யாநேலா ருலக டெபந் : ஒருகலி
 மெண்ணெடைய மகசின குறுத்துடை யாநி
 தன மனை யாப மமந னா டெகாவயி
 பகை மாய நிணிகுந் யாநற னைசமாய
 கனா துகொடை யறியா யீனக
 மணிவரை யானை மாநு டீயீனே (புறம - 226)

எனவரும், இது பிறவாறு நீமித்தகங் கண்கி லுயிசிபது
 'புதுபுது வந்தனம் பதம்புட டீபாகிணும
 லீசபபுற வழியா டீயமம சாபயீனே
 யானை யாநன மாநீந
 மனையி மொல்லா நினைநு கமமே' (புறம - 230)

என்றது புடபாறியது
 'காலணும காலா பாசுகும' (புறம - 231)

எனவாம புறப்பாட்டு நீமித்தமபாறி வந்தது
 'சல்லவை செயச லாநநீ ரயினு
 மல்லல செயச லொமபு வி' (புறம - 232)

என்றது நமபடைபாறி வந்தது,
 "உளப்பாட சொல்லு வந்தம நடககையது குழிபி
 ின காலம மூனெடுநி கணையிய வாரமே எனது—இவை
 உளப்பாட உலகத்து உளதாகும இருவகை வழக்கின
 றீயும் நடககையது குழிபினுன காலம ஆனநுனெய்ம
 ஏறகுமாறு கருதுவாழி வரும் பாடாண்டினை எனறவாய்

இரண்டாவது புறத்தினையியல் உரை முற்றியது.

மேற்கோள்
செய்யுள் முதற் குறிப்பு

மேற்கோள்
நூல் முதற் குறிப்பு

மேற்கோள் செய்யுள் முதற் குறிப்பு

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்

புற ம		புற ம	
அகத்திணையியல் - 71	141	அகத்திணையியல் - 71	(1)
அகத்திணையியல் - 72	120	அகத்திணையியல் - 72	217
அகத்திணையியல் - 73	175	அகத்திணையியல் - 73	135
அகத்திணையியல் - 74	35	அகத்திணையியல் - 74	192
அகத்திணையியல் - 75	115	அகத்திணையியல் - 75	174
அகத்திணையியல் - 76	70	அகத்திணையியல் - 76	77
அகத்திணையியல் - 77	108	அகத்திணையியல் - 77	67
அகத்திணையியல் - 78	50	அகத்திணையியல் - 78	61
அகத்திணையியல் - 79	201	அகத்திணையியல் - 79	170
அகத்திணையியல் - 80	133	அகத்திணையியல் - 80	67
அகத்திணையியல் - 81	118	அகத்திணையியல் - 81	127
அகத்திணையியல் - 82	211	அகத்திணையியல் - 82	31
அகத்திணையியல் - 83	215	அகத்திணையியல் - 83	181
அகத்திணையியல் - 84	210	அகத்திணையியல் - 84	4
அகத்திணையியல் - 85	43	அகத்திணையியல் - 85	201
அகத்திணையியல் - 86	199	அகத்திணையியல் - 86	97
அகத்திணையியல் - 87	77	அகத்திணையியல் - 87	149
அகத்திணையியல் - 88	57	அகத்திணையியல் - 88	210
அகத்திணையியல் - 89	179	அகத்திணையியல் - 89	210
அகத்திணையியல் - 90	88	அகத்திணையியல் - 90	88
அகத்திணையியல் - 91	78	அகத்திணையியல் - 91	186
அகத்திணையியல் - 92	76	அகத்திணையியல் - 92	13
அகத்திணையியல் - 93	64	அகத்திணையியல் - 93	125, 200
அகத்திணையியல் - 94	177	அகத்திணையியல் - 94	115
அகத்திணையியல் - 95	177	அகத்திணையியல் - 95	109
அகத்திணையியல் - 96	114	அகத்திணையியல் - 96	63

	பரிமா		பரிமா
ஆற்றா கழ -	- 154	உயரகலை -	- 33
ஆளுக்கை -	- 132	உயர்வாழ்வு -	- 104
ஆனமுதலாயிற்று -	- 205	உயர்வாழ்வு -	- 120
ஆனறக்கோளில் -	- 156	உயர்வாழ்வு -	- 123
ஆனறாநாயி -	- 97	உயர்வாழ்வு -	- 84
இக்கலைச் சண்டை -	- 104	உயர்வாழ்வு -	- 110
இடமபதினாலு -	- 193	உயர்வாழ்வு -	- 46
இணாபதையை -	- 126	உயர்வாழ்வு -	- 158
இதுதொனாபாலை -	- 51	உயர்வாழ்வு -	- 88
இய்தினைனனி -	- 113	உயர்வாழ்வு -	- 176
இமமைபயக்க -	- 154	உயர்வாழ்வு -	- 54
இயலாபு -	- 157	உயர்வாழ்வு -	- 85
இயலாபு -	- 150	உயர்வாழ்வு -	- 205
இருக்கையெழு -	- 100	உயர்வாழ்வு -	- 218
இருங்கடலுக்கு -	- 184	உயர்வாழ்வு -	- 141
இருக்கணயானை -	- 123	உயர்வாழ்வு -	- 154
இருப்புமுடிய -	- 100	உயர்வாழ்வு -	- 143
இருமுக்கோடு -	- 157	உயர்வாழ்வு -	- 22
இருமயிழை -	- 134	உயர்வாழ்வு -	- 60
இருமபுலிக -	- 64	உயர்வாழ்வு -	- 169
இலனெனனு -	- 150	உயர்வாழ்வு -	- 87
இலலொடு -	- 28	உயர்வாழ்வு -	- 102
இலலெனனி -	- 108	உயர்வாழ்வு -	- 51
இலலெனனி -	- 109	உயர்வாழ்வு -	- 24
இலமாவுகயிழை -	- 100	உயர்வாழ்வு -	- 58
இள்கொண்ட -	- 100	உயர்வாழ்வு -	- 50
இனகடுகுகொளி -	- 102, 164	உயர்வாழ்வு -	- 109
இனபததி -	- 50	உயர்வாழ்வு -	- 78
இனபததை -	- 92	உயர்வாழ்வு -	- 36
இன்றியமையாச -	- 178	உயர்வாழ்வு -	- 39
என்பருந -	- 81	உயர்வாழ்வு -	- 102
எனறுபுறா -	- 50	உயர்வாழ்வு -	- 3, 182
உக்கததுமேலு -	- 89	உயர்வாழ்வு -	- 114
உண்டாலமம -	- 171	உயர்வாழ்வு -	- 114

	பரகம்		பரகம்
மயணா வெளி -	- 176	காதுகாது -	164
என்பா வெளினை	- 191	காதுகாது -	- 193
ஒண்செ - தமகா	- 19	காதுகாது -	- 179
ஒளிகாது -	- 101	காதுகாது -	- 180
ஒளிகாது கிளவி	- 118	காதுகாது -	- 167
ஒளிகாது காணை	- 173	காதுகாது -	- 162
ஒளிகாது காணை -	- 151	காதுகாது -	- 177
ஒளிகாது -	- 73	காதுகாது -	58
ஒளிகாது -	- 211	காதுகாது -	- 117
ஒளிகாது -	- 173	காதுகாது -	- 22
ஒளிகாது -	174	காதுகாது -	- 79
ஒளிகாது -	106	காதுகாது -	180
ஒளிகாது -	- 114	காதுகாது -	- 3
ஒளிகாது -	- 166	காதுகாது -	- 4
ஒளிகாது -	154	காதுகாது -	- 4
ஒளிகாது -	- 190	காதுகாது -	- 106
ஒளிகாது -	- 34	காதுகாது -	219
ஒளிகாது -	- 162	காதுகாது -	148
ஒளிகாது -	- 35	காதுகாது -	- 22
ஒளிகாது -	- 157	காதுகாது -	- 220
ஒளிகாது -	157	காதுகாது -	- 52
ஒளிகாது -	- 196	காதுகாது -	- 139
ஒளிகாது -	- 28	காதுகாது -	- 34
ஒளிகாது -	- 107	காதுகாது -	120
ஒளிகாது -	28	காதுகாது -	- 136
ஒளிகாது -	- 92	காதுகாது -	- 64
ஒளிகாது -	- 13	காதுகாது -	- 172
ஒளிகாது -	- 159	காதுகாது -	- 111
ஒளிகாது -	- 165	காதுகாது -	- 190
ஒளிகாது -	- 77	காதுகாது -	- 103
ஒளிகாது -	- 163	காதுகாது -	- 201
ஒளிகாது -	- 108	காதுகாது -	- 108
ஒளிகாது -	- 205	காதுகாது -	- 70
ஒளிகாது -	- 168	காதுகாது -	- 163

	பக்கம்		பக்கம்
கைக்கிளை செந்திரம் -	93	செற்றன்றூயி -	191
கைக்கிளை முதலா -	27	சேடபுல -	77
கைக்கிளையேனை -	98	சேரறுகிலை -	33
கையது கையொ -	146	சடயுசிலை -	203
கைவேல் கரிற -	146	சண்டாலிருபய -	106
கொடுவரிசுடி -	104	சுண்டாய்சுடி -	175
கொலையானாகூட -	180	சுண்டாலினையு -	176
கொலைவி லெய்வா -	33	சுண்டோல -	146
கொலையு -	112	சுண்டுகொடு -	98
கொல்வினைப -	71	சுண்டுகொடுபு -	100
கொளந் தரிபா -	177	சுண்டுகொடுபு -	34
கோடுமா வெநா -	140	சுண்டுகொடுபு -	215
கோட்டக -	35	சுண்டுகொடு -	123
கோட்டங்கண -	148	சுண்டுகொடு -	24
கொளவை நீரேனி -	188	சுண்டுகொடு -	28
சமஞ்செயது -	173	சுண்டுகொடு -	213
சார்புணா -	176	சுண்டுகொடு -	188
சைகவெனப்படு -	101	சுண்டுகொடு -	142
சிலரும் பலரும் -	76	சுண்டுகொடு -	174
சிலையுலா -	214	சுண்டுகொடு -	211
சிறந்த சித்துவென -	169	சுண்டுகொடு -	124
சிறப்புடை -	121	சுண்டுகொடு -	79
சிறியகட்டுப்ப -	186	சுண்டுகொடு -	113
சிறுவரை -	73	சுண்டுகொடு -	2
சுடுமெண்குடிலை -	139	சுண்டுகொடு -	217
சுழன்றுமோப் -	159	சுண்டுகொடு -	210
சுறவப்பிற -	35	சுண்டுகொடு -	111
சூழாதிரைபெயா -	104	சுண்டுகொடு -	18
செந்துவராடை -	33	சுண்டுகொடு -	129
செய்வினை -	51	சுண்டுகொடு -	57
செருப்பிடை -	105	சுண்டுகொடு -	49
செல்லாமை -	76	சுண்டுகொடு -	78
செவியுறைதானே -	210	சுண்டுகொடு -	187
செவ்விய -	76	சுண்டுகொடு -	185

	பக்கம்		பக்கம்
சனக சிவக - - -	178	செய்யுள் - - -	138
சனகசுண்டியாசலி - - -	136	செருப்பயிர் - - -	61
சங்கதி உறுதிய - - -	91	செய்யுள் - - -	13
சங்கதி - - -	108	செய்யுள் - - -	159
சனக சிவக - - -	200	செய்யுள் - - -	31
சனக சிவக - - -	217	செய்யுள் - - -	173
சனக சிவக - - -	150, 107	செய்யுள் - - -	176
சனக சிவக - - -	105	செய்யுள் - - -	178
சனக சிவக - - -	140	செய்யுள் - - -	92
சனக சிவக - - -	50	செய்யுள் - - -	159
சனக சிவக - - -	155	செய்யுள் - - -	208
சனக சிவக - - -	4	செய்யுள் - - -	30
சனக சிவக - - -	140	செய்யுள் - - -	185, 192
சனக சிவக - - -	32, 50	செய்யுள் - - -	98
சனக சிவக - - -	150	செய்யுள் - - -	181
சனக சிவக - - -	147	செய்யுள் - - -	82
சனக சிவக - - -	137	செய்யுள் - - -	160
சனக சிவக - - -	108	செய்யுள் - - -	53
சனக சிவக - - -	103	செய்யுள் - - -	13
சனக சிவக - - -	74	செய்யுள் - - -	123
சனக சிவக - - -	135	செய்யுள் - - -	213
சனக சிவக - - -	210	செய்யுள் - - -	141
சனக சிவக - - -	101	செய்யுள் - - -	204
சனக சிவக - - -	82	செய்யுள் - - -	207
சனக சிவக - - -	71	செய்யுள் - - -	56
சனக சிவக - - -	130	செய்யுள் - - -	116
சனக சிவக - - -	140	செய்யுள் - - -	43
சனக சிவக - - -	39	செய்யுள் - - -	215
சனக சிவக - - -	161	செய்யுள் - - -	171
சனக சிவக - - -	149	செய்யுள் - - -	3
சனக சிவக - - -	189	செய்யுள் - - -	220
சனக சிவக - - -	75	செய்யுள் - - -	161
சனக சிவக - - -	102	செய்யுள் - - -	89
சனக சிவக - - -	82	செய்யுள் - - -	114

	பக்கம்		பக்கம்
புல்லார்புகவிலா - - -	134	மிகையணு - - -	117
புறதகிணை - - -	97	சையெயிலா - - -	139
புணையிழா - - -	78	மினுண கொக்கி - - -	190
பூக்கணெடுமுடி - - -	201	முடிலெனப் - - -	2
பூக்கொடி - - -	34	முடிக்கரு - - -	2
பூத்தண்டார்ப - - -	198	முதுகுகுரை - - -	30
பூவைவீரியம் - - -	113	முருகுநினைக்கை - - -	107
பூவொடுகீநகல் - - -	117	முல்லவை - - -	27
பெயாத்தெனை - - -	50	முல்லையு - - -	23
பெயாத்தூபிராகுதி - - -	61	முளையா - - -	59
பெருமடிகை - - -	92	முல்லையால்விரவி - - -	214
பொய்யாது - - -	102	முல்லாரிணை - - -	208
பொய்யொல்லா - - -	73	முடியாணுநகையா - - -	139
பொருள்மருள் - - -	178	முழுகித்தொருந - - -	68
மாவமணா - - -	59	முருகுநினை - - -	191
மணலுலக - - -	24	முருகுநினை - - -	180
மணலேறு - - -	119	முடியுநகரு - - -	107
மயிறகணை - - -	137	முருகுநாநக - - -	150
மணலா மால் - - -	54	முருகுநகலகொலா - - -	168
மலிதினை - - -	29	முருகுநகலகை - - -	7
மலைபடுகா - - -	197	முருகுநகலகை - - -	163
மறுவிலாள் - - -	49	முருகுநகலகை - - -	72
மறுமுதொரு - - -	181	முருகுநகலகை - - -	201
மனனாபுலக - - -	175	முருகுநகலகை - - -	69
மாககே - - -	180	முருகுநகலகை - - -	41
மாடமலி மறுகிற - - -	201	முருகுநகலகை - - -	199
மாட்டியபிள்ளை - - -	116	முருகுநகலகை - - -	129
மாண்டனை பலகை - - -	170	முருகுநகலகை - - -	202
மாந்தாமயங்கிய - - -	79	முருகுநகலகை - - -	58
மாயவன் மாய - - -	107	முருகுநகலகை - - -	210
மாயோன்மேய 22, 42, 10 - - -	10	முருகுநகலகை - - -	32
மாலையுயல் - - -	117	முருகுநகலகை - - -	84
மிகுதியான் - - -	174	முருகுநகலகை - - -	209
மிகைபடக்கூறல் - - -	98	முருகுநகலகை - - -	130

வினாக்கள் - - -	152	வினாக்கள் - - -	3, 7
வினாக்கள் - - -	177	வினாக்கள் - - -	145
வினாக்கள் - - -	128	வினாக்கள் - - -	102
வினாக்கள் - - -	9	வினாக்கள் - - -	111
வினாக்கள் - - -	51	வினாக்கள் - - -	197
வினாக்கள் - - -	118	வினாக்கள் - - -	83
வினாக்கள் - - -	158	வினாக்கள் - - -	79
வினாக்கள் - - -	207	வினாக்கள் - - -	142
வினாக்கள் - - -	200	வினாக்கள் - - -	63
வினாக்கள் - - -	179	வினாக்கள் - - -	180
வினாக்கள் - - -	112	வினாக்கள் - - -	197
வினாக்கள் - - -	151	வினாக்கள் - - -	118
வினாக்கள் - - -	73	வினாக்கள் - - -	125
வினாக்கள் - - -	29	வினாக்கள் - - -	81
வினாக்கள் - - -	103	வினாக்கள் - - -	80
வினாக்கள் - - -	67	வினாக்கள் - - -	55
வினாக்கள் - - -	150	வினாக்கள் - - -	68
வினாக்கள் - - -	54	வினாக்கள் - - -	49
வினாக்கள் - - -	55	வினாக்கள் - - -	24
வினாக்கள் - - -	122	வினாக்கள் - - -	69
வினாக்கள் - - -	65	வினாக்கள் - - -	197
வினாக்கள் - - -	10	வினாக்கள் - - -	198
வினாக்கள் - - -	125	வினாக்கள் - - -	39

மேற்கோள் நூல் முதற் குறிப்பு

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்

அகம், அகநா - அகநானூறு
 ஆசிரியர்
 ஐங்குறு - ஐங்குறு நூறு
 ஐந்தி, ஐம் - ஐந்திணை ஐம்பத
 கலி, கலித் - கலித்தொகை
 களவழி - களவழி நாற்பது
 குறுந் - குறுந்தொகை
 காணுறு
 சிலப - சிலப்பதிகாரம்
 சிற்றட - டகற்றகம்
 தண்டி - தண்டியல்காரம்
 திணைமலை - திணைமலை நூற்றைம்பது
 திருக்குற - திருக்குறள்
 திருமுருகு - திருமுருகாறம்படை.
 தொல் - தொல்காப்பியம்
 நற்றி - நற்றிணை நானூறு

சால்ழி - சால்ழிநாள்
 பதிற்று - பதிற்றுப்ப - பதிற்றுப்பத்தி
 பழமொழி - பழமொழிநானூறு
 பன்னிரு - பன்னிருபட - பன்னிருபட்டல்
 பிங்க - பிங்கலநதை
 புறம் - புறநானூறு.
 பெருமபாணு - பெருமபாணுற்றுப்படை.
 மதுரைக்கா - மதுரைக்காளுசியலைபடுகட்டம்
 முத்தொள் - முத்தொள்ளாய்தி
 முல்லைப - முல்லைப பாட்டு
 யாப - யாப்பருங்கலவீரநாதி
 வெண்பா - புறப்பொருள்
 வெண்பா மலை

பிழை சிந்தை

பக்கம்	வரி	பிழை	சீர்தகம்
3	20	புறத - ஈ -	புறத - க
11	16	காடடும	காடடும
18	3	தரன்	தரன்
18	15	எனறறற	எனறறற
26	2,20	சில	சில
33	4	முலைலே	முலைலே
34	22	கறிபடா	கறிபடாக்
35	8	யொனறு	யொனறு
36	28	கருசு	கருசு
38	10	துகாபுகா	துகாபுகா
54	24	என்ஞ்சொற	என்ஞ்சொற
55	19	மாதகுவை	மாதகுவி
56	15	சிறற்றடக்கம்	சிறற்றடக்கம்
59	18	முடைசசொறறி	முடைசசொறறி
79	13	மாரண	மாரண
82	28	உதாரணம்முன்	உதாரணம்முன்
84	21	சிறற்றடக்கம்	சிறற்றடக்கம்
86	6	தூதுணம்	தூதுணம்
93	23	செய்யுள்	செய்யுள்
94	5	அவாசு	அவா
102	3	உடைத்து	உடைத்து
109	27,	காலகோ	கல்கோ
109	27	நடுகல்	நடுதல்
120	6	வரை	வரை
128	17	தோற்றூர்	தோற்றூர்

232

பிரை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
141	17	கம்முடன	தமமுடன
141	22	தாரச	தாரச
145	3	யட்ட	யட்ட
158	1	நிலைஇயாகாய	நிலைஇயாகாய
103	7,8	தலைபபெயர்நிலை	தலைபபெயர்நிலை
210	1	வலாவும்	வலாவும்
213	14	பாட்டு	பாட்டு

